

7

1

U

L 132,000 =

ill.

4° 15 K 237

Rara

Rara

2223
66

23
16

1509

0

**P. Ouidii Nasonis Libri de arte Amandi z de reme-
dio amoris cum luculentissimis cōmētariis Reuerē-
dissimi dñi Bartholomei Merulae apostolici pro-
tonotarii z aliis additionibus nouis nuper in
lucē emissis aptissimisqz figuris ornati: nec-
non castigatissima tabula que omnia vo-
cabula: omnesqz historias: z queqz scitu
dignissima fm alphabeti ordinē di-
ligentissime complectitur.**

Notum omnibus sit Sanctissimum in Christo Patrem Dominum
nostrum Iulium Pontificem secundum huius operis Gratia concessisse
Joāni Tacuino: cauissetqz ne quis illud imprimere audeat sub ex-
communicationis latae sententiae pena: a qua nisi in mortis articulo
ab eius Sanctitate absolui possit: preter censuram amissionis libro-
rum huiusmodi impressorum a Ducali dominio impositam.

BARTOLOMEVS MERVLA: GENEROSO ADOLESCENTI FRANCISCO, GEORGII
CORNELII EQ. VITIS ET DECEM VIRI CLARISSIMI FILIOS.

Ræclara multa & omni laude accumulatissima in hac tua excellenti patria circumspectis
Francisce generose: nihil æque laude dignum inuenio: quod in ea præ cæteris urbibus ui-
ros omni studiorum genere florentissimos esse uideo: Nam si uelis omnium laudatarum
artium procreatricem quandam: & quasi parentem eam: quæ a græcis philosophia appel-
latur. Tot in ipsius naturæ obscuritate. In differendi subtilitate: in bene uiuendi ratione se
se tibi offerent: ut puentum maiorem nusquam sperare possis. Si uero Reginam rerum eloquē-
tiam malis non pauciores inuenies in quibus esse fateare Catonis grauitatē. Lelii lenitatē: Gracchi impetū
Cæsaris calorē: Hortensii distributionē: Calui argutiam & sanctitatē. Salustii parsimoniā: & quasi eā Ci-
ceronis opulentia: At si in poetica facultate uates eminentissimos. Si in narranda historia luculentissimos
scriptores. Si præterea Mathematicæ disciplinæ: & obscuritatis indagatores acutissimos considerabis: Cō-
peries pfecto his oibus patriam tuam præter cæteras ciuitates plurimum pollere: & his artibus ac disciplinis
eos patriæ: sibi: & amicis. domi forisq; esse maximo p̄sidio: & ornamento: Quo circa tibi est equis uelisq; (ut
dixi) uentū est ut iter tot p̄clarissimos uiros studio & disciplina nomē tuū eluceat: Excellentissimisque Cor-
neliis & Scipionibus tuis respōdeas. Quorum uirtutes litterarum monumētis ita notæ sunt: ut nec meo: nec cu-
iusq; elogio indigeam. uiros. n. Familia tua semper cōtinua serie omni laudum genere fulgētissimos &
illustres habuit. Et ut priscos illos tuos prætermittam: qui ppria laude: amplissimis rebꝫ gestis: maxia glo-
ria se quotidia imitādos ante oculos exhibēt. Offert se tibi in primis recenti gloria magnanimus eques
& clarissimus senator Auus tuus ille toto orbe Cōspiciuus. M. Cornelius illustris & certissima gētis Cor-
neliæ proles: Qui iuuentutē ægit non ignauia marcescentem: non abiectissimis scortis: non Aleæ: nō lu-
xuriæ deditam: non uentri somnoq; indulgentē: nō aliis illecebris irretitam: quæ generosos aios frāgūt
& eneruāt. sed primo assiduis in litterarū studio uigiliis. Deinde peregrinis nauigationibus exercitatus:
Multoꝝ hoium & uicium moribus cognitis. Amplissimis diuitiis nō minus igenio: quā honestate. solet-
tia. & industria comparatis: ab oibus tandē expectatissimus in patriam rediit equestribus donatus isigni-
bus a Rege Cyprio cui ob ingenii simul: & generis nobilitatē erat q̄ charissimus: Breui deinde in patria
audita prius illius uirtute: Postea est in maximis rebus p̄specta & cognita: nihil umquam in hoc uestro senatu
magnū: quod sine inuidia dictum uelim nihil dubiū: nihil præclara administratione dignum agebatur:
cui ille non præfesset. Quo factū est: ut & aduersis & secundis uestre reipub̄licis: patriæ emolumēta ma-
xima attulerit: sibi uero sempiternā laudē cōparauerit. Sed quid ego ea cōmemoro. Quum p̄sertim ma-
ximus pater tuus Georgius Cornelius Serenissimæ Regine Cypri frater: Decemuir isignis: Clarissimus
Eques: & Senator nobilissimus quotidia tibi sit ante oculos: tanq̄ alterū uitæ speculum. Siquidē ille quā
cæteris oibus uirtutibus: tum maxime prudētia quæ est officii fons singulari & eximia præditus i p̄side-
randis rebus cedit nemini: liberalibus uero disciplinis ita uacare solet: ut nunquam abduci q̄at nisi reipub̄-
licationibus: aut amicorum causa. Quo fit: ut & sibi immortalē laudem cōparet: & cōm̄ hominū socie-
tatem non deserat Habet. n. Platoniciū illud in ore. Non solum nobis nati sumus: ortusq; nostri partē pa-
tria uendicat: partē amici: Fides uero quæ est Iustitiæ fundamentū: & ante iouem nata a poetis fingitur:
ita ab eo colitur: ut nec præmio corrumpi: nec necessitate ad fallendū cogi possit: nec mirum: legit. n. In
historiis Cornelios uestros hanc uirtutē inter cæteras ita coluisse: ut quā superior Aphricanus carthaginē-
sium nauē multis & illustribus uitis honestam cœpisset: eam in uio latā demiserit. quia se legatos ad eū
missos dicebāt. Tametsi Manifestum erat: eos uitandi periculi gratia falsum legationis munus amplecti.
Liberalitatē uero eius quis nō iure optimo admiretur ac prædicet. Solet. n. ille ex tantis opibus semper
in amicos pauperes: aut eruditos pecuniarum aliquid conferre: cibariis sustentare: Amicis eos interdū com-
mēdare: aliisque diuersa rōne prodesse: idq; non ut beneficus uideatur. Sed quia illum ad id honestas natu-
rarum impellūt. Didicit. n. generosi esse animi: & uere Magnifici iuuare mortales: & p̄desse q̄ plurimis: & hac
una in re hoies deū imitari Ego certe liberalitatis clarissimi Patris tui sui locupletissimus testis: Me nāq;
ille cōplexus mitifica quadam beniuolentia omni benignitate in hunc usq; diem profecutus est Nihil
ab eo unquam perii aut mea. aut amicorum causa: quā nō protinus optinuerim: Quibus in me officiis nunquam in
terminaturis: pro uirili parte omni studio: & industria in dies enitor: ut (quod Plato ille a doctoribus i pri-
mis curandum uoluit) uirtutū te amatorem præbeas & sanctissimos mores: optimaq; instituta imbibas:
ut regere & regi discas magistrā iustitiā: Cæterum quoniā hætenus iecisti fundamenta optima: ac maio-
ribus tuis: & excellenti patre dignū te filium præstas: non possum non uehementer tibi gratulari. mihiq;
gaudere: quod uideam te maiorū imaginibus conspicuum: sed propria uirtute nobiliorem fore. Nunquam
enim litterarum studia prætermittis Nunc eloquētiæ studiis incūbis. Interdum ad Mansuetiores musas
redis ex Fabii sententia: qui præcipit legēdos poetas esse & excutiendūz omne scriptorum genus. Qua-
re te hortate tria illa uolumina de arte amatoria. Duoq; de remedio Amoris ab Ouidio elegantissime cō-
scripta: quanta potuimus diligētia interpretati sumus: Tibiq; cui omnia debemus. laborem hunc nostrū
dicamus: ut & uia uoce: & scriptis intelligas me tibi p̄desse uoluisse. & tua causa nihil laboris recusasse.
Inuēies tui quodē i eo ope p̄clara multa: q̄ tibi eruditionē haud mediocrē & uoluptatē afferēt: Offēdes et
quodā quod obturatis auribus tāquam Vlyxes alter Sireniū cantū (ut poetæ fabulāt) p̄teribis. Sed ut euagari tādē desi-
nat oīo: enarratiōes has nostras a te Semestri spatio expectatas accipies: Merulāq; tuū amabis. Vale.

BARTHOLOMEI MERVLÆ In Primum Ouidii de Arte amandi libere enarrationes.

SI quis in hoc arte pp̄lo nō nouit amādi. Ex latinorū poetarū p̄suetudine, p̄ponit: Inuocat & nar-
rat Ouidius. Nā primis duob' uersibus amatoriā arte se docturū p̄stet'. Deīde Venerē amoxe
matrē inuocat. Narrat postremo quēadmodū inueniēda: & p̄ciliāda sit amica. In hac autē p̄fa-
tione facit auditorē attentū: docilē: & beniuolū. Attentū q̄n exponit utilitatē futurā amatib'
ex p̄ceptis amatoriis. Docilē uero reddit sūma rei breuiter & dilucide cōprehēsa. Beniuolentiā quoq̄ a

P. OVIDII NASONIS SVLMO
nensis De Arte Amādi Liber primus incipit.

Iquis in hoc arte po-
pulo nō nouit amādi
Me legat: & lecto car-
mine doctus amet
Arte citæ ueloq; ra-
tes: remoq; regunt
Arte leuis currus: ar-
te regendus amor.
Curribus autumedō

lentisq; erat aptus habenis:

Tiphys in hemonia puppe magister erat.

Me uenus artificem tenero p̄fēcit amori:

Tiphys & autumedon dicar amoris ego.

Ille qdē ferus est: & qui mihi s̄ape repugnat.

Sed puer est atas mollis & apta regi:

Phillyrides puerū cytharæ p̄fēcit achillē:

habeis: flexibilibus & se implicatibus: hinc fit uerbum lenteo: & lentesco: & lentandus remus in unda a
Virg. dī: Sane habena ab eo uerbo deducit: ut Priscia. docet. Tiphys in æmania: Tiphys ut scri. Seneca ī
Medea: fuit gubernator argonautarū. q̄ in ea expeditione periit: Eū tradit Ply. adminicula gubernādī na-
ues primū iuenisse. ¶ In æmonia puppe: in argonauī fabricata in Thessalia: dicta ab argo inuētore: uel a
celeritate: ut Diodo. & Hygi. docēt hęc dī a poetis ēt palladia: q̄ eā actoris filius argus iunonis & palla-
dis auxilio ædificauit. Sane Thessalia: ut asserit Ply. prius æmonia dicta fuit eadēq; pelagis & Comargos
atq; Helas thessalia & Dryopis semp a regibus cognoīata. ¶ Me artificē: me magistrū. ¶ Tenero amoris:
molli & lasciuo. Est autē p̄priū epitheton amoris. Papini. Fulcra torosq; deæ tenere p̄mit agmen amorē
Agaton quoq; apud Platonē oñdit amorē semp iuuenē eē tenere & mollē ¶ Tiphys & autumedō dicar
amoris ego: dicar eē optimus amoris magi: ut Tiphys & autumedon habiti sunt optimi gubernatores.
¶ Ille qdē ferus est: fateor s̄auū eē cupidinē ¶ Et q̄ mihi s̄ape repugnat: & q̄ mihi s̄ape est aduersus ¶ Sed
puer est: puerilē atate meli' erudiri q̄ adultā do cerēt Quiri. in. i. ¶ Phillyrides puer: Chirō fili' fuit satur-
ni ex phillyra oceani filia: cū qua ille in equū uersus: dū p̄ Thraciā Iouē filiū quærit: p̄cubuit: ut arat' do-
cuit. Hic herbariā disciplinā iuenit: ut Ply. scri. docuit q̄ Achillē medicinā & citharēdicā arte: ut Statius

seipso captat: quū sine arrogantiā officiū suū lau-
dat: ut eo carmie: Me Venus artificē tenero p̄fēcit
amori. Seruauit igit in hoc p̄cipio Ouidi' id qd'
a Fabio p̄cipit his uerbis. Cā p̄cipiū nulla alia est
q̄ ut auditorē: quo sit nobis in cæteris p̄tib' accō-
modatior p̄paremus: id fieri trib' maxie reb' inter
auctores plurimos p̄stat: si beniuolū: attentū: Do-
cilē fecerimus: & alibi. Sūt & illa ab excitādis ad
audiēdū nō iutilia: si nos nec diu moraturos: nec
extra cām dicturos existimēt. Docilē sine dubio:
& hęc ip̄a p̄stat attētio. Sed & illud si breuiter &
dilucide sūmā de qua cognoscere debeat idicau-
rimus: qd' Home. atq; Virg. op̄e suox p̄cipiis
faciūt. ¶ In hoc pp̄lo: in Ro. ciuitate. ¶ Artē amā-
di: modū p̄ciliādx amicæ. Est. n. ars: ut docet Cic.

Ars

p̄ceptionū exercitæ: p̄structio ad unū exitū uitæ
utilē p̄tinētū. Diomedes uero grāmatic' ita scri-
bit. Ars est rei cuiusq; scia usu uel traditiōe uel rō-
ne p̄cepta tēdens ad usū: aliquē uitæ necessariū:
dīq; uel qd' acto p̄cepto singula diffiniat: & uelut
uias quasdā oñdat: uel αὐτὸ τῆσ ἀρετῆσ. Vñ ue-
teres artē pro uirtute appellarūt ¶ Arte citæ ut na-
ues & currus gubernāf a perito hoīenta & amor
regi debet ab optio magro. ¶ Veloq; ra. re. re. Ve-
lo. n. & remo naues agi uidem'. Remū autē: ut tra-
dit Ply. copas: uela Icarus iuenit. ¶ Currib' autu-
medō. Autumedō ut Hom. scri. i. xvi. iliad. Dio-
rei fili' fuit: & Achillis auriga. Vir. Et equox agi-
tator Achillis armiger autumedō: uñ quū aurigā
designat poetæ. Eū autumedōrē appellāt. Iuuen-
puer autumedō nā lora tenebat: ut autē alludere
ad ea Home. uerba in. xvi. iliad. ita scri. Secūdo lo-
co Sarpedō lanceā directā in Patroclū nō directe
p̄torisit: sed p̄ hoste pedasī: q̄ erat tert' equus hūe-
rū: fixit: quo lætalē dolorē grauib' gemitib' & q̄si
mugitib' testāte atq; ī puluerē lapsū aiūs euolauit
e corpe: ei' ruina turbati reliq; equis in diuersū abi-
re cōperūt stridēte iā iugo: habeisq; amboꝝ se
īplicatib': qd' impedimētū eximius autumedon
nō differēdū ratus ita expediuit: educto ense in-
surgens: iacentē pedasum amputauit: atq; deinde
alii equi in locū reuersi in officio fuerūt ¶ Lentis

Autume-
don

Tiphys

Argo.
Thessalia.

DE ARTE AMANDI.

tradit. Huc post mortē iter sydera collocatū scri. Oui. i fast. his uersib⁹. Nona dies aderat. quū tu iustiffi-
me Chirō. Bis septē stellis corpe cū⁹eras. Cytharā p̄fecit; p̄posuit pulsandā cytharā. est. n. p̄ficere alicui
rei agēdā aliquid p̄ponere. uñ supius dixit. Me uen⁹artificē tenero p̄fecit amor; hic p̄fecti urbis dicti sunt.
¶ Contudit: domuit a p̄uūdo uerbo ¶ Exterrui socios: cētauros p̄terrefecit quū peliō hitaret; uñ Chiron
ap̄d Statiū ita Thetī alloq̄. ipsi mihi saepe q̄runt cētauri; raptasq; domos; abstractaq; corā armēta & cāpis
semet fluuiisq; fugari ¶ Annosū senē: lōgauū chironē. Pertinuisse: formidasse. Iuue. Metuēs uirgā iā grā
dis Achilles Cātabat p̄iis i mōtib⁹; & cui nō tūc
eliceret⁹ risu; cytharcedi cauda magi ¶ Quas he
ctor sensurus erat: hoc dicit qm̄ achilles hectorē
occidit. ¶ Uterq; puer: & cupido & achilles. ¶ Na
tus uterq; dea: cupido ex ueneri; achilles ex tethi-
de. ¶ Sed tñ & tauri ceruix: tauri & eq̄ exēplo p̄-
bat cupidinē posse gubernari. Excutiatq; faces.
accēdat i me faces: nā Cupido nō solū amātes sa-
gittis ferire dī sed ēt face icēdere. Oui. i me. Tu
face nescio quos esto p̄tētētus amōis Irritat⁹ tua
& Iuu. Nec phartētis ueneris macer ē aut lāpad
feruet. ¶ Ultor ero: ulciscar accepta uulnera tāto
acri⁹ docēdo modū amādi ¶ Non ego phœ. da.
nō dicā me artē amatorīā ab apollie nō ab auū
auspiciis nō a musis sed ab usu: & lōga amādi pi-
tia accepisse. ¶ Voce aerīe auis: garritu uolucru;
quē augures maxie obseruabāt ¶ Nec mihi sunt
uifæ clio. Hesiodū dicit: q̄ quū p̄ris oues pasceret
iuxta heliconē: a musis ad fontē hippocrenē du-
ctus poeta euasit. Ascra aut uicus est in thespis
iuxta helicōis p̄tē: quā Diuus & pimicides Hesio-
di parētes icoluerūt relicta p̄ria cuma. Clio autē
una ē ex musis sic appellata pp̄ gloriā: q̄ ex poe-
tāe laudib⁹ orit⁹: ut Diod. scri. ¶ Clisq; sorores:
reliq; musas itellige: q̄s Hesiodus dicit iouē ex
Mnemosinē: hoc ē mēoria genuisse cū q̄ nouē
noctes p̄cubuit i pietio mōte: Theodōt⁹ thespīā
matrē fuisse dicit: a q̄ thespīades appellāt a poe-
tis. Diod. scri. i Osiridis exercitu nouē adolefcē/
tulas fuisse & cātū & aliis disciplis eruditas quas
græci appellāt Musas: q̄ hoies bōa utiliaq; do-
ceāt: & q̄ ab idōctis ignorāt: has apoilinē docuif
se dicūt: q̄ ex re music⁹ est appellat⁹: Pauci ex poetis: in qb⁹ est alcmeō: eas filias eē cœli & terræ aiūt quidā
tres: alii in qb⁹ Homer⁹ nouē fuisse pulchritudie eximia scribūt: plura de his Diod. i. v. Cli⁹ autē gr̄tis est gre-
cus: nā latinus eēt clionis: ut Fabi⁹ docet: cui uerba hæc sūt. Nūc recētioreis istituerūt græcis noīb⁹ græcas
poti⁹ declinatōes dare: q̄ d̄ tñ ip̄m nō sp̄ fieri pōt. mihi aut placet latinā rōnē seq̄: quousq; patit⁹ decor: ne
q; n. iā Calypsonē dixerit: ut iunonē: q̄ sequit⁹ antiquos Cæsar utit⁹ hac rōne declinādi: sed auctoritate;
p̄suetudo supauit: in cæteris: q̄ poterūt utroq; mō nō idēcēter efferrit⁹ græcā figurā seq̄ mallet nō latinā
qdē: sed citra rēphēsiōnē loquet⁹: Prif. quocq; ita scri. i. o. p̄ductā defnētia græca sūt fœminia & græce de-
clinant⁹: ut Māto māt⁹: uel addita nis faciūt gr̄tis: ut dido didōis: calypso onis: io ionis. Phocas uero grā
mātiē ita scri. O Iſa finita pp̄ria sūt ḡnis fœminini q̄ trāslata i latinā liguā nihilomin⁹ græcā declinatōnē
obtinēt: ut Dido. Māto. Erato. Calypio. Themisto. Declinat⁹. n. hoc mō hæc Dido didois didoi didoē: ab
hac didoe. Erāt. n. q̄ didōis aut Mātonis gr̄tis dicūt: & uocis aspitas & uetere auctoritas eiusmōi declina-
tionē repudiāt. Apule. tñ in. i. met. dixit & Calypsones aternā sollicitudinē flebo. ¶ Vfus. o. m. h. usu &
expiētia doct⁹ hæc cāto: q̄ dā legūt usus mōet hoc: ut sic utilitatis cā hæc scribo: supior snia magis placet
¶ Cœptis. m. a. ades: uenerē iuocat. ¶ Este pro. ui. te. reicit. Vestales & m̄onas castissimas: q̄s tenui uita
& istita denotat. Sic alibi. Ecq̄ ab hac oēs rigida submouim⁹ arte: Quas stola p̄tigit sup̄taq; uitta uetat
& Tibullus. Sit mō casta docet: quis nō uitta ligatos ipediat crines. nec stola lōga pedes. Stola aut (ut Mar-
cellus scri.) m̄onæ utebant⁹ ad imos pedes: quā istita assuta: hoc ē tenuissima fasciola ābibat: hæc nō nul-
li Libū appellāt. Vittā uero uestaliū peculiaris erat: qua capillos obligabāt. Iuue. Cū quo nup uittata ia-
cebat sāguie adhuc uiuo terrā subitura sacerdos: & Luca. Vestalēq; chox ducit uittata sacerdos. Magis
tñ placet ut p uittas puellas uirgēs & nōdū nuptas itelligas: poti⁹ q̄ uestales uirgēs ētīnā uitta utebant⁹
quā p̄suetudinē Oui. designat in met. eo uersu: Vittā coercebat positos sine lege capillos. & i. iiii. fast. Ri-
te deā latīe colitis m̄esq; nurusq; Et uos q̄s uittæ lōgaq; uestis abest: Nā ubi cūq; Oui. Matrōas noīat q̄s
istita aut lōga ueste designat: uirgēs quoq; puellas. adiūgit: q̄ ad uirginitatē declarādā uittas gestabāt:
ut ēt uestales: id siq; altius p̄siderarit. cōperiet p̄fecto falsaz eē eoꝝ sniam: q̄ hoc i loco itelligūt p uittas

Faces
cupidinis

Hesiodus
Ascra:
Clio:
Musæ:
Thespiades

Clius
gr̄tis
græcus

Vittal
Stola
Istita
Limbis

reici ab Ouidio Vestales. Venerē tuā ignobiles fœminas ad quas est aditus tutus: quū e diuerso ad nobiles piculosus sit. Vñ dixit Hor. in fœmonib⁹. Hic se precipitē tecto dedit ille flagellis Ad mortē cœsus; fugiēs hic decidit aerē. Prædonū i turbā: dedit hic p corpe nū mos. Hūc pmiserūt calones: qneriā ill d'ac cidit: ut qdā testes caudāq; salacē demeterēt ferro. Cōcessaq; furta: coit⁹ lege pmiffos: & aditu faciles. In telligit aut nō mō igneas mulieres & ignobiles: sed ēt libertinas: de qb⁹ ēt Hora. ita scri. Tutor at q̄to merx ē i classe sc̄da Libertiar: furta at p coitu posuit. Sic maro: Vulcani uenerisq; dolos & dulcia furta.

Inque meo nullū carmine crimen erit.
Principio qd amare uelis reperire labora:
Qui nona nūc primū miles i arma uenis.
Proxim⁹ huic labor ē placidā exorare puellā
Tertius: ut longo tempore duret amor.

Hic mod⁹. hęc nostro signabitur area curru:
Hęc erit admissa meta tenenda rota.
Dum licet & lori passim potes ire solutis:
Elige cui dicas: tu mihi sola places:

Hęc tibi nō ueniet tenues delapsa per auras:
Quærenda est oculis apta puella tuis.
Scit bene uenator: ceruis ubi rætia tendat:
Scit bene qua frēdens ualle moretur aper.

Aucupibus noti frutices. q; sustinet hamos:
Nouit quæ multo pisce natentur aquæ.
Tu quoq; materiā longo qui quæris amori:
Ante frequens quo fit disce puella loco.

Nō ego quærentem uentis dare uela iubebo:
Nec tibi: ut inuenias: lōga terenda uia est.
Andromedē perseus nigris portauit ab indis:
Raptaq; sic phrygio graia puella uiro.

Tot tibi nāq; dabit formosas roma puellas:
Hęc hēt ut dicas qcqd in orbe fuit. (mos
Gargara quod segetes: quot hēt methina race
Aequora quot pisces: fronde tegūtur aues.

Quot cœlū stellas: tot hēt tua roma puellas:
rit arcta Despuit i molles & sibi qsq; sinus aut certe dū nullo es alio amo⁹ irretit⁹. Loris solutis: amota oī alia cura. Elige cui di. elige puellā: q̄ tibi placeat. Scit bñ uenator: uenatoris exēplo q̄redā eē puellā docet. Aucupib⁹ no. fru. scit quoq; auceps aues i fruticib⁹ uersari. Est aut frutex q; ad iustā arboris magni tudinē nō assurgit. De frutice legito Theophrastū i. i. Qui p̄ti. ha. p̄phras̄is ē piscatoris. Lōgo amori diu duraturo. Dai ue. nō ē iqt lōgi⁹ nauigādū: ut puellā iuēias quē admodū fecit Paris: q; (ut tradūt poe tæ) suadēte Venerē: q; p se iudiciū tulisset i Ida: ut Apule. i met. oñdit i graciā nauigauit Herod. tñ aliā h⁹ nauigatiōis cām fuisse oñdit. Lōga te. uia ē nō ēt pagrāda erit terra: ut fecit Perse⁹ q; a pydecte magne tis si. ad Gorgōas missus adromedē iuēit i litto⁹ ceto expositā criē m̄ris Cassiopes: q; ausa est. neridib⁹ se pulchritudinē pferre: eaq; libauit: ut i met. docuit Oui. Quas ab Andromede nō miorē ai bēiuolētiā pro bñficio accepit. Nā neq; p̄ Cephe⁹ æthiopū rex: nec Cassiopea m̄ ab ea potuerūt ipetrare: qn parētes ac p̄riā reliquēs p̄sea seq̄ref. Hygi. auctor. Nigris por. ab i. In ioppe q; ē in palestia añ diluuiū q̄dita: ubi ce. phe⁹ regnauit: id sc̄m fuisse p̄dicāt: uñ (ut Mella scri.) Incolæ beluæ mariæ ossa oñtāt imania uestigiū ser uat Andromedæ. Idē Stra. Ioseph⁹ & Ply. scri. Oui. uero id i æthiopia fuisse asserit: idē sentit Hygi. nigris aut hoc ē fuscis solis ardoī. Sic & Sappho Placuit cepheia p̄seo. Andromedæ p̄riæ fusca color suæ: Sūt enī idi (auctoī Herod.) atri: ut ēt æthiopes: & eor; quoq; gēitura atra. Qualis corpoꝝ color: qd̄ tñ Arist. falsū eē oñdit i. 2. de ḡna. aialiū: & i. 3. de eor; natura. Indos at; p æthiopi⁹ posuit: q; supra ægyptū s̄ quos tñ Hero. i idiā refert anūerādos eē: ut Vir. Sola idia nigꝝ fert habenu: ubi Ser. dicit idiā p oī plaga æthio piæ accipiēdā eē. De æthiopi⁹ legito Herodotū i. iiii. & vii. li. & nos plura dixius i enarratiōib⁹ n̄ris i Ply. niū de natu. histo. Quicqd i orbe: fuit romæ dices orbis puellas. Gargara quot sege. gargara (ut scri.

Principio qd amare uelis. tria sese doctuge eē a mātēs pponit: p̄rio iueniēdā eē amicā. deīde blā ditiis alliciēda. Postreō diuti⁹ q̄uādā i amore p cipit. Miles: amator & miles cupidis. Amos. n. militiæ spēm appellat Oui. & amātes milites amoris. In no. ar. i nouā militiā amoris tāq; tyro uel nou⁹ i arma p figurā. Proxim⁹ la. sc̄ds labor. Ci. Proxīa erat Hortēsi snia. Huic: labori. si iue niēdā puellā: quā ames. Exora: p̄cib⁹ & blādī tiis tibi monigera reddet. Tertio ut lō. ut amor diuti⁹ p̄seruet. Hic modus: hęc mēfura. Nōo curru: n̄tis p̄ceptis. Est enī s̄f̄itudo ab augurio s̄f̄i pta. Signabit area: describit spatū op̄is: sicut i aream aurigæ currētes solēt currēdi spatia desi gnat & eligere. Area at; ē loc⁹ purgatus. cylindro q; solidat; ubi frumētū trituuū: cui⁹ formā Var ro describit: dicta ab ariditate: q; exaruerit & nō possit qcq; gnare: ut scribit p̄opei⁹. Sed i urbibus eas dicim⁹ q; graci plateas appellāt. Liu. Ea ē are a añ telluris ædē. Hęc erit admissa meta: currē dū erit p hoc spatū: p̄sistit adhuc in metaphora aurigæ. Metæ aut formā Nestor apd Home. lib. 23. iliad. ita descri. Extat lignū aridū ulnæ lōgitu diē supra terrā siue quercus siue tilia (neq; n. ibre fatiscūt) duo aut utrinq; lapides albi & ob tritū iter firmissimi: plan⁹ circū. Hippodrom⁹: id qdē alicui⁹ iā pridē defūcti terminū uel carceres a ma iorib⁹ istitutos arbitror. qd̄ nūc huic m̄ueri achil les destiauit ut meta firhac tu currib⁹ p̄p̄ actis pete: icūbe i sinistra flectēs Dextꝝ at; equū stimu lo & uoce p̄tereat: lauus metæ p̄p̄quet & radēs metā strigat: & tñ ad lapidē nō offēdat: ne forte & eq; lædāt & frāganē curr⁹. Admissa ro. admo to uī celeri curru. Oui. i met. Admisso. seq̄ uesti gia passu. & Vale. M. Nocte admissio equo thea nā p̄redit. Dū licet: dū nihil tibi obstat uel duꝝ fas ē p ætatē: nā senē nō decet amar; ridef. n. ab oib⁹. Tibull⁹. Hūc puer: hūc iuueis turba circūte rit arcta Despuit i molles & sibi qsq; sinus aut certe dū nullo es alio amo⁹ irretit⁹. Loris solutis: amota oī alia cura. Elige cui di. elige puellā: q̄ tibi placeat. Scit bñ uenator: uenatoris exēplo q̄redā eē puellā docet. Aucupib⁹ no. fru. scit quoq; auceps aues i fruticib⁹ uersari. Est aut frutex q; ad iustā arboris magni tudinē nō assurgit. De frutice legito Theophrastū i. i. Qui p̄ti. ha. p̄phras̄is ē piscatoris. Lōgo amori diu duraturo. Dai ue. nō ē iqt lōgi⁹ nauigādū: ut puellā iuēias quē admodū fecit Paris: q; (ut tradūt poe tæ) suadēte Venerē: q; p se iudiciū tulisset i Ida: ut Apule. i met. oñdit i graciā nauigauit Herod. tñ aliā h⁹ nauigatiōis cām fuisse oñdit. Lōga te. uia ē nō ēt pagrāda erit terra: ut fecit Perse⁹ q; a pydecte magne tis si. ad Gorgōas missus adromedē iuēit i litto⁹ ceto expositā criē m̄ris Cassiopes: q; ausa est. neridib⁹ se pulchritudinē pferre: eaq; libauit: ut i met. docuit Oui. Quas ab Andromede nō miorē ai bēiuolētiā pro bñficio accepit. Nā neq; p̄ Cephe⁹ æthiopū rex: nec Cassiopea m̄ ab ea potuerūt ipetrare: qn parētes ac p̄riā reliquēs p̄sea seq̄ref. Hygi. auctor. Nigris por. ab i. In ioppe q; ē in palestia añ diluuiū q̄dita: ubi ce. phe⁹ regnauit: id sc̄m fuisse p̄dicāt: uñ (ut Mella scri.) Incolæ beluæ mariæ ossa oñtāt imania uestigiū ser uat Andromedæ. Idē Stra. Ioseph⁹ & Ply. scri. Oui. uero id i æthiopia fuisse asserit: idē sentit Hygi. nigris aut hoc ē fuscis solis ardoī. Sic & Sappho Placuit cepheia p̄seo. Andromedæ p̄riæ fusca color suæ: Sūt enī idi (auctoī Herod.) atri: ut ēt æthiopes: & eor; quoq; gēitura atra. Qualis corpoꝝ color: qd̄ tñ Arist. falsū eē oñdit i. 2. de ḡna. aialiū: & i. 3. de eor; natura. Indos at; p æthiopi⁹ posuit: q; supra ægyptū s̄ quos tñ Hero. i idiā refert anūerādos eē: ut Vir. Sola idia nigꝝ fert habenu: ubi Ser. dicit idiā p oī plaga æthio piæ accipiēdā eē. De æthiopi⁹ legito Herodotū i. iiii. & vii. li. & nos plura dixius i enarratiōib⁹ n̄ris i Ply. niū de natu. histo. Quicqd i orbe: fuit romæ dices orbis puellas. Gargara quot sege. gargara (ut scri.

Area

Metæ.
Forma

Admissū

Frutex

Perseus

Ioppe]

Indi
æthiopi

Gargara

DE ARTE AMANDI

Macro.) sūt i missia: q̄ ē hellepōti puīcia. Sed signatio noīs & loci duplex ē. Nā & cacumē mōtis ida: & oppidū sub eodē mōte hoc noīe uocaf: hic at p oppido accipit frugū feracis: sicuti ē tota Missa ob hūoīē sol. Vir. ipa suas mirat gargara messes. Methymna ra. Methymna (ut Stra. scri.) ē urbs les bio: in q̄ ui nū optimū nascit. Virg. Quā methymnao car. de pal. les bos. Mi & aneā: Ven' aneā mī Romā sedē hēt: ex quo ondit lasciuas eē rōanas mulieris. Seu ca. pri. hāc Hora. cōparat ceruino filio atate naturaq; pauido & q̄rēti matrē quā pdiderat. Siue pe. iu. maiorē natu puellā. Cogetis u. ne. eē t. i. g. morabis qnā

Methymna

Porticus
Corintia
porticus
Persei
pompeiana
Sol i leo.

Porticus Corintia porticus Persei pompeiana Sol i leo. Porticus oli Rōa erigebat ad i abulatiōes & ūbras. Inter ceteras maxia fuit admirōnis porticus corinthia ad circū flāiniū erecta a Cn. Oct. ita appellata pp as corinthiū: q̄ erat i colūnis. Eadē dicebat porticus i cāpo martio igēti sūptu edificata: & ut scri. Ply. clara pictura Antiphili pictoris: q̄ Cadmū & Europē p̄xit. Mar. Inde petit cētū pēdentia tecta colūnis. Illic pōpeia dona nemusq; duplex Sane Pōpei' & diu' Cāsaris: & Octa. & ei' filii & fāliates & uxor & soror urbē adificiis ornarunt. ut Stra. docet. Quū sol h. quū sol est i leōe. Sol enī. xiii kl. aug. ut i. xii. docet Colūel. i leonē trāsitu facit designat at estatē sol enī ab ariete icipiēs uer on dit: & Tauri & gemios trāsies idē signr. Sed iā ca pitib' gemioy circulū astitū tāgere ut. Et p cā crū & leonē trāsies: & uirginē astatē efficit. Et rurū a uirgis extrēa pte trāsire ad aqnoctialē cir culū p̄cipit. In libra at aqnoctiū p̄cipit: & Autū nū signat icipit: Ab hoc signo trāsies ad scorpiū & Sagittariū. Deīde p̄tin' icurrit ad hiemalē cir culū: & a Capricorno: Aq̄no: Piscib' hiemalē trā sigit: auctor Hygini'. Leōis herculei. Nēmaū leo nē dicit: quē Hercules (ut Hygini' docet) iermis occidit. & iter sydera collocat'. Aut ubi mērib'. Sūt q̄ itelligāt de tēplo p̄cord. a: qd̄ adificauit Liua Germāici mī: cui' mēinit Oui. i fast. Id postea a Tyberio dicatū scri. Sueto. Mihi magis placet itelligas de porticu octauia octauia sororē Augusti filiū Marcellū amississe: cui' monumēta fuer' Theatr' & portic' eius noī dicata. Plutar. et docet octauia Cāsaris sororē ex. C. Marcello Marcellū suscepisse: q̄ dū adilis esset: paulo p' Cāsaris filiā duxisset uxorē: mortē sp̄sus obiit: i cui' mēoriā octauia mī bibliothecā p̄struxit. Cāsar uero theatr' marcelli noīe iscrisit. Externo marmo' pegria marmora elacōia. Armēia. Phrygia. Nūidia. Pa ro. / Egyptio atq; Caristo aduehebāt: ut Ply. docet Iuu. Gracis lōgeq; petitis Marmorib'. Priscis tabellis Antiquorū pictoy clarissimis picturis q̄ i porticib' locabāt Liua nom hēt: portic' Liuiā mēinit Oui. i fa. eo carie Disce tū ueniēs atas ubi Liua nūc ē portic' imēsa testa fuisse dom'. In area h' dom' fulmīe itā liuiā porticū adificatā scri. et Sue. Quāq; par necē: porticū apollis palati itelligit: nā ut Trāgl' scri. Aug. tēplū apollis i pre palatiā dom' excitauit: cui addidit portic' cū bibliotheca grāca latiāq; i ea erāt imagi nes Danaidū qnq̄gita. Oui. i trist. Ducor ad i. cā. tē. dei. Signa pegris ubi s' alter. co. Belides & stricto stat fe. en. p̄. & Prop. iter q̄s Danaī fōcia turba senis. Dana' at. i. hūit filias: c' quū fr' aegypt' totidē filios h' ret: peteretq; ab eo: ut filias illis i mīmōiū dāt: Dana' q; ab oraclo accepit fatū sibi a gno iminer: diu id re cusauit: coact' tadē a frē nupias celebrat: puellā acceptis a p̄re gladiis ut iussū erat priā nocte uiros occide rūt: Sola hypmestra linū maritū suauit: un' eas torq̄ri apd' ieros fabulāf poetā. Oui. i Ibin. Quāq; gerūt hūeris pituras Belides undas. Exulis aegypti turba cruēta nur' & Tibull'. & Danaī ples ueneris qa nūina læsit i caua lætheas dolia portat aq̄s. Mis'is patruelib': mis'is maritis: Sūt. n. patruelles: q̄ ex frīb' nascunt' Belides: Danaides: ē. n. p̄nomicū ab auo deductū: Bel'. n. p̄ fuit. Danaī & aegypti. Stricto ēse: nudo gladio. Nec te p̄te. in tēplis adulteria exerceri solita docet Iuue. quū ait. Nā quo nō p̄stat fōcia tēplo. Intelligit at hic Oui. de tēplo ueneris: q̄ ritu assyrio Romā colebat cū adōe maxia ueneratiōe pausanias li. i. scri. assyrios primū ueneris cultū istituisse: quos paphii i cipro imitati sūt ac phornices q̄ ascalonē in palestia tenēt. a phoenicib' edocti citheri i eadē sacra suscepērūt q̄ aeg' arhēiē sib' tradidit. ea at apd' assyri os siue phoenicas lugēs iducit: c' rei cām assignat Mac. Idē et refert siml'achrū eiusdē deā i mōte libāo fingi cadite obnupto specie tristis: faciē māu leua itra a micū sustinēs: lachrymasq; uisioē sp̄pitiētū mana

Mater & aneā: constat in urbe sua.
Seu capis primis: & adhuc crescētib' annis:
Ante oculos ueniet uera puella tuos:
Siue petis iuuenē: iuuenes tibi mille placebūt
Cogetis uoti nescius esse tui.
Seu te forte iuuat scra. & sapientior atas:
Hoc quoq; (crede mihi) crebri' agmē erit
Tu modo pōpeia lent' spatiare sub umbra:
Quum sol herculei terga leonis adit.
Aut tibi muneribus nata sua munera mater
Addidit externo marmore diues opus.
Nec tibi uitetur quæ priscis sparsa tabellis:
Porticus auctoris liuia nomen habet.
Quæq; parare necē miseris patruelib' ausā
Belides. & structo barbarus ense pater.
Nec te pratercat ueneri prolatus adonis:

porticus
octauia

Marmo
ra pegri
na
porticus
Liua
porticus
porticus
apollis
palatini

Danaus
& aegypt'
patruelles
Venus
Assyria

re credi. Stra. et refert i ctere regia Byblo adois tēpla fuisse: eaq; urbē tyrāno opprēsa fuisse a Pōpeio liba-
rā. De uener nullā facit mētionē. Iuue. quoq; oñdit gētē ex orōte q̄ fluit iter libanū & atilibanū iāpridē
romā puēisse quū ait. Iāpridē i tyberi. Syr⁹ defluxit orōtes: Et liguā & mofs & cū tibicie chordas Obliq; adonis
necnō gētilia tympana secū Vexit: & ad circū iussas p̄stare puellas. Fuit at adois fili⁹ regis Cinyræ: & Myr-
rhæ ei⁹ filia: quē ardētissime amauit Ven⁹: s; ab apro uulnerat⁹ itenit n̄ sine dea luctu maxio: is deide i flo-
rē mutat⁹ ē: ut docet Oui. i. met. Est sane adois: ut docet Ser. numē p̄iūtū ueneri: ut Virbi⁹ Diā: m̄i deū

Cerimo-
nia
Iudaicæ

Cultaq; iudæo septima sacra uiro,
Neu fuge niliacæ memphitica sacra iuuēcæ:
Multas illa facit: quod fuit ipsa ioui.

Et fora conueniunt, q̄s credere posset: amori.
Flammaq; in arguto sape reperta foro est.
Subdita q̄ ueneris facta de marmore templo:

Appias expressis aera pulsat aquis.
Illo sape loco capitur consultus amore:

Quiq; aliis cauit, non cauet ille sibi.

Illo sape loco defunt sua uerba diserto.

Resq; nouæ ueniunt: causaq; agēda sua est.

Hunc uenus e templis quæ sunt cōfina ridet

Qui modo patronus: iam cupit esse cliens.

Sed tu præcipue curuis uenare theatris.

Trog⁹: hūc at diē adeo supstitiose suabāt iu dei: ut eorū mūtōes Pōpe. cœpit obfūato ieiunii die quo ab
oī ope abstinēt: auctores Stra. & Ioseph⁹. Nec fuge niliacæ. Tēplū Ifidis dicit: qd̄ fuit p̄ximū ei cāpo, qui
erat p̄iūt⁹ cāpo Martio. Iuue. Ifidis atiquo q̄ p̄xia surgit ouili: & Mar Hic quoq; decept⁹ mēphitica sacra
fregntat. Assidet & cathedris mœsta iuuēca suis. Hui⁹ deæ sacra celebrabāt quotānis a mulienb⁹ decē p̄ti-
nuiis dieb⁹: ut oñdit p̄pti⁹: ubi sape nūero scortatiōes: & lēocinia pabāt. Iuu. Aut ap⁹ Ifiacæ poti⁹ sacra
lenæ: Mēphitica sacra: ægyptia accipe: Mēphis. n. urbs i āgustis ægypti sita fuit: q̄ dicit⁹ a M̄e p̄rio rege
ægyptio: ut docet Hero. Diod. tñ ita scri. Mēphis deā ē a filia q̄ ditoris. ogdoi regis cū q̄ Nil⁹ sub imagine
tauri d̄ p̄cubuisse ex q̄ is postea nat⁹ ē: quē pp̄ uirtutē. Incola ægyptū dixer⁹ a quo & regio oīs deno iata
est. Iuuēcæ niliacæ: ifidis quā Iuno mutauit i uaccā ut Oui. docet: niliacā at ægyptiā accipe a nilo flūine
ægypti: uñ romā ei⁹ sacra aduecta fuere: q̄ lōgo carie execrat⁹ Prop. cū ip̄a, dea. Alii legūt linigeræ: q̄ facer-
dotes ifidis lio tecti sacra deæ celebrabāt: quorū hitū & pōpā luculētissime describit Apul. i. met. M̄tas il-
la facit: m̄tra illic subagitāt: uñ Ioseph⁹ li. xviii. antiq. iudai. scri. iuuenē quēdā noie Nudū miro cōmēto
cōcubuisse cū Paulia romana i tēplo ifidis. Qd̄ fuit ip̄a ioui. nā lo. q̄ postea ifis deā fuit a ioue cōp̄sa ē.

Sabbatū

Tēplum
Memphis

Mēphis

Forum
triplex

Et fora p̄ueniūt. Rōæ forū Cæsi Cæsa. fuit: qd̄ et latiū dicebat⁹: Papi. Quæ sup̄ ip̄posito moles gēmata co-
lloso Stat latiū cōplexa forū: & alibi: Latia q̄ tra tēpla diōes Cæsarei stat sede fori. De eo Appia. i. ii. de
bellis ciuilib⁹: ita scri. Erexit & ueneri gēitrici tēplū ut p̄i⁹ ad pharsalū uouerat bellū initur⁹: Atriū quoq;
tēplo circūduxit. qd̄ romāorū forū eē uoluit: nō reꝝ qd̄ uenaliū: s; eorū q̄ ad iura p̄uenirēt: quē admodū
ap⁹ p̄sas aut q̄rētib⁹ aut explicātib⁹ iura cernūt. Sue. quoq; scri. Cæsare forū de manubiis icohassē: Area
s̄ festertū miles p̄stitit. Alterū dicebat⁹ romanū uel uer⁹: Mar. Romanū p̄pius diutiusq; forū ē Tertū ex-
truxit August⁹ cū æde martis ultoris. Sue. Fori. extruēdi cā fuit hoīū & iudicioꝝ multitudo q̄ uidebat⁹
nō sufficiētib⁹ duob⁹: et tertio idigere. Foro arguto fremēti litigātū uocibus. Subdita q̄ ueneris. Appiā
aq̄ dicit Nā Appi⁹ Claud⁹: ut Li. refert: i cēsura uia m̄iuit: q̄ a porta latia siue Capena: quā et Fōtinale Pō-
peius appellat: Brūdusū usq;: ut docet Stra. ducebat: Papinius: Est locus añ urbē: q̄ primā nascit igēs Ap-
pia. q̄q; italo gemit⁹ almōe cybelle Ponit: I dē quoq; Aquā Appiā i urbē iduxit a quo ita appellata mox
fuit: De q̄ ita scri. Frōtinus: Cōcipit Appia i agro luculana uia p̄nestina iter milliariū. vi. & viii. diuerticu-
lo sinistro passū. dclxxx. ducl⁹ ē. Hēr lōgitudinē a capite usq; ad salias: q̄ locus ē ad portā Tergemi-
nā passū. xi. miliū. cx. fursū. xi. miliū. cxxx. supra terrā subtrācto & arcuatā, p̄xiē ad portā capenā passū.
Ix. Fcō de Marmore. Nā in foro C. Cæsars erat ueneris Genitricis: q̄ fecit Archelanus: sed festinatiōe dedi-
cādi reliq; ip̄fectā: erat p̄terea p̄p̄uā sacra tēplū Veneris cloacinæ: & i capitolio ædes ueneris caluæ: &
apud portā colinā tēplū ueneris Erycinæ: cuius i fastis meminit Ouid. Appias aq̄ ab appio cēsore eo du-
ctā: ubi postea forū Cæsar extruxit. Exp̄ssit: ei aculatistēmissis. Aera pulsat aq̄. n. e fontib⁹ in altū erumpēs
aerē ferit cōsultus: iuris pitus. Aliis cauit, reos defēdit. Defunt sua uerba. nescit iuris pitus uri ap⁹ amicā
eloq̄ntiā: qua in foro uti solet. Resq; nouæ cāe nō iudiciales: sed amoris. Sed tu præcipue. Fœminæ ad
spectandos ludos ex oī urbis parte in theatꝝ decurrebāt: Iuuenalis Cuneis an habent spectacula totis.
Quod securus ames: quodq; in de excerpere possis: & Proptius. Tu neq; Pōpeia spatia bere cultus in um-
bra: Nec quū lasciuū sternet harena forum: Colla caue inflectas ad sūmum obliqua theatrum. Venate.

Appia
Aqua
Via
Appia

Aedes
ueneris
Genitricis

DE ARTE AMANDI.

Thimum Tāq̄ uēator aicā i q̄re. **Curuis Theātris:** Curuū Theatrū appellat pp̄ formā hemicycli: quā obtiebat ut Cas siodor⁹ scri. Voto fertiliora tuo: i Theatro uberior ē puellagē copia: q̄ posses cupe. ¶ Thyma sūma: sūmas ptes thymi: ē. n. thymū herba apib⁹ gratissima Vir. Nerie galathea thymo mihi dulcior hyble. Floret cir ca solstitia: qū & apes decerpūt: & auguriū mellis ē: puētū. n. spant apiarii florente eo Pli. sollicitos a ro m̄o primū i Theatro cōpisse lasciuā licētiā oñdit. Ludos sollicitos i q̄etos & curagē amoris plēos. Cōsua lia designat qb⁹ Sabiā raptā s̄: nota ē historia a Liuiō & Dio. & Plu. celebrata quā ēt i. iii. fastoꝝ luculē tissime describit Oui. Tūc neq; marmoreo. Vela in theatris ūbrā fecerūt: qd̄ prim⁹ oīūz iuēt. Q. Ca tul⁹: qū capitolīū dedicaret: Carbasina deide ue la prim⁹ i theatro duxit lētul⁹ Spīter Apollīarib⁹ Iudis: Mox cāsar torū fogē rōanū itexit: niāq; sa crā ab domo sua ad cliuū usq; i capitolīū. auctor Pli. pēdebāt sic & p̄pti⁹. Nec sinuosa cauo pēde bāt uela theatro. ¶ Marmoreo theatro. ¶ Theatra nō ex marmore structa erāt: ut postea theatrū Pō peii māfugē & M. Sca. theatrū op⁹ maximū oīūz q̄ unq; fuere hūana māu scā: scāna fuit ei triplex altitudie. 309. colūnaꝝ. Ima ps scāna e marmo re fuit: media: e uitro: sūma tablis iauratis. Colū nā ima duodeq̄dragenū pedū. Signa aera iter colūnae fuerūt tria milia nūero. Cauea ip̄a cōepit hoīūz. 80. mil. auctor Pli. ueꝝ pri⁹ subitariis gra dib⁹ & scāna i tps̄ structa ludos edi solitos: & si uetustiora tpa repetam⁹ stātē p̄plum spectauisse scri. Tacit⁹ li. xiiii. ¶ Nec fuerāt liq̄do. Croco tri to & mero ifuso uase uitro. qd̄ Mar. Nibū appel lat: spargebāt theatra p̄p̄o nimia opulētia luxu riāte ut testis ē Pli. Ou. i fast. Nec fuerāt rubri co gnita fila croci. & p̄pti⁹ pulpita solēnes n̄ oluere crocos. Illic q̄s tulerāt. Scāna pri⁹ frōdib⁹ e pala tīo mōte d̄cerptis ornabāt. At postea Clau. Pul cher scānā uarietate coloz adūbrauit uacuis añ piēturā tablis extētātā. q̄ totā argēto. P. Antoni auro petrei⁹. Eboꝝ. Q. Claudi⁹ p̄texuit. Versatīlē fecerūt Luci⁹ & Cīna locū quē argētatis coragiis. P. lētul⁹ Spīter adornauit: auctor Vale. Max. Scā na at̄ (ut fuit⁹ docet) inūbratio iterptat⁹: q̄ a rusti cis primū inūbratiōis cā reptā fuit ad carmīa de cātādā: s; postea theatri ps̄ ita appellati cēpta ē theatrū. n. ut Cassiodorus tradidit: erat i hemicycli speciē. cui⁹ enī frōs q̄ uelut chordā iter arc⁹ cornua patet scāna appellat. Qualib; hirsutas: coronā frō deā gestabāt maioris i spectādīs ludis: postea tāta ioleuit luxuria: ut ēt rosacea cōepit uti: uñ Pli. scri. L. Fuluiū argētariū bello p̄uico sc̄do qū corōa rosacea iter diu e p̄gula sua i fogē p̄spexisset ex auēitate senat⁹ i car cerē adductū n̄ añ finē belli emissū eē. Comas hirsutas: q̄a romāi ātea i rōsi fuerūt. Hor. nō ita Rom̄i p̄scri ptū & i rōsi catōis auspiciis ueterūq; norma. Et Var. i re rustica. Olī tōsores nō fuisse signant āt̄iquoz sta tuarūq; plerāq; hnt capillū & barbā magnā: s; tōsores. Auctore Pli. i italiā ex Sicilia uener⁹ p̄ Romā d̄ditā āno. cccc. liiii. adducēte. P. Ticinio mena. Respiciūt: lustrāt & iqrūt quā rapiāt. ¶ Tacito p̄ctoꝝ: tacēdo. n. cogitabāt. ¶ Rudē modū: rudē modulationē: nā dū p̄cīnūt rudes uidēt: uñ fortasse rudib⁹ adhuc hui⁹ ar tis hetruscis: q̄a nōdū tā iflexa aīa sono nec tā p̄iformi mō: nec m̄t̄iforati tibia utebāt. ¶ Tibicie thus co: q̄a ex hetruria uenerāt tibicia: quoz factificā tybia ex buxo fiebāt: ludicrā uero ex loto arbore. Deī de ex ossib⁹ affinis. postea ex argēto: s̄ae Tibicē p̄ultima p̄ducit: q̄ sineresis scā ē duoz ii breuiū i lōgā qū i reliq; corripiat ut cornicē & fidicē: auctor Prif. Mar. Ebria nos madidis rūpit Tibi. buc. Tibiaꝝ musi cā Plu. i apolinē refert Alcei testimōio. At Pli. obliquā tibiā midā Phrigio Gemias tibias Marsiā tribuit Apule. Magni Marsiā p̄re; dicit i canēdo man⁹ discapēdiā s̄e: primū duas tibias uno spū aīas̄e: primū le uis ac dextris forāinib⁹ acuto t̄nitu & graui bōbo p̄cētū musicū miscuisse. ¶ Lydi⁹ aq̄tā: Lydi⁹ seu histrio ex Etruria accersit⁹. Ducūt. n. a. Lydiis originē hetrusci. Vale. M. de histriōe ita scri. eaꝝ res ludiū ex hetru ria accersēdi cā; p̄buit: cui⁹ decora p̄nicitas uetusto ex more curetū lydorūq;: a qb⁹ hetrusci originē traxe rūt: nouitate grata romāoz oculos pmulsi. Et q̄a ludi⁹ ap̄ d̄ eos histrio appellabat: scānico nomē histriōi inditū ē: lydia ēt musica a lydia puīcia appellat: cui⁹ auctor fuit Amphiō: ut Pli. docet. Ea erat q̄rula. Apu seu tu uelles Eoliō simplex. Seu Asiū uariū. Seu lydiū q̄rulū: seu phrygiū religiosū: Seu doriū: bellicosū. De ludiōib⁹ h̄ac Li. lib. vii. ludiōes ex hetruria acciti: ad tibicis modos saltātes had̄ idēcoros mot⁹ more tusco dabāt: imitari deide eos iuētus siml cōditis iter se iocularia sūdētes uersib⁹ corpe: nec obsonia uo

Hæc loca sunt uoto fertiliora tuo.

Illic inuenies quod ames; quod ludere possis:

Quodq; semel tangas: quodq; tenere uelis.

Vt redit. itq; frequēs longū formica pagmen.

Granifero solitum dum uehit ore cibum.

Aut ut apes saltusq; suos & olentia nactæ

Pascua per flores: & tyma summa uolant

Sic ruit in celebres cultissima scemina ludos:

Copia iudicium sæpe morata meum est.

Spectatum ueniunt. ueniūt spectent ut ipsæ.

Ille locus casti damna pudoris habet.

Primus sollicitos fecisti romule ludos:

Quum iuuit uiduos rapta sabina uiros

Tunc neq; marmoreo pendebāt uela theatro:

Nec fuerant liquido pulpita rubra croco

Illic quas tulerant nemorosa palatia frondes

Simpliciter positæ: scāna sine arte fuit.

In gradibus sedit populus de cespite factis

Qualibet hirsutas fronde tegēte comas.

Respiciunt: oculisq; notat sibi quisq; puellam

Quam uelit & tacito pectore multa mouet

Dūq; rudē præbente modū tibicine thusco

Lydius æquatam ter pede pulsat humanū.

ce motus erāt. Accepta itaq; res sapiusq; usurpādo excitata uernaculis artificib⁹ q̄a hister tusco uerbo ludia uocabat: nomē histriōib⁹ iditū: q̄ nō sicut añ fescenino uersu sise incōpositū temere ac rudē alternis iacebāt s; ipletas mōis satyras descripto iā ad tibicinē cātu motuq; p̄gruētī pagebāt. De ludiōib⁹ hęc Liuius & p̄la ēt alia. Ter pede pulsat humū: gesticationē motu pedū edidit. In medio plausu. i media p̄p̄si plaudētis læticia Rex p̄p̄o p̄dæ. Romulus signū dedit rapiēdi uirgēs Sabias: qd̄ ut docet Plu. erat qn̄ assurgēs ip̄e: q̄ cū optiatib⁹ purpura idut⁹ sedebat: purpurā isinus p̄traheret. ac rursus p̄tractā explicat

Romuli
signum

In medio plausu: plausus tunc arte carebat:

Rex populo prædæ signa petenda dedit.

Protinus exiliunt: animum clamore fatentes:

Virginibus cupidas iniiciuntq; manus.

Vt fugiūt aquilas timidissima turba colūbæ:

Vtq; fugit uisos agna nouella lupos.

Sic illæ timuere uiros sine lege ruentes.

Constitit in nulla: qui fuit ante color

Nam timor unus erat: facies nō una timoris:

Pars laniat crines. pars sine mente sedet.

Altera mœsta sedet: frustra uocat altera m̄rē:

Hęc q̄rit: stupet hęc: hęc fugit. illa manet

Ducuntur raptæ genialis præda puellæ:

Et potuit multas ipse decere pudor.

Si qua repugnabat nimium: comitēq; negabat

Sublatam cupido uir tulit ipse sinu.

Atq; ira: qd̄ teneros lachris corrūpis ocellos:

Quod matri pater est: hoc tibi dixit: ero:

Romule militibus scisti dare commoda solus

Hęc mihi si dederis commoda: miles ero.

Scilicet ex illo solemnia more theatra:

Nunc quoq; formosis infidiosa manent.

Nec te nobilium fugiat certamen equorum:

Multa capax populi cōmoda circus habet.

Nil opus est digitis per quos arcana loquaris:

Nec tibi per nutus accipienda nota est.

Proximus ad dominā nullo phibente sedeto.

Iunge tuum lateri: quam potes usq; latus

Et bene te cogit: si nolit: linea: iungi:

Qua tibi tangenda est lege puella loci

Hic tibi quæratu loci sermonis origo.

Et moueant primos publica uerba sonos.

circi carceres erant: añ eq̄ currib⁹ iūsti ad cursum mouebant: & qum ad sūmū deuenissent reuoluebāt: do nec priorē metā deuenirēt: In circuitu uero spectacula ædificant: qb⁹ p̄res atq; eq̄tes spectabāt q̄ a Linio fori appellat. Nil opus est digitis nō digitō: signis: nō capitis nutu utēdū ē: sed libero smone: solēt enī amātes digitis plārūq; aut alio signo amicæ significare qd̄ uelint. Nota: puellæ uolūtas: quæ nota signat. Proximus ad dñm. Iuuenes in spectaculis p̄pe puellas sedebāt: Iuuenalis: Spectēt iuuenes quos clamor & audax sp̄sio: quos cultæ decet affedisse puellæ. Et hñ te cogit sedēdi ordo & locus iūgit te puellæ etiā si id ip̄a nollet: lineā aut̄ appellat: lōgū sedēdi locū q̄si quādā lineā ueluti eā quæ i theatris dis iūgebat p̄scāni pulpitū & orchestra: regionē: ut docet Vitruuius in. v. Sic ēt noiat in amoribus eo uersu. Quid frustra refugis cogit nos linea iūgi. Lege loci: qui est oibus cōis. Tāgenda est iūgēdo te tantūmodo Et moueant primos primus sermo sit. cū puella q̄snam sit futurus uictor in ludis ex oium snia.

Sabinæ
numerus

Geniale

Megale
fia

Circus

fori

linea.

DE ARTE AMANDI.

Circensiu Factiones ¶ Cuius equi ueniant. Docet iuuenes studiis puellæ obseq̄ debere fauēdo ei quem ipsa laudarit ex illis quattuor factionibus circensium ludorū a p̄ni coloribus denominatis: ut Cassiodorus tradit. solebāt enī spectatores alii aliis currentibus hoībus fauere: quorū studiū Plyn. ad caluistiū his uerbis deridet. Nūc fauent p̄ano: p̄anum amat: & si in ipso cursu nō mediocri certamine hic color illuc ille huc trāfferatur: studiū fauorq; transibit & repente agitatores illos quos p̄cul noscitant: quorū clamitant noīa relinquet nō nunq̄ spectatores facta sponione annulos deponēbāt. Idē etiā docet Sidonius Appollinaris his uersib⁹:

Micāt colores Albus & uenetus uirēs rubēsq; uestra insignia cōtinēt ministri Ora & lora manu iu basq; totas Cogūt flexilibus latere nodis. Hortaturq; obiter iuuatq; blādis Vult⁹ plausib⁹ & uoluptuosuz. Dictāt q̄drupedātibus furorē. Impellūt. trepidāt trahūt repugnāt. Ardescūt: faliūt. timēt. timentur. ¶ At quū pōpa frequēs: q̄lis sit hęc pōpa i ludis Megalesiacis docet i fastis Ouidius his uersib⁹. lbūt semimares & inania tympana tūdēt Aeraq; tinitus ære repulsa dabūt. Ipse sedēs molli comituz cernice feret. Vrbis per medias exulata uias. Scāna sonar: ludiq; uocat. spectate qrites. Et fora marte suo litigiosa uacēt. De pōpa ēt hui⁹ dea plura scribit Apuleius i ultimo met. Magis tñ placet hic intelligas de pōpa & turma pueroꝝ qui troiā ludebant in circo maximo. Quod ludicrū a iulio Cæsare oliꝝ exhibitum fuisse Suetonius docet. Idē fastitatum scribit ab Augusto & Caligula: ludi originē habes apud Virgilium in quīto. ¶ Certātibus ephæsis: uel pueris i ludo troiano pugnātibus uel digladiātibus inter se cybeles sacerdotibus: q̄ (ut Apuleius scribit) erāt semiuiri effoemīati cinedisq; brachia renudata gladiis securibusq; sibimet defecabāt: & morsib⁹ musculos incurfabant: & mēbra cædebant: flagro talis ouiuū tessurato multinodis cōmulcabāt ictib⁹.

Troia Ludus Ephebeia autē (ut scribit Donatus) est prima ætas adoleſcētiæ. Adoleſcentia extrema pueritia græci enim (ut auctor est Cēsorinus i libro de die natali) Adoleſcētuloꝝ tres faciunt gradus παιδα uocat annoꝝ quatuordecī. Deinde Ephebū usq; ad decem & septē postea Exephebon. ¶ Tu ueneri dñæ. In Pōpa Megalesiaca nō mō ipsam Cybelē deferebāt i circū: sed alia quoq; numina id qd̄ ēt in pōpa Cereris fieri solitū testat. Ouid. in fastis & in amoribus: i his autē prima uictoria p̄cedebat spectatoresq; alii aliis numinib⁹ plaudebāt. Amātes autē ueneri potissimū assurgebāt quā rē docet elegantissimæ Oui. bis uersib⁹ Sed iā pōpa uenit liguis aīsq; fauete Tps adest plausus: aurea pōpa uenit. P̄ia loco ferē sparsis uictoria pēnis Huc ades: & mēs hic fac dea uicat amor Plaudite neptūno nimiuꝝ q̄ creditis undis Nil mihi cū pelago me mea terra tener: & paulopost ita subseq̄. Nos tibi blāda uen⁹ pueriq; potētib⁹ armis Plaudim⁹ icōceptis anue diua meis. Iubet ergo poeta amatorē plaudere dēre: quū in circū uenus defert: Pallia si terræ: Palliuꝝ supra tunicā gestabat a uiris & mulierib⁹. ¶ Effer hūo. i. amoueus e loco imūdo. ¶ Præciū officii. Appositio figura est: p̄ciū, inq̄t officii tui erga puellā erit q̄ uidebis eius crura. ¶ Parua leues capiūt aīos: paruis hmōi officiis ꝓciliant puellæ: quas iō dicit leues aīos hēre qm̄ sunt mutabiles Vir. uariū & mutabile semp̄ fœmina. ¶ Puluinar facit: puluinar uel puluinus est quasi lectulus qdā quo utimur in sedēdo. Cicero. Afferri iussit puluinos & oēs in suis sedibus federunt. Significat ēt puluinus apud pliniū & Columellā partē eminentiorem terræ sulcum est ultroq; latere sepientē: qui ēt lira uocatur. ¶ Cōposuisse: cōmode aptasse legitur & supposuisse. ¶ Ventos mouisse flabello. Flabellū est quo utimur aduentilandū æstatis tpe uel ad abigēdas muscas. Teren. Heus tu dore cape hoc flabellū. & uētulum huic facito: siebant autē Flabella ex pauonis pēnis: ut Martialis docet. Proptius. Et modo pauonis caudæ Flabella superbæ: ¶ Scāna dedisse: Scāna sunt quæ pedibus supponūtur a scandēdo dicta. ¶ Circusq; & circus & harena ministrabit uiam conciliandæ amicæ. ¶ Sparsaq; sollicito: ludos gladiatorios intelligit: de quibus multa iuuenalis. ¶ Exhibebant autē i foro harena cōstrato: unde harena pro loco accipitur: ubi munus gladiatoriuū exhibebat: tristē autem harenam appellat pp̄ gladiatorū uulnera: solebāt autē impatores ad bellū ꝓficiscentes munus gladiatorium & uenatus dare: ut scribit Iulius Capitolinus in pupieni balbini gestis his uerbis. Multi apud ueteres dnt hanc deuotionē factam contra hostes ut non sanguine litato spem pugnarum seueriores uim quādam fortunæ faciarēt ituros autem ad bellum romanos debuisse pugnās uidere & uulnera: & ferrū: & nudas inter se cohortes: ne in bello armatos hostes timerent aut uulnera & sanguinem horrerent.

Pompa Megalesiaca Cuius equi ueniant. facito studiose requiras Nec mora quisquis erit: cui fauet illa faue. At quū pōpa frequens certātib⁹ ibit ephæbis. Tu ueneri dominæ plaude fauente manu. Utq; fit in gremium puluis si forte puellæ Deciderit digitis excutiendus erit. Et si nullus erit puluis: tamen excute nullum. Quælibet officio causa sit apta tuo. Palia si terræ nimium demissa iacebunt Collige: & immunda sedulus effer humo. Protinus officii precium patiente puella: Contingent oculis crura uidenda tuis. Respice præterea: post uos quicumq; sedebit: Ne premat opposito mollia terga genu. Parua leues capiunt animos: fuit utile multis Puluinar facili composuisse manu. Profuit & tenui uentos mouisse flabello Et caua sub tenerum scāna dedisse pedem. Hos aditus circusq; nouo præbebit amori. Sparsaq; sollicito tristis harena foro. Illa sæpe puer ueneris pugnavit harena

Ephebeia

Pallium

Puluinar

Puluinus

Flabellū:

Scanna. Ludi gla.

Vulnus hēt. uulnera a cupidine: poscitq; libellū: q; p sortes diuinabat: Sortilegia. n. & alia id genus diuinatiōis i circo fuisse docet Cic. in. i. de diui. Iuue. Si mediocris erit spaciū lustrabit utrūq; meta: & sortes ducet. Posito pignore amātes auctore Ply. i spectaculis grādi spōsione facta ānulos dispōebāt quū alii aliū uictorē fore affirmarēt. Mar. Sed quū spōsio fabulāq; lassā de scapo fuerit & icitati & Iuuenalis spectēt iuuenes quos clamor & audax spōsio: quos cultā decet affedisse puellā. Saucius igemuit: amator sensit se esse a cupidie uulneratū. Quid mō quū belli. Augustus Cæsar (ut Trāqllus scri.) pter cæteros

sortilegia
in circo

Et qui spectabit uulnera: uulnus habet
Dū loquitur tāgitq; manu: poscitq; libellum:
Et quærit posito pignore uincat uter.
Saucius ingemuit: telumq; uolatile sensit:
Et pars spectati uulneris ipse fuit.

Quid mō quum belli naualis imagine cæsar
Perfidus induxit: cecropiasque rates.

Nēpe ab utroq; mari iuuenes ab utroq; puel-
Venere atq; ingens orbis i urbe fuit. (læ

Quis non inuenit turba quod amaret in illa:
Heu heu quā multos aduena torsit amor

Ecce parat cæsar: domito quod defuit orbi
Addere: nunc oriens ultime noster eris.

Parthe dabis pœnas: crassi gaudete sepulti
Signaq; barbaricas non bene passa manus.

ludos: quoq; assiduitate: uarietate: & magnificētia oēs aŋcessit. Dedit ēt plū nauale circa Tyberī cauato soloi quo postea fuit cæsare nemus: qbus dieb; custodes i urbe disposuit: ne raritate remanētū grassatorib; obnoxia eēt: hui; Naumachia meminēt ēt Eusebi; & Tacit; i. xii. lib. Perfidus iduxit. classē designat quā. M. An. ut docet Plutarch; p̄tim oriētalib; copiis. p̄tiz uiatorib;. Agafonib;. Messorib;. Adolescentulis p̄ totā grāciā a magrīs captis collegerat: & cōtra Augustū duxerat: q̄ deīde apd Actiū deuicta & romā adducta i naumachia cæsaris pulcherrimū; p̄buit spectaculū. p̄fidus ergo oriētales accipe. Est. n. p̄sis (ut scr. Ptolomæ;) regio q̄ terminat a Septētrione Media: Ab occasu Suasiana: Ab ortu duab; Carmaniis: A meridie p̄te p̄fici sin;. Persæ at cognōiati sūt a p̄se filio Persei & Andromedes: uocabāt a grācis pri; Cephen;. A se uero ipsis atq;

Naumachia
Augusti clas-
sis. m. An.

ab accolis Arcei: ut docet Hero. li. vii. Induxit. inuexit i cauatū circa Tyberī solū: ut pugnarēt. Cecropias: Athenienses: hoc dicit. q̄a Athenæ Antōianas p̄tes secutæ sūt. Ab utroq; mari: ab oriētali & occidētali plaga. Orbis i urbe fuit:

Persis Ce-
phenes
arthei

Parthi do-
miti ab
Augusto

toti; orbis hoies uisi sūt fuisse romæ. Amor aduēa: amor pegriæ mulieris. Ecce parat cæ. August; fini ro hispāo bello i Syriā ad cōponēdū oriētis statū puēt metūq; phraharti iniūxit: ne bellū p̄thia uellet i ferre. Itaq; tota p̄thia captiui ex Crassiō sine antōii exercitu recollectis: signaq; cū his militaria Augusto remissa. Sed & filii: nepotesq; Phrahartis obsides Augusto dati: plusq; cæsar magnitudie noi; sui fecit: q̄ armis ali; ipator facer potuisset. Auctor Iusti scri. ēt Suetoni; p̄thos & armēios uidiātū Augusto facile celsisse: & signa militaria quæ. M. Crasso & antōio ademerāt: reposcēti reddidisse: obsidesq; optulisse: quos quodā mūeris die missos p̄ mediā harenā ad spectaculū iduxit: Stra. ēt refert Phrah artē regē p̄thos: t̄m circa Cæsaris aīciciā studuisse: ut ēt illi trophæa fmitteret: q̄ p̄thi de romāis erexerat: & uocato i colloq; Tito q; p̄ id t̄ps syriæ perat; q̄tuor ei filios legitimos obsides tradidit: farospadē. Cerospadē. Prahanē: & Boonē & duas eor; uxores & filios q̄tuor seditionē metuens & ne sibi ifidiæ struerēt. Hui; expeditiōis mēinit Propti; ea elegia: q̄ ita icipit. Arma de; Cæsar dices meditat ad idos. Hor. Prasēs diu; habebit August; adiectis britānis ipio grauib; p̄sis. Hic at itelligēdū ē de p̄thica expeditiōe: quā Tyber; auspiciis Augusti suscepit: cui; mēinit Sue. i Tyberio his uerbis. Deīde ad oriētē exercitu ducto: regnū armenia; tigrani restituit: ac p̄ tribūali diadema iposuit. Recepit & signa q̄. M. Crasso ademerāt: p̄thi: potes hoc etiā qd̄ magis placet referi ad Caiū ex iulia nepotē quē una cū lucio fr̄e adoptauit domi p̄ assem & librā emptos a p̄re agrippa tenerosq; ad huc ad curā reip. admouit: & p̄sules designatos circū puicias exercitusq; dimisit: Sed ambos i duodeuiginti mēsiū spacio amisit. Caio i lycia Lucio massilia defūctis: auctor Sue. de his ēt. L. Flor; ita scri. Ad oriētē pl; negocii cū armēiis. Huc atq; Cæsar ex nepotib; suis misit ambo facto breues: s; alter i glori; Massilia; q̄ppe Luci; morbo soluit. In lycia Cai; ex uulnere: q̄n armenia; ad p̄thos se subtrahētē recipit. Armēios uicto rege Tigrane i hoc unū fuitutis ḡns Pōpei; assueuerat: ut rectores a nob acciperēt. Intermissū ergo ius p̄ hūc. recuperatū nō icruēto nec iulto t̄m certamie. Quippe dōnis quē rex Artaxatis p̄fecerat. simlata pditiōe adort; uir; itētū libello: quē ut thesauro; rōnē p̄tinētē ipse porrexerat: strict; ac recreatus ex uulnere i t̄ps cæter; barbarus undiq; ifesto exercitu opp̄sus gladio & pyra i quā se p̄cusus imisit ēt cæsari satisfecit. post Caii at & Lucii mortē eor; fr̄em. M. Agrippā & Tiberiū adoptauit August;: ut Sue. scri. Nūc oriēs ultime. Idē ēt Proptius: Sera s; ausoniis ueniet puicia uirgis affuefcēt latio p̄thia trophæa ioui. Crassi gaudete. M. Cras. patrē & publiū filiū spectatæ uirtutis adolescētē de signat: quos p̄thi trucidarūt. Nā. M. Cra. a p̄this uict; plio i quo ēt filiū amisit: reliq; exercit; i collē recepit. Euocat; deīde i colloqū ab hostib;: quo; dux erat Surēas uelut de pace acturis a Maxarthe occidit. Sed surenā postea Orodēs parthos rex eius glia iuidēs iteremithistoria hēs apud Plu. & Appianū. Parthe dabis pœnas. Parthi scythæ fuere: ut docet Iustinus: & ligua scythica exules interpretantur: qm̄ parthorum regnū scythæ; exules pdidere. Sunt autē ppli persis finitimi: ut docet Strabo: Terminant ab occasu parte Medo;: a septētrione Hircania ab oriēte ariaria meridie deserta carmania; auctor Ptolomæus. Signaq; barbaricas: signa a parthis bis sunt adēpta romāis: primo Crasso deuicto. Deinde etiam. M. Anto.

Crassi &
publii
Mors

parthis

DE ARTE AMANDI.

¶ Vltor ades. Tiberiū dicit uel Caiū. ¶ Primisq; ducē. Caius enim puer admodū in orientem duxit exercitū. ¶ Bellaq; nō puero: bellū sumit difficillimū: qd̄ cōsumatissimū exigit impatorē. ¶ Parcite natales: puerilis ætatis imaturā uirtutē diuinitati Cæsare ascribit. ¶ Timidi: pauidi & timētes: ne qd̄ aduersi accidat Caio p̄tra parthos eunti p̄p̄ ætatē. ¶ Parcite numerare: ne numeretis. ¶ Natales deo: dies quibus nati sunt dii: seu partus deoꝝ. Ply. Diuersarū quidē gentiū natales concordia figura repiri. Natales ēt̄ pro cōditiōe sanguinis ac familiæ accipi inuenies apud auctores. Cornelius Tac. Aderat Cornelius fuscus ingens ætate claris natalibus. Ply. in epl̄is natales accipe uir̄ pro generis ignobilitate: quam inquit. Nōnunq; cādidatus aut natales cōpetitoris aut annos aut ēt̄ mores arguebat. Cæsaribus: imperatoribus & eorū liberis. ¶ Et ignauæ fert mala dāna moræ: aufert inquit ingeniū cœleste quicquid dāni mora ānoꝝ accidit. ¶ Paruus erat exēplo herculis p̄bat in puero: sed deo esse uirtutē. Alcmena post partū iunonem uerita puerum in loco exposuit: quē ab eo herculeū capū dixere. Quo tpe minerua una cum iunone p̄fecta: quā infantis naturā admiraretur. Iunoni suāsit: ut illi māmā p̄beret. Quā præter ætatē uiolētius sumpta. Iuno dolore mota puerū abiecit. Minerua illū mīi detulit nutriendum: Iuno deinceps duos dracōes ad p̄dendū misit pueꝝ: quos ille utraq; manu faucibꝫ apprehēsos strāgulauit: unde illū argui: qm̄ iunonis opa gloriā esset adeptꝫ: quā antea alcæus uocare f̄ Iracleū dixere: auctor Diodo. p̄sa legito apud Plautū. Vir. uti prima nouer cæ mōstra manu geminosq; præmēs eliserit angues. ¶ Tiryn. hercules: a tyrintha oppido haud lōge a mycānis appellatꝫ: ex quo pulsus Amphitriō eius p̄r putatiuus thebas cōcessit ut docet Diodorus. Seruius ēt̄ scribit ideo herculeū appellatū tyrynthium: qm̄ puer tyrynthæ educatus sit. Nūc quoq; qui puer es. Bacchus boetias thebas patriā hūit: ut Ply. docet. Diony. appellat a ioue & Nyfa antro: ubi a nymphis nutritꝫ est. Bacchū appellatū a mulieribus: quæ bacchātes illum sequebantur: lenæum p̄terea. Bromium. pingentium. Triumphatorē aliisq; cognominibus uocant p̄ter orbem peragravit: Multas domuit nationes: in indiā cum exercitu transcendēs triēnio post multis cum spoliis in Boetiā rediit primus oīum triūphauit uestus indico elephantos emere ac uendere primus instituit: ut Ply. docet in exercitu mulierum copiam circumduxit armatā hastis thyrso iuolutis: in his & musæ uirgines erant. & Silenus pedagogus ac nutritor: optimorumq; institutor studioꝝ diadema regum insigne primus inuenit: quōs Mitra pro diademate uteretur. Vnde mitriphoros dictus est: ut scribit Diodo. ¶ Auspiciis annisq; patris: auspiciis & ānis augusti patris per adoptionē: quasi dicat Multum tibi puero cōferent auspicia & anni augusti: Tiberius siue Caius dicitur arma mouere auspiciis Augusti: quoniā ei Cæsar bellum gerendum mandabat: quod suis auspiciis susceperat. Romæ enim consuetudo erat: ut nihil domi forisq; gereretur nisi captatis auspiciis: captabantur autem auspicia duobus modis: aut uolatu aut garritu auium: quarum quædam oscines: quædam præpetes dicebātur. ¶ Et uinces annis: quia anni augusti afferent tibi multū auctoritatis apud hostes seu quia augustus puer adhuc cœpit pugnare: quidam legunt animis. Magis placet annis legas: quibus moderandū esse puerile ingeniū uelit poeta: aut in puerili ætate sperandū esse uictoriam. ¶ Tale rudimentum: tale initium: sub tanto nomine: Cæsaris augusti patris. ¶ Quum tibi sint fratres: uel. M. Agrippam & Lucium innuit: quos læsos dicit propter ius accipiendi rectores a parthis intermissum: uel si ad Tiberium referas: Caium & Lucium intelligit: quos ex iulia nepotes Augustus adoptauit: quibus intra trienniū defunctis adoptatur ab Augusto Tyberius simul cum fratre eorum. M. Agrippa: quos læsos dicit poeta propter Caiū a parthis interemptum. ¶ Iura tuere patris. nam (ut Florus etiam scribit) armenios uicto rege Tigrane in hoc unum seruitutis genus assueuerat Pompeius. ut rectores a romanis acciperent Intermissum ergo ius Augustus primo per Caium: dein de per Tiberium recuperate uoluit. ¶ Genitor patriæq; tuusq;. Augusto Senatus po. q. ro. per Valerium messallam patris patriæ cognomē detulerunt: cui lachrymans respondit Augustus his uerbis: Compos factus uotoꝝ meorum. P. C. quid habeo aliud deos immortales præcari: q̄ ut hunc consensum uestrum ad ultimum uitæ finem mihi perferre liceat: auctor Sueton. Hostis. parthus. ¶ Rapit regna. armeniam dicit: quæ ad parthos defecerat. ¶ Ab inuito parente: ab augusto id moleste ferente: ¶ Pia tela: quia causa tua est honesta. ¶ Sceleratas ille sagittas: quia parthorū causa iniqua est. ¶ Stabit pro signis: romanæ

Natales

Hercules puer

Tirynthi⁹

Bacchus Dionysi.

pugnare Auspiciis alienis Auspiciū duplex Oscines p̄petes Caius & Lucius

Augustus p̄ patriæ

Vltor adest: primisq; ducem p̄fitetur in ānis:
 Bellaq; non puero tractat agenda puer.
 Parcite natales timidi numerare deorum
 Cæsaribus uirtus contigit ante diem.
 Ingenium cœleste suis uelocius annis:
 Surgit & ignauæ fert mala dāna moræ.
 Paruus erat: manibusq; suis tyrynthi⁹ angues
 Pressit: & in cunis iam ioue dignus erat.
 Nūc quoq; q̄ puer es: tātus tū bacche fuisti.
 Quum timuit thyrsos india uicta tuos.
 Auspiciis animisq; patris puer arma mouebis
 Et uinces annis. auspiciisq; patris.
 Tale rudimentum tanto sub nomine debes.
 Nunc iuuenū princeps: deide future senū.
 Quum tibi sint fratres: fratres ulciscer læsos.
 Quomq; pater tibi sit: iura tuere patris.
 Præbuit arma tibi genitor patriæq; tuusq;:
 Hostis ab inuito regna parente rapit.
 Tu pia tela ferēs: sceleratas illa sagittas:
 Stabit pro signis iusque piumq; tuis.

militiæ & suetudinem notat. Solebant enim in exercitu numen aliquod impatores perferre: ut. C. Cæsar Numina in exerci- uictricem uenerem pompeius Herculem inuictum in auxilium uocabat: & in hiberia pompeii filius infi- tu præfe- gne pietatis. Cæsar uero insigne ueneris anteponebat quem moré etiã Vergilius tangit eo uersu. Vadi- tebantur mus imisti danais haud numine nostro. ¶ Eoas opes: parthicas gentes. ¶ Dux meus: Tiberius uel Caius. ¶ Marsq; pater: mars p̄ romanæ urbis p̄ Romulum. ¶ Est deus e uerbis alter: Cæsarem augustum: dicit: qui uiuus diuinos meruit honores: & mortuus: ut Sue. scribit in deoz numeꝝ relatus est. Nec enim de-

Vincunt parthi causa: uincant & armis.
 Eos latio dux meus addat opes.
 Marsq; pater: cæsarq; pater date numen eũti:
 Est deus uobis alter: & alter erit.
 Auguror. en uinces uotiuq; carmina redda:
 Et magno nobis ore sonandus erit.
 Consistes: aciemque meis hortabere uerbis:
 Odefint animis ne mea uerba tuis.
 Tergaq; parthoz: romanaq; pectora dicam:
 Telaque: ab auerso quæ iacit hostis equo.
 Quid fugis ut uicas: qd uictos p̄the relinqs.
 Parthe malũ iã. nũc mars tuus omne hêt.
 Ergo erit illa dies: qua tu pulcherrime rerum.
 Quattuor in niueis aureis ibis. equis
 Ibunt ante duces onerati colla carhenis.
 Ne possint tuti: qua prius: esse fuga.
 Spectabunt iuuenes læti: mixteq; puellæ.
 Diffundetq; animos omnibus illa dies.
 Atq; aliqua ex illis: dum regum noĩa quæret.
 Quæ loca: q mōtes: quæue ferantur aquæ.
 Omnia responde: nec tantum si qua rogabit.
 Et quæ nescieris: ut bene nota refer.
 Hic est euphrates p̄cinctus arũdine frõtem.
 Cui coma dependet cærule: tigris erit.

fuit uir prætor: qui se effigiẽ cremati eũtem in cœlum uidisse iuraret: Moré referẽdi romanos principes iter diuos elegãtissime docet Herodia nus lib. iiii. ¶ Et alter erit. Tiberium designat: uel caiu de quo potius itellexeri q̄ de tyberio: qm̄ Se neca scri. C. Cæsare diui Augusti nepotem circa primos iuuetæ suæ annos Luciu fratẽ charissi- mum sibi principẽ iuuentutis ipsũ principem eiusdẽ iuuetutis amisisse i apparatu parthici bel li: & grauiore multo animi uulnerare q̄ postea corpis ictũ eẽ qd̄ utrũq; & piissime & fortissime tulisse augustũ refert. ¶ Votiuq; carmina: quæ diis uoui: si parthos uiceris. ¶ Cõsistes: in p̄ciõẽ stabis. ¶ Meis uerbis: meo carmine. Solẽt. n. scri ptores p̄cionantem imperatorem introducere. ¶ Odefint animis ne mea uerba tuis: utinã n̄a carmina. respõdeant: & paria sint tuis animis in gentibus nec deficiãt mihi uerba quũ scribã ge sta tua & parthos a te debellatos. ¶ Terga par thoz fuga: parthoz. ¶ Rõanaq; pectora roma nas uires & uictoriã. ¶ Telaq; ab auerso: Plutar. Scribit parthos in fuga eẽ sagittas emittere p̄sue uisse: idq; post scitas omniũ optime facere nosce unde fugiẽtes nõ minori hostes afficiũt calami tate q̄ stantes. Vergi Fidentẽq; fuga parthũ uer sisq; sagittis & parthorũ proelia Lucanus fugiti ua appellat. ¶ Quid fugis: ut uicas: apostrophe ad parthos est: quoz pugnãdi morem deridet. ¶ Quattuor i niueis aure: hic locus exposcit: ut q̄ fuerit triũphi forma ostendam. Idq; Appiani auctoritate: q̄ Scipiõis triũphũ ira describit. Ser tis redimiti omnes precinẽtib; tubis curus spo liis refertos deducebãt. Ferebãtur & lignæ tur res captarũ urbium simulachra preferentes: scri pturæ deide & imagines ear; quas gessissent. Au

Augustus in deum parthoz fuga

Triũphi furtuna

Lydi

Euphra- tes

rum deinceps & argentũ partĩ rudibus massis. partim notis: aut huiusmodi impressum figuri. Coronæ p̄retea: quas uirtutis gratia urbes aut focii aut exercitus urbis. Parẽtes militibus dedissent. Candidi subĩ de boues & elephanti illos sequebantur: post hos Carthaginensiu; ac numidarũ principes bello capti. Imperatorem: listores preibãt purpureis amicti uestibus. Tum citharedorum ac tibiatarum turba ad hetru scæ simili: udinem pompæ. Hi succincti: coronisq; auteis redimiti suo quisq; ordine canẽtes p̄sallentesq; prodibãt Hos lydos appellant: ut facile crediderim hetruscos a lidiis sumpsisse originẽ. Horum in me dio quispiã talati ueste fimbriis & armillis auro splendentibus amictus gestus uarios edebat hostibusq; deuictis insultãs risus undiq; ciebat. Post thuris & odoz copia imperatorẽ circũsteterat: quem curru de aurato multifariãq; notis refulgẽti candidi uehebant equi auream capite gestãtem coronã lapillis orna tam gẽmisq;. Hic uestẽ succinctus purpurea patrio more aureis intextam syderibus. Altera manu eburne um scẽptrũ: altera laurum p̄ferabat: quã romani uictoriæ insigne p̄stiterent. Vehebãtur & cum eo pueri uirginẽsq;: & habenas hinc inde cognati iuuenes. Demũ qui exercitum secuti fuerãt scriptores: ministris scuti feruie. postremo exercitus in turmas aciesq; diuisis currũ sequebatur. Milites quoq; lauro redimiti: laurum manu ferentes quibus meritorum insignia adiuncta aderãt q̄ primores hos quidẽ laudibus fe rent: hos salibus insectarent: nõnullos infamia notarẽt. Simplex deniq; triũphi forma: & quã unusq;sq; sermone facile explicare queat: quũ in capitoliu uentum esset: Scipio deposito apparatu epulum amicis (ut mos erat) in exẽplo p̄buit. ¶ Ne possint tuti: causam assignat: cur catena: uincti sint captiui. ¶ Diffũ detq; aios: exhilarabit mētes. ¶ Quæ loca: nã homines & loca i maginibus scriptisq; in triũphũ defere ba nẽ: ut docet Appia in triũphis Caii Cæsaris. Proper. Inq; sinu chare nixus spectare puellæ incipiam: & titulis oppida capta legã. idem etiã docet Oui. tristium lib. iiii. ¶ Nec tantũ si qua rogabit: nõ modo quecũq; illa petierit dices: sed alia plura. Hic est euphrates: q̄ sexta arũdinea capite gestabit: illũ euphratẽ

Scipio in uia hinc & conuenire

Tigris

persis

Cornua
Bacchi

Vini
Natura

Paridis iu
dicium

Murex

Baia

esse dicitur. Coronæ enim ex arundine e poetis fluminum diis dantur: Virgilius in octavo. Et crines un-
brofa tegebat arūdo. Est euphrates fluuius: qui oritur: ut Pli. tradit in p̄fectura maioris Armeniæ crāti
de in monte agat: uel ut Mutianus uoluit sub radicibus montis: quem capotē appellant: cuius etiam Lu-
canus meminit li. iiii. & Solin⁹. ¶ Cui coma depēdet cærulea: qui capillos habet cæruleos. ¶ Tigris erit. Ti-
gris fluuius est: q̄ ex armeniis fluit: auctore Herodoro: a celeritate dicit⁹ ut pli. tradit. Medi enim Tigre
sagittā appellant: De tigris plura legito apud Plinium & Solinū. ¶ Hos fac armenios: finge illos esse ar-
menios: quos deuicit August⁹ per Tiberiū: ut do-
cet Suetoni. ¶ Hæc danaia persis: Persis: ut Stra-
bo scribit: regio ē oriētalis post carmaniā a per-
se: ut antea docuimus: cognōiata Sane Persæ ex
oībus barbaris clarissimi fuere: q̄ nulli græcis
imperitarūt: qui asiā tenuere præter eos cœlū
Iouē putant: colunt solem quem mithram uo-
cant lunā. Venerem ignē: telurē uentos: & aquā
In flumen nō micturiunt: horū pueri ante quar-
tum annum ante patris cōspectum non ueniūt:
Ducunt uxores quam plures: & multas pellices
alunt propagandæ sobolis causa. Regi qui non
paruerit capite & brachio amputato piicitur. Au-
stor Strabo. In achemeniis uallib⁹: hoc est p̄ficis
Nam tres erant persæ: tribus preatiscōres. Ache-
menidæ. & Magi. Propertius. Nō tot achemeni-
is armantur fusa sagittis. ¶ Et erūt quæ noīa di-
cas: finges nomine aliquo illū appellari. ¶ Dāt
etiam positis: iter epulas quoq̄ poteris tibi ami-
cam conciliare. ¶ Adducta cornua: uolentia &
lasciuia ad se inclinata: poetæ enim Bacchū
cum cornibus describūt: quoniam liber p̄ pro-
teruitatem & cōtumaciam addere solet: quæ p̄
cornua designatur: & ebrii dicitur cornua sume-
re. ¶ Hora. Addis cornua paupi: Diodo. cornua
ascribit baccho: quoniam is primus dicitur boues
cornutos ad iugū iūxisse. ¶ Purpu. amoris formo-
sus cupido qui iter epulas uersatur. ¶ Pressit: de-
mulsit. ¶ Bibulas alas: uulnum bibentes. ¶ Vdas:
ex quo ostendit duo numina inter epulas uersa ī
bacchum scilicet & cupidinē: esseq̄ utrumq̄ ue-
neris conciliatorem. ¶ Pectus: mentē amantis.
¶ Cura fugit: idem etiam Hora. Dissipat euchi-
us curas edaces. ¶ Tunc pauper cornua sumit. sit
proteruus. Tunc aperis mentes: tunc hominum
mentes ostendit: & p̄dit secretas: Hora. Non ego
te candide Bassareu inuitum quatiā: nec uariis
obsita frōdibus sub dio rapiam. ¶ Aeuo rarissi-
ma nostro simplicitas. ¶ Simplicitas illa quæ no-
stra tēpestate in nullo extat: nisi post uinū. ¶ Ar-
tes: fraudes & calliditatē. ¶ Excutiente deo: eiici-
ente baccho. ¶ Illic sæpe animos: in conuiuio sæpenumero iuuenes capti sunt amore. ¶ Ignis: in igne
amoris calor additur: calori uini: est enim amor ignis occultus. Virgil. Vulnus alit uenis & cæto car-
pitur igni: uino autem exhausto natura est accendendi calore uiscera intus: foris infuso refrigerandi: ut
docet Plinius. Hic tu fallaci: docet non eligendam esse amicam nocte. ¶ Luce deas. quæ in pelio mon-
te thetydis nuptiæ celebrarentur a diis omnibus. Indignata discordia. q̄ & ipsi non licuisset adesse: po-
mum in quo scriptum erat: pulchriori detur: iniicit: sed quæ Iuno. Minerua & Venus inter se certarent
de pulchritudine: placuit Ioui ut de ea re Paris in ida monte phrygiæ sententiam ferret: qui a uenere cor-
ruptus: secundum eam sententiam dedit: quæ prius unamquamq̄ nudam uidisset: ut docet Apule. in
meta. Ouidi in epistolis: Qua Venus & Iuno sumptisq̄ decentior armis uenit in arbitrium nuda Mi-
nerua tuum: & Proper. Credite etiam diuæ quas pastor uiderat olim. Idæis tunicam ponere uerticibus
¶ De tinctoria murice lana. Murex genus conchæ est: a purpura haud dissimilis: sed pro purpura accipitur
a poetis: quæ florem illum tingentis uestibus in mediis: ut docet Plynio. Faucibus habent. Vergil. ipse
sed in pratis aries iam suaue rubenti murice. ¶ Quid tibi scemineos: docet amantes quoq̄ posse in siluis
puellas conciliare: presertim si uenatione delectantur: quem morem impudicum taxat Iuuenalis. eo uer-
su. Mæuia tuscum figat aprum: & nuda teneat uen. ibula mæma. ¶ Quid referā baia. Baia ut Strab. scri. a

Hos fac armenios: hæc est danaia persis:
Urbs in achemeniis uallibus ista fuit.
Ille: uel ille duces: & erunt quæ nomina dicas:
- Si poteris: uere: si minus: apta tamen.
Dant etiam positis aditum conuiuia mensis:
- Est aliquid præter uina quod inde petas:
Sæpe illic posit⁹ teneris adducta lacertis.
Purpureus bacchi cornua pressit amor:
Vinaq̄ cū bibulas sparsere cupidinis alas
Permanet: & capto stat grauis ille loco.
Ille quidem pennas uelociter excutit udas:
Sed tamen aspergi pectus amore nocet.
Vina parāt animos faciūtq̄ caloribus aptos:
Cura fugit multo diluiturque mero.
Tunc ueniunt risus: tunc paup̄ cornua sumit:
Tunc dolor & curæ: rugaq̄ frontis abit.
Tunc aperit mentes æuo rarissima nostro:
Simplicitas: artes excutiente deo.
Illæ sæpe animos iuuenum rapuere puellæ:
Et uenis in uenis: ignis in igne fuit.
Hic tu fallaci nimium ne crede lucernæ:
- Iudicio formæ: noxq̄: merumq̄ nocet.
Luce deos: cœloq̄ paris spectauit aperto:
Quæ dixit ueneri: uincis utraq̄ uenus.
Nocte latent mendæ: uitiq̄ ignoscit omni:
Horaq̄ formosam quamlibet ista facit.
Consule de gemmis: de tinctoria murice lana:
Consule de facie: corporibusq̄ diem.

Boia Vlyxis socio nomen traxere: fuerat autem oppidum campaniæ amenissimum: cuius regione. C. Marius. Cn. Pompeius: & Cæsar villas extruxerunt. ad quem locum sub æstiuum tempus salubritatis causa nauigabāt Matronæ cimbris uariis coloribus pictis: ubi nocturna canentiū conuitia & symphoniæ audiebantur: ut tradit in epistolis Seneca: qui baias diuersorū uitiorum haberi cœptum esse scribit: & Propertius. Tu modo quamprimum corruptas defere baias multis ista dabunt littora diffidium Littora quæ fuerant castis inimica puellis. Ah pereant baiæ crimen amoris aquæ. Martialis etiam scribit Matronam

Baianæ
Aquæ

Quid tibi fœmineos cetus uenatibus aptos.
Enumerem. numero cædet harena meo.

Quid referā baias. prætextaque littora uelis.
Et que de calido sulphure fumat aquam.

Hic aliquis unius referēs in pectore dixit.
Non hæc ut fama est. unda salubris erat.

Ecce suburbanæ templum nemorale dianæ.
Partaque per gladios regna nocente manu.

Illa quod est uirgo. quæ tela cupidinis odit.
Multa dedit populo uulnera. multa dabit.

Hacten⁹ un⁹ legas: quædames ubi rætia pomas
Præcipit imparibus uecta thalia modis.

Nūc tibi quæ placuit: quæ sit capienda partes.
Dicere præcipue molior artis opus.

Quisquis ubique uiri faciles aduertite mentes.
Pollicitisq; fauens uulgius adesto meis.

Prima tuæ mēti ueniat fiducia cunctas
Possē capi: capies: tu modo tende plagas.

Vere prius uolucres taceāt æstate cicadæ.
Menalius lepori det sua terga canis.

Fœmina quam iuueni blâde tentata repugnet
Hæc quoque: quæ poteris credere nolle: uolet.

Vtque uiro furtiua uenus: sic grata puellæ.
Vir male dissimulat. tectus illa cupit.

Cōueniat maribus. ne quæ nos ante rogemus
Fœmina iam partes uicta rogantis aget.

erat uictor. Sin uero omnibus nulli uictori relinquebatur: unde Varro de re rustica dixit non cursu lampada tibi trado: quod significat non tibi uictoriam trado: meminit etiam Herodotus lib. viii. Vnde Persius dixit. Qui prior es: cur me in decursu lampada possis in quo uersu enatando multi multa dicunt: bene autem pauci. Partaque per gladios: barbaricus quidam & scytharum mos erat: ut Strabo meminit: circa templum Dianæ: ut qui prius uictimam mactasset sacerdos institueretur: qui uiribus corporis & pedum celeritate potens gladium tenens & insultus semper circumspectans: de honore certabat: & ad se tantum strenue contra pugnantem aduersum se paratus erat singulisq; annis ei qui tenuerat sacerdotiū erat: quum illi uictor succedebat: appellabatur autem sacerdos rex nemoralis ab arte suo nemore: & Diana nemorensis uel nemoralis. Papinius. Iamque dies aderat profugis quū regibus aptum fumat aricinū Triuiæ nemus: & face multa conscius Hippolyti splendet lacus. Ouidius in fastis. Regna tenent fortes manus pedibusq; fugaces. Et perit exemplo post modo quisque suo. Suburbanæ Dianæ: templum enim non longe distabat ab aricia. Nocente manus: quia uulnera: quia illic multi amore capiuntur. Hactenus unde legas: docuit ubinam querenda esset amica: nunc quem admodum concilianda sit præcipit. Vnde legas: unde eligas. Imparibus modis: inæquali modulatione: nam elegiacus uersus impar appellatur a poetis: propterea quod alter uersus ex sex dimensionibus. Alter uero ex quinque constat: unde exometri & pœtometri nomina indita sunt. Molior: accingor. Prima si. prima spes Tende plagas. tende rætia. Vere pri

Possidea
næDianæ
LucusArtemisi
umRex. nēo
ralis
Diana ne
moralis

Byblidis
fabula

Myrrhae
Guttæ
Stactæ

Ida

Pasiphaes
fabula
Gnosfos
Cidon

Creta

Creteses
médaces

ustuere enim aues cōcentibus aera mulcent. ¶ Menalius canis. canis arcadicus: uenaticus: qui in menalo mōte feras insequitur. Furtiua uenus: furtim rapta. ¶ Male dissimulat. nescit amorem celare. ¶ Ille cupit cautius: cautior est in tegēdo amore. ¶ Cōueniat maribus. si sint mares concordēs. ¶ Aget partes rogantis: petet coitum ab homine. Agimus. n. partes rogātis: quum munera alicuius aliquid patētis obim? ¶ Mollibus in pratis. brutorum animalū exemplo probat fœminam esse quod dixit: si fas esset. ¶ Cornipedi equo. sic & Virg. e. cornipedum cursum simularat equorū. ¶ Adhinnit. hinnire proprie de equis dicimus: unde hinnitus. Vir. Et alto peliō hīnitu fugiēs impleuit acuto. ¶ Legitimum finē: certū modus. ¶ Flāma uirilis. amor hominū. ¶ Bybli da quid referā. exēplis agit amori esse magis obnoxias fœminas q̄ uiros. byblis ex filia Mæadri nata Caunū tratrē turpiter amauit q̄ sororis scelerato amore cognito ex patria pfugit. Illa dū eū quæritat ī carā puenit: ubi longo itinere & polulato amore fatigata perit. Sed legeidū miseratiōne ī fontē sui nominis mutata est. Fabulā Ply. narrat Oui. ī met. ¶ Arsit: capta ē amore. ¶ Et ē laqueo: hic laqueo eā dicit uitā finiuisset in meta. uero aliter ei⁹ exitū d̄scribit. ¶ Myrrha patrē. nota est fabula: quemadmodū Myrrha ꝓcubuit cū Cynira patre cypriorū rege: quē diu uexisse scri. Ply. Id autē fuit dū. mater cæteris factis operas: qd̄ quz pater cognouisset: stricto gladio eā insecutus ē: illa noctis beneficio ī terra Sabæam eua sit: ubi ī arborē sui nominis mutata ē: ut ī meta. narrat Oui. ¶ Sed nō ut debuit: q̄a nephādo p̄is amor capta erat. ¶ Obducto cortice: circūducto cortice nā ī arborē Myrhā mutata ē. Illi⁹ lachrymis: Myrrhae guttis: & ex arborē stillātib⁹: hæc. n. melior habebat. & stactæ idest gutta dicebatur. Colūel. Et melior stactis ponat achaica myrrha ¶ Vngimur: atea enī myrrha u⁹ aliis odorib⁹ ungebāt. Sappho. Nō arabo n̄ rore capill⁹ olet: & Horati⁹. Dic & argutæ p̄pter Neeræ myrrheū nō do cohibere crinē: & alibi. Sæpe diē mero fregi coronatus nitentes Malobrato syrio capillos. Vallib⁹ idæ: ida mōs fuit nō mō troic⁹ sed & cretēsis: ut Stra. scri. cui⁹ uerba hæc sūt: Mōs idæ⁹ surgit cretensiu cunctorū celsissimus: quaq̄ uersum circuitū habens stad. sexcentorū prestantissimis ille sane oppidis istar coronæ icolif. Tradit etiam P. y. Cretā montes habuisse Cadiscū. Idæū. Distinæū. Crocū. Vir. Mōs idæus ubi & gētis cunabula n̄æ. Oui. ī fa. & creta nobilis ida ¶ Cādī dus taurus. I autum describit cuius amore capta fuit Pasiphae tradūt fabulæ Pasiphaen Minois uxore quum Taurū adamaret: signum boui simile a Dedalo factū: eoq̄ modo tauro suppositā desiderio potitā esse. Ante hoc tempus Minoem quotānis ferūt speciosissimum oīum taurum neptunno solitū de more sacrificare: qū ei taurus eēt cæteris præstātor: alium sacrificauit deteriorē: Qua ex re iratus minori neptū nus eius tauri amorē Pasiphae iniecit: cui arte Dædali supposita decātātū fabulis genuit Minotaurū natu ra duplici: ut qui usq̄ ad humeros taurus: cætera homo esset: auctor Diodo. ¶ Tenui nigro: macula nigra sed parua ¶ Vna fuit labes: hæc solū habuit maculā nigrā ¶ Gnosfiadesq̄: cretēses a gnoso cretæ urbe: quā ꝓdidit Minos in ea insulæ parte: quæ asiā spectat ut docet Diodo. ¶ Cydoniadesq̄: a cydone eiusdē cretæ oppido ꝓdito ab eodē minoe in his locis: qui peloponesso oppositi ad occidentē uergūt auctore Dio do. Herodotus scribit Cydoniā in creta ꝓdidisse Samios: male autē in plerisq̄ exēplaribus Sidoniades legitur. ¶ Centū quæ sustinet urbes. ¶ Creta. n. a creta nympa Hesperidis filiā cognōiata centū fuit urbiū clara fama. ut Ply. docet. & Stra. scri. eā hecatōpolim appellatā eē Terminatū ab occasu mari adriatico. a septētriōe pelago cretēsi. a meridie p̄nico: ab oriēte carpatio auctōr Ptolemæo. Quāuis sit mēdax Cretēses. n. mēdaces appellāt: quā rē docet diuus Hierony. ad magnū oratorē ita scribēs. Sed & Paulus post epimēidis poete abusus uersiculo ē scribēs ad Titū κρητες αειψευστοι ταϊκα καθήματα τερεσ αποι Cretēses semp mēdaces. malæ bestia: uentres pigri. Cuius heroici hemistichium postea callimachus usurpauit. ¶ Nouas frōdes: uel recentes: uel paulo ante natas. ¶ Et prata tenerima: continēs pro cō

Mollibus in pratis admugit fœmina tauro:
Fœmina cornipedi semper adhīnit equo.

Fortior in nobis: nec tam furiosa libido est:

Legitimum finem flamma uirilis habet.

Byblida quid referā: uetito quæ fratris amore
Arsit: & est laqueo fortiter ultra nephas.

Myrrha patrē: sed non: ut filia debet: amauit.

Et nunc obducto cortice pressa latet.

Illius lachrymis: quas arbor fundit odora!

Vngimur: & dominæ nomina gutta tenet

Forte sub umbrosis nemorosa uallibus idæ:

Candidus armenti gloria taurus erat.

Signatus tenui media inter cornua nigro:

Vna fuit labes: cætera lactis erant.

Illum gnosiadesq̄ cydoniadesq̄: iuuenca

Optarunt tergo sustinuisse suo.

Pasiphae fieri gaudebat adultera tauri:

Inuida formosas oderat illa boues.

Nota cano: non hoc: quæ centū sustinet urbes

Quāuis sit mendax: creta negare potest.

Ipsa nouas frondes: & prata tenerima tauro

Fertur inassucta subsequuisse manu.

It comes armentis: nec ituram cura moratur

Coniugis: & minos a boue uictus erat.

Quid tibi pasiphae præciosas sumere uestes:

Ille tuus nullas sentit adulter opes.

rento. ¶ Prata. n. p. herbis posuit. ut solét poeta. ¶ Subsecuisse: ut pabulú tafferret. ¶ Iturá. pasiphaé taurú
secuturá. ¶ Cura cōiugis: amor erga maritú. ¶ Minoa: uel quia parum curabat quod de ea re sentiret Mi-
nos. ¶ A boue uictus erat: quia illa pluris faciebat taurú: q̄ maritú Quid tibi pasi. Apostrophe é: ubi no-
randum: q̄ si pasiphae sine diphthogo in fine: ut fit quadrifillabú nomé profertur quéadmodú Danae: &
Phaetó. ¶ Virú sal. maritú minoia decipere. ¶ Falle uiro: ames hominum nō taurú. ¶ Cōcita bac. sacer-
dos bacchi furore nūinis impulsá. ¶ Aonio deo: baccho: qui in boetia colitur ubi erat thebe natale solú

Pasiphae
Danae
Phaetori

Quid tibi cū speculo mōtana arméta petéti:

Quid toties positas fingis inepta comas.

Crede tñ speculo: quod te negat esse iuuenca:

Quam cuperes fronti cornua nata tuæ.

Siue placet minos: nullus quærat adulter:

Siue uirum mauis fallere: falle uiro.

In nemus & saltus thalamo regina relicto

Fertur: ut aonio concita baccha deo.

Ah quoties uultu uaccam spectauit iniquo:

Et dixit: domino cui placet ista meo.

Aspice ut ante ipsum teneris exultat í herbis:

Nec dubito quín se stulta decere putet.

Dixit & ingenti iam dudum de grege duci

Iussit: & immeritam sub iuga curua trahi.

Aut eadem ante aras: cōmentaq; sacra coegit

Et tenuit læta pellicis exta manu.

Pellicibus quotiens placauit numina cæsis:

Atq; ait exta tenens: ite placete meo.

Et modo se fieri europam: modo postulat io:

Altera quod bos est. altera uecta boue.

Hanc tamen impleuit uacca deceptus acerna

Dux gregis & partu proditus auctor erat.

Cressa thyesteo si se abstinuisset amore:

Ah quantum est uni posse placere uiro.

Non medium rapuisset iter: curruq; retorto.

Auroram uersis phæbus adisset equis.

Filia purpureos niso furata capillos:

Puppe cadens celsa facta refertur auis.

Altera scylla maris mōstrú medicamie circes

Pube premit rabidos: inguinibusq; canes.

Qui marté terra: neprunnú effugit in undis

Coniugis atrides uictima dira fuit.

Cui non defleta est ephyreæ flamma creusæ:

Et nece natorum sanguinolenta parens.

Fleuit amynthorides pinania lumia phœnix:

Hippolytum rapidi diripuisus equi.

¶ Opperit: de uicta asia subsedit adulter. Seneca uero scri. in Agamēnone Clytemnestrā graui dolore agi-
tatā q̄ ille Cassandram secū traheret. & ea die qua in patriam intrauit domú parato quiuio & ipse Aga-
mēnō dū picta ueste sublimis iaceret priami supbas corpoꝝ exuuias gerés ei detraheré cultꝝ hostiles uxor
iubet. & induere potius cōiugis fide manu. textos amictus: uerú idata uestis exitú manibꝝ negat: caputq;
laxi & inuui claudúr sinus: & tūc aurit tremēti semiuir dextra latus agamēnonis: eūq; interfecit ueste iuia

liberi p̄ris: & herculis: & cithero fab̄is carnibus
q̄ celebratissimꝝ: ut Ply. docet. ¶ Vaccam: q̄ ama-
bat Taurꝝ: Meo domio tauto. ¶ Duci de grege
de grege abstrahi. Sub iuga curua ut aratro sup-
pōeré aut plaustrú traheret ¶ Cōmētāq; sacra:
finxit uelle se eā diis sacrificar. Exta: pellicis: exta
uaccæ: q̄ sacrificauit. ¶ Pellibꝝ cæsis occisis uacis:
ita placete meo. stōachose dicit placete nūc tau-
ro ¶ Fieri europé q̄ amata fuit a Ioue í taugꝝ mu-
tato: a quo ét in cretā delata ét ut docuit Oui. ex
q̄ natú Mioia & radamátú scri. Diodo. ¶ Modo
postulat io. optabat posse í uacā mutari: ut lo. a
ioue mutata est: nota est Fabula. ¶ Altera q̄ bos
est. io facta est uaca ¶ Impleuit grauidā fecit pasi-
phaé ¶ Deceptus: delusus. ¶ Vacca acerna: uacca
ligna: quā fecerat dædalus ¶ Dux gregis taurꝝ.
¶ Auctor taurus. ¶ Erat. p̄ditus p̄tūq; minotau-
rú pepit ¶ Cressa thyesteo. Europé cretése: a tre
uxoré cū thyeste ꝓcubuisse scri. Seneca: qd̄ ægre
ferés Atreus liberos ei epulādos apposuit q̄ sol
ne pollueré effugit. qd̄ iō fingit. quoniam A tre
us ap̄d Mycenæos primus eclip̄sin solis inuenit.
cui iuidés frater ex urbe discessit tēpōꝝ quo eius
p̄bata sunt dicta. ut Seruiꝝ docet. Oui. in secūdo
tristitū. Si non æropem frater sceleratus amasset
Auerfos solis nō legeremꝝ equos Amore thye-
steo: nephādo thyestis ꝓcubitu. ¶ Ah quantú est
hoc ꝓ parētesim dictú est. ¶ Nō mediú rapuisset
iter. nō in medio itinere sol cursuz auertisset ne
scelꝝ aspiceret. ¶ Curruq; retorto: curru reflexo
& ad oriēté: uñ discesserat redeūti. ¶ Filia purpu-
reos. Scylla nisi Megarésitū regis filia capta amo-
re Minois qui eiꝝ patriā obsidebat: purpureā co-
mā patris in qua fata urbis ꝓstabāt illi attulit: sed
a Minoe sp̄reta in auē cyri a neptūo mutata ét ut
in met. narratit Ouidi. & nos diximꝝ in p̄rio de
remedio amoris. ¶ Puppe celsa: cui hæserat dū
minos discederet. ¶ Altera scylla: hæc phorci fi-
lia fuit ex cretaria nympha: cuiꝝ fontē in quo pu-
ella lauari ꝓsueuerat: circe ueneficiis ifecit. q̄ ea
amaret a clauco a quo ipsa sp̄reta fuerat. Qu. igitur
scilla í fōtē descēdisset & ignina latratibꝝ ca-
nū detineri ꝓspexisset: ex terita í mare ꝓcipirauit.
Virg. Quid loquar aut scyllā nisi quā fama secu-
ta est cādida succinctā latratibus inguina mon-
stris ¶ Qui marté terra. Agamēnō post excidiū
troianæ urbis per annum errauit. ut Home. scri.
Deinde in patriā uenit. Sed sceleratæ ꝓiugis cly-
tēnestræ dolis ab ægisto adultero icautꝝ in qui
uio obrūcat. Vir. Ipse Mycenæus magnos du-
ctor achiuū Cōiugis ifadæ priā ítra limia dextra

Europæ
Agenori

Aeropæ
Cretensí

Scylla ni
fi

Scylla
Phorci

Agamem-
nonis
Miois

Iason cre-
usam du-
xit uxoré

inuolutum. Idem quoque narrat Euripides in oreste. Martem terra ex praelio enim troiano incolumis euasit. Neptunum effugit euasit maris procellas. Cui non deserta est. Iason (ut Lactantius tradit) raptore aureo uellereid creonti corinthiorum regi detulit. cuius filiam creusam (ut scribit Seneca) uel Glaucem (ut maluit Diodorus) uxorem duxit repudiata Medea. quae irata regiam cum coniuge Creusa incendit lanauitque filios duos quos ex Iasone susceperat eam postea aegaeus uxorem duxit ex qua Medum filium suscepit. Deinde cum eo theseum uerita in asiam peruenit ut iustinus docet atque ibi urbem condidit de suo nomine appellatam a qua totam regionem Mediam denotauit. de Iasone plura legito apud Diodorum in. v. Flamma quae Medea creusam assumpsit scribit enim plinius. Naphtha magnam habet ricognitionem ignium transiliitque protinus in eam undecumque uisam & ita: Medea pellicem crematam nam dum sacrificat ad aras accessit. coronamque igne rapta est. De Naphtha plura scribit Strabo. Creusae. ephyrae idest Creusae Corinthiacae. Corinthus enim urbs Achaiae quae prius dicebatur Ephyra: ut docet Plinius. Parens. Medea mater. Nec natorum. duos enim filios ex Iasone iteremittit. dicente Ouidio. Sed postquam colchis arsit noua nupta uenenis flagrantem domum regis male uidit utroque sanguine natorum perfunditur ipsius ensis. Vltimaque se matrem male Iasonis effugit arma. Fleuit amyntorides. Phoenix filius fuit amyntoris filii. ceraphi quem phocidem. Alii Ormenium genuisse uolunt. hic cum amica patris rem habebat. Sed post multas eius imprecationes helade discessit dicente ipso apud Homerum libro nono. pater uero ubi cum puella me sua concubuisse rescituit (rescivit autem protinus) etiam atque etiam me execratus est. inuocatisque Erynnibus est imprecatus filio filioque orbitate. Is igitur ad Peleum fugit: quem filia achilli comitem praeciporemque dedit. Hinc Homerus non scribit caecum fuisse: Nonnulli tamen Lycophronis interpretis testimonio dicunt eum in patria reuersum oculis caruisse. Hippolytum rapidi. Phaedrae etiam exemplo maiorem esse in foeminis: quam in uiris amorem ostendit nota est fabula Ouidii carmine. quam etiam Maro in septimo describit. Quid fodis imeritis. Phineus rex fuit Arcadiae: qui repudiata Cleopatra uxore: filium harphalicem scythicam superinduxit cuius instinctu filios occaecauit: sed in huius rei uindictam mox illum dii oculis priuarunt: & harpyas aues imiserunt quae dapes diripiebant atque uentris profluentis foetibus abant seruius docet Diodorus tamen in quinto aliter fabulam describit. Libidine foecia. amore muliebri. Nostra: uirili. Acrior est. est uehementior in foecia. Quae neget: quae coitum recuset. Quaeque negat. foecia quae tibi assentiuntur. uel coitum negat. Ut iam fallaris: quis negauerit mulier. Tuta repulsa: quae nihil mali ex ea sequitur. Noua uoluptas. noui amantes. Et capiat aios. quae aliea magis quam nostra appetimur. Gradus uber ubera lactis plerora. Sed prius ancilla. Aliud preceptum affert. Capturae puellae amicae blandit. conciliatae. Mollet. molles & faciles reddet. Tuos accessus tuos adit ad amicae. Sit parum fida parum soleat fide seruare. Tacitis locis. occultis lusibus. Latissima rerum: amica illaris. Tunc cum tristis erat. quum erat moesta prope bellum. Lata recepit. troiani rati grecos abiisse: soluti Iogo Iustu equum troianum in urbe traxerunt: ut est apud Virgilium. Terta. sollicita est amica ab ancilla. Quum pellice laesa dolebit. Tunc facies: opera ne sit inultra tua. Hanc matutinos peccens ancilla capillo incitet: & uelo remigis addat opem. Et secum tenui suspirans murmure dicat: Ut puto. non poteris ipsa referre uicem. Tunc de te narret: tunc persuadentia uerba addat: & infano iuret amore mori. Sed propera: ne uela cadant: iraque residant: Ut fragilis glacies: interit ira mora.

Naphtha
Ephyra
Corinthus

Phoenix
Occaecatus

Phineus
fabula

Quid fodis imeritis phineu sua lumina natis:

Poenae reuersura est in caput ista tuum.

Omnia foeminea sunt ista libidine mota:

Acrior est nostra: plusque furoris habet.

Ergo age ne dubita cunctas superare puellas:

Vix erit in multis quae neget una tibi.

Quae dant quaeque negat gaudet tamen esse rogata:

Ut iam fallaris. tuta repulsa tua est.

Sed cur fallaris: quum sit noua grata uoluptas:

Et capiant animos plus aliena suis.

Fertilior seges est alienis semper in agris:

Vicinumque pecus grandius uber habes

Sed prius ancillam captatae nosse puellae

Cura sit: accessus molliet ista tuos.

Proxima consilium dominae sit ut illa uideto.

Neue parum tacitis conscia fida iocis.

Hanc tu pollicitis: hanc tu corrumpe rogando:

Quod petis: ex facili: si uolet illa seres.

Illam legit tempus: medici quoque tempora seruat:

Quo facilis dominae mens sit: & apta capi.

Mens erit apta capi tunc: quum latissima rerum:

Ut seges in pingui luxuriabit humo

Pectora dum gaudent: nec sunt astricta dolore

Ipsa parent blanda tum subit arte uenus.

Tunc cum tristis erat defensa est ilios armis:

Militibus grauidum laeta recepit equum.

Tum quoque tentanda est: quum pellice laesa dolebit

Tunc facies: opera ne sit inultra tua.

Hanc matutinos peccens ancilla capillo

Incitet: & uelo remigis addat opem.

Et secum tenui suspirans murmure dicat:

Ut puto. non poteris ipsa referre uicem.

Tunc de te narret: tunc persuadentia uerba

Addat: & infano iuret amore mori.

Sed propera: ne uela cadant: iraque residant:

Ut fragilis glacies: interit ira mora.

gādi: hoc est uerbate illi ꝑciliātia. est autē a nauigātib⁹ sumpta sifitudo. Referre uicē. referre grām amāti.
 Propa narrādo ei iniuriā mariti. uel (qd̄ magis placet) sollicitādo amicā. Ne uela. cadāt. ue irā ponat.
 Quæris an hāc ipsam. Aliud ꝑceptū affert. Talib⁹ admissis uiolata ancilla. Alea grādis. magna du
 bitatio. Ply. Vltiē & illa. M. Cato extra oēm ingenii aleā positus. Hæc sit sedula. Aliqua ancilla sedu
 la est ad coeūdū. Aliq̄ tardior. hæc q̄ est tardior parat fideliter amantē dñæ: illa uero sedula parat eū sibi.
 Casus inuentu est: successus rei pendet e fortuna. Licet hic quis aliquis. Indulgeat ausis: utatur au
 dacia coeūdo cū ancilla. Abstiniuisse ab ancillæ

Quæris, an hāc ipsam ꝑofit uiolare ministrā

Talibus admissis alea grandis inest.

Hæc ad concubitus fit sedula, tardior illa.

Hæc dominæ munus comparat. illa sibi.

Casus in euentu est. licet hic indulgeat ausis

Consilium tamen est abstiniuisse meum.

Nō ego ꝑ præceptis, & acuta cacumina uadam

Nec iuuenem quisq̄ me duce captus erit

Si tamen illa tibi dum dat. recipitq; tabellas.

Corpore non tantum. sedulitate placet.

Fac domina potiari prius. comas illa sequetur

Non tibi ab ancilla est in spienda uenus

Hoc unum moneo si quid modo creditur arti

Nec mea dicta rapax per mare uentus agat.

Aut nunq̄ tentes. aut ꝑfice. tollitur index

Cum semel in partem criminis illa uenit

Non aus utiliter uiscatis effugit alis

Non bene de laxis cassibus exit aper.

Saucius arrepto piscis retinetur ab hamo.

Opprimē tentatam. nec nisi uictor. abis

Tunc neq; te prodet cōi noxia culpa

Factaq; erunt dominæ dictaq; nota tibi.

Sed bene cæletur. bene si cælabitur index.

Noticiæ suberit semper amica tuæ.

Tempora qui solis operosa colentibus artia

Fallitur. & nautis aspicienda putat.

coitu. Captus erit. decipies. Sedulitate assidui
 tate uel diligētia i reb⁹ oibus. Comes illa seque
 tur ancillā etiā post dominā subagitabis. Aut
 nunq̄ tētes: nunq̄ ancillā aggrediaris. Aut ꝑfi
 ce: aut subagites. Tollit index q̄a nūq̄ te accusa
 bit dñæ q̄ eā uolueris subagitare aut certe dicit
 nunq̄ accusabit te amica si ea ui potit⁹ fueris qd̄
 facies si te effugerit. Nō aus utiliter. aus exē
 plo docet ancillā nō tuto itactā relinq̄. qū semel
 tētaf. Viscato alis uisco captis. Lassis cassib⁹ nō
 bñ tēris retib⁹ Opprime tētatā: uenice ancillā q̄
 aggressus es. Noxia: nocens ancilla uel cōscia
 & obnoxia. Cōi culpa: cōi coitui amatoris uel
 cerre dñæ & ipsi⁹ ancillæ. Sed bñ celef q̄cqd̄ ti
 bi ancilla dixerit de aīca. Bñ si celabit index: si
 celabit ancilla. Arua opofa: mlti laboris. Et
 nautis aspiciēda putat. Tpa nō mō ab agrico
 la & nauta eē sed et ab amāte obfuaāda eē dicit.
 Nec sp nō oī tpe seminādū ē frumētū. Viri
 diaq̄. Mari glauco: nā auftris spirātib⁹ mare fit
 glaucū & cæ rulū aq̄lonib⁹ obscurius atriusue: ut
 docet gelius cui⁹ rei cām assignat Aristo i ꝑble
 matib⁹. Fiet idē captabil⁹ puella. Dies natalis
 amicæ q̄ apd̄ ꝑricos hēbat i magna ueneratiōe.
 Vir. Phyllida mitte mihi meus est natalis iolla.
 Siue calēdæ Oui. i fa. docet mltis rōnib⁹: cur
 matronæ romæ calēdis Martiis iunō i sacrificia
 reni: ꝑꝑei⁹ hāc rōnē affert: q̄ ea die iunōis edes
 celebrari cœpta sūt & ea sacra matronalia dicebāt
 Mittebāt at mūera ad aīcas calēdis martiis. Mar
 Scis certe puro uīa iā uenire Saturnalia martias
 calēdas Tū redda tibi galla qd̄ dedisti: & Tibul
 lus ut uaga nūc certa discurrūt undiq; ꝑꝑa. Per
 q̄ uias urbis mūera ꝑꝑ domos. Quas uenerem
 Mart hoc dicit q̄a calēdæ Martiæ et ueneri fuit
 bāt qm̄ colebant a mulierib⁹ Mar. At tu diu a pa
 phi remitte nris illæ sū iuuenē remitte uotis. Sic

Calendæ
Martiæ

Matrona
lia

martis tibi fuit calēdæ: uel q̄a martiæ cal. aprilē ueneri dicatū ꝑcedebāt. Sigillis puis statutis qb⁹ et thea
 tra ornabāt: ut dixim⁹ i.iii. de arte amādi sup eo uersu. Aurea q̄ ꝑdēt ornato signa teatro. scri. et Plin. li.
 vii. capite. iii. ꝑꝑeū magnū in ornamentis theatri mirabiles fama ꝑfuisse effigies iter quas erat eutice a.
 xx. liberis rogo illata trallis enixa xxx. ꝑtus. Vitru. lib. v. scri. tria fuisse scænagē genera. Tragicū: comicū:
 & satyricū: hōꝝ aut ornatus inter se erāt diffili rōne. Tragicæ: deformabāt colūnis & fastigiis ceterisq;
 regalib⁹ rebus: comicæ aut ædificiōꝝ ꝑriuatōꝝ & menianōꝝ hnt spēm: ꝑspectusq; fenestros dispositos
 imitatiōe cōiū ædificiōꝝ rōnib⁹. Satyricæ uero ornant arborib⁹ spelūcis: mōtib⁹ reliq; agrētib⁹: reb⁹
 hic qd̄ de tragica scæna itelligendū puto: ordo at est siue nō erit ornat⁹ circus sigillis ut fuit añ: q̄a ꝑiō
 ille solū puis statuis ornabāt: deīde regalib⁹ rebus ornari cœpit: ut dicit Oui. nō captādas eē puellas tpe
 quo trogœdia aliq̄. recitat: q̄a tūc puellæ sūt tristes ꝑ flebilē trogœdiæ materiā & pluuiæ ipēdēt. Sed re
 gū ꝑstas: obeliscos dicit q̄ i medio circo locabant: est at obeliscus (ut Marcellinus scri.) lapis i figurā me
 tæ cuiusdā sēsīm a ꝑceritate i excelsū cōsurgēs: & ut radiū imitef paulatī gracilescēs spē q̄drata i uerticē
 ꝑductus angustū: māu leuigat⁹ artificis. Obeliscos at antiq̄ reges ægypti bello dōitis gētib⁹ aut ꝑspitati
 bus rerū elati mōtiū uēis uel apd̄ extremos orbis icolas ꝑscutātes excisos rectosq; diis supis dicarūt. scri.
 idē Marcel. aug. cæ. duos obeliscos admirādos ex urbe ægypti heliophi ro. trāstulisse quoꝝ alter i cāpo
 martio alterū i circo maximo Locauit. quē Ply. scri. excisū a rege Sēneserto: quo regnāte Pythagoras in
 ægypto fuit. cxxv. pedū fuit & do drātis: ꝑꝑter basin eiusdē lapidis. Is uero q̄ est cāpo martio. viii. pedū
 minor est: a Setotide inscriptam ambo reꝝ naturæ interpretatiōne: ægyptiōꝝ opere & ꝑhiæ continēt

Obeliscus

Circenses
ludi

DE ARTE AMANDI.

Pleiades
uel Vergi
liae

Hædi
Olenia
Capella

Alia flu
uius

Attri dies
Aliensis
Postridua
ni

Saturna
lia

Sabbatū
saturni di
es

Sabbatū
Saturni
dies

Denotat aut ludos circēses : q Romāi siue magni scānici & theatrales uarie appellati sūt. fiebāt aut ī ho
norē Iouis: lunonis: & Mineruæ: ut in uerrē docet Cice. & ex Valerio. M. ēt p̄cipi p̄t. Ludicrū erat equi
pugilesq; ex heturria acciti: ut Linius docet. Circēses aut̄ ideo sunt appellati: q̄ circū enses prius fiebāt ut
scri. Seruius sup. viii. aeneidos. ¶ Differ opus. captādæ. s. puellæ. ¶ Tūc pleiades instāt. Pleiadū iminet oc
casus. Oriunt. n. quarto nonas apriles. Oui. in fastis Pleiades incipiēt humeros releuare paternos. Quæ
septē dici. sex tñ esse solēt. Columella scri. vi. idus octobris Vergilias exoriri uespere: fauonio spirāte: & ī
terdū africo cū pluua. Verg. xiii. & xii. calendas
nouēbris solis exortu occidere & tēpestatē signi
ficare: Idē alibi etiā scribit Vergilias. xi. calēdas
maias cū sole oriri. viii. uero idus apriles uespe
cælari. Interdūq; hiemare Ply. ēt docet Vergilia
rū exortu æstatē incipe occasu hyemē. Pleiades
aut̄ dñr. qm̄ ex pleiōe oceani & Athlāte sint na
tæ. Virgiliæ a n̄ris appellantur q; ī uere oriunt.
Cur aut̄ sex tñ mō dicant̄ qum septē fuerint. &
quō iter sydera collocatæ sint a Ioue higinī? &
Oui. in fa. docēt Hædus aqua: Auriga ædos hu
meris gestat: q; a poetis Oleniū pecus appellat̄
& capram oleniā appellat. Oui ī met. & Strabo
scribit egas duas fuisse unā ī Euboea: Alterā in
Achaia quo ī loco iuppiter a capra lacte nutrit?
d̄r: & prope ēt olenē. un̄ oleniā cappellā dixere
poetæ uel ab oleno uulcani filio: cuius meminit
higinius. Oriunt̄ aut̄ Hædi (ut docet Columel
la). v. calendas octobres: fauonio flāte nōnunq;
Austro cū pluua. Idē alibi ēt scribit hædos oriri
pridie nonas octobres uespe. in ortu aut̄ & occa
su tēpestatē Pluuiāq; faciunt Manilius. Hūc sub
eunt ædi claudētes sydere pontū Nubibus & mūdi nutrito rege capella Vergil. Præretea tā sunt arcturi
sydera nobis Hædorūq; dies seruandi. Oui. in fastis Nais amalthea crætea nobilis Ida Dī in siluis occu
luisse iouē Huic fuit hædoge mater formosa duore Interd̄steos cōspiciēda greges. ¶ Tūc bene desinitur
Cessatur a captādā puella. ¶ Qua flebilis alia: Allia (ut Lini. scribit) fluuius est. xi. millibus passuū ab urbe
distans crustuminis defluēs mōtibus. apud quē deletæ sunt gallis cop̄iæ romæ. ad. xv. calēdas sextiles:
quē diē atrū uelut īfausta appellatiōe dānarūt. Nā anno ab urbe cōdita. cclxiii. a Trib. Militum uirgulo
Manlio Folio posthumo: collegisq; eorū tractatū est in senatu qd̄ esset esset q̄ toties intra paucos annos
male esset afflictā resp. Et ex p̄cepto patrū Laquineum aurispicē in senatum uenire iussum religionū req̄
rendæ gratia dixisse Quintū Sulpiciū Trib. militum ad Aliā aduersum gallos pugnatū rem diuinā di
micandi gratia fecisse postridie idus q̄ntilis. itē apud Cremerā Multisq; aliis tp̄ibus & locis post sacrifi
cium die postero celebratū male cessisse cōsistū. Tūc patres iussisse ut ad collegiū p̄tificū de his religio
nibus referet P̄tificesq; statuisse postero die oēs calēdas nonas idus. Atros dies hēri ut hi dies neq; præ
liares. neq; puri neq; comitiales essent: hiq; Aliēses postriduani. Attri. Varie sūt appellati. hæc Macrobius.
Plutarchus Atros hos dies iō appellatos arbitratur. qm̄ inferis sint dicati: q; dies præcedens calendas. no
nas: uel idus sup̄is esset dicatus. his nec iouē. nec ianū nec alium deorū præfari fas erat. Linius quoq; ita
scribit. Tum de diebus religiosi agitari cōptū: diēq; ad. xv. calēdas sextiles duplici clade insignem quo
die ad Cremerā Fabii cæsi: quo deinde ad alia cū exito urbis fœde pugnatū posteriore clade Aliensem
appellarunt: insignēq; rei nullius publice priuatimq; agēdæ fecerūt. Sane Alia simplici. l. scribitur Luca
nus Quas aliæ clades. Vergilius aut̄ duplici. ll. protulit p̄pter metrum ut alibi quoq; dixit Eiectum pro
fenna iubent accipere. ¶ Quaq; die redeunt. Saturnalia intelligit. i. idem saturno festum: qui erat (ut scri
bit Macrobius) ad decimūquartum calendas ianuarias. Sed post quā. C. Cæsar huic mensi duos addidit
dies sextodecimo calēdas celebrari cōpta sunt. Saturnalia Sed qum ea re uulgus ignoraret certū satut
naliore diem: nōnulliq; C. Cæsare inferro die id est decimosexto calēdas. Aliiq; ueteri more decimoq̄t
to calēdas ianuarii celebrarent: pluribus diebus Saturnalia celebrari cōpta sunt: licet & apud ueteres sep
tem diebus peragerentur. Augustus in legibus iudiciariis triduo ferias seruari iussit. Erant autem hi dies
leticiæ & locorum pleni: quibus bellum sumere & pœnas a nocente exigere. Piaculum erat. ¶ Palestino
uiro. ¶ Viro iudico. nam iudei diem quem latini Saturnum dicunt Sabbatum appellant: & obseruant
mira superstitione: ut antea docuimus. Scribit etiam Tacitus in libro. xxi. Septimo die iudæis ocium pla
cuisset: quod is finem laborum tulerit Dein blandiente inertia: septimum quoq; annum ignauitæ datum:
& honorem eum saturno habitum. Seu principia religionis tradentibus iudæis quos cum Saturno
pulsos & cōditores gentis accepit seu q; de septem syderibus quis mortales reguntur: altissimo orbe.
& p̄cipua potentia stella Saturni feratur: ac plerisq; cœlestium uim suam & cursum septimos per nu
meros commeat. Palestina autem regio Syriæ iuncta est: dista (ut scribit Plynius.) a palesti urbe Mero
poli. Est etiam Palestina propter pheaciam. Lucanus Laxa palestinas nudis confixit arenis. ¶ Septima

feſta: Saturnalia intellige. ¶ Magna ſuperſtitio magnus & ſuperfluus timor. Superſtitio autem ut Cice-
ro eſt auctor dicitur a ſuperſtes nomine. illi enim ſuperſtitioſi ſunt: qui rotos dies præcantur: ut ſibi ſui li-
beri ſuperſtites ſint. Alii ſuperſtitionem dictam uolunt q̄ ſint ſuperſtantium rerum ideſt cœ' eſtium: & diuinarum: quæ ſuper nos ſtant inanis & ſupfluus mor. Laſtantius uero libro diuinarum inſtitutionum
quarto Superſtitioſos eos uocari ſcribit. non qui filios ſuperſtites optant: omnes enim optamus ſed aut
eos. qui ſuperſtitem memoriam ipſorum defunctorum colunt aut qui parentibus ſuis ſuperſtitibus colebāt

Superſti-
tio

Quaę die redeūt rebus minus apta gerēdis.

Culta palæſtino ſeptima feſta uiro.

Magna ſuperſtitio tibi ſit natalis amicæ.

Quaę aliquid dandum eſt. illa ſit atra dies

Cum bene uitaris tamē aufert. inuenit artem.

Fœmina qua cupidi carpat amantiſ opes

Inſtitor ad dñam ueniet diſcinctus emacem

Expedit merces teque ſedente ſuas

Quas illa inſpicias ſapere ut uideare rogabit

Oſcula deinde dabit. deinde rogabit emas

Hoc fore contentam multos iurabit in annos

Nunc opus eſſe ſibi. nunc bene dicet emi.

Si non eſſe domi. quos des cauſabere nūmos

Littera poſcetur. nec didiciſſe iuuat.

Quid quaſi natali quum poſcit munera libo

Et quotiens opus eſt. naſcitur illa ſibi.

Quid quum mēdaci dāno mœſtiſſima plorat.

Elapſuſq; caua fingitur aure lapis.

Multa rogant utēda dari. data reddere nolunt

Perdiſ. & in damno gratia nulla tuo eſt.

Non mihi ſacrilegas meretricū ut pſeqr artes

Quum totidem linguis ſint ſatis ora decem

Cæra uadum tent et raſis inſuſa tabellis.

Cæra tuæ primum conſcia mentis erit.

Blanditias ferat illa tuas. imitataq; amantiſ.

Verba. nec exiguas quiſq; es adde preces

Hæctora donauit priamo p̄ce motus achilles

Flectitur iratus uoce rogante deus.

imagines eorū domi tāquam deos penates. Nā
qui nouos ſibi ritus aſſumebāt. ut in deorū uicē
mortuos honorarēt. quos ex hoībus in cœlum
receptos putabāt hos uocabāt ſupſtitioſos. Eos
uero q̄ publicos & aīquos deos colerēt: religio
ſos noiabāt. Vnde Vergi. uana ſuperſtitio uete-
rūq; ignara deorum. ſuperſtitioſi ergo quā mul-
tos ac falſos deos colunt. ¶ Sit atra ſit inſauſta.
¶ Cū bñ uitaris. quum effugeris: neq; tibi illa au-
ferat. ¶ Inſtitor ad dominā: Inſtitor eſt q̄ taber-
næ locoue ad emendū uendendūue p̄ponitur.
quiſq; ſine loco ad eundē actū præponitur: ſic di-
ctus q̄ negocio gerēdo iſtat: ut docet Vulpian⁹.
¶ Diſcinctus. demiffis tunicis. Propertius Et ibo
Mūdus demiffis iſtitor in tunicis. ¶ Alias diſſo-
lutus. p̄ſius nō pudet ad amorē diſcincti uiuere
naſtæ. ¶ Sape ut uideare tanquā optime noris:
quāti cōſtet merces. ¶ Cauſabere. i excuſationē
adduces. Eſt enim cauſari cām rei geſtæ afferre.
Quintilianus. Hæc cauſanti pupillo ſic tutor ir-
raſcaſ: & Virgilius cauſando n̄ſos in longū du-
cis amores. Cauſari eſt ſignat cauſam dicere uel
defendere: ut Marcello placet. ¶ Littera poſceſ-
petet a te ſingraphū pro cōparatiſ mercib⁹ quo i-
ſtitori cautū ſit. ¶ Nec didiciſſe iuuat. quum pete-
a te ſingraphū: nō p̄fert te literas didiciſſe. ¶ Na-
tali libro. placēta nataliſ: ſic etiam in amoribus.
Quum tibi defiēt poſcētī munera cane. Natali
libo teſtificare tuū: Eſt aut libū (ut uoluit Serni⁹)
Placēta de farre & melle ſacrificiis aptū. Virgil⁹
& Adorea liba p̄ herbā Subiiciūt apulis. Scribit
Cato die natali ſolita liba apponi diſcūbētib⁹ &
gutare neminē prius debere. quā is qui ſuū na-
talē celebrat oēſq; quum libū guſtaſſent bñ p̄cari
oportebat. Ou. Libaq; dē pro te geniale notātia
tēpus. Accipiāq; bonas ore fauētē p̄ces ¶ Naſciſ
illa ſibi Fingit natalē ſuū adēē ut mitas ei mūe-
ra. ¶ Lapis. Margarita. ¶ Caua aure. nā uniones
(ut tradit Ply.) digitis ſuſpēdere & binos ac ter-
nos aurib⁹ geſtare feminæ gl̄ia erat: & Cleopa-
trā legim⁹ duos illos maxīos unioē ſinglare na-

Inſtitor

Diſtinct⁹
Cauſari

Libum

Unionū
Vſus

turæ opus aurib⁹ geſtare ſolitā quoq; altere i cæna magnæ taxatōis aceto liq̄factū abſorbuit. ¶ Elapſuſq;
caua: fingit ex aure umonē decidiffe. ¶ Reddēda dari. Pollicēſ ſe reddituras tibi qcqd a te mutuo petūt.
legiſ eſt utēda dari. ¶ Perdiſ amittis qd̄ mutuo dediſti. ¶ Nulla gr̄a. nulla gratitudo. ¶ Nō mihi ſacri le-
gas. Ordo eſt decē ora cū totidē linguis nō ſūt ſatis mihi ut pſequar &c. ¶ Cæra uadū tenet. Sollicitādā eē
l̄ris amicā dicit. ¶ Cæra: l̄ræ ſcriptæ in tabulis ceratiſ Tētet uadū ſollicitet & expiat aīum puellæ: uel ſe
curitatē adēūdi amicā: nā ut i p̄fundo maris piculū eſt ita in uado ſecuritas un̄ qū rē ſecurā ſignamus: eā
in uado eē dicimus: eodē uerbo utiſ Qui. in tertio. Verba uadū tenēt abiegnis ſcripta tabelli. Raſis tabel-
lis qa in talib⁹ cæra oblitis ſcribebāt. añ. n nō fuiſſe chartæ uſum ſcri. Ply. Sed palmaę foliis p̄rio ſcripti
tatū. Deinde quartūdū arborē libris. Poſtea publica monumēta plūbeis uoluminib⁹. Mox & priuata lin-
teis cōfici cœpta. ut cæris. ¶ Erit cōſcia tuæ mētis. declarabit amicæ mētē & amorē tuū. ¶ Blāditiſ tuas
Blāda & amatoria uerba: q̄ i amore p̄ſimū p̄nt. ¶ Quiſq; eſt: ac ſi diceret licet eā dignitate p̄ſtes. Hæctora
donanit Achilles (ut Home. ſcri.) occiſi hæctoris cadauer per dies. xii. iſepultū ſeruauit. donet nocte redē-
pturus miſerabilis p̄ priamus ueniret. Verum iuſſu Iouis ab apolline cadauer inſigne. ne corrumpere-
tur ante funus ſacris liquoribus perlitum eſt. & cū corpus nollet parenti Priamo reddere. Priamus duce

Res eſt in
VadoPriamus
Hæctorē
redemit

DE ARTE AMANDI.

Mercurio castra hostium nocte ingressus est. ubi apprehensus achillis genibus: ac per patrē & bene comam matrem & filium præcatus: datis etiam muneribus casum filii corpus obtinuit. Munera autem fuerunt hæc Duodecim pulchri Pepli. Duodecim simplices uestes: Totidem Tapeta: Totidem pallia. Totidem Tunica. Decem Auri Talenta. Duo fulgentes Tripodes: lebetes quattuor. Pulchrum & præciosum poculum. ¶ Semel est si credita: si fides adhibetur ei: quod pollicemur. ¶ Sed tamen apta dea est. Spes tamen hominibus commoda nam nisi ea esset: mortales plenumq; miserrimam uitam agerent. unde longa solet esse inter doctos disputatio utrū mali plus an boni spes afferat hominibus. ¶ Poteris rōne relinqui: quia cum ea acceperit quod uolente relinquet. ¶ Præteritum tulerit: quod dedit iam habebit: at ea nihil perdes: quia nō dedit coitū: uel hoc dicit: Præteritum tempus nihil tibi auferat aut pdat. Sic dominum sterilis. Sic dominū sperātem ager plerūq; fallit: ut tu amicam. Sic sperādo. Lusor aleator. Littera cydippē. Acōtius ex Cæa insula Delum nauigauit ad sacra dianæ quæ a uirginibus celebrabantur: ubi in amorem cydippes exarsit: & cum aperte nō auderet eam uxorem petere: ipse dolo & fraude pomum ante puellā iecit. in quo hæc certamīa scripta erāt. iuro tibi sanæ p mystica sacra dianæ. Me tibi uenturam comitē: sponsamq; futuram: puella pomo accepto doli ignata carmen legit uisq; est sese uxore polliceri Acōtio erat enī lex ut quæ in templo Dianæ deliæ diceretur. rata fieret. ¶ Bonas artes. ingenuas disciplinas eloquentiæ studia. ¶ Non tantum trepidos. Non tantum ut in foro iudiciali sis eloquens sed etiam apud amicam. ¶ Quam populus Per populum genus demonstratiuum per iudicem genus iudiciale. Per Senatū deliberatiuum genus designat. in quib; generibus omnis facultas oratoria uersatur: ut Aristoteles arbitratus est: & eum secutus Cicero. ¶ Tam dabit eloquio. tantum puellæ mouetur eloquentia: quātum populus iudex. & Senatus. ¶ Sed lateant uires. dissimulandam esse eloquentiam dicit. id quod etiam præcipit Fabius his uerbis. Veteribus quidem etiā dissimulare eloquentiam fuit moris: idq; Marcus Antoni; præcipit: quo plus dicētib; fidei. minusq; suspectæ aduocatorum insidiæ forent. ¶ In fronte disertus. in aperto eloquens. ¶ Verba molestam minus amicam delectantia. ¶ Declamat: declamare (ut Caluus dixit) est non mediocriter dicere. nam retores per declamationes adolescentes exercebant in scholis & foro præparabāt. ¶ Littera causa fuit. Epistolam dicit nimis disertam: & ideclamarionis modum compositam. ¶ Littera ualēs: epistola dicendi efficax. ¶ Scriptum: litteras missas ¶ Penelopen. castissimam fœminam. ¶ Perstes: modo insistas. Per numeros ueniunt ista: primo enim legat; deinde rescribat necesse est. Littera tristis seuera epistola amicæ. & quæ ostendat se abhorrere a re uenerea. ¶ Quæq; roget: declarat cur tristis. ¶ Quod rogat: ne eam sollicites. ¶ Quod non rogat: quæ non respondet cupit sollicitari. ¶ Dissimulanter: tanquam nescias quæ sit in lectica. ¶ Abde: absconde ne intelligaris. ¶ Notis ambiguis: dubio sermone. ¶ Spatiosa porticus: ampla porticus: de porticib; abunde dictū est superius. ¶ Aliquot transire colūnas: partē porticus: quæ colūnis fulta erat. ¶ Quod spectes: caput & uultū amicæ denotat. uel gēmas. quibus erit ornata.

Spes

accontii &
Cydipes
fabula

Tria genera
cārum
dissimulā
dā esse elo
quētiā

Declama
re.

Promittas facito. quid enim promittere lædit.

Pollicitis diues quilibet esse potest.

Spes tenet in tps. semel est si credita longum

Illa quidem fallax, sed tamen apta dea est.

Si dederis quicquam: poteris ratione relinq;

Præteritum tulerit, perdiditq; nihil.

Et: quod non dederis: semp uideare daturus

Sic dominum sterilis sæpe fefellit ager.

Sic ne perdidit non cessat perdere lusor.

Et reuocat cupidas alæa sæpe manus.

Hic opus, hic labor ē primū sine munere iūgi

Si dederit gratis: quæ dedit usq; dabit.

Ergo eat, & blandis pareatur littera uerbis:

Exploretq; animos. primaq; tenet iter.

Littera cydippen pomo perlata fefellit.

Insicia quæ est uerbis capta puella suis.

Disce bonas artes, moneo, romana iuuentus

Non tantum trepidos ut tueare reos.

Quæ popul; iudexq; grauis: lectusq; senat;

Tam dabit eloquio uicta puella manus.

Sed lateant uires, nec sis in fronte disertus

Effugiant uoces uerba molesta tuæ.

Quis nisi mētis iops teneræ declamat amicæ.

Sæpe ualens odiū littera causa fuit.

Sit tibi credibilis sermo, consuetaq; uerba

Blanda tamen: præsens ut uideare loqui.

Si non accipiet scriptum, illectumq; remittet.

Lecturam spera, propositumq; tene.

Tempore difficiles ueniunt ad aratra iuuēci.

Tempore lenta pati frena docentur equi

Ferreus assiduo consumitur annulus usu:

Interit assidua uomer aduncus humo.

Quid magis est durū saxo, qd mollius unda

Dura tamen molli saxa cauantur aqua.

Penelopen ipsam, pstes modo tēpore uinces.

Capta uides sero pergama, capta tamen.

¶ Supercilio: oculis. ¶ Notis: aliis signis. ¶ Aliquo mimo saltate: histrione se in theatro agiliter mouente. ¶ Quisq; agatur amans: quocunq; amans representet ab aliquo mimo saltante fabulā in qua introducant amantes. ¶ Torquere: crispare. Martialis: Crinib⁹ in nodū tortis uenere sic ambri. Ferro calamisto. ¶ Mordaci pumice: Pumices (ut Pl. scribit) sunt in usu corporis leuigandis: scēminis iam quidem & uiris. atq; (ut ait Catullus) liberis: Laudatissimi sunt in melo. Scyro. Æoliis insulis. probatio in candore & in minimo pōdere: & ut q̄ maxime spōgiōsi aridiq; sint ac teri faciles: nec arenosi in fricando. ¶ Quorū cybeleia

Pumices

Galli totū corpus eradebāt

Legerit & nolit rescribere: cogere noli.

Tu modo blanditias fac legat ipsa tuas:

Quæ uoluit legisse: uolet rescribere lectis.

Per numeros ueniunt ista: gradusq; suos.

Forstā & primo ueniet tibi littera tristis:

Quæq; roget: ne se sollicitare uelis.

Quærogat illa tūc: qd' nō rogat optat: ut in stes

Insequere: & uoti postmodo compos eris.

Interea siue illa toto resupina feratur:

Lecticam dominæ dissimulanter adii.

Neue aliquis uerbis odiosas afferat aures.

Quā potes ambiguus calidus abde notis.

Seu pedibus uacuis illa spatiosa teretur

Porticus, his socias tu quoq; iunge moras

Et modo pcedas facito, modo terga sequaris,

Et modo festines, & modo lentus eas.

Nec tibi de mediis aliquot transire colūnas,

Sit pudor, & lateri continuasse latus.

Nec sine te curuo sedeat speciosa theatro

Quod spectes, humeris afferet illa suis.

Iam si respicias illam mirere licebit.

Multa supercilio multa loquare notis.

Et plaudas aliquo mimo saltante, puellæ.

Et faueat illi, quisquis agatur amans.

Quum surget surges, donec sedet illa sedebis.

Arbitrio dominæ tempora perde tuæ.

Sed tibi nec ferro placeat torquere capillos.

Nec tua mordaci pumice crura teras

Ista iube faciant: quorum cybeleia mater

Concinitur phrygiis exululata modis.

Forma uiros neglecta decet, minoida theseus.

Abstulit a nulla tempora comptus acu.

Hippolitum phædra, nec erat bene comptus.

Cura deæ filius aptus adonis erat. (amauit

Munditiæ placeant, fuscent corpora campo.

Sit bene conueniens, & sine labe toga.

Linguaq; nec rigeat, careant rubigine dentes.

Nec uagus in laxa pes tibi pelle natet.

Nec male deformet rigidos tonsura capillos.

Sit coma, sit docta barbara resecta manu.

mī: semiuiros & molles magnæ matris sacerdotē designat: q̄ singulo quoq; die totum corpus eradebāt: ne qd eis inter deorū cultū aut pediculis aut alterius sordis crearet. Pluris enī faciebāt se mūdōs esse: q̄ decoros. uñ ēt uirilīa circūcībāt: auctor Hero. Scribit etiā Laetātius Isis sacerdotē deglabrato corpe pectora tundere. Isidem aut eandē & Cybelē esse docet Apu. in. xi. met. a Cybele mōte phrygiæ cognōiata. scribit enim Stra. Matrē deū berecynthiā a natione & uestā: & deā phrygiā. Magnā a locis. Idē Dindymenam: & Phyllenā & Pissinunciā & Cybelē appellatā. Plura huius de deā noīa ponit Apuleius in met. ¶ Exululata: ululatu celebrata. Apuleius. Et ab ingressu primo statim obsonis ululatus cōstrepētes fanaticē puolat. ¶ Phrygiis modis: phrygia modulatione. Scribit. n. Pli. Midam in phrygia obliquā Tibiā: Gēminas tibias Marsias Celeneū in eadem gente iuenisse. De Tibiæ modulatione hæc Apulei⁹. Brachiiq; suis humerōtinus renudatis attollētes īmanes gladios ac secures euātes exiliūt: incitātes. Tybiā cātu lymphaticū tripudiū: & Catull⁹ Vbi cymbalū sonat uox: Vbi tympana reboāt: Tubicē ubi cāt Phrix ubi curuo graue calamo: ubi capita Menades uī iaciūt hederi sacrosancta acutis ululati⁹ agitāt ubi sueuit illa duce uolitare cohōs uaga. ¶ Forma uiros neglecta decet Cult⁹ negligētia ī uiro laudat: uñ Mollius ornatos a se reicit Phædra apud Ouidiū in eplis quā ait. Sit procul a nobis iuuenes ut scēmia compti. Fine coli modico forma uirilī amat. Minoida: phædra. nota est fabula. ¶ A nulla acura nullo calamistro: quo calefacto crispant capilli. ¶ Nec erat bñ cōpustidem ita etiā scri. Oui. in eplis. Te tuus iste rigor positiq; sine arte capilli Et leuis ægregio puluis ī ore decet. ¶ Aptus adonis nō ī luxu aliquo ornatus in filius amatus est a uenere. Fabulam hēs apud Oui. in met ¶ Fuscent: sole nigrescāt. ¶ Corpa cāpo: campū martiū itelligē: ubi iuuenes romanū uariis certaminibus corpa exercebāt. Idemq; (ut Stra. docet) curules pariter cursus: & alia eq̄strīa certamīa expedita suppeditat. Nec min⁹ taz multis pilā. Trochum: Palæstram exercitatione tractātibus. Horatius: Cur apricū oderit campū patiens pulueris atq; solis. ¶ Sit bene ueniens. Togam corpori sic applicat: ut rugas nō forte sed īdustria locatas artifex nodus astringat: uel præcipit togam ipsam rotūdā esse: & apte cāsam: aliter enī multis modis fiet enormis. ¶ Sit sine labe toga. Sine macula & sorde. ¶ In laxa pellei calceo maiori: sic & Tibulus Ansaq; cōpssos alligat arcta pedes. ¶ Deformet capillos: deformes faciat capillos. sectos ī gradus. ¶ Nec lædat nares. alæ siue Axillæ ptes sūt sub brachiis p̄ q̄s nā expellis sordidiores hūores: quos a deputato

Cybelle & eius nomina

Gallogē ululatus Phrygiū Modi

Campi martii Certamīa

Alæ uel Axillæ

DE ARTE AMANDI.

Hircus in
alis cubat

Thefei
Ariadnæ
ac Phæ-
dræ fabu-
la

Dia uel
Naxos in
sula
Infrã
Chori
Bacchi &
Mris deũ

Mris deũ
& liberi
p̄is sacra
cõia tym-
panum

Mimallo-
nides

Satyri
Syllenus

fanguineidũ illum diligentius decoquit sequestrat: qui humor in pilis alarũ fœtidum relinquit odorẽ: nisi munditia succurratur: hinc prouerbiũ est hircum in alis cubare: qm̄ male olet. Horatius. An grauis Hirsutis cubet hircus in alis. ¶ Cætera: superfluum, cultũ & mundũ. ¶ Male uir: mollis & cynedus. ¶ Habere uirũ: h̄e amatorẽ. ¶ Liber: bacchus. ¶ Snum uatem: sunt enim poetæ in bacchi tutela. ¶ Hic quoq; amantes adiuuat: uina enim parant aĩos ueneris: Vñ non imerito Apuleius liberũ ueneris hortatorẽ & armigẽ appellat. Et Prop. de eo ita scribit. Per te iunguntur: per te soluant amates. ¶ Fauet flãmæ fauet

amori. Virg. Est mollis flãmæ medullas. ¶ Gno-
sis in ignotis: Theseus supato Minotauro Ariad-
næ auxilio: cũ ea & sorore Phædra athenas redi-
bat: Ariadnæ pmiserat se eam ductũ uxorem
Hippolyto uero filio phædræ daturum. Quare
quũ Diam appulisset: Ariadnã dormientẽ reliq̄t
iþe cũ phædra abiit: tum demũ experrecta Ariad-
na eiulatu oĩa cõplebat. Sed quũ forte Bacchus
ea iter faceret: puellã in coniugẽ duxit: quã pau-
lo post in coelũ locauit: & de suo noĩe liberã ap-
pellari uoluit: transformauit quoq; in nouẽ stel-
las eius coronã: ut in tertio fasto: & in. viii. Me-
tamor. Elegãtissime cecinit Ouidi. Diod. scribit
Theseũ ex creta cũ Ariadne pfectũ in Naxo per
mãsisse isula: q̄ quũ per somniũ Dionysũ sibi ni-
si Ariadnẽ reliq̄set: minitãtẽ uidisset: timore p-
culus puella relicta ex isula discessit: Diony. no-
ctu supã Ariadnẽ i môtẽ tulit: q̄ appellat Dryos
& is primũ euanuit: ut Deus: Tũ quoq; Ariadne
nõ ampliũ uisa est. De ea & eius corona pla legi-
to apd Higiniũ & Dio. ¶ Gnosis i ignotis amẽs
Ariadna gnoso Cretæ urbe Minois regia. ¶ Er-
rabat: spatiabat. ¶ Dia ferit: alluit: dia (ut Prole-
meus tradit) isula est Cretæ adiacẽs: de qua Ply-
ita scri. Ab ea septies qngẽta Naxus a delo. xviii.
mil. cũ oppido: quã strogylẽ: deĩ dia: Mox dio-
nysiada a uineagẽ fertilitate. Alii Sicilia minorẽ
aut Caliopolim appellãt. Patet circuitu. lxxv.
mil. pas dimioq; maior est: quã paros. Naxos at
antea dia dicebat: sed post a Naxo Polemonis:
qui isula impauit: nomẽ accepit: ut Diod. scrib.
¶ Croceas comas: flauos capillos. ¶ Imbre indi-
gno: indignis lachrymis. ¶ Cymbala: in bacchi
choro erãt tympana: aliaq; hmõi infrã. Oui. in
met. Tympana quũ subito nõ apparẽtia raucis
obstupere sonis: & adũco tibia cornu tĩnulaq;
æra sonãt Cymbala at mris Deũ peculiaria Idæ
dñr' etiã i choro bacchi fuisse: q̄ (ut Stra. scri. Ma-
tris deũ & Liberi patris sacra erant cõmunia: qd
etiã oñdit Proper. libro tertio in ea elegia: quæ
incipit: Nuncio bacche tuis: ubi cũ bacchis cybe-

les sacerdotes fuisse canit. Catullus quoq; i sacris cybeles Menades hederigeras appellat. ¶ Attonita ma-
nus: furẽti manu. ¶ Tympana. Typanũ apud Plyniũ qñq; accipitur pro uasis escaniis: apud Virgiliũ pro-
tectis uehiculo: apud Vitruuiũ uero pro machina tractoria: quæ tota uocal: hic uero accipitur pro mu-
sico instrũo: quo in sacris matris deum peculiariter utebant: ut in Fastis oñdit Oui. Hic fit uerbũ tympani
zare: & tympanista: sicut cymbalista. ¶ Rapuit: intermisit territa cymbagẽ strepitu. ¶ Mimallonides: mi-
mallonides sũt bacchæ mulieres: dictæ a môtẽ minoris asis qui mimas dicitur ubi sacra fieri baccho cõ-
sueuere. ¶ Sparsis in terga capillis: de more bacchãtũ: Sic & Maro. Ventis dant colla comasq; & Oui. in
fastis. Ut quas audire solem. Threicias fufis Menades ire comis. ¶ Leues satyri: ueloces Satyri. Oui. Me-
satyri celeres: siluis ego tecta latebã Quieserant rapido turba proterua pede. sunt aut Satyri (ut scri. Ply.)
in subsolanis indogẽ môtibus: pnicissimũ aial tanq; quadrupes: tñ recte currentes: humana effigie. Ut
pp uelocitatẽ nisi senes aut: ægri nõ capiãtur: scribit et diuus Hieronymus beatũ Antoniũ uidisse homũ
culũ adũcis naribus: & fronte cornibus aspera: cui extrema corporis in caprarũ pedes deficiebant: & præ-
misso signo crucis: quũ quisnã esset interrogasset Antonius rñdisse ferẽ: Mortalis ego sũ: unus ex accolis
heremi: quos uano errore delusa gẽtilitas. Faunos Satyrosq; & incubos colit. ¶ Syllenus: Syllenus (ut scri-
bit Diod.) fuit bacchi pedagogus: ac nutritor bonorũq; iustitor studio: p̄imũ Dionysio ad uirtutẽ &

Et nihil emineant. & sit sine sordibus ungues

Inque caua nullus stet tibi nare pilus.

Nec male odorati sit tristis anhelitus oris:

Nec lædat nares uirq; paterq; gregis.

Cætera lasciuæ faciant concede puellæ.

— Et si quis male uir quærit habere uirum:

Ecce suũ uatẽ liber uocat: hic quoq; amantes

Adiuuat. & flammæ qua calet ipse: fauet

Gnosis in ignotis amens errabat harenis.

Qua breuis æquoreis dia feritur aquis.

Vtq; erat e somno tunica uelata recincta.

Nuda pedem: croceas irreligata comas.

Thesea crudelẽ surdas clamabat ad undas.

— Indigno teneras imbre rigante genas.

Clamabat flebatq; simul: sed utrunq; decebat

Nec facta est lachrymis turpior illa suis.

Iãq; iterũ tũdens mollissima pectora palmis

Perfidus ille abiit: quid mihi fiet: ait.

Quid mihi fiet ait: sonuerunt cymbala toto

Littore. & attonita tympana pulsa manu.

Excidit illa metu. rupitq; nouissima uerba

Nullus in exanimi corpore sanguis erat.

Ecce mimallonides sparsis in terga capillis.

Ecce leues satyri præuia turba dei.

Ebrius ecce senex pando silenus a fello

Vix sedet: & pressas continet arte iubas.

Dũ sequit̄ bacchas: bachæ fugiũtq; petuntq;

Quadrupedem ferulã dũ malus urget eq̄s.

gloriam resq; bellicas profuit. Ouid. i. fast. Venerat & senior pado fillen⁹ asello. Sane filleni appellat satyri seniores: qui in exteriori oceano insulas multas desertas incolunt. Sūt autem hominēs agrestes corpore hirto caudas in uno dorso habētes: nō multo equinis minores: insulæ eorū nautis satyrides appellātur: auctor Pausanias. ¶ Pando. curuo. ¶ Vix sedet: nā qui equitat dicunt sedere. ¶ Et præstas optinet arte iubas: præ nimia ebrietate ti tubat: & uix tenet aselli iubas. ¶ Præstas ar. arte quadā dispositas uel breues ¶ Fugiuntq; petūtq; nunc fugiunt nunc accedunt ad silenum ¶ Dum urget quadrupedem: dum cogit

In caput aurito cecidit de lapsus asello.
 Clamarūt satyri. surge age. surge pater.
 Iam deus in curru. quē summū texerat uuis.
 Tigribus adiunctis aurea lora dabat.
 Et color. & theseus & uox abiēre puellæ.
 Terq; fugam petiit. terq; retenta metu.
 Horrui: ut steriles. agitat quas uentus. aristæ
 Vt leuis in madida canna palude tremit.
 Cui deus en adsum tibi cura fidelior inquit.
 Pone metum bacchi gnoscias uxor eris.
 Munus habe cœlum. cœli spectabere sidus.
 Sape reges dubiam cressa puella ratem.
 Dixit & e curru ne tygres illa timeret.
 Desilit. imposito cessit harena pede.
 Implicitaq; sinu neq; enim pugnare ualebat
 Abstulit. ut facile est omnia posse deo
 Parshymenea canūt. ps euchiō euchiō clamat
 Sic coeunt sacro nupta deusq; toro
 Ergo. ubi cōtingerint positi tibi mūera bacchi
 Atq; erit in socii fœmina parte tori.
 Nyctileūq; patrē. nocturna q; sacra præcare.
 Ne iubeant capiti uina nocere tuo.
 Hic tibi multa licet sermone latentia recto:
 Dicere. quæ dici sentiat illa sibi.
 Blanditiæq; leues tenui præscribere uino.

pat. Vnde ipse in fastis ita loquit. Illa ego sum. cui tu solitus promittere cœlū. Hei mihi pro cœlo qualia dona fero. ¶ Sape reges dubiam Naute solent dirigere cursus ad siderum rationem: nec septentriones tantum. sed etiam illis uicinas stellas inuentur: ut Booten. Oriona & coronam Ariadne: quam humero sinistro (ut Higynius scribit) prope cōtingit Arctophylax. qui & bootes a bobus nomen accepit. agitat enim plaustrum uidetur Ouid. in met. Nec te spectare booten. aut helicē iubeo: strictūq; orionis ense. ¶ Dubiā ratē: nauē uia ignarā. ¶ Cessit harena: se amouit: quasi numē senserit: uel eūtis ipetum exprimit. ¶ Hymenæa canunt. de more nubentium inuocabat hymenæa: quem Catullus musæ uraniæ filium appellat. Marrianus in mercurii nuptiis eum dicit ueneris. & bacchi filium fuisse. Donatus scribit eum certas nuptias instituisse. Iccirco per laudem cantari uirginalibus nuptiis ob huiusmodi meritum. Seruius uero Hymenæum dicit quēdam apud Athenas inter bella fœuissima uirgines liberafse quam ob causam nubentes eius inuocant nomē: quasi liberatoris uirginitatis. ¶ Pars euchiō: Euchius nomē est bacchi. Euchios enim bonus filius interpretatur: quo nomen eu; iuppiter pater appellauit: plura ei⁹ nomina legito apud Ouidium in metamorpho. & Diodorum. ¶ Coeunt toro: Bacchus & Ariadna eunt cubitum. ¶ Nocturna q; sacra: Bacchi sacra Orgia: Bacchanalia. & Trieterica appellata nocte fiebant. Virgilius. Thyas: ubi audito stimulant trieterica baccho Orgia nocturnusq; uocat clamare cithæton. Idem etiam Liuius docet: scribens in bacchanalibus omne genus corruptelæ fieri solitum q; uinū animos: nox: & mixtæ uiris fœminæ ætatis teneræ omnē extinxissent pudorē: & Catull⁹. Pars obscura cauis celebra bant orgia cistis. nyctileus aut nocturnus interpretatur. ¶ Hic tibi in cōuiuio iter uinū et epulas. ¶ Blanditiæq; leues. mollia & placida uerba: sic & i moribus. Verba superciliis sine uoce loquentia dicā: Verba le

moratē asellum baccas isectari. ¶ Ferula. Ferulæ Ferulæ.

(ut Ply. docet) afinis gratissimæ sūt i pabulo: cæteris uero psetaneo uenēo: q; d causa id aīal libero pī assignat: cui & ferula. Sacrificabat aut Priamo Afinus: cui⁹ rei causam ioco sa; refert Ouid. in i. fast. ¶ Aurito asello. magnas aures habēti. Vir auritoq; sequi labores. ¶ Iā deus: bacchus ¶ Quē summū. quā summā partē: quā tympanū appellari dixiū. ¶ Texerat uuis. pēsilib⁹: aut certe pictis. ¶ Tigrib⁹ adiunctis. curru. n. uehif: quē tigris & Linceo dicūt. Stati⁹. Promouet effrenæ dextra leuaq; sequit lices: & uida mero lambūt retinacula tigres. Tigris at ut docet plinius: hircā & idi ferūt aīal uelocitatis tremēdæ & maxime cognitæ. dum capif. Iccirco aut dicūt currū bacchi traher sil cū licibus: q; ut tradit Soli. utrūq; aīal uia depascif: & uio. Lix uero: docete Ply.

aīal est peregrinū: q; clarissime oīum quadrupedum cernit. a quo qui bene cernūt dicūt habere oculos linceos: unde nomē Linceo uni ex argonautis inditū puto. de quo Flacc⁹ ita scribit. Solis trāsibit lūina lince⁹. Ply. quoq; docet paucis mortaliū pūgisse lunā nouissimā. primāq; eodē die uel noctemullo alio in signo q; ariete pspici: & inde fabulā ortā esse cernēdi linceo: Apulei⁹ secūdo. perspicatiorē ipso linceo. uel argo. & oculeus tot⁹. Nazarius in panagyrico Cōstātini. Nō hic tecū lynceus ille certaret. ¶ Qui ut poetæ ferūt. parierū sæpta & arborū trūcos uisu facile tra hiebat. ¶ Aurea lora dabat: Aureas habenas.

¶ Et theseus & uox abiēre puellæ. uox Theseum uociferās. ¶ Cāna palude trēit. uētis agitata mo uel. Cœli spectaber sid⁹. mutaberis i sid⁹. Ouid. n. scri. Libere patrē post idiā deuitā secū duxisse i

dox filiā pulcherriā: q; re Ariadna mœres in assi duo luctu uersabat. Quā quū bacch⁹ solari nō possēt: i cœlū tulit: q; d aīa se ille ei factur: rece-

pat. Vnde ipse in fastis ita loquit. Illa ego sum. cui tu solitus promittere cœlū. Hei mihi pro cœlo qualia dona fero. ¶ Sape reges dubiam Naute solent dirigere cursus ad siderum rationem: nec septentriones tantum. sed etiam illis uicinas stellas inuentur: ut Booten. Oriona & coronam Ariadne: quam humero

sinistro (ut Higynius scribit) prope cōtingit Arctophylax. qui & bootes a bobus nomen accepit. agitat enim plaustrum uidetur Ouid. in met. Nec te spectare booten. aut helicē iubeo: strictūq; orionis ense. ¶ Dubiā ratē: nauē uia ignarā. ¶ Cessit harena: se amouit: quasi numē senserit: uel eūtis ipetum exprimit. ¶ Hymenæa canunt. de more nubentium inuocabat hymenæa: quem Catullus musæ uraniæ filium appellat. Marrianus in mercurii nuptiis eum dicit ueneris. & bacchi filium fuisse. Donatus scribit eum certas nuptias instituisse. Iccirco per laudem cantari uirginalibus nuptiis ob huiusmodi meritum. Seruius uero Hymenæum dicit quēdam apud Athenas inter bella fœuissima uirgines liberafse quam ob causam nubentes eius inuocant nomē: quasi liberatoris uirginitatis. ¶ Pars euchiō: Euchius nomē est bacchi. Euchios enim bonus filius interpretatur: quo nomen eu; iuppiter pater appellauit: plura ei⁹ nomina legito apud Ouidium in metamorpho. & Diodorum. ¶ Coeunt toro: Bacchus & Ariadna eunt cubitum. ¶ Nocturna q; sacra: Bacchi sacra Orgia: Bacchanalia. & Trieterica appellata nocte fiebant. Virgilius. Thyas: ubi audito stimulant trieterica baccho Orgia nocturnusq; uocat clamare cithæton. Idem etiam Liuius docet: scribens in bacchanalibus omne genus corruptelæ fieri solitum q; uinū animos: nox: & mixtæ uiris fœminæ ætatis teneræ omnē extinxissent pudorē: & Catull⁹. Pars obscura cauis celebra bant orgia cistis. nyctileus aut nocturnus interpretatur. ¶ Hic tibi in cōuiuio iter uinū et epulas. ¶ Blanditiæq; leues. mollia & placida uerba: sic & i moribus. Verba superciliis sine uoce loquentia dicā: Verba le

pat. Vnde ipse in fastis ita loquit. Illa ego sum. cui tu solitus promittere cœlū. Hei mihi pro cœlo qualia dona fero. ¶ Sape reges dubiam Naute solent dirigere cursus ad siderum rationem: nec septentriones tantum. sed etiam illis uicinas stellas inuentur: ut Booten. Oriona & coronam Ariadne: quam humero

sinistro (ut Higynius scribit) prope cōtingit Arctophylax. qui & bootes a bobus nomen accepit. agitat enim plaustrum uidetur Ouid. in met. Nec te spectare booten. aut helicē iubeo: strictūq; orionis ense. ¶ Dubiā ratē: nauē uia ignarā. ¶ Cessit harena: se amouit: quasi numē senserit: uel eūtis ipetum exprimit. ¶ Hymenæa canunt. de more nubentium inuocabat hymenæa: quem Catullus musæ uraniæ filium appellat. Marrianus in mercurii nuptiis eum dicit ueneris. & bacchi filium fuisse. Donatus scribit eum certas nuptias instituisse. Iccirco per laudem cantari uirginalibus nuptiis ob huiusmodi meritum. Seruius uero Hymenæum dicit quēdam apud Athenas inter bella fœuissima uirgines liberafse quam ob causam nubentes eius inuocant nomē: quasi liberatoris uirginitatis. ¶ Pars euchiō: Euchius nomē est bacchi. Euchios enim bonus filius interpretatur: quo nomen eu; iuppiter pater appellauit: plura ei⁹ nomina legito apud Ouidium in metamorpho. & Diodorum. ¶ Coeunt toro: Bacchus & Ariadna eunt cubitum. ¶ Nocturna q; sacra: Bacchi sacra Orgia: Bacchanalia. & Trieterica appellata nocte fiebant. Virgilius. Thyas: ubi audito stimulant trieterica baccho Orgia nocturnusq; uocat clamare cithæton. Idem etiam Liuius docet: scribens in bacchanalibus omne genus corruptelæ fieri solitum q; uinū animos: nox: & mixtæ uiris fœminæ ætatis teneræ omnē extinxissent pudorē: & Catull⁹. Pars obscura cauis celebra bant orgia cistis. nyctileus aut nocturnus interpretatur. ¶ Hic tibi in cōuiuio iter uinū et epulas. ¶ Blanditiæq; leues. mollia & placida uerba: sic & i moribus. Verba superciliis sine uoce loquentia dicā: Verba le

pat. Vnde ipse in fastis ita loquit. Illa ego sum. cui tu solitus promittere cœlū. Hei mihi pro cœlo qualia dona fero. ¶ Sape reges dubiam Naute solent dirigere cursus ad siderum rationem: nec septentriones tantum. sed etiam illis uicinas stellas inuentur: ut Booten. Oriona & coronam Ariadne: quam humero

sinistro (ut Higynius scribit) prope cōtingit Arctophylax. qui & bootes a bobus nomen accepit. agitat enim plaustrum uidetur Ouid. in met. Nec te spectare booten. aut helicē iubeo: strictūq; orionis ense. ¶ Dubiā ratē: nauē uia ignarā. ¶ Cessit harena: se amouit: quasi numē senserit: uel eūtis ipetum exprimit. ¶ Hymenæa canunt. de more nubentium inuocabat hymenæa: quem Catullus musæ uraniæ filium appellat. Marrianus in mercurii nuptiis eum dicit ueneris. & bacchi filium fuisse. Donatus scribit eum certas nuptias instituisse. Iccirco per laudem cantari uirginalibus nuptiis ob huiusmodi meritum. Seruius uero Hymenæum dicit quēdam apud Athenas inter bella fœuissima uirgines liberafse quam ob causam nubentes eius inuocant nomē: quasi liberatoris uirginitatis. ¶ Pars euchiō: Euchius nomē est bacchi. Euchios enim bonus filius interpretatur: quo nomen eu; iuppiter pater appellauit: plura ei⁹ nomina legito apud Ouidium in metamorpho. & Diodorum. ¶ Coeunt toro: Bacchus & Ariadna eunt cubitum. ¶ Nocturna q; sacra: Bacchi sacra Orgia: Bacchanalia. & Trieterica appellata nocte fiebant. Virgilius. Thyas: ubi audito stimulant trieterica baccho Orgia nocturnusq; uocat clamare cithæton. Idem etiam Liuius docet: scribens in bacchanalibus omne genus corruptelæ fieri solitum q; uinū animos: nox: & mixtæ uiris fœminæ ætatis teneræ omnē extinxissent pudorē: & Catull⁹. Pars obscura cauis celebra bant orgia cistis. nyctileus aut nocturnus interpretatur. ¶ Hic tibi in cōuiuio iter uinū et epulas. ¶ Blanditiæq; leues. mollia & placida uerba: sic & i moribus. Verba superciliis sine uoce loquentia dicā: Verba le

pat. Vnde ipse in fastis ita loquit. Illa ego sum. cui tu solitus promittere cœlū. Hei mihi pro cœlo qualia dona fero. ¶ Sape reges dubiam Naute solent dirigere cursus ad siderum rationem: nec septentriones tantum. sed etiam illis uicinas stellas inuentur: ut Booten. Oriona & coronam Ariadne: quam humero

sinistro (ut Higynius scribit) prope cōtingit Arctophylax. qui & bootes a bobus nomen accepit. agitat enim plaustrum uidetur Ouid. in met. Nec te spectare booten. aut helicē iubeo: strictūq; orionis ense. ¶ Dubiā ratē: nauē uia ignarā. ¶ Cessit harena: se amouit: quasi numē senserit: uel eūtis ipetum exprimit. ¶ Hymenæa canunt. de more nubentium inuocabat hymenæa: quem Catullus musæ uraniæ filium appellat. Marrianus in mercurii nuptiis eum dicit ueneris. & bacchi filium fuisse. Donatus scribit eum certas nuptias instituisse. Iccirco per laudem cantari uirginalibus nuptiis ob huiusmodi meritum. Seruius uero Hymenæum dicit quēdam apud Athenas inter bella fœuissima uirgines liberafse quam ob causam nubentes eius inuocant nomē: quasi liberatoris uirginitatis. ¶ Pars euchiō: Euchius nomē est bacchi. Euchios enim bonus filius interpretatur: quo nomen eu; iuppiter pater appellauit: plura ei⁹ nomina legito apud Ouidium in metamorpho. & Diodorum. ¶ Coeunt toro: Bacchus & Ariadna eunt cubitum. ¶ Nocturna q; sacra: Bacchi sacra Orgia: Bacchanalia. & Trieterica appellata nocte fiebant. Virgilius. Thyas: ubi audito stimulant trieterica baccho Orgia nocturnusq; uocat clamare cithæton. Idem etiam Liuius docet: scribens in bacchanalibus omne genus corruptelæ fieri solitum q; uinū animos: nox: & mixtæ uiris fœminæ ætatis teneræ omnē extinxissent pudorē: & Catull⁹. Pars obscura cauis celebra bant orgia cistis. nyctileus aut nocturnus interpretatur. ¶ Hic tibi in cōuiuio iter uinū et epulas. ¶ Blanditiæq; leues. mollia & placida uerba: sic & i moribus. Verba superciliis sine uoce loquentia dicā: Verba le

pat. Vnde ipse in fastis ita loquit. Illa ego sum. cui tu solitus promittere cœlū. Hei mihi pro cœlo qualia dona fero. ¶ Sape reges dubiam Naute solent dirigere cursus ad siderum rationem: nec septentriones tantum. sed etiam illis uicinas stellas inuentur: ut Booten. Oriona & coronam Ariadne: quam humero

sinistro (ut Higynius scribit) prope cōtingit Arctophylax. qui & bootes a bobus nomen accepit. agitat enim plaustrum uidetur Ouid. in met. Nec te spectare booten. aut helicē iubeo: strictūq; orionis ense. ¶ Dubiā ratē: nauē uia ignarā. ¶ Cessit harena: se amouit: quasi numē senserit: uel eūtis ipetum exprimit. ¶ Hymenæa canunt. de more nubentium inuocabat hymenæa: quem Catullus musæ uraniæ filium appellat. Marrianus in mercurii nuptiis eum dicit ueneris. & bacchi filium fuisse. Donatus scribit eum certas nuptias instituisse. Iccirco per laudem cantari uirginalibus nuptiis ob huiusmodi meritum. Seruius uero Hymenæum dicit quēdam apud Athenas inter bella fœuissima uirgines liberafse quam ob causam nubentes eius inuocant nomē: quasi liberatoris uirginitatis. ¶ Pars euchiō: Euchius nomē est bacchi. Euchios enim bonus filius interpretatur: quo nomen eu; iuppiter pater appellauit: plura ei⁹ nomina legito apud Ouidium in metamorpho. & Diodorum. ¶ Coeunt toro: Bacchus & Ariadna eunt cubitum. ¶ Nocturna q; sacra: Bacchi sacra Orgia: Bacchanalia. & Trieterica appellata nocte fiebant. Virgilius. Thyas: ubi audito stimulant trieterica baccho Orgia nocturnusq; uocat clamare cithæton. Idem etiam Liuius docet: scribens in bacchanalibus omne genus corruptelæ fieri solitum q; uinū animos: nox: & mixtæ uiris fœminæ ætatis teneræ omnē extinxissent pudorē: & Catull⁹. Pars obscura cauis celebra bant orgia cistis. nyctileus aut nocturnus interpretatur. ¶ Hic tibi in cōuiuio iter uinū et epulas. ¶ Blanditiæq; leues. mollia & placida uerba: sic & i moribus. Verba superciliis sine uoce loquentia dicā: Verba le

pat. Vnde ipse in fastis ita loquit. Illa ego sum. cui tu solitus promittere cœlū. Hei mihi pro cœlo qualia dona fero. ¶ Sape reges dubiam Naute solent dirigere cursus ad siderum rationem: nec septentriones tantum. sed etiam illis uicinas stellas inuentur: ut Booten. Oriona & coronam Ariadne: quam humero

sinistro (ut Higynius scribit) prope cōtingit Arctophylax. qui & bootes a bobus nomen accepit. agitat enim plaustrum uidetur Ouid. in met. Nec te spectare booten. aut helicē iubeo: strictūq; orionis ense. ¶ Dubiā ratē: nauē uia ignarā. ¶ Cessit harena: se amouit: quasi numē senserit: uel eūtis ipetum exprimit. ¶ Hymenæa canunt. de more nubentium inuocabat hymenæa: quem Catullus musæ uraniæ filium appellat. Marrianus in mercurii nuptiis eum dicit ueneris. & bacchi filium fuisse. Donatus scribit eum certas nuptias instituisse. Iccirco per laudem cantari uirginalibus nuptiis ob huiusmodi meritum. Seruius uero Hymenæum dicit quēdam apud Athenas inter bella fœuissima uirgines liberafse quam ob causam nubentes eius inuocant nomē: quasi liberatoris uirginitatis. ¶ Pars euchiō: Euchius nomē est bacchi. Euchios enim bonus filius interpretatur: quo nomen eu; iuppiter pater appellauit: plura ei⁹ nomina legito apud Ouidium in metamorpho. & Diodorum. ¶ Coeunt toro: Bacchus & Ariadna eunt cubitum. ¶ Nocturna q; sacra: Bacchi sacra Orgia: Bacchanalia. & Trieterica appellata nocte fiebant. Virgilius. Thyas: ubi audito stimulant trieterica baccho Orgia nocturnusq; uocat clamare cithæton. Idem etiam Liuius docet: scribens in bacchanalibus omne genus corruptelæ fieri solitum q; uinū animos: nox: & mixtæ uiris fœminæ ætatis teneræ omnē extinxissent pudorē: & Catull⁹. Pars obscura cauis celebra bant orgia cistis. nyctileus aut nocturnus interpretatur. ¶ Hic tibi in cōuiuio iter uinū et epulas. ¶ Blanditiæq; leues. mollia & placida uerba: sic & i moribus. Verba superciliis sine uoce loquentia dicā: Verba le

pat. Vnde ipse in fastis ita loquit. Illa ego sum. cui tu solitus promittere cœlū. Hei mihi pro cœlo qualia dona fero. ¶ Sape reges dubiam Naute solent dirigere cursus ad siderum rationem: nec septentriones tantum. sed etiam illis uicinas stellas inuentur: ut Booten. Oriona & coronam Ariadne: quam humero

sinistro (ut Higynius scribit) prope cōtingit Arctophylax. qui & bootes a bobus nomen accepit. agitat enim plaustrum uidetur Ouid. in met. Nec te spectare booten. aut helicē iubeo: strictūq; orionis ense. ¶ Dubiā ratē: nauē uia ignarā. ¶ Cessit harena: se amouit: quasi numē senserit: uel eūtis ipetum exprimit. ¶ Hymenæa canunt. de more nubentium inuocabat hymenæa: quem Catullus musæ uraniæ filium appellat. Marrianus in mercurii nuptiis eum dicit ueneris. & bacchi filium fuisse. Donatus scribit eum certas nuptias instituisse. Iccirco per laudem cantari uirginalibus nuptiis ob huiusmodi meritum. Seruius uero Hymenæum dicit quēdam apud Athenas inter bella fœuissima uirgines liberafse quam ob causam nubentes eius inuocant nomē: quasi liberatoris uirginitatis. ¶ Pars euchiō: Euchius nomē est bacchi. Euchios enim bonus filius interpretatur: quo nomen eu; iuppiter pater appellauit: plura ei⁹ nomina legito apud Ouidium in metamorpho. & Diodorum. ¶ Coeunt toro: Bacchus & Ariadna eunt cubitum. ¶ Nocturna q; sacra: Bacchi sacra Orgia: Bacchanalia. & Trieterica appellata nocte fiebant. Virgilius. Thyas: ubi audito stimulant trieterica baccho Orgia nocturnusq; uocat clamare cithæton. Idem etiam Liuius docet: scribens in bacchanalibus omne genus corruptelæ fieri solitum q; uinū animos: nox: & mixtæ uiris fœminæ ætatis teneræ omnē extinxissent pudorē: & Catull⁹. Pars obscura cauis celebra bant orgia cistis. nyctileus aut nocturnus interpretatur. ¶ Hic tibi in cōuiuio iter uinū et epulas. ¶ Blanditiæq; leues. mollia & placida uerba: sic & i moribus. Verba superciliis sine uoce loquentia dicā: Verba le

pat. Vnde ipse in fastis ita loquit. Illa ego sum. cui tu solitus promittere cœlū. Hei mihi pro cœlo qualia dona fero. ¶ Sape reges dubiam Naute solent dirigere cursus ad siderum rationem: nec septentriones tantum. sed etiam illis uicinas stellas inuentur: ut Booten. Oriona & coronam Ariadne: quam humero

sinistro (ut Higynius scribit) prope cōtingit Arctophylax. qui & bootes a bobus nomen accepit. agitat enim plaustrum uidetur Ouid. in met. Nec te spectare booten. aut helicē iubeo: strictūq; orionis ense. ¶ Dubiā ratē: nauē uia ignarā. ¶ Cessit harena: se amouit: quasi numē senserit: uel eūtis ipetum exprimit. ¶ Hymenæa canunt. de more nubentium inuocabat hymenæa: quem Catullus musæ uraniæ filium appellat. Marrianus in mercurii nuptiis eum dicit ueneris. & bacchi filium fuisse. Donatus scribit eum certas nuptias instituisse. Iccirco per laudem cantari uirginalibus nuptiis ob huiusmodi meritum. Seruius uero Hymenæum dicit quēdam apud Athenas inter bella fœuissima uirgines liberafse quam ob causam nubentes eius inuocant nomē: quasi liberatoris uirginitatis. ¶ Pars euchiō: Euchius nomē est bacchi. Euchios enim bonus filius interpretatur: quo nomen eu; iuppiter pater appellauit: plura ei⁹ nomina legito apud Ouidium in metamorpho. & Diodorum. ¶ Coeunt toro: Bacchus & Ariadna eunt cubitum. ¶ Nocturna q; sacra: Bacchi sacra Orgia: Bacchanalia. & Trieterica appellata nocte fiebant. Virgilius. Thyas: ubi audito stimulant trieterica baccho Orgia nocturnusq; uocat clamare cithæton. Idem etiam Liuius docet: scribens in bacchanalibus omne genus corruptelæ fieri solitum q; uinū animos: nox: & mixtæ uiris fœminæ ætatis teneræ omnē extinxissent pudorē: & Catull⁹. Pars obscura cauis celebra bant orgia cistis. nyctileus aut nocturnus interpretatur. ¶ Hic tibi in cōuiuio iter uinū et epulas. ¶ Blanditiæq; leues. mollia & placida uerba: sic & i moribus. Verba superciliis sine uoce loquentia dicā: Verba le

pat. Vnde ipse in fastis ita loquit. Illa ego sum. cui tu solitus promittere cœlū. Hei mihi pro cœlo qualia dona fero. ¶ Sape reges dubiam Naute solent dirigere cursus ad siderum rationem: nec septentriones tantum. sed etiam illis uicinas stellas inuentur: ut Booten. Oriona & coronam Ariadne: quam humero

sinistro (ut Higynius scribit) prope cōtingit Arctophylax. qui & bootes a bobus nomen accepit. agitat enim plaustrum uidetur Ouid. in met. Nec te spectare booten. aut helicē iubeo: strictūq; orionis ense. ¶ Dubiā ratē: nauē uia ignarā. ¶ Cessit harena: se amouit: quasi numē senserit: uel eūtis ipetum exprimit. ¶ Hymenæa canunt. de more nubentium inuocabat hymenæa: quem Catullus musæ uraniæ filium appellat. Marrianus in mercurii nuptiis eum dicit ueneris. & bacchi filium fuisse. Donatus scribit eum certas nuptias instituisse. Iccirco per laudem cantari uirginalibus nuptiis ob huiusmodi meritum. Seruius uero Hymenæum dicit quēdam apud Athenas inter bella fœuissima uirgines liberafse quam ob causam nubentes eius inuocant nomē: quasi liberatoris uirginitatis. ¶ Pars euchiō: Euchius nomē est bacchi. Euchios enim bonus filius interpretatur: quo nomen eu; iuppiter pater appellauit: plura ei⁹ nomina legito apud Ouidium in metamorpho. & Diodorum. ¶ Coeunt toro: Bacchus & Ariadna eunt cubitum. ¶ Nocturna q; sacra: Bacchi sacra Orgia: Bacchanalia. & Trieterica appellata nocte fiebant. Virgilius. Thyas: ubi audito stimulant trieterica baccho Orgia nocturnusq; uocat clamare cithæton. Idem etiam Liuius docet: scribens in bacchanalibus omne genus corruptelæ fieri solitum q; uinū animos: nox: & mixtæ uiris fœminæ ætatis teneræ omnē extinxissent pudorē: & Catull⁹. Pars obscura cauis celebra bant orgia cistis. nyctileus aut nocturnus interpretatur. ¶ Hic tibi in cōuiuio iter uinū et epulas. ¶ Blanditiæq; leues. mollia & placida uerba: sic & i moribus. Verba superciliis sine uoce loquentia dicā: Verba le

DE ARTE AMANDI

ges digitis:uerba notata mero. ¶ Vt dominā in
 mēsa scribe nomē puellæ: & se esse tibi dominā
 legat. declarat at̄ hic qđ dixerat Blāditiāsq; leues
 ¶ Fatētib⁹ ignē. amorē significātib⁹ hinc Tibul
 P̄ amātis oculos loq̄ces appellat. ¶ Vult⁹ habet
 sape ex uultu deprāhendimus quicquid uerbis
 cognoscimus. Sic & ad corinnā. ¶ Me specta nu
 tūsq; meos uultūq; loquacē. Sint etiā tua uota:
 maritum quoq; puellæ conciliandum esse dicit.
 ¶ Vtilior uotis. ad obtinēdam amicam. ¶ Huic:
 marito puellæ. ¶ Missa corona tuoin potu atq;
 hilaritate coronis utebantur: ut scribit Plynius:
 unde Cleopatram legimus in apparatu Acciaci
 belli gratificationem ipsius reginæ timente. M.
 Antonio: nec nisi prægustatos cibos sumētet: ab
 eius ore lusisse extremis coronæ floribus uene
 no illit. si ipsaq; capiti imposita. Mox proceden
 te hilaritate inuitasse Antonium ut coronas bi
 berent. Iones at̄ primi unguēti. coronarūq; i cō
 uiuiō dādarum. secūda mēsa ponēda consue
 tudinē: haud parua luxuriæ irritamēta reperisse
 scri. Vale. maxi. lib. secūdo. Verba secūda. nō ad
 uersantia. Per amici fallere nomē. oñdēdo te ef
 se illi amicū: uxorē subagitare. ¶ Crimen habet:
 fraudē p̄inet. ¶ Tuta: quia nō times maritum
 ¶ Frequēsq;. qđ id uulgo fieri solet. ¶ Inde pp̄ia
 tor: pp̄inare est p̄gustato leuiter uino: Poculū al
 teri offerre lue. Quādo pp̄inat uiro tibi. est ēt:
 ut hoc i loco: potū cū amico sumere uoluptatis
 grā: qđ coronati amātes faciebāt. ¶ Propinabāt
 etiā cum amico absente nomīato i eius memo
 riam bibebāt. uñ Socrates apud Platonem inqt.
 ¶ Hoc poculū Critiæ propino. ¶ Plura mādatis
 plura pocula sumat amator: q̄ sibi mandatū fue
 rit. ¶ Bibēda putet: uidēda in omnibus codicib⁹
 legi. sed bibēda emēdate scribēdum fuit. ¶ Offi
 cium præsēt: cauēdam esse ebrietatē dicit: quæ
 hoīes amātes reddit: & titubare facit. ¶ Occidit
 eurytiō: eurytus cētaurus in nuptiis Pirithoi me
 ro icaluit: & quū Hippodamē rapuisset: a Theseo
 uasto cratere prostrat⁹ aiām uinūq; euomuit: ut
 i. xii. meramor. Ouidi⁹. cecinit. Proptius. Tu quo
 q; o Eurytion uino cētaure peristi. ¶ Ebrietas ut
 uera: docet quādoq; simuladā esse ebrietatē. sic
 alibi Quinetiā ut possē uerbis: petulātius uti.
 Nō semel ebrietas est simulata mihi. ¶ Subdola
 lingua ficta. ¶ Titubet: hæsitet. ¶ Bleso: balbutiēti
 ¶ Proteruius: petulātius. ¶ Benedic: bene p̄care.
 ¶ Velle latus uellica latus puellæ. Est aut̄ uelli
 care summis digitis corpus uellere: & infestare.
 Quintilian⁹: ex pedagogo se uellicari respōdit. a
 Gellio tamē ponit̄ pro crimīari & aliq̄ue carperē
 id quod inidi faciūt. ¶ Colloquii iā tēpus adest.
 Aliud p̄ceptū affert: quo abigit timidos: & uere
 cūdos amātes. ¶ Audacē fors: sic & Tibull⁹. Au
 dēdū est: fortes adiuuat ipsa uen⁹. ¶ Sub nostras
 leges: nō docebo te uti eloquētia apđ aicā. ¶ Cu
 pias: scite & elegāter loqui exoptes. ¶ Est & agē
 dus amans: ostēdas quoq; te illā impatiētius de
 perire. ¶ Imitādaq; uulnera: uulnera appellat a
 moris iēt⁹. Vir. Vult⁹ alit uenis. ¶ Pessima sit: si
 sit turpissima. ¶ Imitātibus: simulātib⁹ se amare

Corona
 rum usus
 in quibus

ppinare

Euryt⁹ cen
 taurus.

Vellicare.

Vt dominam in mensa se legat illa tuam.
 Atq; oculos oculis spectare fatētibus ignem:
 Sape tacens uocem uerbaq; uultus habet.
 Fac primus rapias illius tacta labellis
 Pocula: quaq; bibit parte puella: bibas.
 Et quæcunq; cibum digitis liberabit: illa
 Tu pete: dumq; petes: sit tibi tacta manus:
 Sint etiam tua uota uiro placuisse puellæ:
 Vtilior uotis factus amicus erit.
 Huic. si forte bibes: sortem concede priorem:
 Huic detur capiti missa corona tuo.
 Siue sit inferior: seu par: prior omnia sumat:
 Ne dubites illi uerba secunda loqui.
 ¶ Tuta frequēsq; uia est per amici fallere nomē
 Tuta frequēsq; licet sit uia: crimen habet.
 Inde propinator nimirum multa propinet.
 Et sibi mandatis plura bibenda putet.
 Certa sibi a nobis dabitur mensura bibendi.
 Officium præsēt mensq; pedesq; suum.
 Iurgia præcipue uino stimolata caueto:
 Et nimium faciles ad fera bella manus.
 Occidit eurytion stulte data uina bibendo:
 Aptior est dulci mensa: merumq; ioco:
 Si uox est. canta: si mollia brachia: salta.
 Et quacunq; potes dote placere: place:
 Ebrietas ut uera nocet: sic ficta iuuabit.
 Fac titubet blæso subdola lingue sono:
 Et quicquid dices: faciesq; proteruius æquo:
 Credatur nimium causa fuisse merum.
 Et bene dic dominæ: bene cū quo dormiet illa
 Sed male sic tacita mente precate uiro.
 At quum discedet mensa conuiuia relicta:
 Ipsa tibi accessus turba locumq; dabit.
 Inse te turbæ: leuiterq; admotus eunti:
 Velle latus digitis: & pede tange pedem.
 Colloquii iam tēpus adest: fuge rustice longe
 Hinc pudor: audacē forsq; uenusq; iuuant.
 Non tua sub nostras: uenit facundia leges.
 Fac tantum cupias: sponde disertus eris:
 Est & agēdus amās: imitādaq; uulnera uerbis
 Hic tibi quærat̄ qualibet arte fides.
 Nō credi labor est: sibi quæq; uidet̄ amanda:
 Pessima sit: nulli non sua forma placet.
 Sape tamen uere: cœpit simulator amare
 Sape quod incipiens finxerat esse fuit.

¶ Animum: amantis puellæ metè. ¶ Faciè. Facies enim uenusta in primis laudatur in foemina: & amant
res allicit. Oui. in amori. O facies oculos nata mouere meos. Et alibi. Cádida cádores; roseo suffusa rubo
re. Ante fuit niueo lucet in ore rubor. ¶ Laudare capillos: flauos: scilicet & lōgos: quales fuere Apollinis: **Capilloꝝ**
Bacchi: Diones & Auroræ. Scribit etiam Apuleius sibi unicam curâ fuisse caput capillumq; sedulo & pu
blice prius itueri. Proper. Fulua coma è: lōgæq; máus: & maxia toto. Corpore. Et Oui. in amoribꝫ. Quâ
longos habuit nondum periura capillos. ¶ Exiguumq; pedem. Pes exiguus in foemina maxie laudatur.

Capilloꝝ
laus

Quo magis o faciles imitantibus este puellæ.

Fiet amor uerus, qui modo fictus erat.

Blanditiis animum furtim deprendere fas est.

Vt pendens liquida ripa subitur aqua.

Nec faciem/nec te pigeat laudare capillos.

Et teretes digitos/exiguumq; pedem.

Delectant etiam castas præconia formæ.

Virginibus curæ grataq; forma sua est.

Nam cur in phrygiis iunonè & pallada siluis

Nunc quoq; iudicium non tenuisse pudet.

Laudatas ostendit auis iunonia pennas.

Si tacitus spectes/illa recondet opes.

Quadrupedes inter rapidi certamina cursus.

Depexæq; iubæ/plaufas colla iuuant.

Nectimide pmitte/trahunt promissa puellas

Pollicitis testes quoslibet adde deos.

Iuppiter ex alto periuria ridet amantum.

Et iubet ælios irrita ferre notos.

Per styga iunoni falso iurare solebat

Iuppiter/exemplo nunc fauet ille suo.

Expedit esse deos/& ut expedit esse putemus.

Dentur in antiquos tura merumq; focos.

Nec segura quies illos similisq; sopori

Detinet/innocui uiuite numen adest.

Reddite depositum/pietas sua fœdera seruet.

Fraus absit/uacuas cædis habere manus.

Ludite si sapitis solas impune puellas.

Hac minus est una fraude pudenda fides.

Fallite fallètes/ex magna parte prophanum.

Sûr genus in laqueos quos posuere cadant.

Dicit ægyptus caruisse iuuantibus arua

aliqd custodièdú dar: un sit depositú: in q̄ signatõe nũc accipit ¶ Pietas. s. fœ. s. seruet iustitia ¶ Ludite si
sapitis: puellas solas decipere: in aliis fidè seruate. ¶ Fides: uiolata. ¶ Minus è pudèda: nõ è pudori. ¶ Hac
una fraude: in hoc solo iureiurádo: quo fallitis puellas. Fallètes: decipiètes amátes. ¶ Prophanú súr genꝫ:
fœciæ sũt irreligiôsæ. Prophanú eni (ut Põpe. scribit) significat qcqd nõ est sanctú: sed porro a Phano &
religiõe tenet. Hora. Odi pphanú uulgu & arceo: Significat èt qd ex religiosomel sacro i hominũ usũ
cõuersuz è. Virg. Quos ptra æneadæ bello facere pphanos. ¶ In laqueos: i insidias. ¶ Quos posuere: q̄s
molitæ sũt amátibꝫ. ¶ Dicit ægyptꝫ. Exéplis arguit meretricias fraudes: fraude ppulsádas eẽ Busiris rex **Busiris**
ægypti: Neptúni & libyes filius fuit: sub quo quũ nouè annis nimia siccitate magna eèt sterilitas. Thrasiꝫ
docuit Busiri hũana hospitiũ nece posse aq̄s elici: sed primꝫ mox suo inuèto imolatus è. Inde quũ cate
ri quoq; hospites simili mō mactarè: ab Hercule Busiris eadè pœna affectus iteuit. Oui. in ibin. Vt qui

Pauo

Innocuũ

Depõere
depositũ.

Propha
num

Busiris

Nili irri-
gatio
Nilus an-
tea ægy-
ptus uoca-
bat ut
Nili iustū
increment-
tum

Perilai
cruciatu

Adamas

Phœbes
& ilairæ
fabula

Deida-
miæ fabu-
la

post annos sacri monstrator iniqui. Elicuit pluuias uictima cæsus aquas. Strabo negat Busirim unq̄ re-
gem aut tyrannum fuisse in Aegypto: sed id fictum esse propterea q̄ huius loci barbari hospites pellant.
Iuuantibus arua. Imbribus: pluuiis æstiuis augmentib⁹ Nili incrementa: ut docet Strabo: q̄bus ægyptus irri-
gatur: & fœcūda fit. Virgilius. Et uiridem ægyptum nigra fœcūdat harena. Scribit quoq̄ Strabo in par-
tibus australissimis æstate: & nō hieme imbres cadere: in Thebaide uero & circa Syenē minime. Aut cer-
te intelligit per imbres Nili irrigationē annis nouem defuisse. Nā scribit Seneca Nilum biennio con-
tinuo regnāte Cleopatra etiam nō descēdisse de-
cimo regni anno: & undecimo. Nilus autē (que
Homerus celestem amnē appellat) a rege Nileo
nomē accepit: quum antea Ægyptus uocaret: q̄
is pluribus fossis atq̄ locis oportunis Nilū utilē
icolis reddidit: auctor Diodorus Nilo autē Ægy-
ptū irrigari docet Strabo: & latius Plini⁹ scribēs
iustū eius incrementū esse cubitorum. xvi. in. xii.
cubitū famē sentire. in. xiii. et num. esurire. xiiii.
cubita. hilaritatē afferre. xv. securitatē. xvi. deliti-
as. plura legito apd̄ Herodotū: Diodorū: & Se-
necā li. iiii. naturaliū quæstionū de Nilo ac eius
fontib⁹. ¶ Et phalaris Perylaus: quem etiā Peril-
lum dicimus: ad Agrigētinū tirānum phalaridē
taurū æreum attulit. docuitq̄ eo includi posse no-
xios: & ipso circumquaq̄ igni: uocē bouis mu-
giētis audiri. Tyrānus op⁹ laudauit. ut ipse i epi-
stolis scripsit: sed artificē primum cruciatū expe-
riri uoluit. Ouidius i ibin. Aere perilleo ueros i
mittere iuuenos. Ad formā tauri cōueniēte so-
no: Vtq̄ ferox phalaris lingua prius ense resecta.
Mōrbouis paphio clausus i ære gemas. De Peril-
lao ira Plini⁹ scribit. Perillū nemo laudat sæuio-
rem phalaride tyrāno: cui taurū fecit mugit⁹ ho-
minibus pollicitus igne subdito: & primo eū ex-
pert⁹ cruciatū iustiore sæuitia. Plura legito apd̄
Paulū orosiū de Phalaride & perillo. ¶ Infœlix
auctor Perilaus. ¶ Imbuit opus i pleuit æreū tau-
rum. ¶ Adamāta mouebis: fœminā durissimā.
Est enim Adamas durissim⁹ lapis duarū: uiolen-
tissimæ naturæ rex: ferri ignisq̄ cōtēptor: hirci
no rūpitur sāguine: ac ne aliter q̄ recētū calidoq̄
macerat⁹: & sic quoq̄ mētis iētib⁹: tūc etiā pterq̄
eximias incudes malleosq̄ ferreos frāgēs. nō pā-
tis Adamas a Magnete ferrū attrahi. Plura de eo
legito apd̄ Pliniū. ¶ Male rapta: oscula ita rustice
arrepta: ut faciē puellæ lædas: uel dēte: uel capite
Inuitæ uolūt p̄sæpe puellæ. Vi subigi. ¶ Subita
rapina. celeri raptu coitus. ¶ Vi passa est Phœ-
be. Phēbē & Ilariā famæ elegātia excellētes Leu-
cippus pater despōdit Idæ & Linceo fratrib⁹: q̄s
quū rapuissent Castor & Pollux iter eos pugna-
tum est añ Spartanā: urbē ut Higyni⁹ docet: in
quo plio Castor a Lynceo est iterfect⁹: ipse uero
a Polluce at quū Idas i Pollucē irruerit. ut fratē
ulcisceretur fulmine iētus est: ipse uero Pollux i
cælum raptus partitus est cum fratre diuinitatē:
ut elegantissime narrauit Oui. i fastis. ¶ Est pas-
sa uim: rapta est enī a Castore: & polluce. ¶ So-
rori Ilairæ. ¶ Vterq̄ raptor. Castor & pollux.
¶ Fabula no. q̄. Vim puellis gratam esse docet
exemplo Deidamiæ Lycomedis regis filia. apd̄
quem i hetys Achillem sub mulieri habitu cela-
uit. quā a Proteo acceperat illū piturū eē i bello
Troiano: dicēte Statio. Vi potif̄ uotistoto pe-
ctore ueros. Admouet āplex⁹. ¶ Scyras æmōio

Imbribus: atq̄ annos sicca fuisse nouem.
Quū trhasius busirim adit: mōstratq̄ piari.
Hospitis effuso sanguine posse iouem.
Illi busiris fies iouis hostia primus.
Inquit: & ægypto tu dabis hospes aquam.
Et phalaris tauro uiolenti membra perili
Toruit: infœlix imbuit auctor opus.
Iustus uterq̄ fuit: neq̄ enī lex iustior ulla est.
Quam necis artifices arte perire sua.
Ergo ut periuras merito periuria fallant.
Exemplo doleat fœmina læsa suo.
Et lachrymæ psūt: lachrymis adamāta moue
Fac madidas uideat si potes illa genas (bis
Si lachrymæ: neq̄ enī ueniunt in tpe semper.
Deficient: da lumine tange manu
Quis sapiēs blādīs nō misceat oscula uerbis.
Illa licet non det: non data sume tamen.
Pugnabit primo fortassis: & improbe dicet.
Pugnando uinci: se tamen illa uolet.
Tantū ne noceāt teneris male rapta labellis.
Neue queri possit: dura fuisse caue.
Oscula qui sumpsit si non & cætera sumpsit.
Hæc quoq̄: q̄ data sunt: pdere dign⁹ erat.
Quantum defuerat pleno post oscula uoto:
Hei mihi rusticitas: non pudor illa fuit.
Vim licet appelles: grata est uis ista puellis
Quod iuuat inuitæ sæpe dedisse uolunt.
Quacūq̄ est ueneris subita uiolata rapina.
Gaudet: & iprobitas muneris istat habet:
At: quæ quū possit cogi: non tacta recessit:
Quum simulet uultu gaudia: tristis erit.
Vim passa est phœbe: uis est illata sorori.
Et gratus raptis raptor uterq̄ fuit.
Fabula nota quidem: sed non i indigna referri.
Scyras æmonio uicta puella uiro.
Iā dea laudatæ dederat mala premia formæ.
Colle sub idæo uincere digna uenus
Iam nurus ad priamum diuerso uenerat orbe
Grataq̄ in iliadis mœnibus uxor erat.
Iurabant omnes in læsi uerba mariti

puella scyriās: hoc est Deidamia filia Lycomedis regis Scyri in insulā: quæ cōtra Magnēsiōs incūbit: claris-
sima propter Lycomedis cū Achille affinitatē: & Achillis filiū Neoptolemū ibi procreatū & enutritū po-
steriorib⁹ annis: ut est auctor Strab. ¶ Tam dea: uenus. ¶ Mala p̄mia Helenā: quā Venus Paridi p̄miserat: **Scyros**
un̄ Paris apud Oui. ita inqt. Pollicita est thalamo te citherea meo. ¶ Laudatæ formæ: prelata n. fuerat a **insula:**
Paride Venus Iunoni & Palladi: ut antea dictū est. ¶ Iurabāt oēs: tāgit tertium genus militiæ: qđ sacm̄
appellatū fuisse Ser. docet. Iurarunt aut̄ Græci in Aulide: dicēte Vergilio. Nō ego cū danais troianā ex-

cindere gentē. Aulide iurauit Dolor unius: Me-
nelai mariti Helenæ dolor. ¶ Publica cā: quia ea
iniuria uisa est ad oēs Græcos p̄tinere. ¶ Turpe:
ordo est: achilles dissimulat⁹ uigē & reliqua erat
turpe ubi notādū: qđ dissimulatus uirum dictum
est p̄ figurā sine dochen: qua sæpe utuntur poe-
tæ. ¶ Erat turpe: erat res turpitudinis plena. ¶ Ve-
ste longa: nā Tethys foemineo habitu Achillē
induit: dicēte Statio. Aspicit ambiguū genitrix
cogitq; nolentē. Inneſtitq; graues sinus: tūc col-
la rigētia mollit: Submitritq; graues humeros:
& sortia laxat. Brachia: & ip̄exos certo domat or-
dine crines. Ac sua dilecta ceruice monilia trans-
fert. Et picturato cohibet uestigialibo. Incessūq;
motūq; docet fādiq; pudorē. ¶ Titulos: gloriā.
¶ Alia arte Palladis: qm̄ tractabis: arma & p̄lia:
quorū Pallas fuit inuētrix: & p̄iceps. ut Cice. de
natura deorū tradidit: Diod. tñ nō Pallada: sed
Martē fuisse scribit. ¶ Fusos succinctos plenos &
quasi alligatos. ¶ Oposo stamine: filo tenui. Sta-
men autē: ut Var. scri. a stando dī: qđ eo stat oē
uelamentū in tela: qđ aut̄ sit stamen & qđ subte-
gmen ex eo Ouidii met. uersu p̄cipi pōt. Tela iu-
go iuncta est: stamē secernit arūdo. Inferitur me-
dium radiis subtegmē acutū. ¶ Pelias hasta: ha-
sta Achillis: a Pelio Thessaliæ monte: ea erat ex
fraxino. ut Strabo: & Ply. docent: tantæ aut̄ fuit
magnitudinis: ut quū Patroclus arma sūpsisset
ab Achille: hastā reliquerit: tanquā itraſtabilem.
¶ Virgo regalis. Deidamia regis filia. ¶ Cōperit
nā antea crediderat fuisse puellā Achillē. ¶ Stup-
ro. Stuprū p̄prie coitus est in uirgine & uidua.
¶ Properaret: eā subagitare & uicere. ¶ Fortia ar-
ma: mentulā designat: sic & Proptius. Osculaq;
admoto sumere & arma manu. ¶ Cōperit pri-
orē: p̄prie coitū petere. ¶ Sic gratū est
pati: sic delectat coitus. ¶ Alio icipiēte. alio uim
afferēte. ¶ Illa roget: amantē p̄cetur. ut secū co-
eat. ¶ Ad ueteres heroidas: ad Iopem unā ex. xii.
Asopi filiabus: ad Europē: Danaē. Semelē Io: &
alias heroinas. A p̄cib⁹: inter p̄candū. ¶ Tumidos
fastus: fastidia & iactantiā. fastus. n. q̄ræ declina-
tionis superbiā signat: unde fit uerbū fastidio: fa-
sti nero secūda libri sunt festa cōtinētes quāuis
etiam quartæ declinationis reperiat. ¶ Incepto
p̄ce: desiste precari. ¶ Quod refugit eum: qđ a pre-
cibus desistit. ¶ Nec spes est ueneris. In eundā eē
plerūq; cū puellis gratiā docet sub amiciciæ nō
coitus nomine. ¶ Terricæ puellæ grauis: seueræ.
¶ Cādidus ī nauta. Exēplis docet: amantē pallo-
rē decere. ¶ Aequoris unda: æstu & fluctib⁹ mari-
nis. ¶ A radiis syderis: solis feruore. ¶ Turpis &
agricolæ: candor quoq; minime decet agricolā.
¶ Sub ioue sub dio. Hor. Mæt sub ioue frigido
uenator. ¶ Corōa palladiæ: corōe oleaginæ. Est
enī olea arbor sacra Palladi. qđ uictores in olym-

Nam dolor unius publica causa fuit.
Turpe: nisi hoc mris p̄cib⁹ tribuisset achilles
Veste uirum longa dissimulatus erat.
Quid facis æacide: nō sunt tua munera lanæ.
Ah titulos alta palladis arte petes.
Quid tibi cū calathis: clipeo man⁹ apta ferē.
Pesa qđ in dextra: qđ cadet hector hēs. (do
Reiice succinctos operoso stamine fusos
Quassanda est ista pelias hasta manu.
Forte erat in thalamo uirgo regalis eodem.
Hæc illum stupro comperit esse uirum.
Viribus illa qđ uicta est: ita credere oportet.
Sed uoluit uinci uiribus illa tamen.
Sæpe mane dixit: quū iam p̄peraret achilles.
Fortia iam posita sumpserat arma colo.
Vis ubi nunc illa est: qđ blanda uoce moraris.
Auctorem stupri deidamia tui.
Scilicet ut pudor est: quōdam cōpisse priorē
Sic alio gratum est incipiente pati.
Ah nimia est propriæ iuueni fiducia formæ.
Expectet si quis dum prior illa roget.
Vir prior accedat: uir uerba precantia dicat.
Excipiat blandas molliter illa preces.
Ut potiare roga: tantum cupit illa rogari.
Da causam uoti principiumq; tui.
Iuppiter ad ueteres supplex heroidas ibat.
Corripuit magnum nulla puella iouem.
Si tamen a precibus tumidos accedere fastus
Senseris: incepto parce: referq; pedem.
Quod refugit multæ cupiūt: odere quod istat
Lenius instando tedia tolle tui.
Nec spes est ueneris semp̄ profitenda rogāti.
Intret amiciciæ nomine tectus amor.
Hoc aditu uidi tetricæ data uerba puellæ.
Qui fuerat cultor: factus amator erat.
Candidus ī nauta turpis color: æquoris unda.
Debet: & a radiis syderis esse niger.
Turpis & agricolæ: qui uomere semp̄ adunco
Et grauib⁹ rastris sub ioue uersat humū.
Et tu palladiæ petitur cui fama coronæ,

Stamen
Subteg
men

Achillis
hasta

Fastus

Quattuor
ludorum
genera in
græcia &
eorum præ-
mia

Olympia

Orionis
fabula

Orionis
amicæ

Lynx

Lyncuriū
Daphnis

Carminis
bucolici
inuentus

Astor
patroclus,

Hermio
ne
Pylades

pico certamine coronabantur uñ Herodotus in.viii.scribit.Arcades perfugas interrogati Xerxi: Quod nam premiū esset ppositū uictoribus in olympico certamine: nō disse: oleaginā coronā esse qua donaren-
tur. Erant et olim in Græcia quattuor ludorum genera p̄ceteris celebratissima. Fuere ludi olympici: q̄ cele-
brabatur.v. quoq; anno magna hominū frequētia in honorē Iouis olympici: idq; tēpus olympiada ap-
pellarūt: uictores donabant oleagina corona. Erāt Pithii Appollini facti: in qb' uictor poma referebat.
Isthmii uero ludi erāt Palemoni dicati. Victori corona ex Apio dabat Nemezi in memoriā Archenori
sunt instituti: uictores pinea corōa ornati discede-
bāt. De his Vitru. lib. ix. ita scri. Nobilib' athletic
q̄ Olympia: Pithia: Isthmia uicissēt. Græcorū ma-
iores ita magnos honores p̄stituerūt: uti nō mō
in quētū stātes cū palma & corona ferāt laudes:
sed et quū reuertant in suas ciuitates cū uictoria
triūphātes q̄drigis inuehant: ereq; publica ppe-
tua uita p̄stitūtis uestigalib' fruant. Plura et legi-
to apud Statiū thebaidos li. sex. scri. Lactāti' eos
q̄ Olympia uicissent: oleastro: q̄ Pithia lauro. qui
Isthmia pinu: q̄ Nemæa apio corōati solitos. Tur-
pis eris: nā currētes ī olympico certamie sole fer-
uēti & puluere reddebatur fuscī. Pallidus ī lyn-
ce Oriō filius fuit Neptuni & Euriales: ut uoluit
Hesiod. Aristōicus patrē Erithrea appellat. Qui.
uero ī fast. Hireū: cuius Fabulā ī q̄nto elegātissi-
me describit. P̄sa de eo et Higy. Hic comes fuit
Dianæ & ab ea adeo dilect' ut ei nupsisse existi-
maret. qd' qū apollo grauitē ferret ei' dolo fcm̄
est: ut Orion a Diana sagittis cōfigeret: quē dea
defunctū fleuit: & iter sydera collocauit: cui' desi-
derio qū Orion dianæ comes uenaret eius cura
carpebat & pallebat. Oriō p̄terea. Chiū uenit: &
Oenopiōis filiā Meropē cōpressit: pro quo facto
ab Oenopiōe excæcat' est. Hūc et scri. Higynius
in Boetia Pleiadib' uoluisse uim inferret: & eas fu-
giētes secutū fuisse annis. xii. Diod. refert. Orio-
nem: quum magnitudine: tū corpis robore heroas excedentē uenatorē fuisse: sed quū in Sicilia multa fe-
cisset laude digna: ad Euboeā diuertit: & p̄pter famā inter astra annumeratus ī mortale nomē adept' est.
Sane Orionis amicas duas fuisse legimus: Alterā Aurorā: cuius meminit Home. in odysea: alterā Dia-
nam: ut iam diximus: nō aut Lyrme aut Lyricē: ut nōnulli putant. Qui. enim p̄cipit amatores palle-
re debere Orionis exēplo: qui lynces in sequēdo amoris ardorē sedare studebat. Hora. Nec curat Oriō
leōes. Aut timidās agitare lyncas. Est autē lynx scē. generetiaial peregrinū acutissimi uisus: uarietate ma-
culæ distinctū: longe diuersum a ceruariis: cuius urinā cōgelari ī gēmas carbūculis similes: & lyncuriū
appellari plinius scri. Lynxus autē rex scythiæ mutatus fuit in hanc ferā: ut in. v. met. docet Ouid. Palli-
dus in lēta. Ex Mercurio & nympha Daphnidē natū in Sicilia scri. Diodorus: & a lautorū multitudie
in q̄ diuertebatur. nymphæ ita apellatū. Educatus a nymphis boū p̄ multa possedit armētaria: quorū cura
unculos est dictus: Quū esset ī genio acristudiū: q̄ plurimū gubernādis bobus ip̄deret. carmē bucolicū
qd' postea a Siculis in p̄rio habitū fuit inuenit: in Dianæ gratiā uenatui operā dedit: eaq; phistula & can-
tu bucolico delectauit: huius amore capta nympha illi p̄dixit: si cui alteri iungeret: se illū uisu priuaturā:
postmodū quadā regis filia a se ebrio stuprata: oculis (ut p̄dictū fuerat) captus est. Hūc scripsit nympha q̄
dam dilexit noīe Thalia: quæ suspitiōe pellicis offensa daphnidis cōgressus auersata est. at ille amoris de-
siderio cōtabuit: quē inter moriendū longo carmine irridet uenus apud Theocritū. Naso tñ eum in lapi-
de; obduruisse ita refert in met. Vulgares taceo pastoris amores daphnidis idæi: quem nymphæ pellicis
ira contudit in saxum: tantus dolor urit amantes. Lentā: dura & tarda ad amandum Daphnidem. P̄ Pi-
leolum. paruum galerum. Conquerar: in amore: ne amico quidem fidendum esse dicit. Esse mixtū:
esse confusum. Fasq; nephasq;: quia sub amici nomine latet: qui tibi infidias struit. At nō Actorides.
Perpaucos amicis fidos fuisse commemorat: sed nullos tales reperiri amplius posse ostendit. Actorides
autem patronymicū est ab auo deductum. Astor enim fuit pater Menœtii patris Patrocli. Patroclus au-
tem educatus in Opunte cædem non uoluntariā patrauit: puerum. n. Coæuum Amphidamātis filium
Clysonomū iratus interfecit: qui ob hanc rē p̄ria exul Phthiā uenit: ubi pro affinitate: quæ intercedebat
cum Peleo & Achille moratus: amiciciāq; inter se seruātes excellentē: simul ad bellū troianū p̄fecti sunt.
Lectū achillis Hippodamiā Brisei filiā. Ad Pirithou. Initiū amiciciæ iter Theseū & Pirithou: & q̄tū se
mutuo dilexerint: docet Plutar. ī Theseo. Phædra pu. fu. Pirithous nō uiolauit Phædrā uxore Thesei.
Hermione py. Hermione filia Helenæ & Menelai: quis alii ex Theseo natam uelint: a Tyndaro Ore-
sti Agamēnonis filio: & patrueli suo nupsit: cui Pylades Strophii Phocēsis filius: q̄ cū antea tū maxime

Candida si fuerint corpora turpis eris.
Palleat omnis amās/color est hic aptus amātis.
Hoc decet/hoc multi non ualuisse putant.
Pallidus in lyncē siluis errabat orion:
Pallidus in lenta naide daphnis erat.
Arguat & macies uultum/nec turpe putaris:
Pileolum nitidis imposuisse comis.
Attenuant iuuenum uigilatæ corpora noctes:
Curaq; & immenso qui fit amore dolor.
Ut uoto potiare tuo/miserabilis esto:
Ut: qui te uideat: dicere possit amas.
Cōquerar an moneā mixtū fas esse nephasq;:
Nomen amiciciæ/nomen inane fides.
Hei mihi nō tutū est: qd' ames laudare sodali:
Quum tibi laudanti credidit/ille subit.
At non actorides lectum temerauit achillis.
Quātum ad pyrithou phedra pudica fuit.
Hermionē pylades: quo pallada phœb' ama-

(uit

eo tpe: quo post occisā m̄re; Clytēnestrā i Isaniā uersus ē: comes fidelissim⁹ & aic⁹ extitit. Quid. de pōto Nō ita uixerūt Strophio atq; Agamēnone nati. Quo Pallada Pheb⁹ ut amauit pio & fr̄no amor. Phœb⁹ sororē Pallada. sic Hermionē Pylades. Sunt q nō quo: sed q legāt: ut sit q rōne & cā Phœb⁹ amauit Pal- lada. Sic Qui. lib. ix. met. Non soror ut fr̄em: nec q̄ debebat amauit. Et alibi. Nec nisi q̄ fas est germāe ff̄ amē. ¶ Geminus Castor: Castor gemellus. Vergilius. Geminos huic ubera circū. Ludere pēdētes pue- ros. Sūt aut̄ gemini siue gemelli: qui uno die eodē utero editi sūt: etiā si plures duob⁹ sint: unde apud Li- uiiū Horatius. Tergēinos fuisse legimus: & apd̄ Strabonē ægyptias m̄liēs iterdū q̄ter geminos peperisse: & quandā septēgeminos. Castor igit̄ & Pollux ideo gemini appellāt. q̄ eodē ptu sūt editi. De his multa Higinius. ¶ Tyndari: o Hele na Tyndari filia. Læda. n. Tyndari uxor genuit Castorē & Pollucē. Helenāq; & clytēnestrā: poe- tā tñ fabulātur Iouem i cygnū mutatū cōcubu- isse cum Læda: quæ duo oua pepit: ex quib⁹ nati sūt Pollux Helena: Castor & Clytēnestra Hora- Nec gemino bellū troianū orditur ab ouo. Hi- gynius tñ scribit. Nemefin cum Ioue uerso in ci- gnum cōpressam fuisse: quæ actis mēsis ouū procreauit: q̄ d̄ Mercuri. auferēs: detulit Spartā & Lædā sedēti piecit in grēmiū: ex quo nata est He- lena cæteris specie præstans: quā Læda suā filiā nominauit. Alii autem cum Læda Iouē cōcubuis- se in Olorem conuerso: de quo i medio reliqui- m⁹. Hæc Higynius. De his Ausonii tale extat epi- gramma. Isto tergemino nasci quos cernis ab ouo Patrib⁹ ambiguis & m̄rib⁹ asseueratos. Hos genuit nemesis: sed læda puerpera fouit. Tynda- reus p̄ his & Iuppiter: hic putat: hic scit. ¶ Myri- cas. Myrica ut Serui⁹ docet: est gen⁹ uirgulti hu- milis: q̄ d̄ & Genestā appellam⁹. Ver. humilēsq; Myricæ. Miricē Plinius scribit ab aliis Tamaricē appellari: & in Italia nasci. ¶ Laturas poma: qd̄ ē ipossibile. ¶ Nil nisi turpe iuuat. Hoies ut uolup- tati idulgeāt nullā habēt amicorū & honestatis rationē. ¶ Hæc quoq; ab alteri⁹. eo magis gaude- m⁹: quo maior alios dolor afficim⁹. ¶ Mille mo- dis: mille ratiōib⁹. ¶ Nec eadē sic Vergi. Nec ter- ræ ferre oēs omnia possūt. ¶ Proteus leuis. Pro- teus fili⁹ fuit oceāi & tethyos. Palenē urbē Mace- doniæ patriam habuit. Virgi. Hic nūc emathiæ portus patriāq; reuifit. Palenē. Lycophrō tamē scribit Pallenē fuisse ciuitatē Thraciæ nō mace- doniæ. quā habitauit Proteus antequā in Ægy- ptum transfret. Est aut̄ Pallene appellata a Palle

Gemini
Gemelli
Tergemi-
ni.
Quater
gemini
Septem
gemini
Iuppiter i
cignum
mutatus
cōcubuit
cum læda

Quodq; tibi geminus tyndari castor erat.
Siquis idem sperat: laturas poma myricas:
Speret: & emedio flumine mella petat.
Nil nisi turpe iuuat. curæ ē sua cuiq; uoluptas
Hæc quoq; ab alterius grata dolore uenit.
Heu facinus: non ē hostis metuendus amanti
Quos credis fidos: effuge: tutus eris.
Cognatū: fratremq; caue: fidumq; sodalem:
Præbebit ueros hæc tibi turba metus.
Finiturus eram: sed sunt diuersa puellis:
Pectora: mille animos excipe mille modis.
Nec tellus eadem parit omnia: uitibus illa:
Conuenit: hæc oleis: hic bene farra uirent.
Pectoribus mores: tot sūt: quot i orbe figuræ:
Qui sapit: innumeris moribus aptus erit.
Vtq; leuis proteus modo se tenuabat i undas.
Nūc leo. nūc arbor. nunc erat hircus aper.
Hic iaculo pisces. illic capiuntur ab hamis:
Hos cauā contento retia fune trahunt.
Nec tibi cōueniet cūctos mod⁹ unus ad ānos
Longius insidias curua uidebit anus.
Si doctus uideare rudi: petulan sue pudenti.
Diffidet miseræ protinus illa sibi.
Inde fit: ut quæ se timuit cōmittere honesto.
Vilis ad amplexus inferioris eat.
Pars superat ccepti: pars est exhausta laboris
Hic teneat nostras anchora iacta rates.

ne filia Sithonis: ut docet Eufsta. Carpatum isulam inter ægyptum & Rhodum positam tenuit. Fingitur a poetis Neptuni armenta pascere. De Proteo ita scrib. Di odo. Quum Ægyptus rege careret: ex digno- ribus q̄dam i regem assūptus est iliaci belli tempore. quem Ægyptii Cetem: Græci Proteum appellant Hunc artium peritum. & in uarias se formas solitum uertere tradiderunt: ut nunc animal: quandoq; ar- bor: aut ignis: aut quid aliud uideretur. Cōsuetudo autē regibus tradita: Græcis causam huiusmodi trās- mutationis fingendi præbuit. Nam ægyptiis regib⁹ mos erat: aut Leōis: aut Tauri: aut Draconis priorē partem in capite ferre insignia principatus. Quandoq; uero arborē ignem: & redolentia supra caput um- guenta. Hæc tum ad decorem: tum ad ornatum spectabant: tum stuporem ac superstitionē quādā aspi- cientibus iniciebāt. Hui⁹ regis meminuit etiam Herodotus. At poetæ fingūt eū uatem fuisse: nec nisi coa- ctum futura prædicere solitum: captus enī in uaria mōstra se conuertens homines eludebat: ut i ultimo Georgico. ostendit Maro. hinc Horatius in sermo. fallacem debitorē Proteum appellat. Hic iaculo fuscī na. ¶ Modus unus: unus ordo. ¶ Ad cūctos annos: ad unāquamq; ætatē. ¶ Doctus: callidus: rudi puel- læ indoctæ. ¶ Diffidet sibi: nullā in se spē habebit posse tuas insidias effugē. ¶ Honesto ui. o: bonos mo- res p̄ se ferēt. Inde ex eo q̄ doct⁹ appeas rudi. ¶ Vilis: uilīpa uilisq; relicto maioris dignitatis amator: ad inferiorem eat: uilī ad uilī āplex⁹ ad uilem amantis amorem. ¶ Pars superat: restat puellam enim diu- tius cōseruādā docebit. ¶ Exhausta: finita: docuit enim quo pacto amica inuenienda & exoranda sit. ¶ Hic teneat nostras: nauæ exēplo quiescendū esse dicit.

Explicit Liber primus Incipit secundus.

Myrica
uel gene-
sta.
Tamatrix

Protēus

DE ART OLAMEI MERVLE. Enarrationes in secundū uosumē Oui. de arte amādi.

Dicite io p̄ā. Ex tribus p̄ibus q̄s p̄posuerat Oui. duas absoluit: tertia supeſt: quā nūc exeq̄ tur: docet. n. in hoc ſcdo lib. quē admodū ab amatore p̄ſetr. adus diu ſit amica: amor: quā affiduo labore ſibi morigeram reddidit. ¶ Dicite io p̄ā. Triūphandū eē dicit de amica ſubacta: & Appollinē inuocandū: ut in triumphis fieri ſolebat. Ouid. i met. Lætos morire triūphos. Et p̄ana uoca nitidaq̄ incingere lauro. Et i triſtib⁹. I pa phœbea lauro cigent

ioq̄ Miles io magna uoce triūphe canet. Strabo in. xviii. ſcribit Pythone ſagittis ab Apolline debellato Parnafios inter adhortādum io p̄ā clamitaſſe: inde p̄ſuetudinem traditā: ut q̄ cōſecuturi ſūt aciē ſic P̄āis celebrationē clamitēt. P̄ān aut nō mō Appollinē ſignificat: ſed ipſi⁹ & cæterorū deorū laudē Verg. Lætūq̄ choro p̄ana canētes. Et Stati⁹. Herculeū p̄ana canūt. Io uero uox ē clamātis. Ver. io m̄es audite ubicū q̄ latinā. ¶ In meos caſ. i mea rætia. ¶ Præda petita: puella q̄ſita. ¶ Viridi palma: qm̄ docui amāre uictoriā p̄ſeq̄ de aica. Palma at̄ ideo dat̄ uictoriā: q̄ ea arbor ſemp uiret: uſ ut Geli. ſcri. q̄ nullo p̄dere degrauari p̄ōt: qn̄ ſurgat: & ſe eleuet. reſiſgit. n. uſ extollit q̄cqd̄ ſup̄ iponiſ ¶ Præferor aicræo p̄ponor Heſiodo ab Aſcra Boetia: uico appellato ¶ Mæonioq̄ ſeni. Homero a Mæone p̄re eodēq̄ patruom̄ Plut. ſcri. uſ ut maluit Ariſtoteles i li. de poetica: a Mæōe Lydoḡ rege: q̄ eū p̄ filio educauit: & melifegenē p̄i⁹ dictū ſcri. a Melete ſtunio: iuxta quē eū m̄i peperit. Poſtea factus cæcus Homeri nomē accepit. Cumæi nā q̄ & Iōes oculis captos Homeros dicūt. Multæ ciuitates eius ortū ſibi uēdicāt ut docet Geli⁹ eo diſticho. Septē urbes certāt de ſtirpe iſignis Homeri. Smirna. Rhodos: Colophō: Salamin: Iuſs Argos: Athēæ. ¶ Talis ab armiferis. Et ſimilitudinū aggeratione amātis lætitiā exprimit. ¶ Ab Amyclis armiferis: a bellicofis Amiclis: Amyclæ at̄ fuit ciuitas Lacōiæ p̄ia Helenæ ¶ Priameius hospes: Paris quē Menela⁹ ſuſcepit hoſpitiō. Is. n. cū Ænea cū aliquot nauib⁹ i Laconiā Spartā ad Menelaū nauigauit: ab eoq̄ ſuſcepit hoſpitiō: cōmēdaſ uxorē Helenæ: quū ip̄e eo tpe i Cretā nauigaret ad diuertēdas Atrei opes. Helēa ab ſēte marito: capta Paridis pulchritudine: cū eo ad Troiā nauigauit. Herodot⁹ tñ ſcri. eā i Aegyptū tēpeſtatē delatā pueniſſe: Proteūq̄ regē eaz̄ marito Menelao reddidiſſe ¶ Talis erat q̄ te curru Oenoma⁹ rex Piſe & Elidis i Pelopōeſo fili⁹ Martis & Aeginæ quū accepiffet ex oraculo ſe moriturū. quū primū filia nupſiſſet: eā i p̄petua uirginitate aſſeruādā curauit. Itaq̄ q̄cūq̄ filiā peteret cū ea curſu certabat. hēbat. n. ii. uelociſſimos equos p̄ſillā & harpinā: equoq̄ curſū inſtituit a Piſa ad arā Neptūi q̄ ē ap̄ Iſthmū Corinthi: Curſus erat eiufmodi. Oenoma⁹ arietē Ioui ſacrificabat q̄ uirginē poſtulabat. iiii. equoq̄ ferebat curru: Oenomaus ſacris pactis: curſu ſequebatur præcedentem auriga Myrtilo: aſſecutū haſta quā geſtabat manu in terſicebat. Primus Marmacas periit: multiq̄ etiam poſt illum. Tandem Pelops Tantalī filiū: ex peloponeſo ueniēs corrupto. Myrtilo uictor euafit. Oenomaus exiſtimans adueniſſe reſponſi tempus ſibi mortem conſciuit. Pelops ſumpta uxore Hippodamia Piſæ regnum tenuit: auctor Diodo. ¶ Peregrinis rotis: curru peregrini Pelopis: e phrygia enim in Pelopōneſum uenerat. ¶ Tua pinus: tua nauis: ex pinu arbore ideſt: tuus amoris curſus: eſt enim a nauigantibus ſumpta tranſlatio ¶ Et longe: nam plura adhuc inſtāt dicēda. ¶ Nec mior eſt uirt⁹. Sniā loco p̄gruēs. Puer & Cytherea: Cupidinē & uenerem inuocat. ¶ Si quando fauiſtis. ſ. Erato: Erato una eſt ex nouem muſ: dcā ab eros eratos: q̄ amorem ſignat: q̄ do-

Io p̄ān
P̄ān

palma

Aſcra
Homerus
Melifigenes
Homerus

Helena
fuga

Hippodamia
& Pelopis
fabula

P. OVIDII NASONIS DE ARTE AMANDI LIBER SECVNDVS.

Dicite io p̄ā & io bis dicite p̄ān.
Decidit i caſſes p̄da petita meos.
Lætus amans donet uiridi mea carmina palma.
Præferor aſcrao: mæonioq̄ ſeni.

Talis ab armiferis priameus hoſpes amyclis
Candida qum rapta coniuge uela dabat.
Talis erat: qui te curru uictore ferebat:
Vecta peregrinis hippodamia rotis.
Quid p̄peras iuuenis: mediis tua pin⁹ i undis
Nauigat: & longe quem peto portus abeſt.
Non ſatis inueniſſe tibi eſt me uate puellam:
Arte mea capta eſt: arte tenenda mea eſt.
Nec minor eſt uirtus: q̄ quærere parta tueri.
Caſus in eſt illic: hic erit artis opus.

Nunc mihi si quādo: puer & cytherea fauete.

Nunc erato: nam tu nomen amoris habes.

Magna paro: quā possit amor remanere p artes

Dicere: tam uasto peruagus orbe puer.

Et leuis est: & hēt geminas: quibus euolet alas

Difficile est illis imposuisse modum.

Hospitiis effugio præcluserat omnia minos.

Audacem pennis repperit ille uiam.

Dædalus ut clausit cōceptum crimine matris

Semibouemq; uirum: semiuirumq; bouē.

Sit modus exilio dixit iustissime minos:

Accipiat cineres terra paterna meos.

Et quoniam in patria fatis agitatus iniquis

Viuere non potui: da mihi posse mori.

Da reditum puero: senis est si gratia uilis.

Si non uis puero parcere: parce seni.

Dixerat hæc: sed & hæc: & multo p̄sa licebat

Dicere: & egressus non dabat ille uiro.

Quod simulac sensit nūc nūc o dædale dixit:

Materiam: qua sis ingeniosus: habes.

Possidet & terras: & possidet æquora minos.

Nec tellus nostræ: nec patet unda fugæ.

Restat iter cœli: cœlo tentabimus ire.

Da ueniam capto iuppiter alme meo.

Non ego sidereas affecto tangere sedes.

Qua fugiā dominum nulla nisi ista uia est.

Per styga def̄ iter: stygias trāsibimus undas.

Sunt mihi naturæ iura nouanda meæ.

Ingeniū mala sæpe mouēt: quos crederet unquā

Aereas hominem carpere posse uias.

Remigiū uolucrum disponit in ordie pēnas.

Et leue per lini uincola nectit opus.

Imaq; pars cæris astringitur igne solutis.

Finitusq; nouæ iam labor artis erat.

Tactabat cæramq; puer pennasq; renidens.

Nescius hæc humeris arma parata suis.

Cui pater his inquit patria est adeūda carinis.

Hac nobis minos effugiendus ope.

Aera non potuit minos: alia omnia clausit.

Qua licet inuentis aera rumpe meis.

Sed tibi non uirgo tagæa: comesq; bootes:

Ensisfer orion aspiciendus erit.

eti hoies ab oib' ament: ut Diod. asserit. ¶ Remanere: durare. ¶ Puer puagus: quia aica sapenūero ab amate ad aliū deficiūt: quod Prop. quisea elegia: quā sic incipit. Iste quod ego sape fui: sed fors & i hora. Hoc ipso eictō charior alter erit. ¶ Et hēt geminas quibus euolet alas: quare cupidini alæ attributæ sint: ita et docet. Prop. Scilicet alterna quā iactamur i unda. Nā quæ non ullis pmanet aura locis. ¶ Hospitiis effugio. Exēplis docet: cupidinem. i. fœmineū amorē nō posse teneri: quoniam quo uelit euolet. ¶ Effugio hospitiis. Dædalus gñe atheniēsis: nat' ex Mitiono Eupalmi p̄clarus architectus fuit: hic iterfecto Talo sororis p̄ iuidiā: quæ serrā: rotā figuli: & tornū reppisset: ab Ariopagitis dānat' i Cretā pfugit: quē quū Mios cōpisset bouē lignēā Pasiphæ fabricasse: i Labyrintho eū cū filio Icaro icludi iussit: aut: ut refert Diod. Pasiphæ eū abscondidit. Ille uero despato nauis trāsitu: quæ Minos loca oia p̄cluserat: & pecūias pmiserat: si quos Dædalū iuenisset: alas cæra cōpactas sibi & filio applicuit: euolauitq; i Sicilia. Icar' quā altius euaferat i mar' decidit quod ab eo Icarū cognōiatū uoluit Oui. Fabulā plen' refert Diod. & Oui. i met. ¶ Præcluserat oia: terras & maria clauserat ¶ Crimie mris. Pasiphæ is fado ꝑcubitu. ¶ Vt clausit: posteaq; labyrinthū ædificauit ¶ Sit mod' exilio. Verba s̄ Dædali p̄catis Mioa ¶ Terra p̄na: urbs Atheniēsis. ¶ Sēis: p̄ris Dædali. ¶ Puero: filio Icaro. ¶ Et possidet æquora Mios. Cretēses nāq; ut Stra. docet: nauigādi oli p̄cipatū tenuere. un' p uerbiū erat. Si quos quā nouit se ignorare dissimulet: Cretes nescit pelag'. ¶ Per styga def̄ iter: iuitu se dicit aerē tētare. ¶ Stygias undas: ne Iouē offendā. Iura nouāda: naturæ iura Dædal' dī inouare quū aerē uolucrib' ꝑcessū tētāt relicta terra. ¶ In geniū mala sæpe mouēt. Pericula reddūt hoiez i ingeniosū. ¶ Aereas uias Hor. Expt' uacuū Dædalus aera pēnis nō hoī datis. ¶ Remigiū uolucr. Remigiū ē ipse ordo remor: un' et p̄ metaphora de auib' dicim'. Vir. Remigio alax. Virgo tagæa: Calisto arcadia: ab urbe Tegæa: a quæ Vergi. et Pana Tegæū appellauit. Calisto aut̄ Lycaonis Arcadiæ regis filia a Iouē cōp̄ssa: mutata fuit a Iunone i urfam: quā Iuppiter cū filio iter sydera collocauit: eaq; Arctō: quod latine ur̄sa signat: filiū Arctophylaca noīauit. Fabulā narrat Oui. & plenius Higynius. Hæc nōnunq; Helice appellat: ut nōnulli uolūt ab Arcadiæ oppido. Higyni' scri. Helicē: & Cynosurā nymphas fuisse Iouis nutrices: & p̄ bñficio i mūdo collocatas: & utraq; Arctos appellatas: quos nri Septētrioēs dixerūt: cuius noīs signationē docet Gellius. Helicē at̄ Græci. Cynosurā uero Phœnices aspiciētes cōtinue nauigāt. Oui. Esse duas arctos: quæ Cynosura uocaf. Sidonis Helicē graia carina nota: Comesq; bootes. Arcton plaustrū noīarūt: quæ sydera p̄uide rūt: nā ex septē stellis: duas quæ pariles uidēf: p̄ bootibus hūerūt. Reliquæ uero quæ figurā plaustrisimlarūt Proximā illi stellā Bootē dixerūt a bob' Arctophylax Orionis Sydus

Dædali
Fabula

Nauigan-
di princi-
patus

Calisto in
Urfam

Arcton

Helice

Septētrio-
nes

Helicis &
cynosuræ;
obfauatio
Plaustrū,

Bootes
Arctophy-
lax
Orionis
Sydus

quos uidēf agita: hūc & Arctophylax. i. urfæ custodē appellari dixim' ¶ Ensisfer oriō. Oriōis syd' obfua-
ri a nauis docet et Vir. quū ait. Armatūq; auto circūspicit oriōa: ensifer at̄ appellat: quā tres stellæ s̄: quæ
gladi' i ei' dextra' dformat: ut Hig. docet ¶ Me pēnis secta: me aspicias ulla sydera: s; me tm̄ uolatu' s̄bseq̄

**Samos
insula**

¶ Inter utruq; uolamediū tene. ¶ Mōte minor collis. Collē Cretæ describit. Vñ Dædalus cū filio euolauit. ¶ Iā famos a leua: Samos: ut Apule. scri. modica īsula ē ī mari Icario ex aduersū; Milesios ad occidentē eius sita: ī ea phanū fuit Iunonis antiquus famigeratū: cui⁹ deæ donariū ī lanibus: speculis: poculis plurimo auro & argento erat p quā opulentū: erāt quoq; multæ æris effigies: & añ arā Batylli statua a Polycrate tyrāno dicata. Plura legito apud Apule. in. ii. floridoꝝ. Huius īsulæ meminit et Oui. in met. dicēs. Et iā

Naxos

Iunonia leua. Parte famos fuerat. ¶ Naxos: Naxos una est ex Cycladibus: de q̄ Vir. Bacchatāq;

Paros

iugis Naxō. ¶ Et paros. Paros quoq; iter Cyclades ponit: marmore nobilis. Priō Platea. Postea

Delos

Minoida uocata. ¶ Et clario delos: Delos Cycladū est lōge clarissima: natali: & tēplo Apollis: &

**Clarius
deus**

mercato celebrata. ¶ Clario deo: Apollini dcō: ut arbitrat. Ser. uel a clario oppido ī p̄finio Colophonioꝝ: uel a clario Cycladū una ubi colebat.

Lebynthos

Sed ī. i. t̄stīū de hoc plā dixim⁹. ¶ Dextra lebynthos erat. Lebynthos quoq; una est ex Cycladibus.

Calydne

¶ Umbrosa calyadne. ¶ Calyadne īsula a Strabone ponit iter Sporades: quīs scribat pl̄rosq; asserere duas eē Calydnos: Lerā. s. atq; Calymnā in ea idē scribit mel nasci: qd̄ reliquum añcellit. Oui. ī met. Fœcūdaq; melle calymnos. ¶ Cinctā

Astyphalæa

q; piscosis astyphalæa. Astyphalæa īsula est Sporadū una: unā hñs ciuitatē: hæc ad Cnidīā oram p̄tendit lōga: sublimis: angusta: circuitū ad quadragena & cetera cōplectens stadiacui & statio nauū adest: auctor Stra. ¶ Vadis piscosis: piscib⁹ plenis: sic alibi Oui. Cnidō illi uicinā piscosam appellauit. ¶ Deseruitq; patrē. Viā: quam tenebat p̄ reliq;. ¶ Deo p̄piore: sole uicino. ¶ Nō iā p̄: quia erat sine filio. Equora nomē hñt: ab Icaro enim Icarū mare appellatū fuit: quāuis Plynus ab Icaro īsula nomē datū uelīt. ¶ Deū uolucrē cupidinē alatū. ¶ Fallitur æmonia. Magicā uanitatē in p̄side a Zoroastre ortā scri. Ply. tū deinde trāsisse ad thessalas urbes: quæ cognomen diu optinuit in n̄ro orbe alienæ gēris. Vñ Mænāder quoq; thessalam cognouit: fabulā complexā ambages fœminæ: lunā detrahentium. Docet etiam Apuleius in meta. eam artem in Thessalia p̄p̄ontētē fuisse. ¶ Ad æmonias artes. ad artes magicas: quæ amorī nihil conferunt. Aemonia enī; Thessalia cognōiata est ab Æmone Deucalionis filio. ¶ A teneri frōte reuellit eq;. Carūculā intelligit: quæ nascit in frōte pulli: de qua Pli. hæc. Et sane eqs īnasci amoris ueneficium Hippomanes appellatū in fronte: carica magnitudi ne: colore nigro: quod statim ædito partu deuorat fœta: aut partū ad ubera nō admittit: si quis p̄receptum hēat: oī fatu in rabiem id genus agit. Aristoteles etiam in. vi. ita scri. Quum equa peperit: statim secundas deuorat: atq; et qd̄ pulli nascētis frōti adhæret Hippomanes dictū: magnitudine pignus: carica parua: specie latiusculū: orbiculatū: nigrū: hoc si quis p̄recepto odore moueat: equa excitat: furitq; agnito eo odore: quapp id a ueneficis petit: & p̄aripit mulierculis.

**Icarium
mare**

¶ Icarium mare appellatū fuit: quāuis Plynus ab Icaro īsula nomē datū uelīt. ¶ Deū uolucrē cupidinē alatū. ¶ Fallitur æmonia. Magicā uanitatē in p̄side a Zoroastre ortā scri. Ply. tū deinde trāsisse ad thessalas urbes: quæ cognomen diu optinuit in n̄ro orbe alienæ gēris. Vñ Mænāder quoq; thessalam cognouit: fabulā complexā ambages fœminæ: lunā detrahentium. Docet etiam Apuleius in meta. eam artem in Thessalia p̄p̄ontētē fuisse. ¶ Ad æmonias artes. ad artes magicas: quæ amorī nihil conferunt. Aemonia enī; Thessalia cognōiata est ab Æmone Deucalionis filio. ¶ A teneri frōte reuellit eq;. Carūculā intelligit: quæ nascit in frōte pulli: de qua Pli. hæc. Et sane eqs īnasci amoris ueneficium Hippomanes appellatū in fronte: carica magnitudi ne: colore nigro: quod statim ædito partu deuorat fœta: aut partū ad ubera nō admittit: si quis p̄receptum hēat: oī fatu in rabiem id genus agit. Aristoteles etiam in. vi. ita scri. Quum equa peperit: statim secundas deuorat: atq; et qd̄ pulli nascētis frōti adhæret Hippomanes dictū: magnitudine pignus: carica parua: specie latiusculū: orbiculatū: nigrū: hoc si quis p̄recepto odore moueat: equa excitat: furitq; agnito eo odore: quapp id a ueneficis petit: & p̄aripit mulierculis.

**Magica
uanitas**

¶ Icarium mare appellatū fuit: quāuis Plynus ab Icaro īsula nomē datū uelīt. ¶ Deū uolucrē cupidinē alatū. ¶ Fallitur æmonia. Magicā uanitatē in p̄side a Zoroastre ortā scri. Ply. tū deinde trāsisse ad thessalas urbes: quæ cognomen diu optinuit in n̄ro orbe alienæ gēris. Vñ Mænāder quoq; thessalam cognouit: fabulā complexā ambages fœminæ: lunā detrahentium. Docet etiam Apuleius in meta. eam artem in Thessalia p̄p̄ontētē fuisse. ¶ Ad æmonias artes. ad artes magicas: quæ amorī nihil conferunt. Aemonia enī; Thessalia cognōiata est ab Æmone Deucalionis filio. ¶ A teneri frōte reuellit eq;. Carūculā intelligit: quæ nascit in frōte pulli: de qua Pli. hæc. Et sane eqs īnasci amoris ueneficium Hippomanes appellatū in fronte: carica magnitudi ne: colore nigro: quod statim ædito partu deuorat fœta: aut partū ad ubera nō admittit: si quis p̄receptum hēat: oī fatu in rabiem id genus agit. Aristoteles etiam in. vi. ita scri. Quum equa peperit: statim secundas deuorat: atq; et qd̄ pulli nascētis frōti adhæret Hippomanes dictū: magnitudine pignus: carica parua: specie latiusculū: orbiculatū: nigrū: hoc si quis p̄recepto odore moueat: equa excitat: furitq; agnito eo odore: quapp id a ueneficis petit: & p̄aripit mulierculis.

Æmonia

¶ Icarium mare appellatū fuit: quāuis Plynus ab Icaro īsula nomē datū uelīt. ¶ Deū uolucrē cupidinē alatū. ¶ Fallitur æmonia. Magicā uanitatē in p̄side a Zoroastre ortā scri. Ply. tū deinde trāsisse ad thessalas urbes: quæ cognomen diu optinuit in n̄ro orbe alienæ gēris. Vñ Mænāder quoq; thessalam cognouit: fabulā complexā ambages fœminæ: lunā detrahentium. Docet etiam Apuleius in meta. eam artem in Thessalia p̄p̄ontētē fuisse. ¶ Ad æmonias artes. ad artes magicas: quæ amorī nihil conferunt. Aemonia enī; Thessalia cognōiata est ab Æmone Deucalionis filio. ¶ A teneri frōte reuellit eq;. Carūculā intelligit: quæ nascit in frōte pulli: de qua Pli. hæc. Et sane eqs īnasci amoris ueneficium Hippomanes appellatū in fronte: carica magnitudi ne: colore nigro: quod statim ædito partu deuorat fœta: aut partū ad ubera nō admittit: si quis p̄receptum hēat: oī fatu in rabiem id genus agit. Aristoteles etiam in. vi. ita scri. Quum equa peperit: statim secundas deuorat: atq; et qd̄ pulli nascētis frōti adhæret Hippomanes dictū: magnitudine pignus: carica parua: specie latiusculū: orbiculatū: nigrū: hoc si quis p̄recepto odore moueat: equa excitat: furitq; agnito eo odore: quapp id a ueneficis petit: & p̄aripit mulierculis.

Hippomanes

¶ Icarium mare appellatū fuit: quāuis Plynus ab Icaro īsula nomē datū uelīt. ¶ Deū uolucrē cupidinē alatū. ¶ Fallitur æmonia. Magicā uanitatē in p̄side a Zoroastre ortā scri. Ply. tū deinde trāsisse ad thessalas urbes: quæ cognomen diu optinuit in n̄ro orbe alienæ gēris. Vñ Mænāder quoq; thessalam cognouit: fabulā complexā ambages fœminæ: lunā detrahentium. Docet etiam Apuleius in meta. eam artem in Thessalia p̄p̄ontētē fuisse. ¶ Ad æmonias artes. ad artes magicas: quæ amorī nihil conferunt. Aemonia enī; Thessalia cognōiata est ab Æmone Deucalionis filio. ¶ A teneri frōte reuellit eq;. Carūculā intelligit: quæ nascit in frōte pulli: de qua Pli. hæc. Et sane eqs īnasci amoris ueneficium Hippomanes appellatū in fronte: carica magnitudi ne: colore nigro: quod statim ædito partu deuorat fœta: aut partū ad ubera nō admittit: si quis p̄receptum hēat: oī fatu in rabiem id genus agit. Aristoteles etiam in. vi. ita scri. Quum equa peperit: statim secundas deuorat: atq; et qd̄ pulli nascētis frōti adhæret Hippomanes dictū: magnitudine pignus: carica parua: specie latiusculū: orbiculatū: nigrū: hoc si quis p̄recepto odore moueat: equa excitat: furitq; agnito eo odore: quapp id a ueneficis petit: & p̄aripit mulierculis.

Me pennis sectare datis: ego p̄xius ibo.

Sit tibi cura sequi. me duce tutus eris.

Nam siue æthereas uicino sole per auras

Ibimus: impatiens cæra calorū erit.

Seu humiles propiore freto iactantibus alas.

Mobilis æquoreis penna madescet aquis.

Inter utruq; uola: uentos quoq; nate caueto.

Quaq; ferent auræ: uela secunda dato.

Dū mōet: aptat op⁹ puero. mōstratq; moueri.

Erudit/ infirmas ut sua mater aues.

Inde sibi factas humeris accommodat alas.

Perq; nouum timide corpora libra iter.

Iamq; uolaturus paruo dedit oscula nato.

Nec patriæ lachrymas continuere genæ.

Monte minor collis campis erat altior æquis.

Hinc data sunt miseræ corpora bina fugæ

Et mouet ipse suas: & nati respicit alas

Dædalus. & cursus sustinet usq; suos.

Iamq; nouum delectat iter: positoq; timore.

Icarus audaci fortius arte uolat.

Hos aliquis tremula dū captat arūdine pisces

Vidit: & inceptum dextra reliquit opus.

Iam famos a leua fuerat: naxosq; relictæ.

Et paros: & clario delos amata deo.

Dextra lebythos erat: siluisq; umbrosa calyadne

Cinctaq; piscosis astyphalæa uadis.

Quū puer icautis: nimium temerarius annis.

Altius agit iter: deseruitq; patrem.

Vincla labant. & cæra deo propiore liquefcit.

Nec tenues uenti brachia mota tenent.

Territus a summo despexit in æquora cælo.

Nox oculis pauido uenit aborta metu.

Tabuerant cæra: nudos quatit ille lacertos.

Et trepidat: nec quo sustineatur habet.

Decidit. atq; cadens pater o pater auferor iqt.

Clauferunt uirides ora loquentis aquæ.

At pater infelix. non iam pater: icare clamat.

Icare clamat ubi es. quoue sub axe uolas.

Icare clamabat. pennas aspexit in undis.

Ossa tegit tellus: æquora nomen habent.

Non potuit minos hominis cōpescere pēnas.

Ipsē deum uolucrem detinuisse paro.

Fallitur: æmonias si quis decurrit ad artes.

Datq; quod a teneri fronte reuellit equi.

¶ Medeides herba: uenefica herba: quibus utebatur Medeas: has etiam hecateides ab hecate appellauit Oui. in meta. ¶ Ut uiuat amor: ut diutius duret. ¶ Marfa uenena: herbarum succos dicit: aut carmina quibus Marfi utebant. Oui. de medicamine faciei. si mō liber est. Oui. Nec mediæ marfis findā: ut cantibus angues: aut certe serpētes dicit a Marfis domitos. quorū mēbrana in ueneficiis miscebat. Oui. in met. nec defuit illi Squamea cyniphei tenuis mēbrana chelydri. Marfi autē ppfi. fuere in Italia albæ finitimi prope Fucinum lacum ut docet Stra. dicti a Circes filio Marfo ut Ply. scri. uel a marfia phrigio: ut Silius uoluit

Marfis

Non facient ut uiuat amor medeides herbe:

Mistaq; cum magicis marfa uenena sonis.

Phasias æsonidem. circe tenuisset Vlysem.

Si modo seruari carmine posset amor.

Nec dat profuerint palentia phyltra puellis

Phyltra nocent animis: uimq; furoris hnt.

Sit procul oē nephas: ut ameris: amabilis esto

Quod tibi non facies solaue forma dabit.

Sit licet antiquo nireus adamatius homero.

Naiadumq; tener crimine raptus hylas.

Ut dominam teneas. nec te mirere relictum

Ingenii dotes corporis adde bonis.

Forma bonū fragile ē. q̄tūq; accedit ad annos

Et minor. & spatio carpitur illa suo.

Nec semper uiolæ. nec semper lilia florent.

Et riget amissa spina relictā rosa

Ea tibi iam ueniet cani formose capilli.

Iam ueniet ruge. quæ tibi corpus arent

Iam mollire animū q̄ duret. & astrue formam

Solus ad extremos permanet ille rogos.

Nec leuis ingenuas pectus coluisse per artes.

Cura sit. & linguas edidicisse duas.

Non formosus erat. sed erat facundus ulysses

doctus euasit. In obsceno carmine legimus Circē ab Vlyse abstinuisse ob mētulæ crassitudinē: q̄ delecta batur is eā postea uxore duxit: & i eius grām: socios oēs reformauit: & annuo spacio cū ea morat' discerit: nō sine magno circes dolore. ¶ Carmine incantatione. Vir. Carminib' circe socios mutauit Vlyssis: ¶ Phyltra pallatia: q̄ reddūt hoīes pallidos. Phyltra enī pocula & uenena sunt: quæ amorē ingerūt. Apu Ieiis in magna Phyltra oīa undiq; erūt: & Iuue. Hic thessala uēdit. Phyltra: quibus ualeat mētē uexaret mariti. ¶ Quod tibi: ut ameris. Sit licet antiquo. ¶ Nireus: nireus Caropei filius & Aglees ex Sime īsula tribus nauibus ad bellū troianū pfectus oīum pulcherrimus fuisse scribit ab Home. in. ii. iliad. preter Achillem: de eo Diod. quoq; ita scribit. In Sime postmodū regnauit addita enidiæ parte Nereus charopi atq; Aglaia filius speciosus admodū: qui cum Agamēnone ad troiā pfectus est propter. ¶ Nirea non facies: quāuis sit cādida cœpit: & Horatius. Qualis aut nireus fuit. aut aquosa captus ab ida. Antiquo Homero ueteri nā (ut ex Plutarcho dī) quidā eum dnt fuisse belli troiani tpe eiusdēq; spectatōrē. ut non īmerito ab eo amari potuerit Nireus: Gellius tñ scribit Home: uixisse annis plus. c. atq; .lx. post bellum troianū. ¶ Hylas tenet: Quum hercules p Dryopas iter faceret: a Thiodamāte: quem arantem inuenerat: cibum petiit. Sed ille hoc negaret. Hercules bonem ab aratro deductum mactauit: inter eos pugna orta. Thiodamas periit. Tum Hylam eius filium hercules abduxit: qui & a patre Thiodamanteus dicitur a Propertio. Sed quum raptus dicitur Iuuenalis. Et multum questus hylas urnamq; secutus: Flaccus tamen in argo nauticis scribit hylam dum ceruum a Iunone: immissum insequitur ad fontē peruenisse. in quo dum se abluir: a nymp̄ha Dryope raptus fuit. ¶ Crimine naiadum: nymp̄harū amore uel certe infidiis nymp̄harum a quibus captus est. ¶ Corpus arent: quasi sulcos ducant in corpore. ¶ Per artes ingenuas: per artes liberales: sunt autem ingenuæ artes discipline: quæ ingenuis hominibus ingenuēq; educatis dignæ sunt sic enim & in oratore Cicero eas appellat. Hæ quoq; liberales: dicuntur quia homine libero dignæ sunt: ut docet Seneca. ¶ Duas linguas: græcā & latinam quod etiam Fabius præcipit. ¶ Torfit amor cruciauit

Phasias

Phafis

Circe

Hecate

Phyltra

Nireus,

Hylas

ingenuæ
artes: libe-
rauit caly-
pso

Non facient ut uiuat amor medeides herbe:
Mistaq; cum magicis marfa uenena sonis.
Phasias æsonidem. circe tenuisset Vlysem.
Si modo seruari carmine posset amor.
Nec dat profuerint palentia phyltra puellis
Phyltra nocent animis: uimq; furoris hnt.
Sit procul oē nephas: ut ameris: amabilis esto
Quod tibi non facies solaue forma dabit.
Sit licet antiquo nireus adamatius homero.
Naiadumq; tener crimine raptus hylas.
Ut dominam teneas. nec te mirere relictum
Ingenii dotes corporis adde bonis.
Forma bonū fragile ē. q̄tūq; accedit ad annos
Et minor. & spatio carpitur illa suo.
Nec semper uiolæ. nec semper lilia florent.
Et riget amissa spina relictā rosa
Ea tibi iam ueniet cani formose capilli.
Iam ueniet ruge. quæ tibi corpus arent
Iam mollire animū q̄ duret. & astrue formam
Solus ad extremos permanet ille rogos.
Nec leuis ingenuas pectus coluisse per artes.
Cura sit. & linguas edidicisse duas.
Non formosus erat. sed erat facundus ulysses

Calipso
insulaOdrysa
GensRhesus
rex thra-
ciae

Simois

Dolon

Chaonia
Iuppiter
dodone⁹

Æquoreas deas: calypso: ut Hesiod⁹ scri. Nympha fuit oceani & thethios filia. Homerus tñ eā Athlantis filiā fuisse scribit. Sic ēt ex nr̄is Tibullus. Nō amor & foecūda athlātidōs ora calypso & i obsceno carmīe. Hic legim⁹: circē. Athlātia dēq; calypso. Ea hitauit i mari aphrico. Iuxta iōniū: uersus sirtes calypso isulā quā homerus ogiā appellat: ad quā naufragus Vlysses socii tēpestare amissis: relicta circe puenit eāq; illi⁹ amore captam: sibi ita arte ꝑciliauit: ut immortalitē polliceret: si uellet secū pmanere. Sed post septimū, annū discessit Iouis ipio nō sine multis lachrymis ipsi⁹ nymphæ: dicēte Proptior: at nō sic ithaci digressu mota calypso desertis olī fleuerat æquorib⁹. Multos illa dies icōptis mœsta capillis. Sederat iusto mīra locuta salo. Ducis odri si. Rhesi regis Thraciæ: odri siū aut eū appellat ab Odri saq; gēte: quā i thracia fuisse Ply. docet. Mart. Quatenus odriosos iā nos romana triūphos. Rhesus aut rex thraciæ Fronei filius fuit: q; cū cādidissimis & ꝑnitiosissimis eqs & curu: auro argētoq; ornatisimo i auxiliū troiano: uenerat: sed noctu a Diomede: & Vlyssē iterfectus est: & eq; abducti fuere: ut Home. i. x. iliad. oñdit Virg. Nec procul hinc thesi niueis tētoria uelis agnoscit lachrymans. Primo quæ ꝑdita somno Tides multa uastabat cede cruētus Arden tesq; auertit equos i castra: priusquā pabula gust affēt troiæ xātūq; bibissent. Simois Simoi flui⁹ est iuxta troiā ex ida decurrēs. Facit genitiū simoentis. Vir. Xāthū simoeūtaq; testor. Cede dolonis. Dolō (ut in. x. iliados scri. Home. Heumedis fili⁹: a Troianis missus speculator ad græco: castra ꝑctus pro remuneratiōe Achillis equos i Diomedē & Vlyssē icidit: q; speculatur quoq; ierāt ad troianos. Illi ꝑmissa ei ipunitate. Troiano: cōsilia ab eo didicere inter cætera facti certiores de aduētū rhesi: dolonē iterficiunt thracū castra aggrediunt: eq; inde abducti sūt. Emonios equos. equos achillis ex phia urbe thessaliæ Oni. i. i. tristiū. Nō foret Eumenides orb⁹ si fili⁹ eius Stultus Achilleos nō adamasset equos. Sithoni: threici: nā (ut Gel. scri.) thracia sithō pri⁹ dicebatur. Hero. in. vii. Olynthū regionē postea Sithoniā appellatā fuisse asserit. Subit⁹ fluctus subito & statū ortus. Abstulit ꝑgama: uastauit ꝑgama in littore designata. Tū dea: calypso. Timide: cōsilde timidus spē pones i pulchritudie tua. Indulgētia dextera obsequosa: & ꝑpitia Capit mētes: allicit puellas. Aspitas: ea est indulgētia ꝑtraria. In armis in ꝑliis & raptu. In pauidū ꝑc⁹ i oues & agnos. Tu res colūbaria pisteriōes. Chaonis ales colūba epirotica: spē ꝑ gnē Chaonia ꝑs est epirotica a chaōe troiāo appellata: ut uoluit Maro: erat illic tēplū Iouis Dodōe qd (ut Stra. scri.) mōti Tomato subiectū ꝑel asgi cōdidere ubi columbæ hūana uoce dabāt nr̄sa. Quas collat: ꝑꝑ ei⁹ māfuetudinē. Amare li guæ: aspæ & ꝑtumeliosa. Litæ fugant: uxores de dote cū maritis ꝑtēdant. nō amantes. Inter quos hæc inimiciæ cā minime itercedit. Rē sibi semp agi. Signate uerbis usus est: q; bus indi-

Et tamen æquoreas torfit amore deas.
Ah quoties illum doluit properasse calypso
Remigioq; aptas esse negauit aquas
Hæc troiæ casus iterumq; iterumq; rogabat
Ille referre aliter sæpe solebat idem
Littore cōstiterant. illic quoq; pulchra calypso
Exigit & odri si facta cruenta ducis.
Ille leui uirga (uirgam nam forte tenebat)
Quod rogat: in spisso littore pingit opus:
Hic inquit troia est: muros in littore fecit
Hic tibi sit simois: hæc mea castra puta.
Cāpus erat (campū fecit) quem cæde dolonis
Sparsimus: æmonios dū uigil optat equos
Illic sithonii fuerant tentoria rhesi:
Hac ego sum captis nocte reuectus equis:
Pluraq; pingebat: subitus qū ꝑgama fluctus
Abstulit. & rhesi qum duce castra suo.
Tum dea quas inquit fidas tibi credis ituro.
Peruiderint undæ nomina quanta uides?
Ergo age fallaci timidæ confide figuræ:
Quisquis es: atq; aliquid corpe pluris habe
Dextra ꝑræcipue capit indulgentia mentes
Asperitas odium: sæuaq; bella mouet
Odimus accipitrem: quia uiuit semp in armis
Et pauidum solitos in pecus ire lupos.
At caret insidiis hoīum quia mitis hirūdo est
Quasq; collat tures chaonis ales habet.
Este procul lites: & amaræ prælia linguæ.
Dulcibus est uerbis mollis alendus amor:
Lite fugant nuptæq; uiros: nuptaq; mariti.
Inque uicem credunt rem sibi semper agi
Hoc docet uxores: dos est uxoria lites.
Audiat optatos semper amica sonos:
Non legis iussu lectum uenistis in unum.
Fungitur in uobis munere legis amor.
Blanditias molles auresq; iuuantia uerba
Affer. ut aduentu læta sit ipsa tuo.
Non ego diuitibus uenio preceptor amandi:
Nil opus est illi. qui dabit arte mea.
Secū hēt igenium. qui qum libet accipe dicit.
Cædimus. inuentis plus ualet iste meis.
Paupibus uates ego sum. quia pauper amaui.
Quā dare nō possem munera uerba dabant
Pauper amet caute. timeat maledicere pauper
Multaque diuitibus non patiēda ferat.

facto hystero d' legge in a' hama

uortis utebant. Dicebant. n. tuas res tibi habeto: tuas res agito: uñ apud Apuleiũ: Cupido ita Psychen al
loquit. Cõfessim thoro meo diuorte: ubi res tuas habeto. Aliter uero dixit Martia. Crispulum agere res
uxoris. Sonos optatos: placida uerba. Nõ legis iustum õ iugali lege. Quã multos dies: quia exclusit
me amica. Et causas quicquid amoris habet: ordo est: quicquid amoris hẽt causas. si ioci subaudi sit. Domat: cicures facit. Tumidos leones: supbos gerũt enim spiritus maxime generosos adeo: ut uenarũ &
canum ui urgente contẽprim cedant in campis: & ubi uideri pñt: sed ubi uirgulta siluasq; penetrauerit:

Verba q-
bus in di-
uortis ure
bantur

Me memini iratũ dominæ turbasse capillos.

Hei mihi quam multos abstulit ira dies.

Nec puto nec sensi tunicam laniasse: sed illa

Dixerat: & pretio est ipsa redempta meo.

At uos: si sapitis: uestri peccata magistri

Effugite: & culpæ damna timete meæ.

Prælia cum parthis: cum culta pax sit amica.

Et iocus: & causas quicquid amoris habet.

Si nec blanda satis: nec erit tibi comis amica.

Perfer: & obdura: post modo mitis erit.

Flectit: obsequio curuatus ab arbore ramus.

Franges: si uires experiere tuas.

Obsequio tranant aquæ: nec uincere possis

Flumina: si contra quam rapit unda uades.

Obsequiũ tigresq; domat: tumidosq; leones.

Rustica paulatim taurus aratra subit

Quid fuit asperius nonacrina atalanta.

Succubuit meritis trux tamen illa uiri.

Sæpe suos casus: nec mitia facta puellæ

Flesse sub arboribus mimaliona ferunt.

Sæpe tulit iusto fallentia rætia collo.

Sæpe fera toruos cuspide fixit apros.

Sensit & hylei contentum sautius arcum

Sed tamen hoc arcu notior alter erat.

Non te manalias armatum scandere siluas.

Nec iubeo collo rætia ferre tuo.

Corpora nec missis iubeo præbere sagittis.

Artis erunt cautæ mollia iussa meæ.

Cæde repugnantis cædendo uictor abibis.

Fac modo quas partes illa iubebit: agas.

Arguet: arguito: quicquid probat illa: pbato

Quod dicit: dicas: quod negat illa: neges.

Riserit: arride: si flerit: flere memento.

Imponat leges uultibus illa tuis.

Seu ludet: numerosq; mãu iactabit eburnos

Tu male iactato: tu bene iacta dato.

Seu iacies talos: uictam ne pœna sequatur.

Damnosi facito stent tibi sæpe canes.

Siue latrociniũ sub imagine calculus ibit.

acerrimo cursu ferunt: uelut deputates abscoſio
nem turpitudinẽ. Primus aut Hano e clarissimis
Pœnosq; leonẽ mäsuefacere ausus est: dãnatusq;
illo argumẽto: quoniã uiro tam artificis ingenii
nõ tuto libertas crederet: cui cessisset etiã feritas
¶ Quid fuit asperius. Idem etiã inqt Proptius.
Mimalion nullos fugiẽdo tulle labores. Sæuiti
am durã p̄tudit Iasidos. ¶ Nonacría atalãta: A
lanta archadica a Nonacri urbe appellata. Duas
aut atalãtas fuisse legimus: altera nobilis cursu:
altera uero arcadica: de qua nũc Ouidius intelli
git: ex qua natus est Partenopæus: hanc amauit
Hyleus: & Mimalionq; obsequiis tandẽ puellæ
potit: est: ut docet Prop. ¶ Notior alter erat: ar
cus cupidis. ¶ Numeros ebur. thesseras: quæ alio
noie quadrãtalia: græce uero cubos appellam.
¶ Tu male iactato: ut te uincat amica. ¶ Tu bñ
iactato dato: p̄cedite illi p̄sta meliora. ¶ Seu iac
ies talos. Talus tectus est in articulo pedis: men
tre eminẽs: in uertebra ligatus: ut Pli. docet: quo
ueteres in ludẽdo usi sunt: hũc græci Astragalũ
appellãt: & astragalizontes dñr a Pli. talis luden
tes. Talosq; aut inuẽtorẽ Plato i phedro Theuth
priscoq; quẽdã deoq; ægyptioq; fuisse scribit his
uerbis. Demoni aut ipsi nomẽ Theuth: hũc pri
mũ numex: & cõputationẽ inuenisse numeroq;
geometriãq; & astronomiã: Talosq; rursus: alea
rũq; ludos: & lias audiui. Herodotus uero in pri
mo docet: Lydos primos nũmũ aureũ: argẽteũ
q; ad utendũ p̄cussisse: ac etiã primos caupones:
institoresq; extitisse: eosdemq; excogitasse alea:
thesserarũq; ludũ & pilæ: & cætera gña lusorias
p̄terq; talaria. ¶ Me pœna sequat: ne doleat ami
ca se eẽ a te supatã. ¶ Dãnosi facito: in tali latust
qd unitatẽ significat canis siue canicula dicebat:
& semp iacturã afferebat. Persius. Scire erat i uo
to dãnosa canicula quãtũ. Raderet. Erat p̄terea i
talis uenus: siue couis: & numex septenariũ p̄tine
bat: Alia duo latera chius & senio dicebant: ter
nariũ ille: hic quaternariũ numex cõpletebat:
hic ludus nũc in desuetudinẽ abiit. ¶ Siue larro
ciniũ sub imagine calculus. ¶ Calculus is est: qui
etiã latro: siue p̄ diminutionẽ latriculus appel
lat: uulgo schacu dicimus. Martia. Hic mihi bis
seno numerat thessera puncto. Calculus. hic ge
mino discolor hoste perit. ¶ Sub imagine larro
ciniũ: sub forma rapiẽdi & occidendi militis tuis
nã qui ludunt calculis: insidiant semp collusori
bus: & is ludus est. quasi pugna cuiusdã simula
chrũ. ¶ Tuus miles: tuus calculus: q in eo certa
mine militis partes agit. Calculi enim duas i par
tes diuisi sunt: & alii milites: alii hostes dicũtur.
¶ Fac pereat: capiatur: tunc enim dicitur perire.
¶ Ab hoste uitreo: ab hostili calculo: qui ex ui
tro cõstabat. ¶ Umbracula: umbraculũ: uel um.

Leones

Nonacri-
næ
Atlantæ
duæ

Thessera
quadrãta-
lia
Cubi
Talus
Astragal-
lus
Astragali-
zontes

Talosq; in-
uentor
Lydorum
inuenta

Canis
Venus uir-
couis

Chius
S. mo

Calculus
seu latro. Scacco

Vmbra bella ab umbra deducit: est aut capitis tegmentū aduersus solē. Mart. Accipe quæ nimios uincūt umbra-
culum seu cula soles. Sit licet & uetus te tua uela tegēt. Disticta: diuisa. Alii legūt disticta. i. lata. Suis uirgis: uel ca-
umbella lamis: uel pennis: ex qb' fuit umbracula: aut certe uelū ab amate uirgis lati' sustētādū eē admonet: ut ēt in
Soleæ seu crepidulæ appellari scri. Gelli. crepidas uero uoce græca. Ille fatigata: ordo est. Ille: q. meruit cœlū &c. Credif
Hercules uenditus tenuisse calathū. Designat aut Hercules: q. ut Dio.
seruiuit scri. quū Iphitum ex turri tyrynthia p̄cipitasset: & purgari mox uellet: uēdiq; oporteret ex oraculo Apollinis: ut eo pretio Iphiti liberis satisficeret. Omphalæ reginæ Lydoꝝ uēdit: regionē latro- nib' purgauit: demū seruitio liberat: ex Ompha- lā Lamū filiū sustulit: cui ita indulgit: ut oīa face retiq; illa ipasset. Vñ Terē. in eunu ait. Qui min' huicq; Hercules fuit Omphalæ. Fatigata no uerca: lunōis iā defessā iperādo tā multa. Virg. Vt duros mille labores. Rege sub Eurysteo fati Iunonis iniquæ. Pertulerit. Meruit cœlū: & pp uirtutē: & q. erat fili' Iouis. Virg. Aut ardēs eue xit ad æthera uirt'. Dis geniti potuere: qd' prior ipse tulit. Hercules cœlū ab Athlāte susceptū susti nuit: qd' iō fingit: ut Ser. scri. qm Atlas ei tradidit cœli sciam: q. stat. n. Hercules fuisse phm: uñ nō i merito tot mōstra dī uicisse. Diod. scri. latrones quosdā Atlantis filias rapuisse: eosq; ab Hercule fuisse iterfectos: puellas uero Hercules Atlāti p̄ri restituisse: quo bñficio Atlas nō solū dignis sctō munerib' donauit Hercules: sed astrologiā insup docuit: in qua quū operā curāq; ipēdisset p̄cipuā ob sperā astroꝝ a se inuētā: orbē suis ferre hume ris existimat' est. Hercules quoq; quū spherā ad Græcos trāstulisset: magna est gl'ia potit' existi mātib' eū oib' Atlātico orbi successisse. Inter Io nicas puellas: iter puellas Meonias. Ionia ps est mioris Asiæ: Meonia: Lydiā: Ioniatita iūgunē: ut uix assignari possint limites: auctore Strabōemū poetæ hæc noīa sæpe p̄fūdūt. Tenuisse calathū nā apud Omphalē p̄ ancilla fuit: & clauā leo nis pellē: arcū: sagittasq; p̄cessit Omphalæ: ipe ue ro monilia: gēmas: mitrā: zonā: cæteraq; muliere gestamia sūpsit: neuitq; ēt iterdū. Tyrynthi'. Her cules a Tyryntho oppido appellat': ex quo postea Eurystheus illū ueluti sibi iudiantē eiecit cū mfe Alcmena. Adesse foro: ut ei' cām tuearis in iudi cio. Oīa differ: peculiaria negocia in aliud tpus pmitte. Nec icceptū: uide ne occurfu alicui' ipe diaf officiū tuū etga amicā. Epulis p̄fūctā: coe nata. Si rota: si curus. Graue tps: grauis cœli tēperies: designat aut frigus. Sitiē sue canicula. Icarus: ut Higyni' tradit: canē habuit noīe Mārā qui post casū Erigones ei' filia a Ioue iter sydera collocat' sua appellatiōe: & sp̄e: canis: siue canicula est appellat': a Græcis Procyon dī: q. aū maiorē canē oriat: appet aut canicula: ut docet Columella. 7. calē. Augu. idē scri. Idib' Julii Procyona exoriri manet: & tēpestatē signare. Qui. in. 4. fast. canē oriri scri. nocte: q. p̄cedit diē. xii. calēdag: iuniag: oīēs aut cū Le one: æstu oīa urit. Hui' syderis effect' amplissimi in terra sentiunt: mā (ut Pli. docet) seruēt maria: fluctuāt in cellis uina: mouent stagna: canes in rabiē agunt. Qui. in. fast. Est canis Icarū dicit: quo sydere moto. Tota sitit tellus: p̄ripiturq; seges. Scri. Et Pli. in. 18. Procyona apud Romāos nomē nō h̄et nisi caniculā hoc est miorē canē uelimus: intelligi. Mollib' his castis: in qb' mollis appetit uoluptas. Cynthi' adme. Apollis exēplo amatorē quoq; dicit debere oīa p̄ferre: ut aica potiat. Apollō: ut Ser. scri. ob occisos Cy clopas spoliat' dinitate Admeti regis Thessaliæ. ix. ānis pauit armēta: qd' iō fingit: qm ut Maer. scr. sol pa scit oīa: q. terra p̄gnat. Vñ nō uni' gn̄is: sed oīuz pecoꝝ pastor canis: pastor aut Apollo: amauit Iffen Ma

Fac pereat uitreo miles ab hoste tuus.
 Ipse tene distincta tuis umbracula uirgis
 Ipse face in turba: qua uenit illa locum.
 Nec dubita tereti scamnum producere lecto.
 Et tenero soleam deme: uel adde pedi.
 Sæpe etiam dominae quis horrebis & ipse.
 Argentis manus est calfacienda sinu.
 Nec ubi turpe puta quauis sit turpe. placebit
 Ingenua speculum sustinuisse manu.
 Ille fatigata perdendo monstra nouerca.
 Qui meruit cœlum: quod prior: ipse tulit.
 Ionicas inter calathum tenuisse puellas
 Creditur: & lanas excoluisse rudes.
 Paruit imperio dominae tyrynthius heros.
 Inunc & dubita fere: quod ipse tulit.
 Iustus adesse foro: iusta maturius hora.
 Fac semper uenias: nec nisi serus abi.
 Occurras aliquo tibi dixerit: omnia differ.
 Curre: nec inceptum turba moretur iter.
 Nocte domū repetēs epulis p̄fūcta redibit:
 Tunc quoq; pro seruo si uocat: illa ueni.
 Rure erit, & dicet uenias: amor odit inertes.
 Si rota defuerit: tu pede carpe uiam
 Nec graue te tēpus: sitiensue canicula tardet.
 Nec uia per iactas candida facta niues.
 Militiæ species amor est: discedite segnes.
 Non sunt hæc timidis signa tuenda uiris.
 Nox & hyems: longaq; uia: sæuiq; labores
 Mollibus his castris & dolor omnis adest.
 Sæpe ferēs imbrem cœlesti nube solutum.
 Frigidus in nuda sæpe iacebis humo.

Hercules
 cœlum su
 stinuit

onia
 Meonia
 Lydia

Mæran
 Canicula
 græce
 Procyon

Caniculæ
 effectus

carei filiã. Oui. i me. Vt pastor machareida iusserit Iffe: amauit quoq; Oenonẽ nymphã dicẽte ip̃a apud Apollo
 Oui. Ipe rector opis uaccas pauisse pheræas. Feri: & e nro sauci igne fuit: amauit et ut alii uolunt Alcestẽ seruiuit
 peliã filiã: & uxore Admeti regis: quã rẽ hic Oui. signare uir? Pheræas: thessalas: Pheræ. n. oppidũ e thes
 salia. pelagicoꝝ capog: terius: ut Stra. docet? Exue fa. p̃oe supbia? Tecto. d. ap. iueias uia p reglas. Al Pheræ
 ra. f. p fenestrã et igredi? Vt. c. t. f. e. p. quã accepit te ei? ca piculũ adiuisset? Sape. t. p. Læandꝛe sapenũero
 adisse mortis piculũ q̃statit quo se fidũ amicã onderet: quã ea potuisset cater: nota e fabula. Demeruisse:

Cynthius admeti uaccas pauisse pheræas
 Fertur, & in parua delituisse casa.
 Qd phœbũ decuit: quẽ nõ decet: exue fastus
 Curam mansuri quisquis amoris habes.
 Si tibi per tutum: placitumq; negabitur ire.
 Atq; erit opposita ianua fulta sera
 At tu per præcepto tecto delabere aperto.
 Det quoq; furtiuas alta fenestra uias.
 Lata erit: ut causam tibi se sciet esse pericli.
 Hoc dominæ certi pignus amoris erit.
 Sape tua poteras Læandre carere puella.
 Tranabas animum nosset ut illa tuum.
 Nec pudor ancillas: ut quæq; erit ordine pria
 Nec tibi sit seruos demeruisse pudor.
 Nomine quẽq; suo: nulla est iactura, saluta.
 Iunge tuas humiles ambitiose preces.
 Sed tamẽ & seruo/leuis est impensa, roganti.
 Porrige fortunæ: munera parua tuæ.
 Porrige & ancillæ quæ pœnas luce pependit.
 Lusa maritali gallica ueste manus.
 Fac plebem (mihî crede) tuam sit semp in illa
 Ianitor, & thalami qui iacet ante fores.
 Nec dominam iubeo p̃cioso munere dones:
 Parua sede paruis callidus apta dato.
 Dum bene diues ager: dũ rami p̃odere nutãt.
 Afferat in calatho rustica dona puer.
 Rure suburbano poteris tibi dicere missa
 Illa uel in sacra sint licet empta uia.

tũc mutuo cõpellãdo ex idustria utebant: deide acille magnifice ornata circueũdo iocãdoq; cũ occurẽ
 tib? scõmatib? agũt: certãq; iter se imagies ei? certamis: qd cũ latĩs habuerãt effinger. Quũ uero quiuant:
 umbra fici tegũt: & diẽ illũ Caprotias nõas appellãt: ut putãt pp ficũ illã: quã acilla ascẽdit: ac flãmã ex
 tulit: nã siluestẽ ficũ caprificũ uocãt auctor Plu. i uita Camilli. Historiã et refert Macr. li. satur. i. Porri
 ge? & acil. dõa et acillã dnã tuã aliquo mũere? Ea luceo die. Vĩ at alludeĩ ad flãmã: quã titula e capti
 fico eleuauit? Quæ man? galli. q die latin? exercit? sedato tumultu gallico: eodẽ aĩo: quo galli Romãos
 adort? est: qd nisi ita expõas: uĩ poeta igrelligẽt eos Gallos fuisse nõ Latĩos: p̃tra Plutar. & Macro. Inĩam.
 quĩs tũ Plut. alibi i eo libello: quẽ appellauit Synagogin. i. p̃gregationẽ qdã historiã pallela: Roma
 noꝝ & Græcoꝝ referat A tepomaz Galloꝝ regẽ cũ romãis bellũ gerẽtẽ petiisse id qd Sardiniaĩ a smyr
 naĩs petierãt hoc e uxores ad libidinẽ: & miscæ sũt acillæ liberali ornatu: & post libidinẽ Gallis magno
 sõno oppõsĩs A retana acilla ascẽdit caprificũ: & romãis signũ dedit: quo dato Romãĩ erũpẽtes Galloꝝ
 p̃strauerũt: & dies festus noĩe ancillæ ĩstitut? est. Aristidẽ aut hui? rei testẽ eẽ refert i prio rege Italicũ.
 Lusa: decepta maritali ueste: piugali ueste: q ancillæ idute ad eos accefferũt. Maritalis. n. uestis nõ a ma
 rito uẽit: sed a Marita noĩe. Oui. Et fas oẽ facit sse marita soror? Pepẽdit pœ. qa eos Ro. dormiẽtes tru

Castaneæ
heracleo-
tica
iuglandes
Nuces
Turdi

Corona

Tyros oli
insula
Cos siue
cæa ifula
cæa uestis
Bóbices

Gausape

Tunica

Calami-
strum

Torua
medusa

edarūt i castris / Iātor: iātor ē: q̄ iāuæ p̄ficiē. Tibul. Et sedeo duras iātor añ fores / Q̄ bñ d. a. nō gē
mas: nūc auge: s; dōa rustica mittēda eē dicit / Pōdēt nu. dū rami p̄ nimia pomogē copia curuant / Rure
subur. ex p̄diolo tuo i suburbis / In sa. u. ubi poma uēdebanf. Var. i li. de re rust. Huiusce inq̄ pomarii sū-
ma sacra uia: ubi poma ueneūt. & Prop. q̄q̄ nitēt sacra uilia dōa uia. Et i obscōo caria. Hæc q̄cūq̄ tibi po-
sui uernacū pōa. De sacra nulli dixeris eē uia. Sacra at̄ uia iō appellat q̄ i ea fœdus istū iit iter Ro. & Ta-
tiū / Aut q̄s a. a. Castāeas dicit q̄s Macr. Heracleoticas appellari scri. Sūptū at̄ ē ñ ex eo Ma- carine. Casta-
nealq̄ nuces mea q̄s ama. ama. Nūc amat illa nu-
ces iuglādes dicit: q̄ inter nuces primū locū opti-
nēt. Sur at̄ nuces: q̄ duro tegunt cortice: q̄q̄ spēs
piures pōt Mac. i. l. / Qui et̄ t. l. turdi: ut Pl. scri.
rimone hūanū imitat / Agrippia claudii turdū ha-
buit mōes oīu; imitatē: in i germāia hyeme ma-
xie cernūt. Inter aues p̄iæ sūt celebratiōis. Mar.
Inter aues turdus. siq̄s me iud. cer. Inter q̄ dru. gl.
p̄n. le. Mittebanf at̄ i. orōa pēdētes. Mar. Texta
rosis for. ti. ul. di. nar. At mihi de tur. fa. co. placet.
/ Missaq̄ corōa: turdis corōa alligatis: ul' reuera
corōa: q̄ i quibus utebāt: ut dixim⁹: uel lucanicā i
reiligē: q̄ pulter corōatæ mēsis appōebanf. Mar.
Filia picenæ uēio lucāica porcæ. Pultrib⁹ hic niue
is grata corōa dat / Turpiter h. e. Captatores hēf
ditatū execrat: q̄ uiuētib⁹ mūera miuebāt: ut iscri-
berenf hīdes. l. uue. Sūt illic. Qd̄ captator emat
lanas aurelia uēdat / Orba se. senect⁹ sine liberis
/ Hñt enī fraudē p̄tinēt. q̄a nō amor aliqd̄ tribu-
unt s; ut maiora assequēf / Vtraq̄ lau. & docta &
idocta cōmēdēt car. De aīca carmīa cōposita in-
ter legēdū facito: ut uocis suauitate elegātiōra ui-
deanf / Carmē uig. elegās carmē: & mīta uigilia
politrū / In ipas: i laudē ipay / Erit istar mu. erit
fortasse gratū p̄ide ac mun⁹. / Alicui tuor: quē
ex seruo libey factur⁹ sis / Vtilitas. t. l. q̄a nō amit-
tis seruū / Siue. e. i ty. in ueste purpurea: dca a Ty-
ro oli iful. : postea Alexādri magni opib⁹ facta ē
p̄tinēs: nobilis p̄chilio: atq̄ purpura: ut Pl. docet
/ Siue. e. i. c. Cos ifula ē i / Egeo ex aduerso Atti-
cæ ab Helene. 5 mil pas. distans: q̄ a latīs Cæa ap-
pellat: ut Pl. docet: un' & cous: & cæ⁹ deduci p̄t.
Cæa at̄ uestis bōbycina erat ad luxū fœiagē iuēta
adeo tēuis: ut eas enudarūt. Bōbices. n. telas ara-
neogē mō texūt: quos retorq̄ti: rursusq̄ texere in-
uenit i eo mulier Pāph. le Platis filia: auctor Var.
Pl. Soli. & añ hos Arist. li. de aiāli. 5. / Aurata ē:
si ē aurea ueste amicta / Gausapa si su. Gausape
uestis erat uillofa: q̄ hyemali & æstiuo tpe gesta-
bat. Mar. Is mihi cādor inest: uilloge grā tāta est.
Ut me ul' media sumerē messe uelis / Astiterit tu.
tūica uestis erat: q̄ lōgiōres usq̄ ad digitos mani-
cas sēbat: fluebat usq̄ ad talos: dicta a tuēdo: ut
scri. Var. / Moues icē. cl. dic p̄tēta uoce tunicā
p̄fecturā illā calore / Discrimē: diuisio criniū in
capite / Torferit ig. c. si calamistro: h ē acu ferro
calefacto crispōs fecerit capillos: un' diuus Hiero.
ad Nepotianū ita scri. Nec calamistro crispēt co-
mas: s; pudiciā hīcu polliceanf / Saltātis: tripu-
diātis: hīc fit saltatio / Verba q̄rētis: q̄ tā cito de-
sierit / Voce nō. qd̄ fieri solet i coitu / Violētior
aspior: difficilior ad amādū / Torua me. q̄ se itū-
entes mutabat i saxū: aut torua pp̄ aspectū: & ei⁹
crines i serpētes mutatos a Mierua: cui⁹ rei cāz do-
cet Qui. i. 4. met. un' poetæ fingūt Mieruā caput

Afferat aut uuas: aut q̄s amaryllis amabat.

Et nunc castaneas nunc amat illa nuces.

Quin etiam turdoq; licet: missaq; corona.

Te memorem dominæ testificare tuæ.

Turpiter his emit ipes mortis & orba senect⁹

Ah pareat p quos munera crimen habent.

Quid tibi p̄cipiā teneros quoq; miter uersus

Alci mihi nō multū carmen honoris habet

Carmina laudant: sed munera magna petunt

Dum modo sit diues barbarus ille placet.

Aurea sunt uere nūc sæcula: plurimus auro.

Venit honos: auro conciliatur amor

Ipse licet uenias musis comitatus homere.

Si nihil attuleris: ibis homere foras

Sunt tñ & doctæ rarissima turba puellæ.

Alterā nō doctæ turba: sed esse uolunt.

Vtraq; laudet per carmina: carmina lector.

Commendet dulci qualiacunq; sono.

His ergo: aut illis uigilatum carmen in ipas

Fortitan exigui mūneris instar erit.

At, quod eris per te facturus: & utile credis.

Id tuate facito semper amica roget.

Libertas alicui fuerit promissa tuorum.

Hanc tamen a domina fac' petat ille tua.

Si p̄enam seruo: si uincula sæua remittis.

Quod facturus eras: debeat illa tibi.

Vulitas tua sit titulus donetur amicæ.

Perde nihil partes illa petentis agat.

Sed te: cuicunq; est retinendæ cura puellæ.

Attonitum forma fac putet esse sua.

Siue erit in tyriis tyrios laudabis amictus.

Siue erit in cois: coa decere puta.

Aurata est: ipso tibi sit præciosior auro.

Gausapa si sumit: gausapa sumpta proba.

Astiterit tunicata: moues incendia clama.

Sed timida caueat frigora uoce roga.

Compositū discrimen erit: discrimina lauda

Torferit igne comā: torte capille places.

Brachia saltantis: uocem mirare canentis.

Et cum desierit: uerba quærentis habe.
 Ipsos concubitus: ipsum uenerere licebit.
 Quod iuuat: & quædã gaudia uoce notes
 Si fuerit torua uiolentior ipsa Medusa.
 Fiet amatori lenis & æqua suo.
 Tantum ne pateas uerbis simulator in illis.
 Effice: nec uultu destrue uerba tuo.
 Si latet ars prodest: affert deprêsa pudor em.
 Atq; adimit merito tempus in omne fidem.
 Sæpe ab autumno: cû formosissimus annus.
 Plena purpureo subrubet uua mero.
 Qû mō frigorib' p̄mimur: mō soluimur æstu
 Aere non certo corpora languor habet.
 Illa quidem ualeat: sed si male firma cubabit
 Et uitium cœli senserit ægra sui.
 Tunc amor & pietas tua sit manifesta puellæ.
 Tunc sere: q̄ plena postmodo falce metas.
 Nec ubi morosi ueniant fastidia morbi.
 Ferq; tuas fiant: quæ sinit illa manus.
 Et uideat flentem: nec tædeat oscula ferre.
 Et sicco lachrymas combibat ore tuas.
 Multa uoue: sed cuncta palã quotiesq; licebit
 Quæ referas illi somnia læta uide.
 Et ueniat quæ lustret anus lectumq; locumq;
 Præferat & tremula sulphur & qua manu.
 Omnibus his inerunt gratæ uestigia curæ.
 In thalamos multis hæc uia fecit iter.
 Nec tamen officiis odium quærat ab ægra.
 Sit tuus in blanda sedulitate modus.
 Neue cibos præbe: nec amari pocula succi
 Porrige: riuales misceat illa tuus.
 Sed non quo dederas a littore carbasia uento.
 Utendum: medio quum potiare freto.
 Dum nouus erat amor: uires sibi colligit usu.
 Si bene nutrieris: tempore firmus erit.
 Quæ rauq; metuis: uitulum mulcere solebas.
 Sub qua tunc recubas arbore: uirga fuit
 Nascitur exiguus: sed opes acquirit eundo.
 Quæq; uenit: multas accipit amnis aquas.
 Fac tibi consuescat: nil assuetudine maius.
 Quam tu dum capias: tædia nulla fuge.
 Te semper uideat: tibi semper præbeat aures.
 Exhibeat uultus noxq; diesq; tuos.
 Quum tibi maior erit fiducia posse requiri.
 Tunc procul absenti cura futurus eris.

Medusæ hęc i pectos. Ver i. 2. Egidaq; horrificatur. pal. ar. Cerratim squamis serpētū auroq; poli bāt. Cōnexosq; āgues: ipsaq; i pectore diuæ. Gorgona defecto uertētē luia collo. Scribit ēt Hom. in. 8. Iliā. Hectorē Græcos īsequētē ocfis: aut gorgonæ Medusæ: aut sāguārio marti sifib' oīa col lustrasse. Idē li. v. scri. Iouē ægida hūeris accōmodasse: rīlicē horrēdā & undiq; terrof redimitā i ea robur in ea p̄tēio maxia uociferatio: & atrox clamor: i ea dēiq; ierat Gorgonis caput dig: terribiles: & quo nullū ulteri⁹ nouit Iuppiter mōstq; at q; portētū? Aeq; qa mutuo eū amabit? Nec mī tū: uidēdū ē: ne uultu uidearis aut sentiri: q̄ loq̄ris? Qū mō fri. p̄. hæc ē cā cur i metamorphoseos appellat Qui. Autūnos iāq̄les? Morosi: q̄ nimis exacte oīa fieri cupit? Er ueniat q̄ lu. a. Sacru pro aicæ salute faciēdū eē dicit: cui⁹ mēinit Apulei⁹ i ultio met. quo dicit sūmū sacerdotē Isidis tæda lucida: & ouos: & sulphur: solēnissimisq; p̄cib' usū fuisse: & Iuue. Metusq; iuuat septembris: & austri. Aduētū: nisi se cētū lustrauerit ouis: & Prop i. 4. Terq; meū terigit sulph. ig. ca. Tibul. Ipeq; ter cir cū lustrari sulphure puro. Tremula ma. manu tremēti pp ætatē? Nec amari po. suc. portionem aliq̄ amarā ad pellēdū morbū efficacē. Riuales mi. il. t. q̄ amat eādē aicē: q̄ si ad eūdē ofluat riuū: riuales appellat? Sed nō qd̄ de. Affert nūc aliqd̄ p̄ ceptū Ouidi⁹: & aliā uia tenēdū eē dicit? Quem tau. me. Exēplis ait amorē uires usu colligere ac tpe? Fac ri. cō. fac tecū discat uiuere? Posse requiri: posse te ab ea peti? Tūc. p̄cul: tūc ab ea te aliq̄diu amouebis. Da requiēda aicæ sine te respirādi spaciū? Requet̄ ager: nouale dicit: qd̄ ut Pli. docet alternis ānis serit? Credita: cōmissa semia? Terra arida: terra q̄ iā diu hūo te caruit. Philida demophoon: absentes magis desiderari pbat exemplis: Nā quēadmodū Phyllis ipatiēti? Demopho ontis absentia tulerit: Penelope Vlyssis: Laodomia. p̄tesilai: satis patet Ouidii ep̄lis? Solers Vlyf sessidustri⁹ & pit⁹ Vlysses. Torq̄bat Penelopē: absentia sua cruciabat Penelopē? Tu⁹ phylacides tu⁹ p̄tesila⁹. Est. n. p̄ronymicū. p̄ deriuatiuo: Phylacæ: ut Stra. docet: ē urbs Phthioticæ regiōis thes salia: cui⁹ mēinit Luca. i. 6. i q̄ p̄tesila⁹ regnauit: uñ ip̄e Philacides cognōiat̄ ē: & ei⁹ uxor Laodomia Phylacæ: cui⁹ Iliacā celeri uir pede p̄sit humū. Hic ad bellū Troianū p̄fest⁹: quū in Aulide tēp̄state moraret̄: ab uxore Laodomia Acasti filia ep̄am accepit: q̄ q̄tū ob ei⁹ absentia āxia fuerit: facile oñ dit? Sint mo. to. bre. nō diuti⁹ abstinēdū eē dicit ab aicæ p̄spectu? Lētescūt tpe: minunt̄ iterual. lo t̄pis. Aft̄ a Ver. i. geor. dī. Terra ad digitos lētescūt h̄ndo: & a Tacito. Succinū igni admotū: ut ipicē resināq; lētescere? Dū me. ab. Menelai exēplo abntiā amātū nō eē tutā docet. Nā quū ille i Cretā ad diuidēdas Arcei opes p̄fest⁹ eēt: & Paridē domi reliq̄set: Helēa capta eius amore: mariti abntis ī memorcū Paride i Asiā nauigauit? Cre dis o. l. cōmittis ouile lupo: sic & Terē. Quē lupo cōmissisti misera? Viderit atri. Menela⁹ ip̄e iudicet? Sed neq; ful. ap. Diligētī⁹ uidēdū esse do

Sacrū Iff. dis tæda lucida: ouo & sulphure faciendum

Nouale

Phylacæ

philacides philacæia.

Lētescete

DE ARTE AMANDI

Leænae sa-
nitia

Aonia
Medeæ
Ira in Iaso-
nem

Iasonis
mors

Phasias
phasias fl.

Prognos
sænitia
in filium

Neqtia
nugæ

Apollo
seruiuit
Phææ

cetsne aica itelligat te aliã amaf Ore f. ore ex quo
fulmẽ uẽit. Spũs. n. & uis apri a poetis fulmẽ appel-
lat. Oui. i. met. Spuma fluit: dẽtes æqñf dẽtib⁹ idis.
Fulmẽ ab o. u. fr. af. ar. Et Apu. li. 8. met. de apro ita
scri. Impetu sæuo fremitis oris tor⁹ fulmine⁹ ¶ Dũ. r.
dũ circũagit ¶ Nec l. q. c. leena quo tpe i amorẽ fert
ca tulogẽ obliuiscit: & eo tpe p̃imũ sæuit Verg. Tpe
nõ alio. ca. ob. le. Sæuior er. cã. nec fu. uul. Tã mul. i.
for. ur. str. q. de Per sil. tũc sæ. ap. tũc pef. Tyg. ¶ Nec
bre. ig. ui. quũ calcať maxie irascit. Verg. Improuisũ
asp. ue. q. sen. an. Pressit hu. ni. tre. q. re. ref. Attollẽtẽ
iras & cærule colla tumentẽ ¶ Pignora mẽ. tristitiã
mẽtis ¶ Cornib⁹ icta: furoř stimlata ¶ Dei ao. bacchi
q̃ Thebas p̃riã hũit in Boetia: quã primũ Aones bar-
bari tenuerũt: ut docet Stra. a qb⁹ Aonia Boetia cog-
noũata ẽ ¶ Cõiugis ad. Iasonẽ scri. Diod. anis. x. cũ
Medea Corinhi apd̃ Creõrẽ regẽ uixisse: cui⁹ filia: q̃
Glaucã appellat: uxore sũpta Medeã expulit: illa quũ
dies spacũ a Creõte petiisset: noctũ regiã igressa: i-
mutata facie: medicamẽtis domũ icẽdit: q̃ p̃flagrate:
Iasonẽ exiulisse tradũt: Glaucã: Creõtẽq; igne abũt
ptos. Quidã tradũt Medeã filios dõa attulisse uene-
nis illita: ac corpi glaucã & Creontis hæsisse: euesti-
gioq; abos expirasse: Medeã: postea q̃ Iasonẽ euasis-
se cognouit: i ultionẽ p̃ris filios iuglauiť oẽs: quos
ex eo suscepit: p̃ter unũ: q̃ aufugit: eorũq; corpa se-
peliuit i lunonis tẽplo: ea deĩde ex Corinθο fugiẽs:
Thebas ad Herculeũ uẽit: Iason filius uxoreq; priuat⁹.
quũ doloris uim ferre nõ possit: sibi mortẽ p̃sciuit:
¶ Violataq; iu. Iaso. n. moĩt⁹ a Medeã de p̃ris cãde i
hospites: accepit illã aditricẽ ad rapiẽdũ aureũ uel-
lus: & iureiurãdo data fide: uxore sibi illã quoad ui-
ueret: futurã spopõdit: qd̃ postea nõ seruauit ¶ Pha-
sias: Medeã a poetis Phasias d̃r a phasi flunio: q̃ col-
chõ illabit: oris ex Armẽia: ut scri. Str. Glaucũ i se re-
cipit atq; Hippũ e uicis mõtib⁹ cadẽtes. ¶ Altera di-
pa. Altera m̃r ẽt ulta ẽt p̃ natũ iura mariti uiolata:
Prognẽ at̃ Terei regis Daulidis uxore itelligit: q̃ fi-
liũ occidit & p̃ri apposuit pp̃ uiolatã fororẽ Philo-
menã: nota ẽ fabu. Oui. carie i. vi. met. ¶ Signatũ s.
p. h. idẽ ẽt i met. Neq; adhuc de p̃ctoř cãdis. Excus-
fere no. sig. q; sã. plu. est. ¶ Mea. c. meũ iudiciũ ¶ Vni-
pu. ut cũ una puella tm̃ rẽ hẽas ¶ Nec de. mu. si quo
mũere aicã dõaueris: uide ne alia id cognoscat abs-
te datũ ¶ Nec. s. n. t. tpa qb⁹ aicã frequẽtas: mime cer-
ta & p̃stituta dicit eẽ dẽre. Neqtia at̃: ut Dona. uoluit
ẽ libidiosa sertia dcã: q; nihil q̃at: nulliq; rei apta sit:
uñ & nugæ q; nihil agãt: Neqtia uitiũ eẽ p̃trariũ fru-
galitati scri. Ci. i. tusc. ab eo q; neq; q̃ ẽ: de h̃ noie p̃la
Gel. li. 7. ¶ Ois: aicã. s. ¶ Inspicẽne qd̃ scripseris: qd̃
aicã lædat ¶ Plus le. p̃la itẽptant i iis: q; scripseris.
¶ Læsa. u. aicã offẽsa ¶ Dũ. f. a. clytẽnestra exẽplo p̃-
bat læsas fœias ulcisci iniurias ¶ Cõtẽt⁹ u. sola clytẽ-
nestra uxor p̃tẽt⁹ ¶ Audierat. l. Cã; assignat: q̃re scã
sit uxor Agam̃. ipudica uitiõ mariti ¶ Vittasq; f. cry-
ses (ut Hõe. scr.) apollis sacerdos ex crysa iũla: unicã
filiã Crysi. hũit: q̃ grãci: quũ thebas euerterẽt captã:
nũ dono: uĩ i suã portionẽ Agam̃ optulerũt: ad quẽ
p̃r cryses uẽit cũ igẽtib⁹ dõis i d̃i mẽdã filia: grã: p̃fe-
rẽs mãũ aureũ sceptrũ corõis phœbi: uittisq; p̃ dimitũ
quo e p̃spẽũ ab iũ iusso Apollo p̃cib⁹ sacerdotis solli-
citat⁹ p. 9. dies & noctes sagittas emittẽs: primũ ium̃

Da requiẽ regetus ager bene credita reddit.
Terraq; cœlestes arida sorbet aquas.
Phyllida demophoõ p̃sens moderatũ uellit.
Exarsit uelis acrius illa datis:
Penelopen absens solers torquebat ulysses
Phylacides aberat laodomia tuus.
Sit mora tuta breuis: lãtescũt tẽpore curã.
Vanescitq; absens: & nouus intrat amor
Dũ menelaus abest: helenã ne sola iaceret
Hospitis est tepido nocte recãpta sinu.
Quis stupor hic menelae fuit: tu solabibas
Iisdem sub tectis hospes & uxor erant.
Accipitri timidas credis furiose columbas.
Plenum montano credis ouile lupo.
Nil helenã peccat: nil hic cõmittit adulter
Quod tu: quod faceret qlibet: ille facit.
Cogis adulterium dando tẽpusq; locũq;
Quo nisi consilio est usa puella tuo.
Quid faciat uir abest: & adest nõ rustic⁹ ho
Et timet in uacuo sola cubare toro (spes
Viderit atrides helenen: ego crimie soluo.
Vsa est humani commoditate uiri.
Sed neq; fuluus ap̃ media tã sæuus i ira est.
Fulmineo rabidos dum rotat ore canes.
Nec lea: quũ catulis lactẽtib⁹ ubera p̃bet.
Nec breuis ignaro uipera læsa pede.
Fœmina quã focii deprensa pellice lecti.
Ardet: & in uultu pignora mẽtis habet.
In ferrum: flammãq; ruit: positoq; decore
Fertur: ut aonii cornibus icta dei.
Coniugis admissum: uiolataq; iura mariti
Barbara per natos phasias ulta suos.
Alterã dira parẽs hęc ẽt quã cernis hirũdo
Aspice: signatũ sanguine pectus habet
Hęc bñ cõpositos: hęc firmos rũpet amoris
Crimina sunt cautis ista timendã uiris.
Nec mea uos uni donat censura puellã.
Dii melius: uix hoc nupta tenere potest.
Ludite sed furto celetur culpa modesto.
Gloria peccati nulla petenda tui est
Nec dederis mun⁹ cognosce qd̃ altera possit
Nec sint nequitia tempora certa tuã.
Et ne te capiat latebris sibi fœmina notis.
Non uno est omnis cõuenienda loco.
Et quoties scribis: totas prius ipse tabellas.

ta: cæsq; percussit deide & hoies: adeo ut cateruati i rogis defūcto: corpora cremarēt. Tū demū ab Achil. co
act' Agam. filiā p̄ri i misit: ipe uo Achilli abstulit Briseida. q̄re ille irat' a plio abstiuit. Audierat Clytē. Et
fēserat. Lyrne. Hippoda. fuit. n. ex Lyrneso oppido i ora Troiæ p̄tra Lesbō. Priame. ui. ip. Cassādra. n.
Priami filiā: quā Veneri similē fuisse scri. Home. euerso Ilio agamēnō Mycēas duxit: q̄ ea illi cess' isset i
sortē cū p̄da pluriā. Præda. p. p. f. Agamēnonē dicit fuisse Cassādræ p̄dā: q̄ n̄ eius amore capt' te nebat
Thyestiadē. Egisthū dicit Thyestis filiū: q̄ (ut scri. Lact.) a m̄re ob dedec' piet' q̄ filia eū ex p̄re sus cepit

Inspice: plus multæ quā sibi missa legūt.

Læsa uen' iusta arma mouet: telūq; remittit

Et modo qd̄ quæsta ē: ipse querare facit.

Dum fuit atrides una contentus & illa

Castā fuit: uitio est improba facta uiri.

Audierat laurumq; manu: uitta sq; ferētem:

Pro nata chrysen non ualuisse sua.

Audierat lyrnesi tuos abducta dolores

Bellaq; per turpes longius isse moras.

Nec tantū audierat: priameida uiderat ipsa.

Victor erat prædæ præda pudenda suæ.

Inde thyestiadē animo thalamoq; recepit:

Et male peccāntem tyndaris ultra uirū est.

Quæ bene celaris: si q̄ tamē acta patebūt:

Illā licet pateant: tu tamen usq; nega.

Tu neq; subiectus: solito neq; blādior esto:

Hæc animi multū signa nocentis habēt.

Sed lateri nec parce tuo: pax oīs in illo est.

Concubitu prior est inficianda uenus.

Sunt qui p̄cipiant herbās saturea nocētes:

Sumere: iudiciis ista uenena meis.

Aut piper urticæ mordacis semine miscēt:

Tritaq; in annoso flaua pyretra mero.

Sed dea nec patitur sic ad sua gaudia cogi:

Colle sub umbroso quā tenet altus eryx.

Cādidus alcathoe qui mittit' urbe pelasga:

Bulbus: & ex horto q̄ uenit herba salax.

Ouaq; sumant': sumant' hymetia mella:

quos maxie pbat Cato. Veg' ut Pli. docet nobilissima ē Scilla: Tertiū gen' ab eo d̄r Epimēidū: optimi sa
poris qd̄ i Africa optie nasci docet Iuu eo uersu. Et ueteres afroꝝ Epimēida bulbi. Eoꝝ ḡna differūt co
lore: magni uide: & suauitate. Megarici iprimis: & Afri cāi libidinē accedūt: s̄r. n. calidissimæ naturæ. De
bulbis ita scri. Dial. Oēs bulbi calidi: & uiscidi sūt co. s̄r. n. calidissimæ naturæ. De
corpore addūt stōachū i flāt. Colūella. Spgite. q̄q; uiro. s̄r. n. calidissimæ naturæ. De
semia bulbi. Et q̄ Scilla legit getulis obruta glebis. s̄r. n. calidissimæ naturæ. De
Nil aliud bulbis q̄ satur esse potes. De bulbis Mar. Var. ita p̄cipit. Aqua decoquāt bulbos: q̄ Veneris usū
q̄rūt Apiti' addit nucleos pineos: eruca succū: & piper. Vibe p. urbe: quā pmisti Pelasgi hitaret. Pelasgi
oriundi ab Arcadibus (ut docet Strab.) per uniuersam Græciam excelsuere: & in regione Atheniensium
permisti habitaret: ut scribit hero. Atheniensium autē olim portionem fuisse Megaricam oram ex Stra
bone colligimus. Herba sa. libidinē incitans: aliter ab Oui. nimphæ salaces dicūt: a salax aut salacitas
deducit: unde Pli. scri. passeri minimū uite sed parē esse salacitatē. Ouaq; scilicet Oua gallinæ: & perdi
cis: ut Almanfor docet: sperma ualde augmentant atq; coitū stimulando incitant de ouis Pli. h. Nul
lus est alius' cibus qui in ægritudine alat neq; oneret: simulq; uini usum: & cibi hēat. Hora. in secūdo ser
monum præponit oua oblonga orbiculatis: sic enim inquit. Lōga quibus facies ouis erit illa mem' ēto:
Ut succi melioris: & ut magis alba rotūdis. Ponere nāq; matem cohibēt callosa uitellū. Sumant' hyme

Lyrnesos

Ægistus

Latera coi
tu debili-
tantur

Saturea

Piper

Pyretrum

Eryx

Venus

ericina

Nisea alca

thoe

Megara

Bulbi

Megarici

scilla

Epimeni-
dum

Pelasgi

Salax

Oua

DE ARTE AMANDI

Hymetus tia mella. Hymet⁹ mōs ē Attice regiōis: q florib⁹ semp uestif hic ut Strabo scri. mel gignit optimū qd cūcta bōitate supat. Scri. ēt Pli. mellis attici ī toto orbe sūmā laudē existari. Sane mel atticū seu hymetiū: sicutū u⁹ hyblāū: & calymniū a scri ptorib⁹ maxie celebraf. Mellis autē usū Aristāo ascrib. Diod. ¶ Quafq; tu. fo. nucleos pīeos dicit quos ī usū Veneris adhiberi solitos docuim⁹ ex snīa Apitii: & Pli. docet. Nucleos nucis pineæ īfir mitatē uiriliū robo⁹ renib⁹ & uestice utiles eē. De nucib⁹ pineis ita scri. Marti. Poma sum⁹ Cybeles pcul hinc discede uiator. Ne cadat ī miserū nra ruā caput ¶ Pin⁹ acuta. Pin⁹ iō acuta appellat: qa ea foliū hēt capillamēti mō ptenue lōgūq; & mucrōe aculeatū: ut Pli. docet ¶ Ad ma. ar. ad her. bariā potētā & medicamēta: qb⁹ magorū artes gloriāf De magia aut multa legito apd Apuleiū. ¶ Diuertes moratis narrādo ¶ Qui mo. cel. ad amātē redit ¶ Celabas aīcā ¶ Tua cri. coitū cū ali a aīca ¶ Nec le. cul. q detegēda nūc eē furta sua. deā. ¶ Threcio bo. q spirat p Thracia: & septētrionalē plagā de uētis lege Pli. Geliū Vitruuiū: Se necā ī natu. qstio. & Vegetiū de re militari libro iii. ¶ Fluitātia lo. laxas: & solutas habēas ¶ Amifos equos: admotos qd rigis: nel celeres ¶ Sūt q ī gra. eas de signat: qb⁹ uult furta detegi ¶ Si nul. sub. amu. si nullā hēt: q eūdē amat ¶ Reb⁹ se. nul la aduersate puella ¶ Nec fa. ē: nec facile amātē patit ¶ Pigra si. tarda amādi desuetudie ¶ Crimē pue. ad au. itelligit te aliā amar ¶ Ille ego sim op rat Oui. ut ei⁹ cā pp furta detecta doleat aīca ¶ Veneris da gau. flē. coitū itelligit. Iūgūt s. ro. colū. Designat poeta elegātissime colūba⁹ oscula: sic ēt Cn. Mar. quū ait. Sinuq; aīca recipe frigidā cal do: colūbatī labra pferēs labris colūbis at (ut Pli. docet ignota sūt adulteria: pūgii fidē n uiolāt: cōemq; seruāt domū: nisi cēlibes: aut uiduæ do. mū nō reliquūt ¶ Pri a fuit re. hoies p uenerē pri mū p ciliatos, dicit, ut doceat aīcā iratā posse quo q; p coitū recōciliari ¶ Vnaq; erat faci. Quidā (ut Diod. mēnit) dixere mūdū īgenitū: & ī corruptibilē extitisse: & gen⁹ hoīum nūq; hūisse ori⁹ p rici piū Quidā uero quos hic & ī met. Oui. seqt genitum corruptibilēq; arbitrati sūt: & hoies dixerūt gnatiōis initiū tpe eē sortitos. Nā a ter. p riodio & cōelū & terrā unicā hūisse ideā: ī mista eorū nāt exide distictis īuicē corpib⁹ cōepisse hūc ordinē: quē uidem⁹ aerē qdē motū hūc p tinuū fortitū: & igneā ptē ei⁹ supiorē loca pp leuitatē: aiūt appe tisse eadē cā solē & astra cursus suos sortita quā uo hūori mistū eodē stetitē ī loco pp grauitatē q. quū mista eēt: ex hūidis mare qdē effectū: ex duriorib⁹ uero terrā lutosā euasisse: & oīno molle Hac primū quū fis ar doī dēfior euasisset: ei⁹ p modū supficie ui calorū tumescā: multis ī locis hūores quosdā eē pcretos: ī qb⁹ putredies tēui cō tectā pellicā sint excitatā: quē admodū ī paludi b⁹ & stagnis ægyptiis uidem⁹ accider: quū frigidā terrā subito æst⁹ aeris calefacit. quū uero ī hūidis calor adhibito gnatio fiat: & nocte qdē circūfus hūorē pster: q die solis uirtute p solidet: tadē putredies ille ad sūmū pducte: adueniēte ueluti

Quafq; tulit folio pinus acuta nuces.
Docta qd ad magicas erato diuertes artes.
Interior curru meta tenenda meo est.
Qui modo celabas monitu tua crimina nro
Flecte iter: & monitu detege furta meo
Nec leuitas culpanda mea est: nec semp eodē
Impositos uento panda carina uehit.
Nam modo threcio borea mō currim⁹ euro.
Sæpe tument zephyro lyncea: sæpe noto.
Aspice ut in curru mō det fluitantia rector
Lora: modo admissos arte retentet equos.
Sunt quibus ingrata timida indulgētia seruit.
Et si nulla subest æmula languet amor.
Luxuriāt animi rebus plerumq; secundis.
Nec facile est æqua cōmoda mente pati.
Vt leuis assumptis paulatim uiribus ignis
Ipse latet: summo candet in igne cinis.
Sed tñ extinctas admoto sulphure flammās.
Inuenit & lumen quod fuit ante redit.
Sic: ubi pigra situ: securaq; pectora torpent.
Acribus est stimulis eliciendus amor.
Fac timeat de te: tepidā recalface mentem.
Palleat indici o criminis illa tui.
O qū & quoties numero cōphēdere nō est
Fœlicem de quo læsa puella dolet.
Quæ simul inuitas crimen peruenit ad aures:
Excidit: & miseræ uoxq; colorq; fugit.
Ille ego sim cuius laniet furiosa capillos.
Ille ego sim: teneras cui petat ungue genas
Quē uideat lachrymās: quē toruis spectet o
Quo sine nō possit uiuē posse uelit (cellis
Si spaciū qras: breue sit: quo læsa queratur.
Ne uires lenta colligat ira mora.
Candida iam dudum cingant colla lacertis.
Inq; tuo flens est accipiēda sinu.
Oscula da flenti: ueneris da gaudia flenti.
Pax erit: hoc uno soluitur ira modo.
Quū bñ sequerit: quū certa uidebitur hostis.
Tunc pete concubitus fœdera mitis erit.
Illic depositis: habitat concordia telis.
Illo: crede mihi: gratia nata loco est.
Quæ mō pugnarūt: iūgūt sua rostra colūba⁹
Quarum blanditias uerbaq; murmur hēt.
Prima fuit rerum confusa sine ordine moles,
Vnaq; erat facies: sidera: terra fretum.

Colūba⁹ oscula

De mūdi & hominum origine

Partus tpe exortis & fractisq; pelliculis ois generis educit animatiū formas: quæ ea: qui maiorē calorē sortita sunt: in superiorē regionē uolatilia effecta abierūt: quæ uero plus terræ cōtinebant: serpētia aliq; terrestria euaserūt animātia. Naturā aquosā nacta ī sui generis elemētū delata sūt: & appellati pisces. Terra deinceps: tum solis ardore: tum uentis in diē magis arefacta: a gignēdis maioribus aialibus desit: sed quæ generata erāt: inmutua cōmitione alios animātes procreatūt. Hoc & Euripides Anaxagoræ phisici discipulus sentire uidet. quū in Menalippo cœlū & terram mista olim fuisse tradat: separata postmodū

Mox cœlū ipositū ē terris: hum⁹ & aquore cin-

Inq; suas ptes cessit inane chaos (Cta est.

Silua feras: aer uolucres accēpit habendas.

In liquida pisces delituitis aqua.

Tum genus humanū solis errabat in agris.

Idq; meræ uires: & rude corpus erat

+ Silua dom⁹ fuerat: cib⁹ herba: cubilia frōdes

Iamq; diu nulli cognitus alter erat.

Blāda truces aios fertur mollisse uoluptas.

Constiterant uno scēmina uirq; toro.

Quid facerent ipsi: nullo didicere magistro.

Arte uenus nulla dulce peregit opus.

Ales hēt qd' amet: cū sua gaudia iungat.

Inuenit in media scēmina piscis aqua.

Cerua parem sequitur: serpēs serpēte tenetur

Hæc adulterio cum cane nexa canis

Læta salitur ouis: tauro quoq; læta iuuenca ē:

Sustinet immundū sima capella marem.

In furias agitantur equæ: spatioq; remotæ

Per loca diuiduos amne sequunt' equos

Ergo age: & iratæ medicamina fortia præbe.

Illa feri requiem sola doloris habent.

Illa machaonios superāt medicamina succos

His ubi peccaris: restituendus eris.

Hæc ego qum canerē: subito maifest⁹ apollo

Mouit inauratæ pollice fila lyræ.

Immanibus laurus: sacris induta capillis

Laurus erat: uates ille uidendus adit.

generasse singula: arbores: uolatilia: feras ac omne mortalium genus. ¶ Mox cœlum impositum terris: per cœlum ignem: & aerē denotat. De quatuor autem elementis Plinius multa & Apuleius in dogmate Platōis: scribit enim Platōnē arbitrari tria esse rerū initia. Deum scilicet & materiam: rerūq; formas: quas Ideas idē uocat inab-solutas: informes: nulla specie uel q̄litate significatione distinctas: ex quibus prima elemēta sunt p̄genita ignis: aqua: terra: & aer. ¶ Inane chaos: Chaos: ut Hesiodus uoluit: fuit quædā ab initio unitas hians: patensq; in profundū: quam principium fuisse dicunt: productū: ois omnium rerum. Ouidius in metamorpho. Ante mare & terras: & quod tegit omnia cœlū. Vnus erat toto naturæ uultus in orbe. Quē dixere chaos. ¶ Tum genus humanū solis errabat in agris. Cicero quoq; idē refert his uerbis. Nam fuit quoddā tēpus: quum in agris homines passim bestiarū more uagabantur: & sibi uictu ferino uitam p̄pagabāt: nec rōne animi q̄quā: sed pleraq; uiribus corporis administrabant. ¶ Blanda truces animos. Coitus in t reddidit hoies mansuetos: & placidos: sic & in factis Priā feros aios hoī detraxit ab illa. Venerūt cult⁹ mūdaq; cura solo. Vī at hoc sūptū ex Platōne: q̄ cōiuiō scribit. Amore pacē largiti hoib⁹ manu trāquillitatē uentis regem: cubile iuuentibus omnūq; securum: hunc rusticitatē a nobis amouere: hūc uos familiaritate q̄ciliare: coetus huiusmodi omnes cōgregare: mansuetudinem porrigere: exterminare feritatē: & alia multa efficere. ¶ Ales habet quod amet: nō hominē modo: sed bruta etiam animalia per uenerē cōciliari docet sic & ī fastis. Iuraq; dat cœlo terræ & natalib⁹ undis. Perq; suos coitus cōtinet oē genus. ¶ Cerua pa. seq. Sic & in. ix. mer. Sequitur sua scēmia ceruū: parē autē eiusdē gñis: aut piter copulatū accipe. Qui. ī fastis. Et docuit iūgi cū parē quēq; sua. Ceruorū aut scēmias scri. Ply. ingredi in oceptu q̄ nō tollerēt uim ipōg: eos ēt dicit uicissim ad

Rerum
initia
Elemēto-
rū origo
Chaos

Quid coi-
tus p̄stat

Ceruorū
scēmias
in conce-
ptu ingre-
diuntur

alias trāsire: & ad priores reuerti. Scri ēt in Aphrica: nec apros: nec ceruos nec capreas: nec urfos eē. Idem de ceruis & apris refert Hero. Vñ miror Maronē in. i. ane. scripsisse: Eneā ī ea seprē occidisse ceruos. ¶ Serpēs: ser. te. Vipæ coeūt cōplexu adeo circūuolutæ sibi: una æstimari biceps possit: auctor Pli. ¶ Cū canē. ca. Idē quoq; Pli. refert cuius uerba hæc sunt. Au. ¶ & canes: phocæ: lupi in medioq; coitu inuiri ēt coharēt. ¶ Salitur ab ariete saliendo subagitat quo u. ¶ Urif ēt Varro sic scribēs. Nec pati op; miores q̄ binas saliri. ¶ Immūdū ma. hircū male olētē. ¶ Sim. ca. sim⁹ (ut Ser. docet) uocat: q̄ p̄ssis ē narib⁹. Scri. Pli. auib⁹: serpētibus: piscib⁹: foramiā tm̄ ad olfatus sine naribus eē: & hinc cognōia Simoy Silonū. Idē scri. Delphini rostrū simū eē: q̄ de cā nomē Simois mito mō agnoscūt: malūtq; ita appellari. Maro capellas ēt simas appellat. ¶ In fu. agi. eq. eq. in amore furiosū ferūt. Vir. Scilicet añ oēs furor ē ī ignis eq̄e. ¶ Spatioq; redi sūt: locog; iterallo. Virg. Illas ducit amor trās Gargara: trāsq; sonarē. Ascaniū supē rant montes: & fluia tranāt. ¶ Equos di. am. equos fluuios seperatos. Diuiduū. n. dī nō mō sepabile: sed ēt separatum. ¶ Medicamiā fortia: ualidum coitum. ¶ Feri doloris quē accepit de furtis tuis. ¶ Succos machaonios: medicinales: herbarios a Machaone medico cuius in secūdo Iliados meminit Homerus. Scribit etiā Diodorus Esculapium filios reliqsse Machaonem & Podalirium: qui cum Agamemnone ad Trojā nauigarūt: & plurimū curandis uulneribus profuisse: unde eis immunitas rerū oīum est cōcessa.

Vipæ coi-
tus

Canō coi-
tus

Simus

Silonis

Diuiduū

Machaon

DE ARTE AMANDI

Tria p̄cepta
chilonis

Athon
mons

Macrobian
Mons san
ctus

Lepus
Dasypus
Lepores
fœcundi

Hybla seu
megara

Concha
Spiculum

¶ Discipulos tuos tibi tradis p̄cepta amād: ¶ Ad mea templa: Edē Apollinis delphici intelligit de q̄ multa Iustinus libro. xxiiii. ¶ Est ibi diuersū: sapiētissimū dictū Chilonis lacedæmonii designat: quo iubet unūquēq; se agnoscere. Chiloni. n. (ut Plinius docet) mortales oraculoꝝ societate dederit tria p̄cepta eius Delphi: p̄secrādo aureis lris q̄ sunt hæc. Nosce se quēq; Iuena. E coelo descēdit ὕποστεινόν. Et nihil nimitū cupere. Comitēq; æris alieni ac litis esse miserā ¶ Sed neq; declamet: uidēdū eē docet: ne amator loquēdo declamare uideat ¶ Certa est fides q̄ r̄nsa Apollinis nūq; fallūt ¶ Ad ppiora uo. uocor ad ea: quæ magis p̄ducūt amāti q̄ q̄ diximus: & q̄ sunt magis ppria: & eo r̄ iuris: sic & in factis. Ad ppiora: uocor populū digessit ab armis Romul⁹ Reddit at̄ auditotē attentū ¶ Credita nō semp: nō semp inqt̄ habebis amicā tibi morigerā: sicut nec terra semper reddit credita fœmina cum fœnore: ex quo colligit nō esse desperādū: sed instādū acrius: & sapiētius ¶ Dubias rates: nauas icert⁹ tos qd̄ sit futurus: aut agēdū cessātib⁹ uētis. ¶ Qd̄ iuuat exiguū ē: plus est qd̄ cruciat: q̄ uoluptas: q̄ ex aīca p̄cipit ¶ Proponāti animū iducat dolor .n. leuior fiet ¶ Quot lepores in Athō: Athon: ut Pli. scri. mōs est Macedoniæ: quē Xerxes rex p̄fariū cōtinēti abscidit in lōgitudine pass. mille q̄ngētoꝝ: adeo sublimis: ut altior æstimet q̄ unū ibres cadūt: qd̄ ideo credit qm̄ in aristiquas in cacumie sustinet: nūq; cineres eluūt: in sūmo oppidū Acrotō fuit: in quo dimidio lōgior q̄ in aliis terris incolētū ætas ppagat: ideo inde hoies Macrobius Græci nostri appellauerūt lōgænos: auctor Solinus. Athona qd̄ nūc mōrē factū appellari putat huius mōrē s̄ meminit et̄ Hero. in. vii. Statius. In gēti tellure. pximus ūbra. Vestit Athō: nemorūq; obscurat imāgie r̄ōrū. Lepus aut̄ a pedum leuitate: quasi leuipes dictus ē ut uoluit Fabius. Idē a q̄busda græce dasyp⁹ appellat: q̄ hēat hirsutos pedes. Pli. tñ dasypodē a lepore distinguit. Lepore plura sūt gn̄a: iter q̄ sūt cuniculi. In alpib⁹ cādidi nascūt. Vtrāq; uī singula habēt: & sine mare æq; gignūt. iō Terētianus ille inqt̄. Tute lepus es & pulpamentū q̄ris qd̄ dictū Liuii Androici poetæ fuisse Vopisc⁹ scri. lep⁹ et̄ solus sup̄cætar: aliēd̄ educās: aliud ī utero pilis uestitū: aliud ī plume: aliud inchoatā gerēs p̄rē: unde isermōibus Hora. Fœcundū lepore appellauit ¶ Pascunt in hy. Hybla fuit urbs Siciliæ: Ab Hyblōe rege dicta: ut uoluit Tucides: hæc postea Megara appellata fuit: unū Maro apes hyblæas appellat q̄ ī Sicilia mel optimū pficiebāt. Marti. Quū dederis s̄culos mediis de collibus hyblæ. Cecropios dicas tu licet eē fauos ¶ Littore. q. c. testæ duriores: qb⁹ ostrea & alia hmōi tegūtur: p̄cha appellatur ¶ Spicula tela cupidinis. Spiculū. n. nō mō iaculū: sed et̄ ferū. & aculeū sagittæ significat. Qu. Curti⁹ Inter p̄mptissimos dimicās Alexā. sagitta id̄ ē: q̄ ī medicature fixa reliquat spiculū: & Pli. li. xvi. ita scribit. Calamis spicula addūt irruocabili hāo noxia & Prop. Nō tot achemēiis armāf̄ fusa sagittis. Spicula ¶ Multo fel. multo dolore. ¶ Tedia ferre sui pati se esse cuiquā molestū ¶ Effuge. de hinc nō est quare tibi possit aīca dicere sensus est. Amōeas te ab aīca: quū te uitabit: qd̄ si feceris nulla erit causa: q̄ ea possit te increpare his uerbis: quibus uitimur ī molestos & ip̄ortūo: uerba at̄ sūt hæc: s̄sus nō obest oī t̄p̄ hoc ē it̄elligētia illa: quā ip̄iti d̄tentionē appellat: semp̄ decet unūquēq;. Sic et̄ Fabius: sensū cōem accipit̄ quadā omniū intelligētia.

Is mihi lasciuī dixit p̄ceptor amoris.

Duc age discipulos ad mea templa tuos
Est ibi diuersum fama celebrata per orbem

Littera: cognosci quæ sibi quemq; iubet.

Qui sibi notus erit: solus sapienter amabit.

Atq; opus ad uires exiget omne suas.

Cui faciem natura dedit: spectetur ab illa.

Cui color est humero sæpe patente cubet

Qui sermone placet: taciturna silentia uitet.

Qui canit: arte canat: qui bibit: arte bibat.

Sed neq; declament medio sermone disertū.

Nec sua uesanus scripta poeta legat.

Sic monuit phœbus: phœbo parete monēti.

Certa dei sacro est huius in ore fides

Ad propiora uocor: quisquis sapiētē amabit

Vincet: & e nostra quod paret arte feret.

Credita non semper sulci cū fœnore reddūt.

Nec semper dubias adiuuat aura rates:

Quod iuuat exiguū ē: plus ē qd̄ lædit amātes

Proponāt animo multa ferenda suo. (bla

Quot lepores in atho: quot apes pascūt ihy

Cerula quot bacchas palladis arbor habet

Littore quot cōchæ: tot sunt in amore dolores

Quæ patimur multo spicula felle madent.

Dicta erit isse: foras quam tu fortasse uidebis

Isse foras. & tu falsa uidere puta.

Clausa tibi fuerit promissa ianua nocte.

Perfer: & immunda ponito corpus humo

Forfitan & uultu mendax ancilla superbo

Dicet: quid nostras possidet iste fores.

Postibus & diræ p̄cibus blandire puellæ.

Et capiti demptas in fore pone rosas.

Quum uolet accedes: quum te uita bit abibis.

Dedecet ingenuos tedia ferre sui

Effuge: dehinc non est: quare tibi possit amica

Dicere: non omni tempore sensus obest.

Nec male dicta puta: nec uerbera ferri puellæ

Turpe: nec ad teneros oscula ferre pedes.
 Quid moror i paruis animus maioribus istat.
 Magna canam: toto pectore uulgas ades.
 Ardua mollimur sed nulla nisi ardua uincunt
 Difficilis nostra poscitur arte labor,
 Riualementer habe: uictoria tecum
 Stabit: eris magni uictor in arce iouis.
 Hæc tibi non hominē: sed quæ crede pelafgas
 Dicere nil istis ars mea maius habet.
 Innuet illa: feras: scribet: ne tange tabellas.
 Vnde uolet ueniat: quaque libebit eat.
 Hæc in legitima præstant uxore mariti.
 Quom tener ad pres tu quoque somne uenis
 Hac ego confiteor non sum perfectus i arte.
 Quid faciã: monitis sum minor ipse meis.
 Me ne palam nostræ det quisque signa puellæ.
 Et patiar: ne me quolibet ira ferat.
 Oscula uir dederat memini suus: oscula quæst
 Sunt data barbaricæ: noster abundat amor
 Non semel hoc uitiū nocuit mihi: doctior ille est
 Quo ueniunt alii conciliante uiri.
 Sed melius nescisse fuit: sine furta tegantur.
 Nec fugiat uicto falsus ab ore pudor.
 Quo magis o iuuenes dependere pte uas
 Peccent: peccantes uerba dedisse putent.
 Crescit amor pensis ubi par fortuna duorum est
 In causam damni perstat uterque sui.
 Fabula narratur toto notissima celo.
 Mulciberi capti marisq; uenitq; dolis.
 Mars pater infano ueneris turbatus amore
 De duce terribili factus amator erat.
 Nec uenus orant: nec enim dea mollior ulla est
 Rustica gradiuo: difficilisq; fuit.
 Ah quoties lasciuia pedes risisse mariti
 Dicitur: & duras igne uel arte manus.
 Marte palam simul est uulcanum imitata decebat.
 Multaque cum forma gratia mista fuit.
 Sed bene concubitus primo celare solebat.
 Plena uerecundi culpa pudoris erat.
 Indicio solis (quis sole fallere posset)
 Cognita uulcano coniugis acta sua.
 Quam mala sol exempla mouet pete munus ab ipsa.
 Et tibi si taceas: quod dare possit: habet
 Mulciber obscuros lectum circaque superque

¶ Difficilis labor: ut patenti animo riuale feras: quod
 perquam difficile est ostendit Propertius dicens. Riualementer
 possū non ego ferre Iouem ¶ Eris magni uictor in ar
 ce iouis. Triumphabis de amica: ut imperatores qui tri
 umphantes ad ædē Iouis capitolini uehebant triu
 phali curru: Quærcus pelafgas: Pelafgi (ut docet
 Strabo) Dodonæum Iouis templum destruxerunt subie
 ctū moti Tamato ceterum fontibus circa radices cele
 brato. In eo loco Probus grammaticus scribit colu
 bas: & quæst hūana uoce riuale dedisse. Vir. At pha
 bite grais oracula quærcus Stadius lib. iii. Cerci aut
 frōdes lucis: quæ fama molossis. Chærias sonuisse
 tibi: ubi Laetius scribit in Epiroticis quærcubus sedē
 tes colubas futura prædixisse sciscitantibus. Scribit et
 Herodo. lib. ii. Dodonæum oraculum omnium: quod apud
 Græcos sunt oraculorum: uetustissimum fuisse: & colu
 bas duas ex Ægypto: alteram in Aphricā: alteram Do
 donæ euoluisse: utraq; nigrā: Dodonæorum illa fago
 isti dēs hūana uoce elocuta: ēre loci iouis oracu
 lum quod debere: & se interpretē esse: quod ipsi annūciare di
 uinitus fieri. Quæ uero ad Aphros abiit: Iouis
 Amōis oraculum quod iussit. Mulieres autem eas fuisse
 quæst: & eas ad Dodonæis colubas appellari: ut la
 tius præsequitur Hero. ¶ Maius istis: ut riuale feras patie
 ter. ¶ Innuet illa nutu signabit riuale ¶ Feras: pa
 tiare ¶ Scribet ad riuale ¶ Ne tange tabellas: ne re
 signa istas. ¶ Hæc præstāt: ut eant: quo uelint. ¶ Quom
 uenis ad pres: quom dormit maritus ¶ Dat signa: in
 nuit. ¶ Doctior ille: qui sibi conciliat puellam: patie do
 ad eam alios quoque amores accedere ¶ Nec fugiat
 uicto: peccandi pudor semel ab ea læsus: & perit
 si fugerit: ex eius ore: reddet illam minus uerecundam
 in peccando: quod exemplo Martis & ueneris ita esse
 ostendit ¶ Nec pudor falsus: nec uerecundia peccandi
 quod falso pre tulit ¶ Fugiat ab ore uicto abeat ab ea
 dephesa in crimine cum alio amate ¶ Verba dedisse
 fere decepisse. Terentius. Cui uerba dare difficile
 est ¶ Crescit amor pensis: dephesi in amor mutuo
 se magis amat. ¶ Vbi par fortuna duorum: & quom
 eadē est fortuna riuale: & amicæ ¶ Perstat in cas sui
 damni: permanet contra causam: ex qua dantur & ignominia na
 scit. ¶ Fabula narrat. Hæc fabula in quarto met. ele
 gatissime est describit Oui. ¶ Mulciberis: Vulcanus
 qui a mulcedo mulciber appellat: quom ut scri. Ma
 cro. Ignis sit: & omnia mulcet. Scri. Diodo. Vulcanum
 ferri artis: auris: argenti: omniumque que arte fabricantur arte
 inuenisse: ceterosque docuisse: quom hanc regem opi
 fices omnes uota: sacraque huic deo maxime facientes:
 ignem in æternam memoriã suscepti beneficii Vulca
 num uocauere. Illud sciendum quod Mulciber (ut est autor
 Priscianus) a mulcedo & ibi compositum melius sim
 plicis declinationem suat: Ci. i. li. ii. Tuscu. Iouisque
 nume Mulcibris asciuit Mare. Vbi notandum quod Pri
 sci. melius dixit simplicis declinationem sequi: quia est se
 cundum: ut hic apud Oui. & ita in uetustis fere omnibus co
 dices legitur ¶ De duce terribili: de bellicoso du
 ctore ¶ Pedes mariti: est. n. claudus Vulcanus: quod
 ideo fingit: quom ut Ser. scri. flamma nunquam recta ice
 dit ¶ Marte palam: coram Marte. Liuius lib. vi. Inde
 rem creditori palam populo soluit. ¶ Simul est Vul
 canum imitata: postquam Vulcanum claudicantem expressit.

Dodonæi
Iouis tem
plum

Colubæ

Mulciber

Vulcanus
claudus

DE ARTE AMANDI

Lénos insula ¶ Dispōit laqueos apte collocat rhaetia tenuissima. ¶ Figit iter lemnō: Lemnos insula est in Aegæo mari ante morē Atona: ut Plinius scri. Oppida habuit Ephestiā & Myrinā: in cuius forē solsticio Athō iaculabat umbrā. In eā insulā: ut Valerius Flaccus lib. ii. docet Iuppiter Vulcanū e cælo deiecit. Nā quū ille iratus cœlestes e cælo expulisset: & Iunonē uinculis alligasset in olympto Vulcan⁹ uoluit matrē liberare. Vnde ipse apud Homerū i primo Iliados ita alloquit matrē iunonē. Fer mī patiēter: & licet cām dolēdi habeas: aq̄animitē tolera iperū Iouis: ut ne forte cogar cū mœstitia tātā: adeste testis plagarū: quas ille tibi iponeret nec dulcissimā mīi opitu-
Vulcanus in lénon precipitat⁹ lari queā aduersus hūc deo: multo accerrimū: id quod expertus sū: & qdē malo meo: & nūc tibi timeos: Si qdē quū te aliqñ ab illius uerberātis manib⁹ eripere conareris: p̄e abste ī auxiliātē uersus p̄ pedē me phēdit rotatūq; e cælo deiecit in terram. Erat autē tūc solis ort⁹: a q̄ ora p̄ totū illū diē usq; ad tenebras p̄ inane aeris labēs in Lénō insula allisus sū ibi me pene exanimen idigenæ prinus accurētēs suscepērūt ac focillarūt: hīc a poetis Lénus & Tardipes appellat. Catullus. Scripta Tardipedi deo data: In Lénō autē: ut Solius scri. Vulcan⁹ colebat. Ouid. in fast. Vulcanū telus Hysiphilæa colit. ¶ Amātes: mīem: & Venerē. ¶ Hic aliq; ad hoc spectaculū a Vulcano itro duct⁹. ¶ Vix p̄cib⁹ neptūne tuis. Venus. n. dī nata ex spūa maris: ideo p̄ ea ille Vulcanū exorauit: ut uincula solueret. ¶ Mars cretē occupat: in Cretā insulā p̄cessit: ubi creat⁹ dī: hic priō fabricatis armis armauit milites. pugnandi morē iduxit: eos q̄ diu aduersi eēt itersicjēs: ut docet Diodorus. ¶ Illa Paphon: Venus Paphon abiit. Est. n. urbs Cypri duplex. Paphos. s. & Palepaphos. i. antiq̄ Paphos: utraq; Veneri sacra unde Venerē Paphiā & Palepaphiā appellam⁹. ¶ Hoc tibi p̄fecit Vulcan⁹: qd̄ p̄fuerit Vulcanō Martis: & Veneris furta detexisse oñdit. ¶ Deprēsa Dione: dephēsa. Coitus. Diōe autē nymp̄ha fuit Oceani: & Tethios filia: ex q̄ Iuppiter Venerē sustulit. Sed ponit plerūq; p̄ coitu: & uenere: ut hoc in loco: & i fastis. Hyppolyte ifelix uelles coluisse Dionē. ¶ Arcana uerba: ifas: amica ad riuale missas arcana p̄tinētēs. ¶ Ista uiri captēt: intercipiāt alienas ifas: q̄ uolūt puniri exilio: nā: ut scri. Bartolus ad legē Corneliā de fal. Qui apuit alienas ifas ut aduersario mittētis oñdat. incidit in poenā: falsi: eius legi poena est in seruos ultimū suppliciū: in liberos uero deportatio. i. exiliū perpetuū: exilio autē dānatis aq̄ & ignis iterdici solet. Oui. in fast. An q̄ in his uitæ cā: hic pdidit exul. Quos faciet iustos: quos faciet iusticiā seruare: & nō resignare aliena s ifas. ¶ En iterū restator. in priō. n. reiecerat matronas ab hoc opere. ¶ Lege remissū: p̄cessum lege. ¶ Nulla instituta: nulla matrona: qd̄ sit instituta: abūde dictū est in priō. ¶ Ludis: ridet: uiolat: aut ascribit. quod faciūt poetæ. Vir. Ludere quæ uellē calāo permisit agresti. ¶ Quis cereris ritus: scribit Diod. Cererē Proserpinā querentē facibus in Ætna accēs: uarias partes pagrasse: hoiesq; q̄ eā grate suscepant frumenti usum docuisse. Pri mi fuerūt Siculi deinde Atheniēs: q̄ hāc deā publice p̄ cæteris coluere: quū sacrificiis amplissimis: tum Eleusina mysteriis q̄ antiq̄tate castimōiaq; ap̄ hoies sūt uulgata idē ēt scri. i. vi. Cererē: & ifidē eē deā & in eodē de Cerere loquēs hęc ait. Quæ de hmōi cerimōiis singulatim tradūt in arcanis seruātur solis initiatis nota Herod. quoq; in. ii. ita scri. de Ceretis quoq; initiatiōe: quā græci Thesmophoria uocāt: hoc est legūlatiōes: absit ut eloquat: nisi q̄tenus sanctū ē de illa dicere. Apuleius i ultimo mer. Dicerē si dicerē liceret: cognosceres si liceret audire: sed parē noxā p̄traherēt aures & linguæ illæ temerariæ curiositatis & Iustinus. Mysteria cereris atticæ nulla magis res: & q̄ silētio sacra sūt Vñ Macro. scri. Mumemiū iter philosophos occulorē auriolum offensam numinū exptū: q̄ Eleusina sacra iteptādo uulgauerit. ¶ Magna q̄ threi. sa. rep. sa. Sacra Cereris: & q̄ fiebāt in Samothracia secreta fuisse docet Diodo. i. vi. his uerbis. Nā cerimōia: q̄s Atheniēs oīum celeberrimas in Eleusina faciūt quoq; i Samothracia atq; in Thracia Vñ eas Orphe⁹ sūpsisse tradit. Fuit i Gnofo ap̄ Cretā. prisca lege statutoq; celebrāt: quo palā ē eius mōi cerimōias ab eis ad alias gētes fuisse traductas. Quæq; ap̄ cæteros secreta tradūt: eas palā oīb⁹ noscēdi facultatem apud Cretēses eē qui aut fuerint dii Samothracū multis uerbis. Diony. & Macrobius docent

Disponit laqueos: lumina fallit opus.
 Fingit iter lénon: ueniunt ad fœdus amantes:
 Impliciti laqueis nudus uterq; iacent.
 Conuocat ille deos: præbēt spectacula capti.
 Vix lachrymas uenerem continuisse putāt
 Non uultus texisse suos: non deniq; possunt.
 Partibus obscœnis opposuisse manus.
 Hic aliquis ridens in me fortissime mauors.
 Si tibi sunt oneri uincula tranfer ait.
 Vix precibus neptunne tuis captiua resoluit
 Corpora: mars creten: occupat illa paphon.
 Hoc tibi profecit uulcane: quod ante tegebāt
 Liberius faciunt: & pudor omnis abest.
 Sæpe tamen demens stulte fecisse fateris.
 Teq; ferunt iræ penituisse tuæ.
 Hoc uerui: uos ecce uetat deprehēsa dione
 Insidias illas: quas tulit ipsa: dare.
 Nec uos riuale laqueos disponite: nec uos
 Excipite arcana uerba notata manu.
 Ista uiri captent: si iam captanda probabunt.
 Quos faciet iustos ignis & unda uiros
 En iterum testor: nihil hic: nisi lege remissum
 Luditur: in nostris instituta nulla iocis.
 Quis cereris ritus audet uulgare prophanus

**Phaphon
 Palepaphos**

Dione

**Pœna
 apientis
 ifas alie-
 nas
 Lex fal.
 Deporta-
 tio
 Cereris
 sacra**

Thesmophoria

**Ceremoniæ famo-
 thracum**

Threicia samo. Samo: quā Maro Samothraciam appellauit cōposito noīe (ut Diony. uoluit) a p̄ditoꝝ Samo Mercurii filio & nymphæ Cyllenidos Rhenæ & Thracia: cuius est insula: prius Dardania dicta fuit ut Pli. tradit. Diodo. scri. Myrinā Amazonū reginā quāsdā sibi subdidisse īfulas tēpestate coorta: quū uorū matri deoꝝ pro salute fecisset: ad unā ex his solitariā p̄fecta: iuxta quoddā insoniū ei deā īfulā sacrauit: recta ara sacra solēnia celebrauit: noīasse īfulā ferūt Samothracē qđ a Græcis sacra insula interpretat. Quidā hi stōrici tradūt eā primū appellatā Samū ab incolis: postea a Thracibus Samothracē cognominatā. Alii Amazonibus in Epirū aduētantibus: ferunt deoꝝ matrē hac oblectatam īfulas & alios quosdā in eas: & filios: quos Corybantas dicūt traduxisse: q̄s uero eoꝝ extiterit p̄ in arcanis sacroꝝ tradit. Monstrasse quoꝝ ea ferūt: quæ nūc in ea seruant mysteria: tēplūq; Asylū statuisse. Quā bene qđ frustra exēplo Tātali docet arcana nō esse deregēda. Tātalus enī (ut D. o. scri.) fuit Iouis filius ex Plote nymphā: diuitiis: & gl̄ia insignis: Paphlagoniā habitauit: diis ob generis claritatem acceptissimus: quoꝝ secreta in quīuio eoꝝ cognita: quū hoībus p̄tulisset: & uiuus p̄cēnā tulit: & post mortē apud inferos eē meruit: dī cēte Statio. Et s̄uæ perit iniuria mēsa. Seruus putauit: Tantalū ideo esse ad inferos detrusū: qđ diis hospitib; Pelopē filiū epulandū apposuisset: qđ falsum est. Garrulus: qui deoꝝ secreta hoībus p̄tulit. In media aqua: quis enim & pomis ori admotis esurit atq; sitit. Ouid. Poma pater Pelopis p̄sentia quærit: & idem Semp eget liq̄dis: semp abūdat aq̄s. Tibul. Tātalus est illic: & circū stagnas: sed ac̄rē. lamīā poturi deserit unda sitim. Macro. scribit p̄ Tātālū eos designari: quos magis: magisq; ac̄rē dī desiderii cogit: p̄sentem copīā nō uidere: & influētia inopes ægestatis: mala in ubertate patiunt: nesciētes parta respicere: idū egent habēdis. Cistis: loco tuto & secreto. Alludit aut̄ ad Ceteris sacra: quæ more attico in cistulis recōdita capitibus uirginū sustinebant: quas Canephoras appellabāt. Horatius. Ut attica uirgo. Quum sacris ceteris p̄cedit fuscus hydaspes. De his Pausanias in primo ita scribit. Duæ uirgines nō p̄cul a Polyadis tēplo habitāt: eas Canephoras Athenienses nuncupant: apud deā quodam tempore permanent: & adueniente die festo: hac noctu agunt: capiti imponunt onus: qđ Minetux sacerdos dat illis gestandum: nec sacerdos: quæ id dat: nec ipse quæ gestant: quidnam id sit intelligunt. Est autem non procul in urbis parte quidam muroꝝ ambitus: qui ueneris in hortis dicitur: quæ descensus est sub terram sponte factus: eo uirgines descendunt: sibiq; relictis: quæ ferebant: aliud nescio quid optum tollunt. Has uirgines iā hic relinquentes: alias eoꝝ loco in arcē ducunt. Nec caua uesantis: nec inanis galeæ pulsus: tanq̄ ære Corybantū: aut tubæ clangore oīb; retegant: uult enī uenus celari sua furta: Sane p̄ caua æra poetæ tubas designāt. Virg. Specula misenus ab alta. Aere cauo: p̄ flexū uero æs cornu intelligimus: quo in p̄liis utebant maiores. Qui. Nō tuba directi: nō æris cornua flexi: qđ aut̄ cornua: qđ in p̄liis utebant ærea fuerūt: docet Maro eo uersu. Aereaq; assensu p̄spirāt cornua rauco. Et Vegetius in. 2. lib. de re militari: cui uerba hæc sunt: Tubicines: Cornicines: & Buccinatores: qđ tuba uel æreo cornu uel buccina cōmittere solent p̄celium. Melius tñ est: ut per flexū æs buccinā intelligamus: inā Vegetius li. 3. scribit: tubam eā appellari: quæ directa sit: buccinā: quæ in semetipsum æreo circulo flectitur: cornu uero: quod ex uris agrestibus argento nexum: temperatum arte & spiritu canētis flatu emittit auditū. Idē libro secundo ita scribit. Habet præterea legio: tubicines: cornicines: buccinatores: tubicines ad bellum uocant milites: & rursus receptui canentes reuocant. Cornicines & buccinatores erant ornāmētum totius legionis in ingressu conflictu & eius reditu. Ouidius in metamorpho. appellat adūcum cornu: obliquā tibiam: dextra partem unum: sinistra duo foramina habentem: quam Mida in Phrygia inuenit: ut Plinius tradit. Ea in sacris adhibebat. Catullus. Tibicē: ubi canit phryx curuo graue calamo: & Ouidius in quarto Fast. Protinus inflexo Berecynthia tympana cornu. Flauit. Attamen inter nos: quis arcana ueneris quottidie uersent inter amantes: uolunt tamē celari. Non sub Ioue: non in luce: & in aperto: Horatius. Mane sub Ioue frigidus uenator. At nūc nocturnis: eos dānat: qđ nocte ægerūt: die p̄ferunt.

Samo-
thracia
Dardania

Magnaq; threicia sacra reperta samo.

Eximia est uirtus præstare silentia rebus.

At contra grauis est culpa tacenda loqui.

Quā bene: qđ frustra captatis arbore pomis

Tantalus in media garrulus aret aqua.

Præcipue cytherea iubet sua sacra taceri.

Admoneat ueniat ne quis ad illa loquax

Condita si non sunt ueneris mysteria cistis:

Nec caua uesantis ic̄tibus æra sonant

Attamen inter nos medio uersantur in usu.

Sed sic inter nos ut latuisse uelint,

Ipsa uenus pubem: quoties uelamina ponit.

Protegitur leua semireducta manu.

In medio: passimq; coit pecus: hoc quoq; uiso

Auertit uultus: sæpe puella suos.

Conueniunt thalami furtis: & ianua nostris.

Parq; subiecta ueste pudenda latet.

Et si non tenebras: at quiddam nubis opacæ

Quærimus: atq; aliqd luce patente minus.

Tū quoq; quū solē nodū phibeat: & imbrem

Tegula: sed quercus tecta cibumq; dabat.

In nēore: atq; ātris: n̄ sub ioue iūcta uoluptas

Tanta rudi populo cura pudoris erat

agnominatā. Alii Amazonibus in Epirū aduētantibus: ferunt deoꝝ matrē hac oblectatam īfulas & alios quosdā in eas: & filios: quos Corybantas dicūt traduxisse: q̄s uero eoꝝ extiterit p̄ in arcanis sacroꝝ tradit. Monstrasse quoꝝ ea ferūt: quæ nūc in ea seruant mysteria: tēplūq; Asylū statuisse. Quā bene qđ frustra exēplo Tātali docet arcana nō esse deregēda. Tātalus enī (ut D. o. scri.) fuit Iouis filius ex Plote nymphā: diuitiis: & gl̄ia insignis: Paphlagoniā habitauit: diis ob generis claritatem acceptissimus: quoꝝ secreta in quīuio eoꝝ cognita: quū hoībus p̄tulisset: & uiuus p̄cēnā tulit: & post mortē apud inferos eē meruit: dī cēte Statio. Et s̄uæ perit iniuria mēsa. Seruus putauit: Tantalū ideo esse ad inferos detrusū: qđ diis hospitib; Pelopē filiū epulandū apposuisset: qđ falsum est. Garrulus: qui deoꝝ secreta hoībus p̄tulit. In media aqua: quis enim & pomis ori admotis esurit atq; sitit. Ouid. Poma pater Pelopis p̄sentia quærit: & idem Semp eget liq̄dis: semp abūdat aq̄s. Tibul. Tātalus est illic: & circū stagnas: sed ac̄rē. lamīā poturi deserit unda sitim. Macro. scribit p̄ Tātālū eos designari: quos magis: magisq; ac̄rē dī desiderii cogit: p̄sentem copīā nō uidere: & influētia inopes ægestatis: mala in ubertate patiunt: nesciētes parta respicere: idū egent habēdis. Cistis: loco tuto & secreto. Alludit aut̄ ad Ceteris sacra: quæ more attico in cistulis recōdita capitibus uirginū sustinebant: quas Canephoras appellabāt. Horatius. Ut attica uirgo. Quum sacris ceteris p̄cedit fuscus hydaspes. De his Pausanias in primo ita scribit. Duæ uirgines nō p̄cul a Polyadis tēplo habitāt: eas Canephoras Athenienses nuncupant: apud deā quodam tempore permanent: & adueniente die festo: hac noctu agunt: capiti imponunt onus: qđ Minetux sacerdos dat illis gestandum: nec sacerdos: quæ id dat: nec ipse quæ gestant: quidnam id sit intelligunt. Est autem non procul in urbis parte quidam muroꝝ ambitus: qui ueneris in hortis dicitur: quæ descensus est sub terram sponte factus: eo uirgines descendunt: sibiq; relictis: quæ ferebant: aliud nescio quid optum tollunt. Has uirgines iā hic relinquentes: alias eoꝝ loco in arcē ducunt. Nec caua uesantis: nec inanis galeæ pulsus: tanq̄ ære Corybantū: aut tubæ clangore oīb; retegant: uult enī uenus celari sua furta: Sane p̄ caua æra poetæ tubas designāt. Virg. Specula misenus ab alta. Aere cauo: p̄ flexū uero æs cornu intelligimus: quo in p̄liis utebant maiores. Qui. Nō tuba directi: nō æris cornua flexi: qđ aut̄ cornua: qđ in p̄liis utebant ærea fuerūt: docet Maro eo uersu. Aereaq; assensu p̄spirāt cornua rauco. Et Vegetius in. 2. lib. de re militari: cui uerba hæc sunt: Tubicines: Cornicines: & Buccinatores: qđ tuba uel æreo cornu uel buccina cōmittere solent p̄celium. Melius tñ est: ut per flexū æs buccinā intelligamus: inā Vegetius li. 3. scribit: tubam eā appellari: quæ directa sit: buccinā: quæ in semetipsum æreo circulo flectitur: cornu uero: quod ex uris agrestibus argento nexum: temperatum arte & spiritu canētis flatu emittit auditū. Idē libro secundo ita scribit. Habet præterea legio: tubicines: cornicines: buccinatores: tubicines ad bellum uocant milites: & rursus receptui canentes reuocant. Cornicines & buccinatores erant ornāmētum totius legionis in ingressu conflictu & eius reditu. Ouidius in metamorpho. appellat adūcum cornu: obliquā tibiam: dextra partem unum: sinistra duo foramina habentem: quam Mida in Phrygia inuenit: ut Plinius tradit. Ea in sacris adhibebat. Catullus. Tibicē: ubi canit phryx curuo graue calamo: & Ouidius in quarto Fast. Protinus inflexo Berecynthia tympana cornu. Flauit. Attamen inter nos: quis arcana ueneris quottidie uersent inter amantes: uolunt tamē celari. Non sub Ioue: non in luce: & in aperto: Horatius. Mane sub Ioue frigidus uenator. At nūc nocturnis: eos dānat: qđ nocte ægerūt: die p̄ferunt.

Tantali
fabula
Tantali
supplicii

Canepho'
ræ

Cauū æs
Flexū æs

dam tempore permanent: & adueniente die festo: hac noctu agunt: capiti imponunt onus: qđ Minetux sacerdos dat illis gestandum: nec sacerdos: quæ id dat: nec ipse quæ gestant: quidnam id sit intelligunt. Est autem non procul in urbis parte quidam muroꝝ ambitus: qui ueneris in hortis dicitur: quæ descensus est sub terram sponte factus: eo uirgines descendunt: sibiq; relictis: quæ ferebant: aliud nescio quid optum tollunt. Has uirgines iā hic relinquentes: alias eoꝝ loco in arcē ducunt. Nec caua uesantis: nec inanis galeæ pulsus: tanq̄ ære Corybantū: aut tubæ clangore oīb; retegant: uult enī uenus celari sua furta: Sane p̄ caua æra poetæ tubas designāt. Virg. Specula misenus ab alta. Aere cauo: p̄ flexū uero æs cornu intelligimus: quo in p̄liis utebant maiores. Qui. Nō tuba directi: nō æris cornua flexi: qđ aut̄ cornua: qđ in p̄liis utebant ærea fuerūt: docet Maro eo uersu. Aereaq; assensu p̄spirāt cornua rauco. Et Vegetius in. 2. lib. de re militari: cui uerba hæc sunt: Tubicines: Cornicines: & Buccinatores: qđ tuba uel æreo cornu uel buccina cōmittere solent p̄celium. Melius tñ est: ut per flexū æs buccinā intelligamus: inā Vegetius li. 3. scribit: tubam eā appellari: quæ directa sit: buccinā: quæ in semetipsum æreo circulo flectitur: cornu uero: quod ex uris agrestibus argento nexum: temperatum arte & spiritu canētis flatu emittit auditū. Idē libro secundo ita scribit. Habet præterea legio: tubicines: cornicines: buccinatores: tubicines ad bellum uocant milites: & rursus receptui canentes reuocant. Cornicines & buccinatores erant ornāmētum totius legionis in ingressu conflictu & eius reditu. Ouidius in metamorpho. appellat adūcum cornu: obliquā tibiam: dextra partem unum: sinistra duo foramina habentem: quam Mida in Phrygia inuenit: ut Plinius tradit. Ea in sacris adhibebat. Catullus. Tibicē: ubi canit phryx curuo graue calamo: & Ouidius in quarto Fast. Protinus inflexo Berecynthia tympana cornu. Flauit. Attamen inter nos: quis arcana ueneris quottidie uersent inter amantes: uolunt tamē celari. Non sub Ioue: non in luce: & in aperto: Horatius. Mane sub Ioue frigidus uenator. At nūc nocturnis: eos dānat: qđ nocte ægerūt: die p̄ferunt.

DE ARTE AMANDI

Perse⁹ ac-
cepit tala-
ria a Mer-
curio

Andro-
mache

Pix illyri-
ca
Illyrii

Censuræ
officium

¶ Nec desunt quas tu: nō mō puellas: quæ tuæ nō fuerūt oñdis: sed ēt quas nunq̄ attigisti. Quæ ue. ne. quæ dicerēt nō eē uera: siq; ueq; exigeret. Et nulli: nō oibus puellis. Hñt crimē: criminationē. ¶ Vbi nois ex. adul. qñ extat nō re adulter: sed solo noie. Nos ēt ue. par. colligit amātes ueros amores: mime aut parce debere. p̄fiteri. Furta my. clausa & secreta. Nec su. andr. Andromedæ fusca fuisse dī. Oui. An dromedæ patriæ fusca colore suæ: placuit tñ illa Perseo: qui eam a ceto liberauit: & uxorē duxit. Pēna mo. talaria designat. Perseus enim a Mercurio dilectus talaria & Petasum accepit: & galeā qua induit. ex aduerso non poterat uideri. Accepit: & a Vulca. falcem ex ad. amante factam: qua Medusam Gor gona interfecit: auctor Higi. ¶ Omnibus Andro ma. Andromache filia fuit Aetionis Thebarum regis: uxorq; Hectoris: grandi corpore. Iuue. An dromachen a fronte uidebis: ea nomen accepit a uirili pugna. ¶ Unus qui modi. dice. quis Andro mache esset grandi statuta: id tñ tanq̄ uitium illi nunq̄ exprobrauit Hector maritus: imo eam esse modicam dicebat. ¶ Male. s. moleste fers puellæ uitium. ¶ Incipiens. a. nouus amor. ¶ Dum no. uus in uiri. insitionem intelligit: de qua alias plu ra dicemus. ¶ Omnia sen. oia uitia notat. ¶ No. uæ na. Iunencæ nondum assuetæ Taurum pati. ¶ Tauroq; terga recusant: qui non didicere coi tum pati: aut hoc dicit ppter tauroq; pondus: nā Pli. scri. fœminas taurorum uim non tolerare: & hanc ob causam ingredi in conceptu: aut certe p tauroq; terga coria bubula intellige: quæ primo solemus reiicere ppter eoq; malum odorem: At quum quis diutius illum pertulerit: uidet odor il le non tam fœdus: q̄ antea: coria aut bubula de tracta male olent: quæ admodum etiam pelles ca ninæ. Martia. Non detracta cani transfiberina cu tis. ¶ Nominibus mo. li. puellæ uitia aliqua hone sta appellatiōe poteris imminuere. ¶ Pice il. quæ in Illyria nascitur. Illyrios: ut Appia. tradit. Græ ci eos existimant: qui supra Macedonia & Thra ciam a Chaonis: & Thesprotis ad fluium Istruz sedes habent. Hi sic cognominati sunt ab Illyrio Polyphemi & Galathææ filio. De Illyria. plura di cemus in cōmentariis tristium Ouidii: quæ ppe diem edemus. ¶ Proximitate bo. mutando uitium in bonum. ¶ Aut. q. s. n. cōsule: aut quo anno na ta sit. Per p̄sules enim tpa numerabant Romani. Sueto. Sequētibsq; p̄sulibus flamē Dialis desti natus est: & Martia. Bis iam pene tibi p̄sul trigesi mus instat. Quæ. r. m. c. h. qd̄ cēsorū est officium quā rem docet Plutar. in uita Catonis his uerbis: Cēsura: quū alias res: ut uero: ut mores uitasq; discutiatur: plurimo imperio: ac p̄tate est: Vtiq; de nuptiis: de liberorū p̄creatiōe: de uiuēdi rōne: de quiuuis diligēter inq̄rat: nullā deniq; oium cupi ditatū: ac institutionū esse: qñ adoriri indagareq; nō oporteat: h̄ quū. oium magistratū facile p̄iceps sit: uniuersæ reipu. supremū: & p̄fectissimū: locum hēt. Et Cice. li. iii. de legibus i. a scri. Cen sores populi: ciuitates: soboles: familias: pecunias q; cēsento: urbis tēpla: uias: aquas: ærarū: uecti galia tuento: populiq; partes in tribus distribuūt: exinde pecunias: ciuitatis ord. nes p̄tunt: eq tum peditūq; prolem distribuunt: cælibes esse prohibento: mores populi regunt: probrū in se natu nō reliquō: bini sūto: magistratū qñquēniū hñto: reli. maḡrat. ānui sūto: eaq; p̄tās sp̄esto.

At nunc nocturnis titulos imponimus actis.
Atq; emitur magno nil nisi posse loqui.
S. ilicet excuties oēs: ubi quæq; puella est.
Cui libet ut dicas hæc quoq; nostra fuit.
Nec desunt: quas tu digitis ostendere possis.
Nec q̄q̄ atigeris: fabula turpis erit.
Parua quæror: singūt qdā quæ uera negarēt.
Et nulli non se concubuisse ferunt.
Corpore si nequeunt: qd̄ p̄nt nomine tãgunt.
Famaq; non facto crimine crimen habet.
I nunc claude fores custos odiosæ puellæ.
Et centum duris postibus adde seras.
Quid tuti superest: ubi nominis extat adulter
Et credi: quod non contingit esse cupit.
Nos etiam ueros parce profitemur amores.
Tecta; sunt solida mystica furta fide.
Parcite præterea uitia exprobrare puellis.
Vile quæ multis dissimulasse fuit.
Nec su? adromedæ color est obiectus ab illo.
Mobilis in geminō cui pede penna fuit
Oibus andromache uisa est speciosior æquo.
Unus qui modicam diceret hector erat.
Qd̄ male fers assuesce feres bñ: mlt̄a uetustas
Lenit: at incipiens omnia sentit amor.
Dum nouus in uiridi coalescit cortice ramus
Concutiat tenerum quælibet aura cadet.
Mox etiam uentis spatium durata resistit.
Firmaq; ad optiuas arbor habebit opes.
Eximit ipsa dies omnis de corpore mendas.
Quodq; fuit uitium: desinit esse mora.
Ferre nouæ nares taurorum terga recusant.
Assiduo domitas tempore fallit odor.
Nominibus mollire licet mala: fusca uocetur.
Nigrior illyrica cui pice sanguis erit
Si læta est: ueneri similis: si flaua mineruæ.
Sit gracilis macie quæ male uisa sua est.
Dic agile: quæcūq; breuis: quæ turgida plenā
Et lateat uitium proximitate boni.
Nec quotus anus eat: nec quo sit nata reqre.

¶ Si flo. ca. si caret florēti aetate. Eas autē intelligit: de quibus supra ita scri. ¶ Si te for. iu. se. & sapiētiōr aetas: Sic & Terētiānus. Parme. florē aetatis appellauit puellam. xvi. āno. ¶ Albētes co. capillos canos. ¶ Aut hęc quę caruit flore aetatis. ¶ Aut se. au. r paulo maturior. ¶ Iste feret segetes: aetate carentē flore itelligit ex qua fructus tanq̄ ex agro sperādos eē dicit. ¶ Iste. f. a. ista erit amāda. ¶ Tolerate la. nō umbratili uita marcescēdū esse dicit. ¶ Hęc quoq; militia est: militāt & qui amāt: est. n. amor militiae spēs. ¶ Hęc quoq; se. op. in amore quoq; est spes lucrā di coitū. ¶ Adde qd̄ est illis: qd̄ in maturiori aetate sperandū sit docet.

Consule: quę rigidus munera censor hēt.
Præcipue si flore caret: meliusq; peractū est.
Tēpus: & albentes iam ligat illa comas.
Vtilis o iuuenes aut hęc: aut serior aetas.
Iste feret segetes: iste ferendus ager.
Dum uires anniq; sinunt tolerate labores.
Iam ueniet tacito curua senecta pede.
Aut mare nauigiis: aut uomere scindite terrā
Aut fera belligeras addite in arma manus.
Aut latus & uires operamq; afferte puellis.
Hęc quoq; militia ē: hęc quoq; fecit opus.
Adde quod est illis operū prudētia maior.
Solutus & artifices qui facit usus adest.
Illæ mundiciis annorum damna rependunt.
Et faciunt cura: ne uideantur anus.
Vtq; uelis uenerem iungūt per mille figuras
Inuenit plures nulla tabella modos.
Illis sentitur non irritata uoluptas.
Qd̄ iuuat ex æquo scēmina uirq; ferunt.
Odi concubitus: qui non utrinq; resoluunt.
Hoc est cur pueri tangar amore minus
Odi quę præbet: quia sic præbere necesse est.
Siccaq; de lana cogitat illa sua.
Quę dat officio: nō est mihi grata uoluptas
Officium faciat nulla puella mihi.
Me uoces audire iuuat sua gaudia fessas.
Vtq; morer: memet sustineamq; roget.
Aspiciam domine uictos amentis ocellos.
Langueat: & tangi se uetet illa diu.
Hęc bona nō primæ tribuit natura iuuentæ.
Quę cito post septē lustra uenire solent.
Qui ppāt noua musta bibāt: mihi fūdat auitū
Consulibus priscis condita testa merum.
Nec platanus nisi fera potest obsistere uento.
Et ledunt nudos prata nouella pedes.
Scilicet hermionē helenæ præponere posses
Et melior gorge: quam sua mater erat
Ad uenerē quicūq; uoles attingere seram.
Si modo duraris: præmia digna feres.

¶ Opera: actionū ad coitū prinētiū ¶ Maior: q̄ in iuniorib; puellis ¶ Usus: assiduitas ¶ Repēdit: cōpēfant. ¶ Mūditiis: mūdo muliebri. & lautitia q̄ dā. ¶ Et fa. cu. i. sollicitudie efficiūt ¶ Vtq; uelis u. coeūt mille mōis ¶ Nulla ta. nulla tabella q̄tinēs uaria ꝑcubit ḡna: ut libris suis docuit Elephātis: ex qb; Iiberi cubiculū istruxit æditis picturis: q̄ les libri designabāt: uñ & i obsceno carmie Lalage Priapo tabellā dedicās hęc ait. Obscenas rigido deo tabellas. Ducēs ex elephātino. libellis. Dat donū Lalage rogatq; tētes. A liū si pictas op̄ edat ad figuras. Flati⁹ Vopisē scri. librū Elephātū fuisse: i quo senat⁹ ꝑsulta scribebāt ¶ Tractu irri. no. sentiūt illæ iq; quū resoluēdū ē: idq; irritata libidie tactu ipso: & crebra agitatōe ¶ Qd̄ iu. qd̄ placet & delectat. ¶ Ex quo: q̄ uir & scēia pariter resoluuntur. ¶ Ferunt ex æquo: æqualiter resoluuntur: quū sentit scēia irritatā eē libidines qd̄ puellæ iuniores nō faciūt ¶ Odi q̄ ꝑbet: odi illā q̄ ppāt in coitu: ut cito ad lanificiū redeat: qm̄ nullā cum his capio uoluptatē ¶ Sicca: celeritate coit⁹ lassauel q̄ nō resoluta ē ¶ Quę dat of. q̄ bñ ficio & mercede ꝑstat: nō uoluptatis cā ¶ Me uo. au. iu. lasciuia uerba d̄signat: qb; utit⁹ i coitu: sicut uita & aia: qd̄ uerbis græcis notat Iuue. ¶ Hęc b. has uoluptates q̄ sūt i ea: q̄ caret flore ¶ Post sep. lu. post trigēsimū q̄ntū ānū ¶ Priæ iu. puellis minorib; natū ¶ Qui ppant: q̄ cito resoluunt ¶ No. ua mu. puellas iūiotes ¶ Mihi sū. au. det mihi scēminā q̄ expleuit. 35. ānū ¶ Cōsulib; pri. ueteribus ꝑsulib; uina. n. quot ānos h̄ent ꝑ ꝑsules designabāt. Mar. Quę bis frōtino ꝑsule plēa fuit ¶ Cōdita testa: appositio figura ē. i. dolia terræ ifossa: ut fieri solitū fuisse. Pli. i. 14. testat. Idē docet cellas uinarias ex terra fieri solitas: ut ēt nra aetate i insula Cypri fieri ānotauimā ¶ Plinii t̄pibus circa alpes li. gneæ fieri coepe circulisq; cigi ¶ Nec platanus nisi fera pōt. Platan⁹ arbor est umbræ grā tm̄ petita orbe: ut Pli. docet: fuitq; i usu apd̄ Romanos ad umbras iambulationū: quē usū docuer⁹ Athenæ uisæ. n. sūt i achademia primū platani unius umbris. 36. cubitoꝝ luxuriātib; ¶ Mero alebant: id enī cōptū est radicib; ꝑdesse: idē: ut Macro. Scri. Hortē. orator petiit a Cicero. diē actiōis cōmutari: qm̄ ipse erat itur⁹ eo die i tusculanū ad platāos suas uio irrigādas. Platanis romāos i recitatiōe poetarū usos fuisse docet Iuue. quū iqt. F. ðronis platāi ꝑulsaq; marmora clamāt. Mar. Platanū u. duā appellat. Loc⁹ uero platāis ꝑsit⁹ ab eodē Platano appellat⁹ ¶ Obsistere uē. Platāis frig⁹ nocēt & uetos. inuere ēt Pli. uir: scribēs ab his aetate arcedū eē solē: hyeme admittēdū ¶ Hermionē: filia aut Helenæ & Menelai. ¶ Et me. g. Gorge filia fuit Althææ mris Meleagri: & Oenei Regis Calydoiæ ¶ Ad u. f. ad coitū mlieris: q̄. 35. an. excessit.

Elephantidos libelli

Dolia terre ifodias banf Cellæ uinariæ Platanus

Platano

Gorge.

Myrto coronabant
poetæ
Elegi

Nestoris
facundia

Calchas

Ajax the-
malonius

Arma
Achillis
fabricata
a Vulcão.

¶ Conscijs. e. d. musam alloquitur eamque reicit ab amantibus dicturus: quæ ab ipsis foedissima in lecto agitant. ¶ In cap. lyme. i. Hyppodamia ex opido Lyrneso: ut diximus. ¶ Velis maior. maiori cursu: hoc est ne celerius quam amica resoluaris. ¶ De sine: morare. ¶ Quum mo. nō tu. est: quum times dephēdi: si diutius in coitu fueris moratus. ¶ Totis re. totis uiribus. ¶ Admisso equo: celeri equo. ¶ Serta myr. q. res Veneris descripserim: cui myrtus dicata est: qua lyrici & elegi poetæ coronabantur. Papinius. Nūc ab intonsa capiēda myrto ferta: & alibi. Mirisq; incēdere uates. Maluit: & monstra laurū subtexere myrto. Podalirius: fuit æsculapii filius: & frater Machaonis: ut antea dictū est. ¶ Pectore: eloquētia. De Nestore in primo Iliā. ita scri. Home. Surrexit Nestor Pyliog: & iperio & facundia longe princeps: cuius ex ore dulcior melle fūebat orō: uir sapia simul: & annis: siquē tertiā iam ætatē hoīum uiuebat: & cū multis: qui iā decesserāt una floruerat. ¶ Quātus erat cal. ex. Calchas (ut in. i. Iliā. scri. Home.) Testōtis filius fuit longe oīum ariolādi peritia: quā ab Apolline didicerat pstantissimus: atq; oīa cognita hīs: q̄ fuerunt: quæ sunt: quēq; unum Græci ad Troiā ueniētēs dignū putauerūt: cuius diuinationē suæ nauigationis ducē haberēt. Ditis scribit Calchāta fuisse Testoris Troiani filiū: & Haruspice peritissimū: qui ab Apolline monitus: ut dimissis troianis: Græcos sequeretur: deo patuit. Eū scri. Serui? a Mopso peritia diuinādi superatum dolore interisse. ¶ Thelamonius. Aiace Thelamonium uirum fortissimū intelligit: qui multū sua uirtute Græcis pfuit: demum superatus in iudicio: & petitione armorū ab Vlysse in furorem uersus est: & acceptis lotis discurrere per siluas: minabaturq; iudicibus: qui arma Vlyssi adiudicassent: & uerberans arbores: & aīalia: credebat iudices ferire. sed quum postea rescisset: quæ per insanā fecerat: pudore affectus: gladio se interemit. De eo multa Quid. in. xiii. meta. ¶ Dederat Vulcanus Achillis mortuo enim Patroclo: & eoq; ab Hectore Achillis armis spoliato: Thetis a Vulca. petiit: ut i eius grām arma filio fabricaret: ita n. & apud Home. in. xviii. Iliā. illum alloquitur. Hac ego nunc gratia ad tua genua supplicatū uenio: ut filio meo breui morituro clypeum: thoracem: ocreas: cassides: tuis malleis fabricatā qualem antea habebat largiatis: petiit fidus amicus a Troianis cæsus: cui? morte mœrens habui pstratus iacet: tum demū Vulca. armis pulcherrime fabricatis ad Achillis matrē attulit: quæ tanq̄ accipiter e niuoso olympo: ad filium deferens properauit. ¶ Muneribus datis: datis armis & pceptis meis. ¶ Superarit lama. subegerit puellam: quam iccirco Amazona appellat: q̄ amantes dicuntur milites esse cupidinis: ut Amazone fœminæ militiam quoq; suam exercent: unde paulo ante dixit: militiæ speciem esse amorem. Et ad Atticum ita scribit Ouidius. Militat omnis amans: & habet sua castra Cupido Attice crede mihi militat omnis amans.

Finis secundi libri.

Conscijs ecce duos accepit lectus amantes.
Ad thalami clausas musa resiste fores.
Spōte sua sine te celeberrima uerba loquent.
Nec manus in lecto leua iacebit iners.
Inuenient digiti quid agant in partibus illis.
In quibus occulte spicula tingit amor.
Fecit i ādromache pri? hoc forissim? hector
Non solum bellis utilis ille fuit
Fecit & in capta lyrneside magnus achilles.
Quū pmeret mollē lapsus ab hoste torū.
Illis te manibus tangi brisei sinebas.
Imbutæ phrygia quæ nece semper erant.
An fuit hoc ipsum: quod te lasciua iuuaret.
Ad tua uictrices membra uenire manus.
Crede mihi ueneris nō est pperāda uoluptas.
Sed sensim tarda perficienda mora.
Quū loca repperis: quæ tāgi fœmīa gaudet.
Non obstat tāgas quo minus illa pudor.
Aspicias oculos tremulo fulgore micantes.
Ut sol in liquida sæpe refulget aqua.
Accedant quæstus: accedat amabile murmur
Et dulces gemitus: aptaq; uerba ioco.
Sed neq; tu dominam uelis maioribus usus
Desere: nec cursus ante eat illa tuos.
Ad metā pperate simul: tunc plena uoluptas
Quum pariter uicti fœmina uirq; iacent.
Hic tibi seruandus tenor est: quū libera dant
Ocia: furtiuum nec timor urget opus.
Quū mora nō tuta est: totis incubere remis.
Vtile: & admisso subdere calcar equo.
Finis adest operi: palmā date grata iuuentus.
Sertaq; odoratæ myrtea ferre comæ.
Quātus apd' danaos podalirius arte medēdi.
Æacides dextra: pectore nestor' erat.
Quātus erat calchas extis: telamonius armis
Autumedon curru: tantus amator ego.
Me uatem celebrate uiri: mihi dicite laudes.
Cantetur toto nomen in orbe meum.
Arma dedi uobis: dederat uulcanus achilli.
- Vincite muneribus: uincit ut ille datis.
Sed quicumq; meo: superarit amazona ferro.
Inscribat spoliis: naso magister erat.
Ecce rogāt teneræ, sibi dem præcepta puellæ.
Vos eritis chartæ proxima cura meæ.

CARTOLOMEI MERVLÆ Enarrationes in ultimum uolumen Ouidii de arte amandi.

ARMA dedi Danais. Fatef Ouidi. se primis duob' uoluminibus dedisse pcepta amatoria: & docuisse amates: quib' modis possent puellas subigere. Nunc e diuerso pollice: se puellis quoq; arma allatur: quibus se tueri possint ptra hoium istus: no' eni æquū fuerat puellas nudas & sine armis in acie descēdere. Ab his uero sperādā eē uictoriā dicit: quib' ip̄a Venus militiæ hui' spectatrix: & p̄iceps magis fauerit Danais uiris pugnātib' ptra puellas: ut Danaï

P. OUIDII NASONIS DE ARTE AMANDI LIBER TERTIVS.

Rma dedi Danais in amazones arma supersunt.

Quæ tibi dem: & turbæ pantasiæ tuæ.

Ite in bella pares: uincant quibus arma Dione

Fauerit: & toto qui uolat orbe puer.
 Nō erat armatis æquum cōcurrere nudas.
 Sic etiam uobis uincere turpe uiri.
 Dixerit e multis aliquis: cur uirus i angues
 Adiicis: & rapidæ tradis ouile lupæ?
 Parcite paucarū diffundere crimen in oēs.
 Spectetur meritis quæq; puella suis.
 Si minor atrides helenen: helenesq; sororē.
 Quo p̄mat atrides crimine maior habet.
 Si scelere oicliides talaoniæ eriphyles
 Viuus: & in uiuis ad styga uenit equis.
 Est pia penelope lustris errante duobus

in bello troiāo ptra Amazones: q̄ inuistis infantium dexteriorib' mām̄is: ne sagittæ iactus ip̄ediret: ita appellatæ sunt: ut in. 2. sui epitomatis docet Iustinus. Diodo. scri. penes Thermodocta fluiuium primo Amazonū gentē fuisse: q̄ uiris similes bellicis artib' uiribusq; corpis p̄stabāt. Eaq; regiā exercitu mulierū coactō exercuisse tradit eas militari disciplinā: ac nō nullas ex uicis gētib' expugnasse. Hoies ad texturā: muliebriq; deputauit exercitia: lege statuit: ut solæ foemīæ in te militari erudirent. Uiris interdita eēt arma seruiliaq; officia p̄missa. Marib': qui ex eis nascebant: crura ac brachia debilitabāt: quo bello iutiles fierēt: foeminis dextrā iurebāt māmā: ne pugnæ ip̄edimēto eēt: ex quo & Amazonū eis est iditū nomē. ¶ Et tur.

Amazões

pan. tu. Per amazones & cateruā Patafileæ: foeminas oēs designat. Fuit aut Patafilea Amazonū regina Martis filia: q̄ (ut Diod. scri.) suage cæde p̄terita: cū Amazonū reliqs: ex p̄ria pfuga Troianis auxilio affuit: ac post Hectoris obitū multis p̄claris belli faciorib' æditis: ab Achille itetfecta est: hāc postremā Amazonū p̄cipua uirtute extitisset: reliq; deiceps ei' gētis: defecisse ferūt. Pares: utriq; armati. Puer: cupido. Cur ui. i an. Adi. cur uenenū addis se: p̄tē: quū id illi a natura sit traditū? ex quo inuit m̄lieres natura callidas: foī his p̄ceptis magis isidiosas amātib'. Virus aut h̄ p̄ uenēo accipit: quū alias uiroē si gnificer: un̄ ēt sit uirulēt'. Papini. Iugā ipse manus: atq; oē bēigne uir'. Mior at. Menelā? ex duob' frib' minor natu: h̄ dicit pp̄ Helenā: q̄ Paridē marito Menelao p̄posuit. Helenesq; so. Clytēnestrā: q̄ cū Agistho adultero (ut diximus) rē hēbat. ¶ Maior a. Agamēnō. Crimine: crimiatioē. Si sce. oi. Amphiarai Oiclei filii dicit augurādi arte pitissimū: q̄ adulescēs Argonautas secut' ē: dicēte Statio. Iā tūc p̄ria quū pube uirētē. Semideos iterspin' quū thessala reges. Duceret: sed quū postea suaderēt aīci polynicis ut ad bellū thebanū duceret: isq; p̄uideret: si ei bello afforet se piturū: idq; p̄pea recusaret: ferūt Polynicē aureū torquē a Venere Hermione datū Amphiarai uxori: quo belli societate uiro psuaderet: dōasse. Eo tpe Amphiarai Adrastus de regno dissidētes ad Euriphylis Amphiarai p̄iugis Adraasti sororē oē disse-

Patafilea

Virus uirulentus

Amphiarai

Eriphile

Penelope

*Virius p̄a mōta stano p̄da uelano
 et p̄iugis ad p̄iugis p̄iugis p̄iugis p̄iugis*

Quātū ad the. Quū These⁹ in Cretā nauigasset: Ariadne Minois filia ei⁹ specie capta: docuit eū: quo pacto posset Minoraurū occidere deide cū eo nocte clā recedēs in insulā appulit olī Diāpostea Nasū appellatā: sibi ferūt Dionysiū Ariadnes pulchritudie captū a Theseo uirginē abstulisse: duxisseq; uxorē: auctor Diodo. Ouid. tñ scribit eā dormiētē a Theseo in insulā relictā. P̄pauit uolucres marinas: p̄ te potuit mori: & marinas aues pascere P̄ Nouē uicib⁹: nouies: hoc ē sapi⁹: ut p̄spiceret: an Demophoon rediret: Magis tñ placet ut p̄ nouē uices itelligas urbem thraciæ. Interpres. n. lycophrōis scribit ī Alexādra phyl-

Ariadnes
fabula

Quātū ad theseu uolucres ariadna mar i
Pauit: in ignoto sola relicto loco.

Quare nouē uicibus cur una ferat: & audi
Depositis siluas phyllida fesse comis.

Et famā pietatis hēt: tamē hospes & ensem
Præbuit & causam mortis elisa tuæ.

Quid uos pdiderit dicam: nescitis amare.
Defuit ars uobis: arte perēnat amor.

Nūc quoq; nescirēt: sed me cytherea docef
Iussit: & ante oculos constitit illa meos.

Tū mihi qd miseræ dixit meruere puellæ:
Traditur armatis uulgu inerme uiris.

Illos artifices gemini fecere libelli.

Hæc quoq; pars monitis erudienda tuis:
Probra therapneæ qui dixerat ante maritæ

Mox cecinit laudes prosperiore lyra.

Si bene te nosti: cultas ne læde puellas.

Gratia dum uiuis: ista petenda tibi est.

Dixerat: & myrti (myrto nā uincta capillos
Constiterat) folium granæq; pauca dedit.

Sēsimus accepis numē: quoq; purior ether
Fulsit: & e toto pectore cessit onus.

Dū fauet ingeniū: peti te hīc p̄cepta puellæ

Quas pudor & leges & sua iura sinunt:

Veturæ memores iā nūc estote senectæ.

Sic nullum uobis tempus abibit iners.

Dum licet: et ueros etiā nunc editis annos:

Ludite: eūt anni more fluentis aquæ.

Nec quæ præterit: cursu reuocabit unda:

Nec quæ præterit: hora redire potest.

Vtendū est ætate: cito pede labitur atas:

Nec bona tā sequitur: quā bona priā fuit:

Hos ego qui canēt frutices uiolaria uidi:

Hac mihi de spina grata corona data est

Tēpus erit: quo tu q̄ nūc excludis amātes:

Frigida deserta nocte iacebis anus.

Nec tua frangetur nocturna ianua rixa:

Sparsa nec inuenies limina mane rosa.

Quā cito: me miserū laxantur corpa rugis:

lid: Demophoōtē ad usq; nouē uias secutā fuisse: q̄ thraciæ ciuitas ahipolis alio noīe dicta ē: ut scribit Thucydides & suidas: qñq; illic Demophoōtē frustra diu expectass; ipar amorī phyllis: mortē sibi cōsciuit: un & alibi poeta dixit Nona terebat miseræ uia: & ī lib. i de re. amo. ait: Et p̄ qd nonies sapi⁹ isset iter: ubi ī oib⁹ locis itelligit de ea urbe thraciæ: q̄ nouē uia dicebat P̄ Cur una ferat Cur una phyllis eat ad litt⁹: q̄ busdā exēplarib⁹ ita legit. Quæ nouē cur isse uices dicat: idē tñ ē sēsus P̄ Et audi. Depositis siluas phyllida fesse comis: ordo ē: & audi siluas fesse Phyllida: depositis comis: p̄ siluas at amigdalū arborē designat: i quā sine frōdib⁹ mutata ē Phyllis a q̄ Phylla græce folia appellata eē Ser. scri P̄ Elissa. Elissa ē nomē Didonis: p̄ priū Dido. n. ligua phoenis fa uirago dicit P̄ Perēnat: durat P̄ Nescirēt: ignora rēt puellæ amādi modū P̄ Gemini libellis duo uolu mina supiora. P̄ Probra therapneæ Stesicorū poeta designat: in cui⁹ ore ifātis lusciniā cecinit: ut Pli. tra dit mirabili auspicio: summū eū poetā futurū p̄mōstrā: Hic ī Helenā carnē p̄tūliā plenū scripsit: quo Castor & pollux eū luminib⁹ priuarūt: s; quū ī fono monit⁹ palinodiā: hoc ē p̄tratiū cātū cecinisset: uisū recipit: Hora. Infamis Helenæ Castor offēsus uice: Fiq; magni Castoris uicti p̄ce. Adēpra uati reddide re lumia. De Stesicoro ita scri. Plato ī phedro. Est at his: q̄ p̄fabulādo peccāt expiatio qdā uer⁹ quā Hom̄ n̄ nouit: s; Stesichor⁹ ocul. n. priuat⁹ ob Helenæ uitu pōnē nō ignorauit cæciritatis cā: ut Hom̄. s; utpote. music⁹ eā agnouit: itaq; statī illa fecit caria. Nū uer⁹ fmo ille fuit: nec nauib⁹ altis Existi fugiēs: nec adisti p̄gama Troiæ: atq; ita adito poemata: quā palinodiā. i. cātū p̄tratiū uocat: p̄festi uisū recupauit amissū P̄ Maritæ therapneæ. Therapne oppidū fuit Laco niæ: ut Mella scri. & Pli. ibi nata ē Helē: un a poetis Therapneæ appellat. Oui. Rure therapneo nata pu ella phrigē P̄ Prosperiore ly. qa uisū recipat q̄ inu. at Stesichori exēplo læsas fœias placādas eē: dādo ēt illis p̄cepta. q̄ uiris cōtra eas dederat P̄ Petēda ē: hoc ē a diis petēdū: ne fœias lædas. P̄ Granaq; pau. paucas myrti baccas. P̄ Acceptis: donis myrti a Ve nere sūptis P̄ Cessit. o. scribēdi difficultas amota est fauēte Venere. P̄ Quas pu. & le. nā m̄onas & castas reiicio P̄ Editis: māifestatis: oñditis P̄ Qui canēt: q̄ arēt P̄ Violaria: frutices uiolas gignētes P̄ Hac mi. de spi. de hac spia: q̄ aruit: & ubi añ fuerāt rosā nil p̄ ter spias uidem⁹: sic alibi. Nec sp̄ uiolæ: nec sēp lilia florēt. Et riger amissa spia i licta rosa Rosa at (ut Pli docet) nascit spia uer⁹: q̄ arbore cui⁹ usū in coronamētis fuisse apd eūdē legim⁹ P̄ Nec. t. frā. ut ab amā tib⁹ fieri solet. Ho. Parcī iūctas q̄tūt fenestras: lctib⁹ cēbris iuuenes p̄terui. Nec tibi sōnos adimit: amat q̄. lāua limē P̄ Nocturna ri. nocturnis cōiucis P̄ Frā ges. pulsādo crebris ictib⁹ rūpet: P̄ Spla. n. iūc. nocte corōati amātes itabāt añ limē aicæ: & exclusi coro.

Phyllis in
amygda
lum
Phylla
Elissa
Dido
Stesico
rus poeta

Therapne

Rosa

Angues
exuunt
senectam

Ceruoꝝ
senecta

Endimio
Lunā ama-
uit

Hermioe
Harmōia

Scutū
Aiakis

Roma au-
rea

nas relinq̄bāt. Oui. At tu n̄ lætis detracta corōa capillis Dura sup̄ tota limia nocte iace. Idē ē docet Prop̄t̄ i. i. ea elegia. Quæ fuerā magnis olī patefacta triūphis. Iāua. A uir. a puerili ætate: solēt. n. plarunq; i ter ceteros capillos cani repiri ea ætate. Anguib⁹ ex. docet Pli. angues hiberno situ mēbrana corpis obducta foeniculi succo īpedimētū illd' exuere nitidiusq; uernare eodē ēt alibi scribit senectutē exuere eāq; p̄tinus deuorare: ut ranæ & rubetæ: q̄ plurimis refertæ medicaminib⁹ deponūt ea quotidie: ac resu mūt. a pasta uenēa tm̄ sibi reseruātes. Nec faciūt ceruos. Cornua cerui mares hnt̄ eaq; oibus ānis statuto ueris tpe amittūt: & latēt amissis: uelut iermes. Indicia ætatis i illis gerūt singulis ānis deiiciētib⁹ rāos usq; ad sexēnes. Ab eo tpe similia reuiuiscūt: nec p̄r ætas discernit: sed dētib⁹: quos paucos hnt̄: aut nul- los: senecta declarat: nulliq; i imis cornib⁹ rami Vita his lōga. c. ānū excedūt. Febriū morbos nō sentit h̄ aīal qn̄: & medef huic timori. Adde q; & p. p̄t̄ quo q; ipe puellis adimit iuuetæ florē: qd' anq; euēiat: utē dū eē ætate colligit. Latmi⁹ en. Deax̄ exēplis dicit ueneri idulgēdū eē. Endimio āt dist' ē lunā amasse & illā eū dormiētē fouisse āplexu i Latmio monte Carlæ: qm̄ (ut scri. Pli.) prim⁹ ei⁹ cursū dephendit. Nec ce. aurorā cephalī amore captā docet Oui. in vi. met. & Ser. in. vi. ane. Deax̄ ro. auroræ. Vt taceā de te uenerē amasset Adonim: & eū ab apro oc- cisū fleuisse: ā antea dixim⁹. Æneā: ex uenēt & an- chise nat⁹ ē æneas. Hermionēq; Hermioe filia fu- it ueneris & martis: q̄ Cadmo nup̄sit: Diod. scri. nō Hermionē: sed Harmōiā: louis & Electræ filiā Cad mo nup̄sisse. Eusebi⁹ quoq; Hermonia: nō Hermio- nē noiat. Cōstāt: p̄manēt. Et tñ ulla uiros: ordo ē Et tñ ulla mulier inqt̄ uiro nō expedit. i. nō quēit nō p̄dest foemīæ cū uiro rē h̄re. Perdis aquā: quā sumis semē genitālē intelligit: ut in obscōo carmīe Vade p̄ has uites: quæ si carperis uuas Quas aliter sumis hospes hēbis aq; Nec uos p̄. nec uos p̄ster- nit: & uires tāq; meretrices suppōit. Sed me flami- nib⁹ Sēsīm iqt̄ i grediamur: donec ad p̄cepta uētū sit qd' faciūt nauat: q̄ in portu faciliorib⁹ uētis utūt: ad egressū i altū expādūt maiorib⁹ uētis uela. Libertū nū. Quota q; q; rara uel nlla. Tali mūere tali foīa. Corpora si ueteres: docet rudi maioræ ætate puellas nō ūsas fuisse cura i cultu corpis: uti postea didicer̄ puellæ Romanæ: q; hortat: ut externo nitore faciē cōmēdēt. Tunicas uagātes: uestes laxas. Scilicet aiaci piūx. Tegmēslā dicit cuius amore tenebat̄ aiax Hora. Mouit aiacē tel amone narū. Forma captiuæ dñm tegmēslæ. Cui tegmē: q̄ habuit nō ornatissi- mū & p̄ciosū scutū: sed ex pellio⁹ boū: ut rudi ætati queniēs: quā rē docet Home. in vii. Iliad. ita scribēs. Aiāx iterū se amabat: atq; ubi cū armatura īstruēt⁹ ē: p̄cessit: ut cōstaret aspectu ipso uere eū eē p̄pugna- culū Achiuoꝝ: sicut īgēti corpeita īgēti aio: ridē- ti uultu sed tñ feroci pleno gradu: ac sublimi dex- tra trabalē lācēā quatiēs: sinistra illud scutū imane p̄fe- rēs turris istar: qd' ei fecerat: lōge optim⁹ artis scuta- rie opifex Oetichius: q̄ habitauit apd' Hylē: ex septē electoꝝ boū tergorib⁹: iduta desup lamia ferrea: uñ Vlyssēs apud Oui. in met. ita loquit. Quæ nisi fecis- sē. frustra telamōe creatus Gestasset leua tauroꝝ ter- gora septē. Aurea roma: uel pulchra: uel diues: uel p̄p̄ Capitolū: qd' auratū fuisse docet Maro eo uersū Atq; his auratis uolitā: argēte⁹ anser. Porticib⁹: uel reuera aurea: nā Senē. de p̄solatiōe ad albinā ita scri- bit. Maiores nostri quoꝝ uirtus ēt uitia n̄a susten-

Et perit in nitido qui fuit ore color.
Quasq; fuisse tibi canas a uirgine iuras.
Spargentur subito p̄ caput omne comæ:
Anguib⁹ exuitur tenui cū pelle uetustas:
Nec faciunt ceruos cornua iacta senes.
Vestra sine auxilio fugiūt bōa: carpite florē
Qui nisi carptus erit: turpiter ipse cadet.
Adde qd' et p̄tus faciunt breuiora iuuentæ.
Tempora continua messe senescit ager:
Latmi⁹ endymion nō est tibi luna rubori:
Nec cephalus roseæ præda pudēda deæ:
Ut taceā de te: quē nūc quoq; ludet adoni:
Vnde habet ænean: hermionēq; uenus:
Ite per exemplū genus mortale dearum:
Gaudia nec cupidis uestra negate uiris.
Ut iā decipiant: quid p̄ditis: omnia cōstant:
Mille licet sumant. deperit inde nihil.
Conteritur ferrū: silices tenuantur ab usu.
Sufficit & dampni pars caret illa metu:
Quis uetet apposito lumē de lumine sumi.
Quisue cauū uastat i mare seruat aquas:
Et tamen ulla uiro mulier non expedit inqt̄:
Quid nisi quā sumis dic mihi p̄dis aquā.
Nec uos p̄stituit mea uox, sed uana timere
Damna uetat. dānis munera uestra carēt.
Sed me flaminibus uenti maioris iturum:
Dū sumus in portu prouehat aura leuis
Ordia a cultu, cultis bene liber ab uuis
Prouenit, & culto stat seges alta solo.
Forma dei munus, forma quota quæq; sup̄
Pars uestrū tali munerē magna caret (bit
Cura dabit faciem, facies neglecta peribit:
Idaliæ similis sit licet illa deæ.
Corpora si ueteres non sic coluere puellæ.
Nec ueteres cultus sic habuere uiri.
Si fuit andromache tunicas induta uagātes
Quid mirum, duri militis uxor erat:
Scilicet aiaci coniunx ornata ueniret:
Cui tegmen septem terga fuere boum.

rat. ifœlices erāt: q̄ sibi manu sua parabāt cibū qb̄ terra cubile erat: quoq; testa nōdū auro fulgebāt: quo
rū rēpla nōdū gēmis renitebāt: itaq; tūc p̄fictiles deos religiose iurabāt ¶ Alterius Iouis: q̄ huius: q̄ nūc
in his colit. Capitoliū aut̄ mōs ē Romæ: a capite iūcto ab apiētibus fūdamēta tēpli dictū: ut Liui⁹ & Di
ony. scribūt. Priō at̄ Saturniū: postea Tarpeiū appellatū fuisse scri. Var. a uirgine uestali Tarpeia: q̄ ibi a Sa
binis necata armis: & sepulta loco nomē dedit Tēplū in eo Tarquius struxit: Horati. postea p̄sul dedica
uit: euerfū deide bellis ciuilibus: ut Apianus docet: istaurauit Sylla: dedicauit Catullus. tertio bellis Vite
lianis istaurauit Vespasian⁹: eo deide mortuo icēfū

Capilloꝝ
Saturniū
Tarpeiū

Simplicitas rudis ante fuit: nūc aurea rōa ē

Et magnas domiti possidet orbis opes.

Aspice q̄ nūc sunt capitolia: quæq; fuerūt:

Alterius dices illa fuisse iouis.

Curia consilio nunc est dignissima tanto.

De stipula tatio regna tenente fuit.

Quæ nūc sub phœbo: ducibusq; palatia ful

Quid nisi araturis pascua bobus erāt (gēt

Prisca iuuent alios: ego me nūc deniq; natū

Gratulor, hæc ætas moribus apta meis.

Non quia nūc terræ lentum subducit aurū

Lætæq; diuerso littore concha uenit.

Nec q̄a decrefūt effosso marmore mōtes:

Nec quia cæruleæ mole fugantur aquæ.

Sed q̄a cult⁹ adest: nec nostros māsit in ānos

Rusticitas priscis illa superstes auis.

Vos quoq; nō charis aures onerate lapillis:

Quos legit in uiridi decolor indus aqua.

Nec prodite graues insuto uestibus auro:

Per quas nos peiuis sæpe fugatis opes.

Mūdiciis capimur: nec sint sine lege capilli:

Admotæ formam dātq; negantq; manus.

Nec genus ornatus unū est: qd̄ quæq; dece

Eligat: & speculū consulat ante suū. (bit

Lōga probat facies capitis discrimina puri:

Sic erat ornatis laodomia comis

Exiguum summa nodum sibi fronte relinq

Ne pateant aures ora rotunda uolunt.

Alterius crines humero iactentur utroq;

Talis es assumpta phœbe canore lyra.

Altera succinctæ religetur more dianæ:

Vt solet attonitas quum petit illa feras.

Diuerso littore: rubri. s. & idici matris. ubi clariore nascūt: ut idē Pli. docet effosso marmore: ex qb̄ locis
marmora effossa in urbē ueherēt ut diximus in priō ¶ Nec q̄a cærulea: nec q̄a mollia & s̄ptuosiss̄ ima
erigūt ædificia ubi fuerāt maria: q̄a plærifq; Romanis sterni solita docet Salustius hi s̄ uerbis. Nā qd̄ ea
memorē q̄ nisi his: q̄ uidere nemini credibilia sūt: a priuatis cōplurib⁹ subuersos mōtes: maria cōstrata
esse scri. et Plutarchus Lucullū iuxta mare circa Neapolim altiores p̄fūdis fossis: tumulos suspēdisse: &
maritias ædes easq; aplissimas ædificasse: ubi discursus maris piscosofq; iuos ædib⁹ circūduxerat. qb̄ opi
bus Stoic⁹ Tubero: nel ut Pli. scri. Pōpei⁹ Xerxē eū ex togato hoīe appellauit. ¶ Admotæ manus ad or
nādū adhibetæ ¶ Discrimina diuisionē capilloꝝ ¶ Puri capitis: sine ullo uelamine. ¶ Exiguū nodū: cri
nes in orbē redactos: quē cincinū. Iuuenalis: annulū Mar. appellat ¶ Iactet utroq; humero: p̄ colla demiss̄

Capitoliū
euerfū &
ista uratū

Curie du
orū gene
rum

Rostra

Apollinis
palatini
templum

Palatium'

Margari
tæ

Vniones

Maria
romonis
strata

Xerxes
gatus

DE ARTE AMANDI

Reticulū
testudine
um
Cyllenius
Lyra inuē
ta
Alpes

Hercules
Iolem ab
duxit

Defluuū
capillorū

Germāia
herbæ

Glastū

Capilli
externi

Herculis
ædes
Hercules
triūphalis
Aedes
Herculis
musæ
Hercules
Musæ
tes
Hercules
Puffillus

fluāt ¶ Succinctæ dianæ:agilis& expeditæ ¶ Religef:capillos post ceruicē collectos astringat:ita tñ ut defluāt ut nūc cyprias scēmias uidemus ¶ Inflatos capillos.tumētes:& pagæ astrictos ¶ Testudine cyllenæa reticulo curuo ī modū testudinis:quo utūf mulieres ad ornatū capitis.luue Reticulūq; c omis au rarū īgētib⁹ ipler: testudinē aut cyllenæā appellat qm cyllenius Mercuri⁹ dī a Cyllene mōte A rcadiæ.q ut scri.Diodo.ad formā testudinis Lyra iuenit hoc mō. Quū regrediēs Nilus ī suos meat⁹: uaria in ter ris reliq̄set aīalia:relicta ēt testudo est q̄ cū putrefacta eēt:& nerui ei⁹ remāsiſſent extēri itra coriū.p cuffa a Mercurio sonitū dedit:ex cui⁹ imitatiōe cythara ē cōposita:ut docuit Ser.in.iiii.geor. ¶ Sustineat simi les fluctib⁹:alia quoq; ita astringat capillos:ut illi flu ctus imitari uideāf. ¶ In alpeī mōtib⁹:posuit spēm p̄ gñe Sūt.n.alpes mōtes altissimi q̄ Italiā a gallia & germāia dsterminat:q̄s Hānibal cū exercitu traie cit.luue.& mōte rapit aceto: dictæ s̄t alpes:ut Pōpe scri.ab αλφη qđ cādīdū īterp̄taf: q̄a p̄petuis niu b⁹ albescūt. Serui⁹ nomē a gallis īditū putat:q̄ mōtes altos alpes uocat:de alpib⁹ plura legito apđ Siliū in quarto. ¶ Tot cultus.tot ornādi modos. ¶ Adicit ornāt⁹:nouos cultus foēiæ ī dies excudūt:qd̄ eti am nra tēpestate fieri uidem⁹ ¶ Illa repexa: paulo añ ornata iteḡ repectif. ¶ Ars casū simulet:capillos casu iornatos eē siml̄abis.quū tñ eos pexueris ¶ Sic ca.ni.in ur.Hercules Iolē Euriti fil̄ ā in Oechalia do minātis uxorē petiit:p̄ q̄a Megarā uxorē: ille pau loātē dimiserat:ueritus:ne idē filia eueniret:sup eo se m̄imonio p̄sultūq; dixit:Hercules frustrat⁹ spōsa in Etholiam uenit:& deianirā Oenai ex Altheia du xit uxorē deinde ī Oechaliā p̄tta Euriti liberos.qm̄ Iole uxor ei negata fuerat:exercitiū duxit:urbe cap ta Euriti filios Toxeū:Molionē ac Pytiū occidit:Iol ē uero abduxit: quā mito amore p̄secut⁹ ē: auctor Diod. ¶ Heuhoē: uox est bacchātis. ¶ Onosi relicta. Ariadnā significat:cui⁹ fabulā dixim⁹ ¶ Indulget ue stro decori:facit uos decet. ¶ Dāna piāda:q̄a corpo ris uitia celatis. ¶ Raptiq; ætate capilli: defluuū ca pillorū: ut Pli.scri.in muliere rarū:in spadonib⁹ nō uisū:nec in ullo ante ueneris usum:nec īfra cerebrū aut īfra uerticē:aut circa tēpora:atq; aures: caluitiū uni tātū aīaliū hoī: p̄terq; innatū: nā qđā aīaliū na turaliter caluēt:sicut strutio camelis:& corui aq̄tici: qbus inde apud Græcos nomē ē ¶ Fœmia canitiē: ondit fœmias ætatis ēt uitia posse celare: sic & Tibul. Tū studiū formæ ē: coma quū mutat: ut annos. Dissimulet uiridi cortice ticta nucis ¶ Germāis herbis: qb⁹ Germani utūf ad colorādos capillos. Eos. n. Stra.scri.maxime comas nutrire. Aut herbā ītelligit: q̄ ī Gallia Glastū appellat quo Britānorū cōiuges nurusq; toto corpore oblitæ qbusdā in sacris nudæ icēdūt: Ethiopū colorē imitātes: ut Pli. refert Scri. ēt Cæsar in q̄nto cōmētatiōe: Britānos oēs glasto infici: qđ ceruleū efficiat colorē. ¶ Canitiē: canos ca pillos. ¶ Vero.natiuo colore. ¶ Crinib⁹ emptis: foēiæ.n.defluētib⁹ capillis: alienis utunf: quos Proptius Externos appellat. Oui.ad Corinā O q̄ s̄ape aliquo crinē mirāte rubebis. Et dices empta nūc ego mer ce: p̄bor: & Mar. Dētib⁹ atq; comis nec te pudet uteris ēptis ¶ Herculis ante oculos. Hercules Romæ adē hūit: foro boatio p̄ximā: ut scri. Diony. ubi ei⁹ dei statuā sacrauit Euander. & triūphalis dicebat: & p̄ triū phos uestiebat hītu triūphali: auctore Pli. hui⁹ tēplū: ut Soli. docet: nec canes: nec muscæ īgrediebāf: cui⁹ rei cām hāc eē arbitrat⁹: q̄ cū uiscerationē sacrificolis daret muscæ deū dī īpreat⁹: clauā uero in aditu reliq̄sse cui⁹ olfatū refugerēt canes. Fuit & Romæ ad portā trigeminā iuxta Tyberī ædes Herculis: quā M. Octauī⁹ Heren⁹ ipetrato a magistratibus loco. cōsecrauit: ut Macro. scri. In quo ex decimis sacra deo offerri solita: refert Diodorus. Fuit quoq; ad circū Flaminiū ædes herculi cū musis cōmunis: cuius rei causā assignat ī p̄ble. Plutar. Macr. Fuluiū nobiliores fastos ī æde herculis musæ posuisse scri. Ille enī primus adē Herculis musæ ædificauit: ex pecunia cēsorianō id mō secutus q̄ ip̄e litteris & sūma poe tæ amicitia ducere: sed q̄ ī grācia quū eēt īperator accepit herculē Musagetē eē. i. comitē decēq; mu sæ: idēq; primus nouē signa: hoc ē oīum camœnæ ex Ambraciēsi oppido trāslata: sub tutela fortissi mi numinis p̄secrauit: ut res ē: q̄a mutuis opib⁹ & p̄miis ornari iuuariq; deberēt: musarū qes descēsiōne Herculis. & uirt⁹ Herculis: uoce musæ auctor Nazrius ī panægyrico p̄stātini eā īgīf adē postea refecit Martius Philippus Augusti uiricus: ut Suet. docet. & in. 6. fastorū Oui. ita scri. Sic ego sic clio: clari mo

Hanc decet inflatos laxe iacuisse capillos :
Illa sit astrictis impedienda comis .
Hanc decet ornari testudine cyllenæa :
Sustineat similes fluctibus illa sinus .
Sed neq; ramosa numerabis in ilice frōdes :
Nec quot apes hyble : nec quot ī alpe ferg
Nec mihi tot cūltus nūero cōp̄rēdere fas ē :
Adiicit ornatus proxima quæq; dies .
At neglecta decet multas coma : s̄ape iacere
Hesternam credas : illa repexa modo est .
Ars casum simulet : sic capta uidit in urbe
Alcides iolen : hanc ego dixit amo .
Talē te bacchus satyris clamātib⁹ heuhoē
Sustulit in currus cnosī relicta suos .
O quātum indulget uestro natura decori :
Quarum sunt multis dāna piāda modis
Nos male detegimur : raptiq; ætate capilli :
Et borea frondes excutiente cadunt .
Fœmina caniciem germanis inficit herbis :
Et melior uero quæritur arte color .
Fœmina p̄cedit dēsissima crinibus emptis :
Proq; suis alios efficit ære suos .
Nec pudor ē emisse palam : uenisse uidem⁹

numta Philippi Aspicias. un̄ trahit martia casta gen⁹. Mar. Pusillū appellat. Herculē iuxta Tiberi ad ei⁹ dria Hercules
 qa erat foro boatio pxim⁹: qmaxim⁹ dicebat: qm̄ ut docet Diony. ibi erat, ara. q̄ a Romāis dicebat maxi
 ma: cui⁹ et meminuit Maro: ad quā Hercules decimā obtulit. Fuit et Hercules apd' circū maximū in æde Hercules
 Pōpei magni opus Myrōis: cui⁹ meminuit Qui. i. fas. Altera ps circi custodē sub Hercule tuta ē. Quod, de⁹ apd' circū
 euboico carie nomē hēt / Virgineūq; chor⁹: musa⁹: cœtū: q̄ sūt nouē: q̄rū noīa: & significatiōes legito max.
 apd' Diodor⁹ in. 5. / Segmēta: uestes aureas: un̄ segmētat⁹. Iuue. Et segmētatis dormisset paruula cumis Seg mēra
 Et segmētari: ut Prob⁹ scri. dñi: q̄ uestes ex auro ela Segmen-
 borabāt Segmētū et scri. Ser. eē ornamētū colli: qd' tatus
 monile appellamus. Sūt et segmēta fasciolæ qdā: q̄ Segmen-
 extremā ptē uestis ambiūta crebris sectiōib⁹ appella-
 lata: Iuue. segmēta & lōgos habit⁹ mōilia sumūt. seg
 mēta et circulos appellam⁹. Plini. Plura sūt aut hęc
 segmēta mūdimi circulos appellauere. Græci para
 lelos: segmētū p̄ terea significat q̄sq̄lias rex secta⁹
 a seco uerbo: imutatiōe e in g. Pli. Craffior. n. harena
 lassiorib⁹ segmētis terit / Nec q̄ de tyrio murice. Ty
 rus quōdā isula p̄ alto mari: septigētis passibus diui
 fa postea uero Alexādri magni oppugnantis operi-
 bus p̄tinēs: nobilis fuit: p̄chilio atq; purpura: q̄ oīum
 optima erat ut Stra. scri. un̄ Qui. de remedio ita in-
 qt. Cōfer amyclæis medicatū uellus ahenis. Murice
 cū tyrio turpi⁹ illud erit. Purpuræ aut color duplex
 erat puniceus q̄ in Aphrica nascebat: & rubēs: q̄ in
 Tyro Tybul. Ille selecto certēt p̄ber colores. Aphri
 cā puniceū: purpureūq; tyros. Suos cēsus: q̄cqd̄ pos-
 sidēt / Etis ecce color: is cæsius appellat a cœli co-
 lore: ut Gellius docet. eū qdā hiacynthinū appellat:
 uulgo cœlestē dicimus. / Qui quōdā phryxon: &
 Helle: q̄ color aeris erat. quū phryx⁹ trāsfretauit no
 uercā fugiēs Sūt q̄ referēdū putēt ad aureū arietis
 phryxei colorē: quod nō Placet. Phryxus Athamā
 tis regis Thebæ: ex Neiphyle fili⁹: nouerca isdias
 declinās una cū sorore Helle e Græcia aufugit: q̄b⁹
 trāsfretātib⁹ iuxta quoddā deorū oraculū ex Euro-
 pa in Asiā sup̄ auteo ariete: aiūt uirginē in mare de
 lapsā dedisse Hellepōto nomē: Phrixū in Pōto p̄
 ficiscētē delatū i Cholchida: q̄ quū secūdū oraculū
 arietē sacrificasset. pellem in tēplo Martis suspēdit
 auctor Diod. Ideo at fingūt Phryxā ab ariete uestā
 fuisse: qm̄ (ut Eusebi⁹ scri.) nauis. ei parata erat: cui⁹
 isigne aries erat. Palephatus affirmat arietē uocatū

Herculis ante oculos uirgineūq; chorū
 Quid de ueste loquar nō iā segmēta reqro
 Nec quæ de tyrio murice lana rubet.

Quū tot pdiderint pretio leuiore colores:

Quis furor est census corpore ferre suos
 Æris ecce color: tum quū sine nubibus aer:

Nec tepidus pluuias cōcitāt auster aquas
 Ecce tibi similis: q̄ quōdā phryxō & hellen
 Diceris inois eripuisse dolis.

Hic ūdas imitat⁹: hēt quoq; nomē ab ūdis:
 Credideri nymphas hac ego ueste tegi.

Ille crocum similat: croceo uelatur amictu:
 Rosida luciferos quum dea iūgit equos:

Hic paphyas myrtos: hic purpureos ame
 Albēresue rosas theiciāue gruē. (thistos

Nec glādes amarylli tuæ: nec amygdala de
 Et sua uellerib⁹ noīa cara dedit. (sunt.

Quot noua terra parit flores quū uere tepēti
 Vitis agit gēmas: pigraq; fugit hyems.

Lana: tot aut plures succos bibit: elige certos
 Nam non conueniēs omnibus unus erit.

Pulla decet niueas: briseida pulla decebat.
 Quū rapta est pulla tū quoq; ueste fuit

Alba decent fuscas: albis cephei placebas:

nutritore Phryxi: p̄ quē aufugit. / Dolis inois: isidiis nouerca Inus: q̄b⁹ conati sūt aufugere. Ab Ino. n.
 inous deducit. Qui. in met. Inoosq; sinus Atamātheosq; pererrat. Hic undas imitat. Glaucū hoc ē uiri-
 dē colorē designat: quē Hialū quoq; appellam⁹ / Habet quoq; nomē ab undis. Glaucū. n. græci uiride
 appellat. Vir. Et glauca canētia frōde salicta. & Glauce una nereidū ita appellata ē a calore maris. Sūt q̄
 uestē chimatilē a fluctu cognomiātā: cuius meminuit Plautus: itelligi uelint / Credideri nymphas. Idē
 uidet in Geor. Maro significare: quū inqt Milesia uellera nympha. Carpebat hiali saturo fucara colorē:
 / Rosida dea: Aurora. / Et luciferos equos: equos lucē ferētes / Paphias myrtos Veneri dicatas. un̄ Ro
 mā ara uetus fuit Veneris myrtæ: quā Murtiā uocabāt. Liuius. Ad Murtiæ datæ sedes. De myrto plura
 legito apud Pliniū in. xv. / Amethistos. Amethistin⁹ color est uiolace⁹: ab a methisto gēma appellatus:
 de quo Pli. hęc. Aliū amethistō: q̄ uiola: & ipse in purpureū: quēq; Iāthinū appellauim⁹: quī falso in ple-
 risq; codicibus hiacynthinū quidā legi existimēt De Amethistina ueste Martialis. Amethistinasq; mulie-
 rū uocat uestes. Threiciamue gruē: quā Maro Strimonīā appellauit. Est enī Strimō Macedoniæ termin⁹
 quā Thracia diuidit: ad quā ætatis tempore multæ aduolant grues: Nec glandes amarylli tuæ: Alludit
 ad illud Maronis carmē Castaneasq; nuces mea q̄s amaryllis amabat: colorē autē eū designat: quē i ca-
 staneis uidem⁹ / Noīa cara dedit: caruleū enī a colorē: caræ appellam⁹: Color ē medi⁹ iter uiridē & nigre
 ut docet Serui⁹ / Plures succos: plures colores / Elige certos: elige decētes colores / Pulla decet niueas
 nigra uestis cādida decet puellā. pullū. n. nigū appellam⁹: un̄ pullati p̄ceres / Quū rapta ē: un̄ ab Auxille
 diruta eius p̄ia: uel ab Agamēnone Achilli erepta: missis p̄conib⁹ Talybios: & Eurybate: q̄ eā deduxere i
 uitā mœstā: & p̄cne ire recusātē: ut i prio Iliā. scri. Home. / Cephei: Andrōede filia cephei / Ethiopū re
 gis. / Pressa se. uel a te calcata. & hitata: quū i eā delata es a Perleo: uel pagē mari eminēs. Est. n. Seriphos

Hercules
 maximus
 Hercules
 apd' circū
 max.
 Seg mēra
 Segmen-
 tatus
 Segmen-
 tani
 Tyrus
 insula
 Tyria
 purpura
 Purpuræ
 color du-
 plex
 Cæsius
 color
 hiacynthi
 nus color
 Phryxi &
 helles fa-
 bula
 Helle
 spontus

Glaucus
 color
 Hialus
 Glaucum
 Glauce

Martia
 Venus
 Amethi-
 stinus
 color
 Strimōiæ
 grues
 strimon
 Caruleū
 Pullum
 Pullatū
 Seriphos

Danae cū
Perseo
reperta a
Dicitur
Seriphi
ni lapi-
des
Ad se dā-
dum alage
uirus.
Caucasus

Caicus
Quom
halit' uio-
latur

Colores
ad faciem
uenustan-
dam
Ad rarita-
tem supci-
liorum

Aluta
Alutarius
piscis
Ad uenu-
standos
oculos

stibium

Melinum
Sinopsis
Cydnus

Efopum

pua ifula Cycladū unarin q̄ ea scā vulgā: q̄ dñr in fabu. Dicitur. n. Dicitur piscatorē i eā ifulā arcā abduxit se ra tib' i qua Perse' cū m're Danae posit' tenebat: quos p' Acrisi' i mare abiecerat: i ea educatū fuisse Per seū tradūt: q̄ cū caput Gorgoneis allatū Seriphiis ondisset uniuersos mutauit i lapides id q̄ i m'is ultionē qa illis adiutorib' Seriphi rex Polidec' nuptiis iuitā adagisse p'stituisset. Adeo at' p'stat lapidofā eē Seriphiū ut id i'specta Gorgone obuēnisse dicāt: auctor Stra. ¶ Ne trux cap iret i alas: ne male olerēt alā in q̄ b' hircū cubare puerbiū fuisse dicim'. Alexander aphrodiseus scri. axilāsiō grauissime olere: q̄ spiramētis careat: grauē at' odorē in his p'cipuū eē pp putredinē: q̄ ibi gignit ob humiditatis morā: q̄ nec dimouetur nec exerceat: uirus at' alage: & sudores sedari Alu mie docet Pli. li. 35. ¶ S; nō caucasea: nō doceo hāc fōcīas barbaras: & icultas & mōtiū icolas. ē. n. Caucasus mōs ab India: usq̄ ad taugē porrect': q̄ p' gētū & linguā: uarietate quo uersū uadit diuersis nominib' nūcupat. ubi at' ad oriētē in excelsiorē p'surgit sublimitatē pp niuū cādorē Caucasus nūcupat nā oriētali ligua caucasū significat cādidū: auctor Ptoleme' Strabo scri. Macedonib' cū Alexandro in India p'fectis: Caucasū uocatū eē. Solin' refert mōtē Caucasū ab India icipere: & maximā orbis ptē ppe tuis iugis penetrat. ¶ Myse caice. Caicus ut Pli. scri. fluiū ē Phrygiā a mysia ueniēs ¶ Ne fuf. ne rubiginosos dentes eē patiat ¶ Mane lauet aqua: ne rubiginē p'trahant: aut uioletur halitus: qd' fit ciborū ac dētū uitii: sed maxie scio: utile ē at' mero an' sō nos colluere ora pp halitū: frigida aq̄ maurinis: i pari numero ad cauēdū dētū dolores: auctor Plin. ¶ Inducta cæra: supinducta cerusa. Mar. Sic q̄ nigri or ē cadēte moro. Cerusata sibi placet licoris. Colores at' qbus mulieres faciē uenustāt: hi p'cipui sūt Cerusa: Terrachia: Seliusia. Melinū & Purpurissum: de qbus Pli. multa. ¶ Arte rubet: supinducto. s. fuco ¶ Arte supciliū: fōcīā calamistro & colorib' raritatē supcilioꝝ emēdabāt: uñ Pli. scri. ursino adipe misto Ladano: & lātho capilloꝝ: defluuia p'tineri: & raritatē supcilioꝝ cū fūgis lucernay: ac fuligine: q̄ ē in rostris eay emēdari: qd' notat ēt Iuue. eo uersū. Ille supciliū madida fulgine tictū. Obliqua p'ducatur acu ¶ Parua aluta: paruū tectoriū: q̄ si qdā pellis. ē. n. aluta molior pellis. uñ alutariū piscē apud Pli legitur. & i cōmētariis Cæsar scri. Gallos uellis ex alutis tēuiter p'fectis uti solitos fuisse. Iuue. alutā p' crumena posuit ¶ Nec pudor ē oc. Ciere & croco utebant mulieres ad uenustādos oculos: utebant ēt stibio: uñ i sacris lris Ezechiel inq̄: Circūlinisti tibi oculos tuos stibio: & ornata es mūdo m'ie bri. De stibio: siue stibia (utroq̄. n. gñe p'ferit) plura legito apd' Pli. in lib. 3; potes hic intelligere de eo aluminis gñe: qd' Mellinū appellat Pli. ab ifula Melosid cōbustū carbonib': donec cinis fiat. oculoꝝ scabrias extenuat: uis. n. ei' astrigit ob id oculoꝝ uitii aptissimū eē Pli. docet Plautus in mustellaria. Neq̄ cerusā: neq̄ Mellinū oportet attingere: eūdē usū p'stat Sinopsis: a sinope urbe appellata. ¶ Lucide cydne croco. Cydnus fluius ē Ciliciā: quē a Tauro ortū hēre scri. Stra. Alii ex alueo Cohaspidis deriuari tradūt: ut docet Solinus: Tarsū liberā urbē pcul a mari secat. In cilicia at' optimū crocū nascebat quo in uenustādis oculis utebāt ¶ Est mihi quo dixi: libellū Qui. cō posuit de medicamīe faciei: quē desideramus: nā is: q̄ extat: nō Ouid. eē qdā arbitrat'. ¶ Læsa: faciē læsā: & uiolatā hñtes. ¶ Hinc ex eo libello. ¶ Pixidas: uasa ex bufo ¶ Ars dissimulata iuuet: uenustādī artē nō detegēdā esse p'cepit. ¶ Esopa qd' redolēt. Sordes pecudū: sudorq̄: fōcīnū alutūq̄: adhærētes lanis esopū uocant. Innumeros ppe usus hñt in atticis ouibus genito: palma fit plurib' modis: sed pbatissimū lana ab his p'tibus recētī p'cepta: aut qbuscūq̄ sordib' succidis primū collectis: ac lento igni in æneo uase sufferuefactis: & refrigeratis: pinguiq̄ qd' supnatat collecto in fictili uase iterūq̄ decocta priore materia: q̄ pinguitudo utraq̄ frigida aqua lauat. & līteo siccat: ac sole torref: donec cādida fiat: ac trāslucidatū in stagna pixide p'dit. Probatio aut' ut fordiū uirus oleat: & manu fricāte ex aqua nō liqueat: sed albescat: ut cerussa:

Sic tibi uestitæ pressa seriphos erat.
Quā sæpe admonui: ne trux caper iret i alas
Neue foret duris aspera crura pilis.
Sed non caucasea doceo de rupe puellas:
Quæq̄ bibunt undas myse caice tuas.
Qui si præcipuam: ne fuscet inertia dētes:
Oraq̄ suscepta mane lauentur aqua:
Scitis & inducta candorem quærere cæra:
Sanguine quæ uero nō rubet. arte rubet.
Arte superciliū confinia nuda repletis:
Paruaq̄ sinceræ uelat aluta genas.
Nec pudor est oculos tenui signare fauilla:
Vel prope te nato lucide cydne croco.
Est mihi: quo dixi uræ medicamina formæ
Paruus: sed cura grande libellus opus.
Hinc quoq̄ præsidū læsæ petitote puellæ:
Non est pro uestris ars mea rebus iners.
Non tñ expositas mēsa deprendat amator
Pixidas: ars faciem dissimulata iuuet.
Quem non offendat toto fex illita uultu:
Quū fluit in tepidos pondere lapsa sinus
Esopa qd' redolent: quīs mittantur athenis:
Dēptus ab immūdæ uellere succ' ouis.
Nec corā mistas ceruæ sumpsisse medullas
Nec coram dentes perfricuisse probem.
Ista dabūt faciem: sed erunt deformia uisu:
Multaq̄ quū fiunt turpia: facta placent:
Quæ nūc nomē hñt operosi signa myrōis:
Pondus iners quōdā: duraque massa fuit.

oculis utilissimū: q̄tra inflāmatiōes: genarūq; calū: auctor Pli. Est aut̄ ordo: esopa appositivē succus dēp̄a uellere imūda ouis qd̄ redolēt: quis mittant̄ athenis. De esopis multa ēt Dias: & Auic. q̄ ea hūida appellat. Sūt q̄ ysopa legāt: Alii Oesypa legēdū putāt. ita. n. apud Diasco. legit̄: deduciturq; ab oue: quā grāci oin uocāt q̄si oioσ̄ p̄wov. i. ouiu sordes. Signa myronis. Myrones duos fuisse Pli. scri. Alteq; Lycium Polycleti discipulū: q̄ floruit olympiade. 27. alteq; uero Eleuteris natū: Ageladis discipulū. Bucula eum maxie nobilitauit celebritatis uersib; laudata: fecit & Canē: & Discobolon: & Persea: & Cristas: & Satyr;

Myrones
duo

Annulus ut fiat: primo colliditur aurum.

Quas geritis uestes: sordida lana fuit.

Quū fieret lapis asperat nunc nobile signū.

Nuda uenus madidas exprimit ibre comas

Tu quoq; dū coleris: dū te dormire putemus.

Aptius a summa conspiciere manu.

Cur mihi nota tui causa est splēdoris in ore,

Claude fores thalami: q̄ rude cogis opus.

Multa uiros nescire decet: pars maxima rerū.

Offendet: si non interiora tegas.

Aurea quæ pendent ornato signa theatro.

Inspice q̄ tenuis brachtea ligna tegat.

Sed neq; ad illa licet populo: nisi facta uenire.

Nec nisi summotis forma paranda uiris.

At non peccandos coram præbere capillos.

Vt iaceant fusi per tua colla ueto.

Illo præcipue ne sis morosa caueto.

Tempore: nec nexus sæpe resoluē comas.

Tuta sit ornatrix: odi: quæ fauciat ora.

Vnguibus: & rapta brachia fixit acu.

Deuouet & tangit dominæ caput illa: simulq;

Plorat ad inuisas sanguinolenta comas.

Quæ male crinita est: custodē in limie ponat.

Ornetur bonæ semper in æde dex.

Dictus eram subito cuidam uenisse puellæ.

Turbida peruersas induit illa comas.

Hostibus eueniat tam scēdi causa pudoris.

Inque nurus parthas dedecus illud eat.

Turpe pecus mutilū: turpis: sine gramie cāp?

Et sine fronde frutex: & sine crine caput.

Non mihi uenistis semele: lædeq; docendæ.

Perq; fretum falso sidoni uecta boue.

Aut helenæ quā nō stulte menelae reposcis.

admiratē tibias: & Mineruā: Delphicos: Pentathos: Pācratiastas: Herculē: q̄ est apud circū maximū in æde Pōpeii magni: ut antea docuimus: fecit & Cicade monumētū & Locustæ: & Apollinē: quē a triūuiro Antōio sublatū iſtituit Epheſis Diuus Augustus in q̄ete monit̄. Pōdus iners: as sine forma. Collidit̄: aug: malleo cudit̄: uel liqueſcit. Nuda uenus: potes intelligere de ea Venere: quæ ut Pli. scri. erat it̄ra Octauie porticus in æde Iouis: quā Heliodorū: qd̄ est alteq; terris symplega nobile lauātē sese fecerat: ut nō īmerito poeta dixerit: eā madidas comas exprimerē: magis placet loquat̄ de Venere praxitelica nuda illa gnidiā añcedente: & quæ cūq; aliū locū nobilitat̄: quæ fuit in tēplo Bruti Callaici apud Circū flamineū: cuius meminit Pli. Exprimit imbre comas: tanq̄ exiens e maris: ex quo nata fertur: talē. n. eā fecerat: qualē ēt Apelles pinxerat. Aptius a summa: aptius inq̄t aspiciere ab amate: quū extremā manū imposueris tuo cultui. Aurea signa: quæ inter colūnas locabant̄: uñ in. M. Scauri theatro legimus signa aurea inter colūnas fuisse numero tria millia: Tenuis brachtea: tenuis lamina. Vergi. Sic leni crepitabat brachtea uēto. Morosa: difficilis: quæ rula. Tuta sit ornatrix: sit securā: ne eam pulses. In æde: in loco minime uiris peruiō. Bonæ deæ: ad quam uiris non est accessus. Proptius. Sacra bonæ matibus nō adēda deæ. Bona aut̄ dea: quā Græci Gineciam noīant Romæ colebat: eā Phryges Midæ nepotes regis parentē asserunt: Romani Driada puellā Fauni uxore existimabāt: nōnulli Græcorū illā ex liberi nutricibus esse: quā ne fari liceat: uñ & mulieres: quū festos ei dies peragūt: tabernacula in uitigineis intexunt ramis: factū p̄terea draconē deæ fm̄ fabellā erigūt: dūq; ei sacra celebrant̄: neq; eo uirū accedere: nec domi adesse fas est: in eis sacrificiis ipse iter se mulieres multa orphicis p̄sentanea facere tradunt. Quū igit̄ ea instant solēnia: uir ipse: seu præturā: seu cōsulare gerat impiū: cūctiq; mares una cōmigrāt: uxor domum ornatissime extruit: sibi maxima sacroq; pars noctu pagis: p̄miscua sonis & cātibus loca: lōgas exercēt uigilias: auctor Plutar. Cicero etiā in orōne p̄o haruspiciū rñsis hæc inq̄t. Quod q̄ de; sacrificiū nemo nisi P. Clodius oi memoria uiolauit: nemo unquā adiit: nemo neglexit: nemo uir aspiciere nō horruit: qd̄ sit p̄ uirgines ue-

Venus
nuda

Bona dea
Ginetia

stales: sit p̄ pp̄m Romanū: sit in ea domo: quæ est in impio: sit incredibili cerimonia: sit ei deæ: cui ne nomen qd̄ uiros scire fas est. Peruersas comas: capillos cōfusus: & disturbatos. Tā scēdi pudoris: ut deprehendat̄ puella: dū ornat caput. In nurus Parthas: in uxores Parthorū: hostes Romani noī. Pecus mutilū: cōminutū: & sine cornibus. uñ Pli. scribit: mutilis capris esse lactis maiorē hubertatem. Et sine frōde frutex: nā frutex uirgultū est: qd̄ ad iustā arboris magnitudinē nō excreſcit: & statura sis est mul-

Mutilum

Frutex

Mulier si-
ne capillis

neris: & faciem nativā specie nudauer is: licet illa
 cœlo deiecta: mari ædita: fluctib' educata: licet in
 quā Venus ipsa fuerit: licet omni gratiæ choro
 stipata: & tota cupi dinū poplo comitata: & bal-
 teo suo cincta: placere non poterit: ne Vulcano
 suo. ¶ Non mihi uenistis Semele: non hæc scri-
 bunt pulcherrimis: ut fuit Semele Cadmi The-
 bæ regis filia: aut Læda Helenæ mater. ¶ Sidoni
 uecta bou. Europé itelligit: quā ex Phœnicia rap-
 tã Iuppiter in tançe deformatus in Cretã detu-
 lit: ex qua genuit tres liberos. Minoë: Rhadamã
 tum & Sarpedonë: eã postmodũ Asterius ple ca-
 rens duxit uxorem: & Iouis filiis adoptatis: eos
 regni successores reliquit: auctor est Diod. Sido-
 nis aut Europa dicitur a Sidone urbe: quã a Phœnici-
 bus cõdita a piscium ubertate: quos Sidones uo-
 cãt: appellatam scribit Iusti. ¶ Troice raptor. Pa-
 ris troiane. ¶ Deteriora: minus bona. ¶ Sũt plu-
 ra: nã ex centũ puellis plures turpes repies: q̄ for-
 mosas: uel hoc dicit: quis sint aliqua formosæ:
 tñ & ipsæ arte nostra indigēt: ut pulchriores fiãt
 quoniã plura sunt minus bona q̄ par sit. ¶ Cõpo-
 situm est: est tranquillum. ¶ Cessat: ab arte sua: &
 nauigãdi peritia: sicut formosa mulier præceptis
 nostris minus utit. ¶ Pleno filo: pãnus eni; quo
 plenior est lanæ: eo magis ueste efficit latiore.
 ¶ Velam iauestes. ¶ Laxus: minus angustus: flu-
 xus. Purpureis uirgis. Sũt qui uirgã purpureã eã
 accipiãt: quã Plinius sanguineã appellat: pleriq̄
 Sandycẽ intelligunt: cuius meminit Maro: quaz
 tñ Plinius inter fictitios colores nũerat. Alii pur-
 purissũ: sinopidẽ: & alios huiusmodi fictitios co-
 lores in tenues uirgas redactos itelligũt: q̄ non
 placet. ¶ Virgas purpureas: uaciniã itelligo: naz
 Plinius scribit uaciniã frutices esse in gallia pur-
 pureos: idoneos ad tingẽdũ: cui' uerba hæc sunt
 Nõ nisi in aquosis pueniunt salices alni: populi:
 filer: lignifera tesseris utilissima: itẽ uaciniã in au-
 cupis sa: a: Gallie uero etiã purpura tingẽdi cau-
 sa ad seruoꝝ uestes. De uaciniis plura diximus i
 cõmentariis tristium Ouidii: quaz p̄diem ede-
 mus. ¶ Ad pharii confuge piscis opẽ: ad medici-
 nã crocodilea appellãt: ea illita ex aqua uernat
 tollit morbos oẽs: quoꝝ natura serpit in facie:
 nitorẽq̄ reddit: auctor Plinius. Potes etiã de ster-
 core crocodilli itelligere: quo puellæ urebant
 ad cutis nitorem. Horatius. lam manet humida
 creta color. Stercore fugat' crocodilli. ¶ Pes ma-
 lus: turpis pes. ¶ Alutha: calceos. ¶ Arida crura: ma-
 cie tenuata. ¶ Analectides. Analectides sunt mo-
 dici puluini: q̄ uestib' aptari solent: ne humeri al-
 tiores uideant: analigo eni colligo & assumo si-
 gnificat. ¶ Fascia: quaz dicebat pectoralis. ¶ Sca-
 ber unguis: rubiginosus: asper: imũdus. ¶ Rictus:
 rictus est oris patefactio: a ferã: q̄ hois: a ringo
 uerbo declinat. ¶ Peruerso cachinno: turpi risus
 est eni cachinnus solutio risus. Cicero de claris
 oratorib'. In utroq̄ ca: hinno irridetiũ cõmoue-
 bar. ¶ Dis: unt posse minus: discunt blefa uerba
 pronunciate: quod negauit illis natura.

Europes
fabulaSidon
SidonesCrocodi-
lea: & eo-
rum ususAnalecti-
des

Rictus

Cachinus

Tu quoq; non stulte troice raptor habes;
 Turba doceda uenit: turpes pulchræq; puellæ.
 Pluraq; sunt semper deteriora bonis.
 Formosæ minus artis opem: p̄ceptaq; querũt
 Est illis sua dos forma sine arte potens.
 Quũ mare cõpositũ est: securus nauita cessat
 Quum tumet auxiliis effidet ille suis.
 Rara tñ menda facies caret: occule mendas.
 Quaq; potes uitium corporis abde tui.
 Si breuis es sedes: ne stans uideare sedere.
 Inq; tuo iaceas quantulacunq; toro.
 Hic quoq; ne possit fieri mensura cubantis.
 Iniecta lateant fac tibi ueste pedes.
 Quæ nimis est gracilis pleno uelamina filo.
 Sumat: & ex humeris latus amictus eat.
 Pallida purpureis tingat sua corpora uirgis.
 Nigrior ad pharii confuge piscis opem.
 Pes malus in niuea semper celetur alutha.
 Arida nec uinclis crura resolue tuis.
 Cõueniunt tenues scapulis analectides altis
 Angustum circa fascia pectus eat.
 Exiguo signet gestu: quodcunq; loquatur.
 Cui digiti pingues: & scaber unguis erit.
 Cui grauis oris odor: nunquam ieiuna loquat
 Et semper spatio distet ab ore uiri.
 Si niger: aut ingens: aut non erit ordine natus
 Dens tibi: ridendo maxima damna feres.
 Quis credat: discunt etiam ridere puellæ.
 Quæritur atq; illis hac quoq; parte decor.
 Sint modici rictus: paruãq; utrinq; lacunã.
 Et summos dentes ima labella tegant.
 Nec sua perpetuo contendant ilia risu.
 Sed leue nescio quid: scemineumq; sonet.
 Est: quæ peruerso distorqueat ora cachinno.
 Quum risit: læta est altera: flere putes.
 Illa tonat raucũ quiddam atq; inamabile ridet
 Ut rudit a scabra turpis afella mola.
 Quo ñ ars penetrat: discunt lachriare: deceter
 Quoq; uolũt plorãt tẽpore: quoq; modo.
 Quid quum legitima fraudatur littera uoce.
 Blefaq; fit iusto lingua coacta sono.
 In uitio decor est quãdã male reddere uerba.
 Discunt posse minus q̄ potuere loqui.
 Oibus his: quoniã profunt: impẽdite curam.

¶ Hæc mouet arte latus: alia in incessu mouet se mollius: cū par sit. ¶ Extensos pedes: q̄si digitis pedū in si
stat. ¶ Illa uelut coniunx: alia uelocius icedit: ut uideat rustica: aut uaricosa. ¶ Cōiunx rubicūda: fortis uxor
nec mollis. ¶ Umbri mariti. Umbri pp̄li Italiae fortissimi fuerunt: quos eorum scēminæ in incessu imitabant. **Vmbri**
¶ Ingētes gradus: ampliores gressus. ¶ Varica: q̄si uarica. Vari: seu uarici dñr: q̄ obtortis itrorusq; crurib⁹. **Vari**
aut pedib⁹ sepatis: & distortis ambulabāt. **Perfi⁹**. Nō fallit pede regula. Varro. Pli. ēt scribit Varos: Vatiat: **Vatici**
Vatienos: Vatinius a crurib⁹ appellatos. Hic ergo scēminā diuaticatē & pmouentē gradus enormes. Va
ricā elegāter appellat poeta. Significat. n. diuaticare
platare & pmouere. ¶ Rusticus alier: ingētes gradus
designat. ¶ Alter erit mollior: eā denotat: quā dixit
mouet arte lat⁹. ¶ Hoc nos p̄ci. ni. de. Ordo est: o ni
ueæ hoc p̄cipue decet uos. ¶ O niueæ: o puellæ can
didæ. ¶ Mōstra ma. sire. erāt. Puellas admonet: ut cā
tare desināt Sirenes aut fuerūt Acheloi & musæ Ca
liopes: uel ut alii malūt Terpsicores filia: nūero tres
Parthenope: Leucosia: & Ligia: quæ una uoce: alia
cithara: tertia tibiis utit: hñt uult⁹ uirgīeos: & uocē
hūanā: reliquū corpus in uolucrē desinit: ut Oui. in
vi. met. scri. Has aut cātus dulcedie naues detinere
solitas: & sopitos homies mergere: q̄re quū Vlyxes
añ eorū litora nauigaret: socioꝝ aures cæra obtura
uit: & illæsus euasit. Mar. Sirenes hilarē nauigantiū
pœnā. Blādāsq; mortes: gaudiūq; crudele. Quas ne
mo quōdā deserebat auditas. Fallax Vlyxes dñ reli
quisse. Eas scri Euse. meretrices fuisse solitas nauigā
tes decipe. Habitauerūt aut Sirenes ī tractu pelorio
Alii eas ad Sirensas: īfulas ponūt: q̄ plusq; duo mi
lia absunt stadiorū. Scopulus qdā lōgus est & an gu
stus cubit⁹ a noie deductus: ad capreæ fretū locis
extēdit: altero ex montis latere Sirenū facellū hñs:
ex altero ad Possidoniātē sinū puæ tres adiacēt īsu
læ desertæ: petrosæ: q̄s Sirensas uocāt: auctoꝝ Stra
Pli. scri. Surrētū cū pmōtorio Minervæ Sirenū quō
dā sedē fuisse. Idē ēt Papini⁹ ita cecinit. Est inter no
tos sirenū noie muros. Saxaq; tyrrhenæ tēplis one
rata minervæ: & Oui. in. xiiii. meta. Terrasq; calenti
Sulphure fumātes: acheloidūq; reliqt. Sirenū scapu
los. ¶ Sisyphides: Vlyxes Sisyphi fili⁹: q̄ Autoliā La
erta despōsatā uiolauit: ex eoq; Vlyxē pepit: unde
apud Oui. Ajax ita loq̄. Quid sanguie cretus. Sisy
phio furtisq; & fraude similimus illi. In seris æacide
alienæ nomia gētis. ¶ Pœne resol. cor. erat. n. malo
nauis alligat⁹. Illita cæ. Circes p̄silio: ne cantus sua
uitate cogere exilire. ¶ Referāt au. cantēt quæ didi
cere. Carmia lusa: carmia cōposita. ¶ Modis ni can
ticis ægyptiis. Cātilenæ nāq; ægyptiæ: & gaditanae

Discite scēmineo corpora ferre gradu.
Est & in incessu pars nō tēnenda decoris.
Alligat ignotos illa fugatq; uiros.
Hæc mouet arte latus: tūciscq; fluētib⁹ auras
Excipit: extensos fertq; superba pedes.
Illa uelut coniunx umbri rubicunda mariti.
Ambulat: ingentes uarica fertq; gradus.
Sed sit ut ī multis mod⁹ hic quoq; rustic⁹ al
Motus in incessu: mollior alter erit.
Pars humeris tamē ima tui: p̄s sūma lacerti.
Nūda sit a leua conspicienda manu
Hoc uos p̄cipue niueæ decet: hoc ubi uidi.
Oscula ferre hūero qua patet usq; libet.
Mōstra maris sirenes erāt: q̄ uoce canora.
Qua sibi admittas detinere rates.
His sua sisyphides auditis pœne resoluit.
Corpora. nam sociis illita cæra fuit.
Res est blanda canor: discāt cātare puellæ.
Pro facie multis. uox sua lana fuit.
Et mō marmoreis referant audita theatris.
Et modo niliacis carmina lusa modis.
Nec plectrū dextra: citharā tenuisse sinistra
Nesciat arbitrio scēmina docta meo.
Saxa feratq; lyra mouit rhodopei⁹ orphe⁹.
Tartareosq; lacus: tergeminumq; canem
Saxa tuo cantu uindex iustissime matris.
Fecerunt muros officiosa nouos.

ob lasciniā maxime placebāt. Mar. Cātica q̄ nili: q̄ gaditana susurrat: & alibi. Edere lasciuos & betica crus
mata gestus. Et gaditanis ludere docta modis. ¶ Nec ple. Plectrū est īstrūm citharedi: quo chorde plectrū
i. pcutiunt: ut scri. Dona. Mar. Exornēt docile garrula plectrū lyra. ¶ Rhodopei⁹ orpheus: threici⁹: fuit. n.
Thrax gñe: ut Diodo. scri. fili⁹ Oeagri: & Calliopes: doctria: melodiaq; adeo excelluit: ut non īmerito fe
ras: arboreosq; ad se audiēdū alliceret: nauigauit cū Argonautis: atq; ob amorē uxoris ad īferos descēdēs
a Proserpina suauitate cātus spetrauit: ut defunctā uxore ab īferis excitaret. in. 4. Georgi. elegātissime
cecinit Maro. Hora. Siluestres hoies facer iterpresq; deorū. Cædib⁹: & uictu fœdo deterruit orpheus. Di
ctus ob hoc lenire tihres: rapidosq; leones. ¶ Saxa tuo cā. Iuppiter in satyri formā: ut Oui. scri. Antiopam
Nistei filia: uel Afopi s̄m Homeꝝ cōpressit: quæ irā paternā uerita ad Epopeū regē Sytionū se cōtulit: **antiopes**
ubi Zhetis: & Amphionē pepit: quos pastor educauit: Nisteo deīde mortuo ob dolorē amissæ filia: ei⁹ **fabula**
semp Lycus ducto exercitu Epopeū occidit. Antiopēq; abduxit: quā dirca uxori custodiendā tradidit. **Zhetus &**
Ea quū fugisset: filios ad ulciscēdā Dirce īpulsit: hī eā reuinctā taurorū siluestriū caudis laniant: ad eū lo
cū: q̄ fontis dircaī ab ea nomen accepit. uñ nō īmerito Oui. Amphiona m̄s uindicē appellauit. Euse. **Dircaus**
Amphioē Thebis regnasse. & cātū citharæ saxa mouisse. qm̄ auditores erāt duro corde. Scri ēt Soli. eū **fons**
hebas cōdi disse. nō q̄ lyra saxa duxerit. sed q̄ affatus suauitate hoies rupiū icolas. & in cultis moribus **Muti**
udes ad obsequi ciuilibus disciplinā pellexisset. ¶ Fecerūt mu. thebāos. n. muros lyra struxisse dñ Amphio. **thebani**

- Arion** Hora. dictus & Amphio thebanæ pditor arcis: Saxa mouere sono testudis: & p̄ce blāda. Duceſ quo uel
 let. Quāuis mur' erat. Arion uer' & nobilis cātator fidib' fuit. Nota ē fabula Herodoti: Plinii: Higinii: So
 linit & Gellii monumētis: & Oui. carmē i. 3. fast. Stra. i. 13. scri. Arionē a p̄donib' i mari obrutū fuisse. Di
 sce ē duplici gēialia nablia palma. Vertere. Nabliū siue nauiliū istim ē musicū: qd' barbag' optinet uoca
 bulū: ut. i. x. docet Stra. Suidas ē scri. psalteriū organū eē musicū: qd' Naula ē uocaf' Genialia: uoluptu
 osa: delectātia. Iune. Gēialis agaf. Iste dies. Sit tibi Callimachi. Callimach' ut Stra. scri. p̄gēitorē habuit
 Battū: q' Cyrenē pdidit: poeta fil' & grāmaticæ stu
 diosus: cui priās i elegia tribuit Quintilianus. ¶ Coi
 poeta: Philetas ut refert Stra. poeta fil' & ātiquorū
 scriptorū cēsorū: Co īsula: p̄fessioe plurior: ut ē au
 ctor Fab. secūdas tēuit i elegiaco carmē. ¶ Teia m.
 Anacreō poeta lyric' auctore Stra. Teon priā hūit:
 quē Pli. scri. acino uux passæ strāgulatū. ¶ Vinofī s.
 Bibacis anacteōtis. Oui. Quid nisi cū multo uene
 rē cōpescere uino. Præcepit lyrici teia musa senis.
 ¶ Nota sit & sappho. Sappho Mithylenæa cum Al
 ceo claruit: cui i mīma pte poetiæ nullā fœminā
 cōparādā scri. Stra. scripsit. n. elegias: libros lyricos
 nouē: epigramata: iābos: & nemias: carmē iuētū: qd'
 a se sapphicō denoiauit: priā ē plectrū reppit: hui'
 poemata legēda suadet Oui. qm' lasciuia erāt: un' ē
 in tristib' ita scri. Lesbia qd' docuit sappho: nisi ama
 re puellas & Hora. Viuūtq' cōmissi. Calores æoliæ
 fidib' puellæ. ¶ Cui ue p̄ uafri. Terētiū inuit: qui in
 Phormiōe Getā iducit Chremetē & Demiphontē
 senes fallētē Sane Geta nomē est seruire: seruos. n.
 priſci a pp̄lorū noib' un' uehebāt: appellabāt: ut Ly
 dū: Syriū: Getā: Dauū ex Dacis: q' oli Dauū uocati sūt
 auctor Stra. ¶ Carmen le. pp. Proptiū Fabi' refert a
 qbusdā Tibullo añponi. ¶ Siue aliqd' galli. Corne
 li' Gallus Foroiuliēsis fuit: Euphorionē i latinū trā
 stulit: & ut Ser. scri. de cytheridæ Volūniū liberta: &
 a se amata scripsit libros. 4. hic prim' ut testis ē Eu
 sebi' tenuit ægyptū puinciā Romanā: factā ab Au
 gustos: & seipm interemit: qm' (ut Tranquillus scrib.)
 ob īgratū aiū: illi domo & puiciis suis interdixit
 August' dicēte Ouidio i amorib'. Sāguis atq' aiā
 pdige galle tuæ. Eū Fabius scri. Tibullo & Propertio
 duriorē fuisse. ¶ Dictaq' Varrōi. Eusebius chro
 nographus Varronē duos fuisse scri. alter. Teren
 tius Varro appellatus: p̄his pariter: & poeta: Roma
 norū oium: ut Fabi' auctor est: eruditissimus: linguæ
 latinæ pitissim': & ois antiq̄tatis: & reꝝ græcæ: no
 strarū: plus tñ scīæ collaturus: q' eloquētia: cui' u
 nētis imaginē Romæ posuit Asini' Polio i biblioteca: quā primā i orbe de mānubiis publicauit: ut Pli. do
 cet. Alter fuit P. Terēti' Varro attacin': ab Attrace uico Narbonēsis puiciæ: ubi nar' est: q. xxxv. agēs annū
 græcas lras didicit: trāstulitq' i latinū libros q̄tuor Apollonii Rhodiū suū opus de Argonautis: un' Fabi'
 eū appellauit itē p̄tē alieni opis: celebrauit ēt nōnunq' elegis uetrib' amicā Leucadiā: dicēte Proptio.
 Hæc quoq' p̄fecto ludebat lasōe Varro. Varro Leucadiæ maxia flāma suæ: de hoc nūc loq̄. Oui. ¶ Tuæ
 germæ. q' ex ariete uellere aureo īsigni decidit: qd' postea i tēplo Martis i Colchide fixū Argonautæ ab
 stolerūt. ¶ Et pfugū æneā: nō porro fugatū: sed erratē Verg. aut designat: q' ut Fabi' scri. ap̄ nos auspica
 tissimū: ut apud Græcos Homer' dedit exordiū. Idē scribit. Interrogāti sibi Domitiū Afrū: quē crederet
 Homero maxie accedere: eū rñdiffe: scdm eē Ver. ppiorē tñ priō: q' tertio: i altero. n. fuit plus curæ: & di
 ligētia: i altero uero pl' dinitatis & copiæ. eū tñ Propti' Græcis: & latin' scriptorib' añponit. ¶ Forsitā &
 no. Oui. ut testis ē Fabi': fuit lasciuior Tibullo: & Prop. ¶ Aqs le. obliuio: itaq' n. lethea obliuio ē iducit.
 Mart. Pigra p̄ hūc fugies īgrata flumia lethes. ¶ Duas p. uiros & fœias. ¶ De ue tri. li. libros tres amoy
 ad Corinā itelligit. Ep̄la: q' i amorib' priā ē i ea. n. scri. Oui. se. 5. libris de p̄ceptis amatoris: & de remedio
 præposuisse tres ad Corinā. Ita. n. inq̄. Qui mō nasonis fueramus qnq' libellis. Tres sum': hoc illi p̄tulit
 autor opus. ¶ Illa ep̄la: prima i amorib'. ¶ Nouauit: iteꝝ cōmemorauit. ¶ Hoc opus ignotū: hæc p̄cepta
 amatoria: q' alii. min' norāt me cōposuisse. ¶ Ita uelis: ut legat' & cātel' meū opus. ¶ Insignis cornu. Bac
 cho. n. cornua tribuunt: cuius rei cām assignauim'. ¶ Brachia iussa: brachia sono apte se accōm odantia.

Quāuis mutus erat: uoci fauisse putatur:
 Piscis arionis fabula nota lyrae.

Disce etiā duplici genialia nablia palma:

Vertere: cōueniūt dulcibus illa iocis.

Sit tibi callimachi: sit coi nota poetæ:

Sit quoq' uinosi teia musa senis

Nota sit & sappho: qd' enim lasciuus illa.

Cuiue pater uafri luditur arte getæ.

Et teneri possis carmen legisse propteri.

Siue aliquid galli: siue Tibulle tuum.

Dictaq' uarroni fuluis insignia uillis.

Vellera germanæ phrixæ quæreda tuæ.

Et pfugū ænean: altæ primordia romæ:

Quo nullum latio clarius extat opus.

Forsitan & nostrū nomen miscebit istis:

Nec mea letheis scripta dabunt aquis:

Aq' aliq' dicet nostri lege culta magistri

Carmina: quis partes instruit ille duas.

De ue trib' libris: titub' quos signat amor

Elige: quod docili molliter ore legas

Vel tibi cōposita cantetur epistola uoce.

Ignotum hoc aliis illa nouauit opus.

O ita phœbe uelis ita uos pia numia uatū:

Insignis cornu bacche: nouemq' dex.

Quis dubitat: qn' scire uelis salta e puellā:

Vt moueat posito brachia iussa sono.

Varrones
duo.

Vergi.

Aqua
lethea

Artifices lateris: Histriões latera i scena p̄cine mouētes: q̄ tāta est difficultas: ut scri. i oratore Cicero: Histriõica
Rosciū mimū discipulū i ea artes: quē p̄bet reppisse neminē. Ars at Histriõica adeo oli Romæ claruit: ut
Clodi⁹ Esop⁹ Histrio tragic⁹ ex eo q̄stu patinā sex cētis sestertiis isignē fecerit: i q̄ posuit aues cātu aliquo: difficultas
aut smōe hūano uocales: & ei⁹ filius Clodius relict⁹ ab eo i amplis opib⁹ hāres: unioēs i cœna magnæ ta
xatiōis deuorauit: ut auctor est Pli. Taloḡ dicere iact⁹: tessera h̄nt sex latera & q̄drata sūt: has cubos ap
pellari Gelli⁹ refert: tali uero a tessera forma lōge erat diffīles: hēbāt. n. iiii. latera: & pro uario iactu uaria
pūcta dabāt: his iā nō utimur. In ludo talario tali. Tesseræ
iii. adhibebant: sin tessera uero tres i mō: ut ho
die ēt fieri uidemus: uñ Mart. ita scri. Nō sum taloḡ
numero par tessera. Quā subeat ptem: cui sit p̄dē
di periculo subiecta. Quāq̄ uocet: quot pūcta cu
piat ad optinēdā uictoriā. Latronū plia calculoḡ
ludū itelligit. Vnus quū gemio: caute ludēdū est:
quū solus latrūculus tuus cū duobus hostib⁹ pugnā
capeffit: & obsidē. Bellatorq̄: quē eq̄tem regē ap
pe lāt i calculis. Sūt q̄ itelligi malit eq̄tē. Sine suo
cō. sine eo latrūculo: quē i eo ludo reginā noiant:
alii uero eq̄tē collusoris accipiūt. Reticuloq̄ pilæ:
reticulū appellat alueolū: ubi calculis ludis signatū
in retis formā pilā uero eā accipe: quā pedite i cal
culis d̄nt. Fundant: spargant i alueolo. & ducant
semel tm̄. Quā tol. quā rapias aduersario: legif̄ ēt
qua tollas. i. nulla tua pila mouēda ē: nisi quū ea cal
culū collusoris tollere uolueris: alioq̄ post primum
morū semp est imobilis. Est genus i totidē: ludū
eū designat: q̄ stat ex. xii. calculis. Parua tabella:
hoc ēt ludo utunt uulgo pleriq̄ hac tēp̄tate q̄. n.
prius i tabella tres calculos apre locaritis collusori
unū adimit. Mille fac esse iocos. Iocū poetico mo
re p̄ ludo posuit. Sed mi. la. ē. Vicia designat: q̄ in
hmōi ludis detegunt. Nulla fi. ta. nō est fidēdum
alex. Quæ nō p̄ uo. pe. q̄ nō hūerint deos fauto
res. Genas ludētiū sinistris diis. Tā tur. c. ut ludi
ḡra plorādū sit. Ignaua na. Ignauā iō naturā ap
pellat: q̄ hmōi ludi nullā h̄nt corpis exercitationē
Materia ube. magis utili. Celeresq̄ pi. utebant.
n. pila: quā pagāicā appellabāt: erat & pila trigona
lis: & follis: ut oñdit Mart. Iaculūq̄. Iaculo ēt exer
cebant Romāi: q̄ oñdit Hora. eo uersu. Nec iā liui
da gestat i armis brachia s̄ape disco. Sape trās finē
iaculo nobilis expedito. Trochiq̄. Trochus istm̄
erat: q̄ ludētib⁹ pueris scutica agitabāt: & rotabāt:
ut scri. Acro: ea antea pueros quosdā ludere solitos
uidim⁹. Mart. Inducēda rota est das nobis utile mu
nus. Iste troch⁹ pueris: at mihi cātus erit: & alibi. Gar
rulus i saxo cur ānulus orbe uagare. Cedat & argu
tis obuia turba trochis. Propri⁹. Increpat & uersū cla
uis adūca trochi. Hora. Trochū gr̄cum appellat in
odis: qm̄ trochos rotā signat. Armaḡ: qb⁹ exerce
bant iuuenes. Hora. Nec iā liuida gestat i armis bra
chia. In gy. i circuitus. Tāgit aut eā exercitationē: q̄
iuuētus Romana eqs uti discere solebat. Hora. Cur
neq̄ militaris iter eq̄les eq̄tes. Gallica nec lupatis tē
pet ora frenis. Ei⁹ aut̄ exercitationis laus erat: ut equ⁹
in gyḡ flecteret. Verg. Carpe mox gyḡ incipiat. &
Taci⁹ scri. Germanoḡ equos nec forma: nec ueloci
rate p̄spicuos: sed nec uariare gyros in morē Romanū doceri. Nec uos cā. ha. Cāpi Martii: ut auctor est
Stra. admirabilis erat magnitudo: suppeditabat. n. curulus pariter cursus: & alia eq̄stria certamīa expedi
ta: nec min⁹ tā m̄stris: pilā trochū: palestrā exercitationē tractantib⁹. Gelidissima uir. aquā uirginē itelligit
a uirgē: q̄ ei⁹ fontē idicauit: ita appellata: ut Frōtin⁹ docet. Pli. tm̄. i. xxxi. uirginē aquā iō appellatā scribit
q̄ labēs i p̄nestina uia: quū ad herculaneū riuū puenit: eū refugit: q̄si p̄gressus herculis fugiat: idē scribit

Artifices lateris sc̄næ spectacula amātur.

Tantum mobilitas illa decoris habet.

Parua monere pudet: talorū dicere iactus.

Vt sciat: & uires tessera missa tuas.

Et mō tris iactet numeros: mō cogitet apte.

Quā subeat partem callida: quāq̄ uocet.

Cautaq̄ non stulte latronum pr̄lia ludat.

Vnus quū gemino calculus hoste perit.

Bellatorq̄ suo prensus sine compare bellet.

Aemulus inceptum s̄ape recurat opus.

Reticuloq̄ pilæ leues fundantur aperto.

Nec nisi: quā tollas: ulla mouēda pila est.

Est genus: in totidem tenui ratione redactū.

Spicula quot mēses lubricus annus hēt.

Parua tabella capit ternos utrinq̄ lapillos.

In qua uicisse est continuasse suos.

Mille fac esse iocos: turpe est nescire puellā

Ludere: ludendo s̄ape paratur amor.

Sed minimū labor est sapiēter iactib⁹ uti.

Maius opus mōres composuisse suos.

Tūc sumus icauti: studioq̄ aperimur i ip̄o.

Nudaq̄ per lusus pectora nostra patent.

Ira subit deforme malum: lucriq̄ cupido.

Iurgiaq̄: & rixæ: sollicitusq̄ dolor.

Crimia dicunt: resonat clamoribus æther.

Inuocat iratos: & sibi quisq̄ deos.

Nulla fides tabulis: quæ nō p̄ uora petunt.

Et lachrymis uidi s̄ape maderē genas.

Iuppiter a uobis tam turpia crimina pellat.

In quibus est ulli cura placere uiro.

Hos ignaua iocos tribuit natura puellis.

Materia ludunt uberiore uiri.

Sunt illis celeresq̄ pilæ: iaculūq̄: trochiq̄.

Armaḡ: & in gyros ire coactus equus.

Nec uos cāp⁹ hēt: nec uos gelidissima uirgo

rate p̄spicuos: sed nec uariare gyros in morē Romanū doceri. Nec uos cā. ha. Cāpi Martii: ut auctor est
Stra. admirabilis erat magnitudo: suppeditabat. n. curulus pariter cursus: & alia eq̄stria certamīa expedi
ta: nec min⁹ tā m̄stris: pilā trochū: palestrā exercitationē tractantib⁹. Gelidissima uir. aquā uirginē itelligit
a uirgē: q̄ ei⁹ fontē idicauit: ita appellata: ut Frōtin⁹ docet. Pli. tm̄. i. xxxi. uirginē aquā iō appellatā scribit
q̄ labēs i p̄nestina uia: quū ad herculaneū riuū puenit: eū refugit: q̄si p̄gressus herculis fugiat: idē scribit

ca artis
difficul
tas
quæstus
artis Hi
strionica
Tesseræ
Cubi
Tali

Pilæ lud⁹
Iaculi ex
ercitatio

Trochus

Equoḡ
gyrus

Campi
Martii
certamīa
Aqua uir
go

Tyberis
tuscus
Porticus
pompeii
Sol in uir
gine

Paretho-
nium

Porticus
octauia
Porticus
Liuiā
Agrippa
augusti
gener
Naualis
Corona

Thamy-
ras
Apelles
Cous

eā tactu p̄stare ceteros amnestiqm̄ i ea natabāt cōmodius. Papinius. Atq; exceptura natar̄. Virgo iuuat.
 ¶ Nec tuscus pla. Tuscū iō Tibri noiat: qm̄ ab Apoenino defluēs: p̄ Tusciā Romā defert: q; at i Tyberino
 etiā flumie natarēt iuuenes Romāi docet Hor. eo uersu. Cur timer flauū tyberī tāgere. Pōpeias ire p̄ um
 bras. De porticu Pōpeii: q; erat i cāpo Martio dixim̄ in primo. Proprius. Scilicet umbrosis sorde Pōpeia
 colūnis Portic̄: auleis nobilis attalici. ¶ Virgīs athe. astatē designat: nā sol p̄ cāctū & leonē trāsīēs &
 uirginē. astatē efficit: ut antea docuim̄ ex sn̄ia Higiniū. Scribit Columella. xiii. Kalēdas septēbris solē in
 uirginē trāsītū facere: & hoc: & sequēti die tēpestatē
 significare: i terdū & tonare. ¶ Sacrata pa. Palatinum
 collē p̄secratū Apollini: cui tēplū i eo Augustū ere-
 xisse dixim̄: cui meminit Oui. i. iiii. fast. Phœbo lau-
 rigerō Apollini laureā gerētī coronā. ¶ Parethōias
 ægyptias. Est. n. parethoniū urbs Aegypti i ora ma-
 ritima: & port̄ ingēs. xl. fere stadior̄. Hāc alii pare-
 thoniū: alii Ammonia uocat: auctor ē Stra. itelligit
 aut Apollinē: q; i p̄lio apud Actiū contra. M. Anto.
 & Cleopatā fuit Augusto. Ver. Actius hāc cernens
 arcū intēdebat Apollo: nota est historia Plutarchi
 monumētis. ¶ Quāq; soror: porticū octauia dicit:
 ita appellatā ab octauia sorore Augusti. ¶ Coniunx
 du. Liuiā porticum a Liuiā uxore Augusti: ut docet
 Sueto. cognōiatā accipe. ¶ Naualiq; ge. Agrippam
 Augusti generē dicit: eius. n. filiā Iuliā duxit uxore:
 illū August̄ nauali corona donauit: ut Pli. scri. post
 debellarū Pōpeii i Sicilia. Idē docet Ser. i. 2. æneid.
 erat aut Naualis corōa: ut Gellī docet: q; donari so-
 let maritimo p̄lio: q; primus i hostiū nauē ui arma
 tus trāsiliuit: ea q̄si nauiū rostris i signata erat. ¶ Vi-
 site tūri. De tēplo Isidis repetē: quā dixim̄ i primo
 ¶ Vaccā mēphitidos. Isidis Aegyptiā: q; oli in uac-
 cā mutata apud Aegyptios colebat: de Mēphi urbe
 abūde dictū est i primo. ¶ Terna thea. ea i cāpo. pxi-
 mo cāpo Martio fuisse docet Strabo. Vñ hic cōspi-
 cuis locis. addidit Oui. erant. n. eo i loco alia p̄clara
 ædificia. ¶ Sanguinet gladiator̄ cruore. Metaq; fer-
 ludos circēsē dicit: de qbus i primo diximus. ¶ Fa-
 cies bo. pulchra facies. ¶ Caret te. nō uf. ¶ Tu li. &
 Thamyras Philamonis filius rediēs ex urbe Aetha-
 lia: quū musas hūisset obuias: scia cātādī gloriabū-
 dus affirmauit se eas supatur̄: si secū certare aude-
 rent: ad quā insolentē uocē filia Iouis stomachata
 & modū ationem: & pulsandā citharē peritiam: &
 cōmunem hoīs sensum abstulerunt. Hāc Home. in
 ii. Iliados. Diodoreum Lyra & cantu tm̄ priuatū scri.
 Latini uero occacatū fuisse dicunt. ¶ Si ue. co. Sūt:
 qui legant cois. Apelles ex Epheso: ut uoluit Stra.
 uel ex Co insula ut Ouidius olympiade centesima. xii. floruit in pictura solus plura q̄ ceteri omnes con-
 tulit uoluminibus editis: quā doctrinam eam continebant: illi perpetua consuetudo fuit nunquam tam
 occupatam diem agendi: ut non lineam ducendo exereret artem: a nullo alio: q; ab Apelle pingi uoluit
 Alexāder magnus. hic pinxit Venerem exeuntem a mari: quam diuus Augustus dedicauit in delubro
 patris Cæsaris: quā Anadyomene uocatur: consenuit hāc tabula carie: aliamq; pro ea Nero in principa-
 tu suo substituit Dorothei manu Apelles inchoauerat aliam Venerem Cois superaturus etiam illā prio-
 rem: inuidit mors peracta parte: nec qui succederet operi ad p̄scripta liniamenta inuentus est: auctor
 Pli. De uenere apelea extat Ausonii epigramā: quod cum aliis plerisq; Mediolani nuper repertis a Geor-
 gio Merula nostro elegantissimus poeta Franciscus Nursius Veronensis e secretis inclytæ reginæ Cy-
 pri mihi ondit: id est h̄mōi. Euer sam pelagi nup genialibus undis Cyprina: apellei cerne laboris opus. Vt
 cōplexa manu madidos salis æquore crines Humidulis spumas strigit utraq; comis. Iam tibi nos cipræ:
 iuno inqt & inuba pallas. Cedimus: & formæ & p̄mia deperimus: & Oui. alibi ita cecinit. Vt Venus ar-
 tificis labor est & gloria coi. Aequoreo madidas: quā p̄mit imbre comas. ¶ Illa lateret: non uidere
 egredi e mari: ut Apelles pinxerat. ¶ Hoc uo. ut fama uigeat. ¶ Cura du. Horatius quoq; ondit poetas
 olim fuisse in pretio eo uersu. Sic honor & nomē diuinis. uatibus atq; Carminibus uenit: & paulopost
 ait. Et uitæ monstrata die est & gratia regū. Pieris tentata modis: ludusq; reptus. Pausanias quoq; libro

Nec tuscus placidis deuehit amnis aquis.
 At licet & prodest pompeias ire p̄ umbras.
 Virginis athereis quū caput ardet eqs.
 Visite laurigerō sacrata palatia phœbo.
 Ille parethonias mersit in alta rates.
 Quāq; soror cōiūxq; ducis mōumta parūt
 Naualiq; gener cinctus honore caput.
 Visite turicremas uaccā mēphitidos aras.
 Visite conspicuis terna theatra locis.
 Spectēt tepido maculata sanguie harenæ.
 Metaq; feruenti circumeunda rota.
 Quod latet: ignotū ē: ignoti nulla cupido.
 Fructus a best: facies cū bona teste caret.
 Tu licet & thamyra supes atq; orphea cātu
 Non erit ignota gratia magna lyra.
 Si uenerem couis nunquā pinxisset apelles.
 Mersa sub æquoreis illa lateret aquis.
 Quid petitur sacris: nisi tantū fama poetis.
 Hoc uotum nostri sūma laboris habet.
 Cura ducum fuerant olim regumq; poetæ.
 Præmiaq; antiqui magna tulere chori.
 Sanctaq; maestas: & erat uenerabile nomē
 Vauibus: & largæ sape dabantur opes.
 Ennius emeruit calabris in mōtibus hortos
 Contiguos p̄cne scipio magne tuis.
 Nūc heder sine honōr iacēt: opataq; doctis

*Se mai vana...
 Et mai vana...
 An...
 Epigramma...
 Pausanias...*

Cura uigil musis nomen inertis habet.
 Sed famā uigilare iuuat q̄s nosset homerū
 Ilias aeternum si latuisset opus.
 Quis danaē nosset: si semper clausa fuisset
 Inq; sua turri si latuisset anus.
 Vtilis est uobis formosā cura puellā.
 Sæpe uagos extra limina ferre pedes.
 Ad multas lupa tendit oues p̄detur ut unā
 Et ious ad multas deuolat ales aues.
 Se quoq; det populo mulier speciosa uidē.
 Quē trahat e multis forsita un⁹ erit. (dā.
 Oibus illa locis maneat studiosa placendi.
 Et curam tota mente decoris agat.
 Casus ubiq; ualet: semp̄ tibi p̄deat ham⁹.
 Quo minime credis gurgite piscis erit.
 Sæpe canes frustra nemorosus mōtib⁹ errāt
 Inq; plagas nullo ceruus agente cadit.
 Quid min⁹ adrome da potuit spare reuicta.
 Quā lachrymas ulli posse placere suas.
 Funere sæpe uiri uir queritur: ire solutis.
 Crinibus: & fletus non tenuisse decet.
 Sed uitate uiros: cultū: formāq; professos.
 Quiq; suas ponunt in statione comas.
 Quæ uobis dicunt: dixerunt mille puellis.
 Errat: & in ulla sede moratur amor.
 cœmia quid facies: quū uir sit leuior ipsa.
 Forsitan & plures possis habere uiros.
 Vix mihi credetis: sed credite troia mæret
 Præceptis priami si foret usa senis.
 Nec coma uos fallat liq̄da nitidissima nardo.
 Nec breuis in rugas cingula pressa suas.
 Nec toga decipiat filo tenuissima: nec si
 Annulus in digitis alter: & alter erit.
 Forsitan ex horum numero cultissimus ille
 Fur sit: & uratur uestis amore tuæ.
 Redde meū clamant spoliata sæpe puellæ
 Redde meū toto uoce boante foro.
 His uenus e templis multo radiātib⁹ auro.
 Lata uidet lit̄es: appiadesq; deæ.
 Sunt quoq; nō dubia q̄dā mala noīa fama.
 Deceptæ a multis crimen amātis habēt.
 Discite ab alteri⁹ uestris timuisse querellis.
 Ianua fallaci ne sit aperta uiro.
 Parcite cecropides iuranti credere theseo.

prio ita scri. Versabatur igitur ea quoq; tēpestate cū
 regib⁹ poetæ: & añ eā memoriā Anacreo cū Poly-
 crate tyrāno Samio familiariter uixit: Siracusaq; ad
 Hieronē Eschylus: Simōidesq; missi sūt cū Diōysio
 q̄ postea i Sicilia tyrānide successit: Phyloxenu: cū
 Antigono macedonū principe: Antagoras rhodius
 & Aratus solēsis. ¶ Ennius emeru. Q. Ennius in ca-
 labria Rudias (ut est auctor Stra. & Mella) p̄fiam
 habuit. Silius in. xii. de eo ita scribit. Miserunt cala-
 bri: rudia: genere uetusta. Scripsit primus apud La-
 tinos uersu heroico annales: ut Gellius refert: qui-
 bus bella Italiae cecinit: & secundum bellum puni-
 cum in gratiam Scipionis carmine minus politos
 nam ingenio ualuit: sed arte caruit: ut cecinit Ouid.
 Africānum maiorem mirifice dilexit: a quo mul-
 tis muneribus donatus: cum Scipione asiatico in
 Asiam profectus est: & cum Fuluio nobilitate in
 Etholia post. lxx. annum: ut scri. Eusebi. perit mor-
 bo articulari: quem nimio uino contraxerat: sepul-
 tus fuit in Scipionis monumento uia appia: ut etiā
 Cicero testatur. Scribit etiam Plinius priorē Aphri-
 canum. Q. Ennii statuam sepulchro suo posuisse:
 uiuens sua uirtute donatus est pulcherrimis hortis.
 Fuit & panlopt̄ alter Ennius Tarentinus: qui de li-
 teris: syllabis: & metris libellum edidit: & uolumina
 de augurādi disciplina. ¶ Contiguos p̄cne: p̄cne
 ultimam habet breuem apud Virg. eo uersu. P̄cne
 simul tecum solatia rapta menalca: hic uero Ouid.
 produxit. Sunt q̄ hos duos uersus ita legant. Enni⁹
 emeruit calabris in mōtibus ortus. Contiguus po-
 ni Scipio magne tibi ut sit sensus. Ennius natus nō
 in celeberrimis urbibus: sed in montibus Calabriae
 propria uirtute meruit tumulari in Scipionis se-
 pulchro: nam q̄ hortos Ennius accepit ob artem
 poeticam: uicin⁹ Scipionis hortis: nusq; legitur.
 ¶ Ilias opus: iliados: quod Home. i. xliiii. libros di-
 gessit. ¶ Quis da. nos. Acrisius Argiuorum rex uni-
 cam habens filiam Danaen: ut Lactan. scribit accepit
 se periturum manu eius: qui ex filia nasceretur:
 unde filiam in turo clausit: Iuppiter i aurum uersus:
 ex tegulis in gremium puellæ decidit: prægna: facta
 est: quod p̄ intelligēs: in arcā clausā in mare abi-
 ici iussit: illa in Italiam delata inuenta a piscatore
 cum Perseo: quem enixa fuerat: & oblata regi: ab
 eo uxor accipit: cum q̄ etiā Ardeā cōdidit: auctore
 Seruio. ¶ Inq; sua tur. sic etiā Hora. Includā Danaen
 turris ænea: Robustūq; fores & uigilum canū ¶ Sæ-
 pe ca. fru. Venatores exēplo docet cœmias plerūq;
 amatores inuenire: quos nō quærūt. ¶ Cadit i rætia
 nullo agēte. ¶ Quid m. andro. nūq; inquit sperabat
 Andromede auxiliū Persei. Fabula supius dicta est.
 ¶ Funere sæ. u. uir. quæri. sepe numero puella mariti
 mortem deplorans in funere uirum alium inuenit:
 Solutis scri. de moī plorantū in funēid etiā fieri
 solebat: quū i aduersis deos orabāt. Vir. Interea ad
 tēplū nō æq; Palladis ibāt. Crinibus iliades passis: &
 Liui⁹. Strata passis matres crinibus tēpla uerrentes
 ueniam irarum cœlestium sinēq; pesti exposcunt.
 ¶ Sed uitate uiros: molles & cinedos dicit. ¶ In sta-
 tio. co. ex eoz snia: q̄ dicebāt comatos oēs cinedos
 eē. ¶ Et i nul. semo. am. qa sūt istabiles ¶ Plures ui-

Q. Enni⁹

Ennius ta-
rentinus

q̄ eū tāq̄ mollem petāt. ¶ Troia mā: docet puellas
Priami exēplo nō adoleſcētib⁹ credēdū eē: sed ma-
iorib⁹ natū. ¶ Præceptis Priā. q̄ suadebat reddēdā eē
Helenā. ¶ Perq̄ adū: tales: p̄spēm ficti amoris. ¶ Lu-
cra pudēda petūt: simulāt se uos a mare: s; nihil aliud
a uobis petūt q̄ dedecus ur̄m. ¶ Liq̄do nar. nardinū
unguētū alio noīe Pli. foliatū appellat: qd̄ unguē-
tariū: ex spica nardi celebrāt: laudat̄ syriacū a Pli. Nas-
cebat̄ ēt Nard⁹ Cilicia radice nigra: & odorata: ut
est auctor Dias. un̄ spicā ciliscā i fastis appellat̄ Oui.
Nec breuis i rugas: nec q̄ uestis rugas: industria loca-
tastastit̄ tāq̄ mollis. ¶ Filo tenuis ex tenui lana.
¶ Et uras: & angas: q̄ nō possit uestē tuam furari.
¶ Voce bo. clamāte. ¶ His uen⁹ Venerē genetricē
itelligit̄: de q̄ dcm̄ est i prio. ¶ Appiadesq̄ dea: Cō-
cordiā Pallada: Pacē & uestā itellige: ab aq̄ appia: q̄
i forē Cæsaris deducta erat cognomiata: q̄ ar̄ hęc
tēpla ad forē Cæsaris eēt: ex Papinio: & Mart. itel-
ligit̄. ¶ Sūt quoq̄ nō dubiasūt qdā mulieres quæ
hnt̄ ifames: q̄ amātes decipe soleāt. ¶ Crimē amā.
hēnt̄: q̄ alios decipiūt: ut ipse quoq̄ ab amātib⁹ de-
cepta sunt. ¶ Cecropides: Atheniēses puellæ a rege
Cecrope: p̄ q̄s oēs alias designat. ¶ Iuranti Theseo
uiro p̄ fido: ut fuit These⁹: q̄ Ariadnā reliq̄t. ¶ Quos
fa. re. quos testes āpli⁹ adhibebit. ¶ Fecit & añ deos:
antea deos adhibuit testes: & un̄ fidē uiolauit. ¶ The-
sei c̄ imi. hæ. id ēt i epistolis ei Phyllis ita exprobrat
De tāta rege turba factisq̄ parētis. Sedit in ingenio
creſſa puella tuo? Nulla re. si. q̄a nulli sūt āplius dii:
p̄ quos iuret. ¶ Illa pōt uigi. q̄ alio munere p̄mis-
ſas noctes negabit̄: audebit̄ ēt uiolare sacra Vestæ
& Iſidis: & necare uigē ueneno. ¶ Vigiles flā. iextin-
ctū ignē: q̄ i tēplo Vestæ seruabat̄: cui⁹ rei cām assi-
gnat̄ Plutar̄ i Camillo his uerbis. A num̄a enī rege
tāq̄ oīum p̄ncipiū eēt ignis uenerari iſtitutū est: nā
nobilissimū quoddā existit ignis i ip̄a nā. & motio
quædā ē: uel cū motiōe totius gn̄atio: alia uero mā.
quæ calore uacat ocioſe ignauiterq̄ iacēs: & cadaue-
ri ſimilis ignis uirtutē tāq̄ aiām cupit: & paulatī ſuf-
cepto igne ad agēdū qd̄: uel patiēdū uertit. Numa
Pōpili⁹ uir curiosus ac ſapiētissim⁹ q̄ i colloquī cū
Musis p̄ ſapiētā ueniebat̄: rōne qdā phīæ mor⁹ hūc
seruari: custodiriq̄ p̄petua uigilia: ne corrupere: no-
luit: tāq̄ æterna uirt⁹ eēt: q̄ oīa ſeruaret. Aliā cām
refert̄ Oui. i fastis In eodē Vestæ tēplo (ut testis est
Plutar.) fama fuit troianū illud Palladiū: qd̄ i Italiā
æneas aſportauerat reſidei. ¶ Inachi: Iſis Inachi filia
¶ Cape sacra: sacra diuſpe. ¶ Miſta aco. aconita tēpe-
rata. Est enī aconitū herba oīū: uenenoſe ociffima:
q̄ tactis genitalib⁹ foeminini ſex⁹ aiā iū: eodē die i
fert̄ mortē: quo mō Calphurni⁹ Beſtia uxores ne-
cavit. Fabulæ narrare acōitū exp̄m̄is:erberi canis
natū: extrahēte ab iſeris Hercule. Cicuta quoq̄ her-
ba uenenu ē: publica Atheniēſiū poena iuiſa: ut do-
cet Pli. ¶ Propi⁹ cōſi. ea dicere: q̄ magis ad uiros: q̄
ad foemias p̄tinēt: qd̄ facere uisus est: quū dixi: fo-
emias accepto mune: nunq̄ coitum negaturas: il-
las enim & auaritia: & propria libidie corrupi poſ-
ſe designauit. ¶ Admiſſis equis: materia ſemel ſu-
ſcepta d̄ ndo ſcilicet arma foeminis contra uiros.
¶ Verba uadūt tētent: uerba ad te ſcripta ab amāte:

Nardium
unguētūSpica cili-
ſcaAppiades
deaIgnis Ve-
ſtæ inex-
tinctus

Aconitū

Cicuta

Quos faciet testes: fecit ante & deos:
Et tibi demophoon theſei criminis hæres.
Phyllide decepta nulla relicta fides.
Si bene promittunt totidē p̄mittite uerbis.
Si dederint & uos gaudia pacta date.
Illa pōt uigiles flammæ extinguerē uestæ.
Et capere ex templis inachi sacra tuis.
Et dare miſta uiro tritis aconita cicutis.
Accepto uenerem munere siqua negat.
Fert aiūs p̄pius conſistere ſup̄prie habenas
Muſa: nec admiſſis excutiare rotis
Verba uadūt tentēt abiegnis ſcripta tabellis.
Accipiat miſſas apta miſtra notas.
Inſpice: quod q̄ leges ex ipſis collige uerbis
Fingat: an ex aiō: ſollicituſq̄ roget.
Poſtq̄ breuē reſcribe morā: mora ſp̄ aman-
Incitat: exiguū ſi modo tēpus habet (tes.
Sed neq̄ te facilem iuueni p̄mitte roganti.
Nec tamen eduræ quod petit illa negat.
Fac tēat: ſperetq̄ ſimul quotiēſq̄ remittes.
Spes magis hīc ueniat certa: miōr q̄ met⁹
Munda ſede medio cōſuetaq̄ uerba puellæ
Scribite: ſermonis publica uerba placēt.
Ah quotiens dubiis ſcriptis exarſit amator.
Et nocuit formæ barbara lingua bonæ.
Sed quoniam quāuis uitæ careatis honore
Eſt uobis ueſtros fallere cura uiros.
Ancillæ pueriq̄ manus ferat arte tabellas.
Pignora nec iuueni credite ueſtra nouo.
Vidi ego pallentes iſto terrore puellas.
Seruitium miſeras tēpus in omne pati.
Perfidus ille quidē: qui talia pignora ſeruat.
Sed tñ ætnæ fulminis iſtar habet.
Iudice me fraus eſt cōceſſa repellere fraudē
Armaq̄ in armatos ſumere iura ſinūt.
Ducere cōſueſcat multas man⁹ una figuras
Ah pereant per quos iſta monenda mihi.
Nec niſi deletis tutum eſt reſcribere cæris.
Nec teneat geminas una tabella manus.
Foemina dicatur ſcribentis ſemper amator.
Illa ſit in ueſtris: qui fuit ille notis.
Sed licet a paruis animū ad maiora referre.
Plenaq̄ curuato pandere uela ſinu.
Pertinet ad faciē rabidos cōpeſcere mores.

Candida pax hofes: trux decet ira feras
 Ora tument ira: nigrefcūt sanguine uenæ.
 Lumina gorgoneo fæuius anguæ micāt.
 Iprocul hinc dixit: non est mihi tibia tanti.
 Vt uidit uultus pallas in amne suos.
 Vos quoq; si media speculū spectetis i ara.
 Cognoscet faciem uix fatis ulla suam.
 Nec minus in uultu dānosa supbia uestro.
 Comibus est oculis alliciendus amor.
 Odimus imodicos experto credite fastus.
 Sæpe tacens odiū semina uultus habet.
 Spectantem specta: ridenti mollia ride.
 Innuet: acceptas tu quoq; redde notas
 Sic ubi prælusit rudibus puer ille sagittis.
 Spicula de pharetra promit acuta sua.
 Odimus & mœstas: thegmessā diligit aiæx
 Nos ilarem populū fœmina læta capit.
 Nūq; ego te ādromache: nec te thegmessa.
 Vt mea de uob̄ altera aīca foret (rogarē
 Credere uix uideor nisi cogat credere part?
 Vos ego cum uestris cōcubuisse uiris
 Scilicet aiæci mulier mœstissima dixit.
 Lux mea: q̄q; solent uerba iuuare uiros.
 Quis uetat a magnis ad res exēpla miores
 Sumere: nec nomen pertinuisse ducis.
 Dux bonū huic centū cōmisit iure regēdos.
 Huic equites illi signa tuenda dedit.
 Vos quoq; de uobis quē q; erit ap̄ i usū
 Inspicite: & certo ponite quemq; loco.
 Munera det diues ius qui p̄fitebitur adsit.
 Facundus causam sæpe clientis agat.
 Carmina q; facimus: mittam; carmina tantū
 Nam chorus añ alios aptus amar sumus
 Nos facimus placidi lautæ p̄conia formæ.
 Nomē habet nemesis cynthia nomē hēt
 Vesper & æoæ nouere lycorida terræ.
 Et multi: quæ sit nostra corinna rogant.
 Adde: quod insidiæ sacris a uatibus absunt.
 Et facit ad mores ars quoq; nostra bonos
 Nec nos ābitio: nec nos amor urget habēdi
 Contempto colitur lectus & umbra foro.
 Sed facile hærem; ualidoq; purimur æstu.
 Et nimium certa scimus amare fide.
 Silicet ingenium placida mollit ab arte

aiū tuū sollicitet: sic & in priō. Cæta uadū tēte ra
 sis in fusa tabellis. ¶ Eduræ: ualde duræ. ¶ Quis
 uitæ careatis honor: quis sitis ifames. ¶ Vra pigno
 ras: uas lras. ¶ Nouo iuueni. Sed tñ ætnæ: nou' in
 qt amator lras aīcæ seruat. qbus tāq; fulmie utat in
 Puniēda aīca timet enī semp: ne iratus amator: illas
 matito oñdat. Fulmē aut iccirco ætnæū appellat: **Fulmen
 ætnæum**
 qm̄ Vulcano fulminū fabricatori mōs ætna sacer
 est. ut Solinus scribit: uel a uicinitate. Docet enī Ser
 uū. Vulcanū iter Liparē & Etnā officinā h̄re: unde
 Virg. dixit: Antra ætnæa sonāt. ¶ Est cō cessa: est pu
 ellis data. ¶ Repellere fraudē: amātū. s. q; aīcæ lras
 seruāt: ut eo timor seruitiū patiant. ¶ Multas figu
 ras: multa & dissimilia elemēta: & lras. ¶ Per quos:
 quorū causa hæc moneo. ¶ Nisi deletis cæ. nisi dele
 tis amantū lras. ¶ Gemias manus: tuā & amātis epi
 stolā. ¶ Fœmia dicat: fœmia in lras appellet se noīe
 amatoris. ¶ Illa sit i uestris: amator scribēs se aīcā di
 cat. ¶ Qui fuit ille: quē admodum aīca appellauit se
 noīe amatoris. ¶ Angue gor. serpētē Medusæ Gor
 gonidū reginæ: cui? caplli in angues mutati sunt:
 ut dictū ē. Gorgonū at gēs (ut Diodo. scri. occidē
 tē uersus sita erat: in extremis orbis finib; aduersus **Gorgo
 nū gens;**
 quā Perseus haud puo certamie bellū gessit: tāta fu
 it eaz mulierū uirt; uel potētia: i sulā quā incoluere
 Hesperā uocant: q; ad occasū sita sit. Gorgonidas **Hespera**
 tradūt: quū uires auxissēt: iterū; a Perseo Iouis filio
 expugnatas: quū eaz eēt regīa Medusa. Postreō ab
 Hercule: & eas & Amazonū gētē fuisse deletas. Sūt
 q; Gorgōes ab agilitate dictas putāt ὄργων enim
 agilē significat. ¶ I p. h. d. fœmias itumescēt minie
 debere exēplo Palladis oñdit: q; cū tibiā i flasset: ge
 nasq; uidisset tumescēt: tibiā abiecit: i p̄a ap̄ Oui. i
 fasti ita dicēte. Priā terebrato p̄ rara flamma buxo
 Vt daret effeci tibiā lōga sonos. Vox placuit: faciē
 liq; dis referētib; andis. Vidi & uirgineas itumuisse
 genas. Ars mihi nō tāti ē ualeas mihi tybia dixi. Ex
 cipit abiectā cespite ripa suo. Inuētā satyr' primū mi
 ras: & usū. Nescit & afflatā sensit h̄re sonū. Ea igitur
 tibiā: post modū usus est Marssiad qd̄ oñdit Pausa
 nias scribēs Athenis fuisse Mineræ statuā: q; Mar
 siā silenū uerberib; cedit: qm̄ tibiā suscepit: q; i p̄a
 abiectas uolebat: quā rē significat ēt Ouid. i. vi. met
 eo uersu. Quē tritō acalatus arūd e uictū. Affecit
 poenai quo enarrādo pleriq; ut i aliis multis alluci
 nanf. ¶ Comib; oculis: lato aspectu. ¶ Innuet: nutū
 faciet. ¶ Puer ille: cupido. ¶ Rudib; sagittis: leuib; sti
 mulis: q; b; mutuo cōciliāt amātes. ¶ Thegmessā di
 aiæx: q; mæsta erat. ¶ Nos ila. po. nos ex ilari turba
 lætā ēt fœminā uolum;. ¶ Nūq; ego te. Androma
 che quoq; uxor Hector mœsta erat. ¶ Lux mea uer
 ba sūt: q; b; amātes utunt; uñ Prop. Cynthia crebro
 uitā: aut lucē appellat. ¶ Quis uetat: huiusce rei exē
 pla sūere a Thegmessa & Andromache: ad mulie
 res ex uulgo: q; si designet cuiuslib; cōditiōis fœmi
 nā: si sit mœsta n̄ placef. ¶ Nec no. p. du. nec huic rei
 obsta: q; illa dux fuerit q; tristitia. requit: p̄ide ac si
 diceit: q; nā tristis ē: nō mō i reb; bellicis: sed ēt uene
 reis sp̄ mœret. ¶ Dux bo. q; Thegmessa & Andro
 mache mœstæ erāt: & horridæ: iccirco alterā Aiæx
 præfecit centum equitibus: alteram Hector signa

In longipapua non tam valet, ut Zepi

DE ARTE AMANDI

Delia
Nemesis

Cynthia
Hostia
Lycoris
Citheris
Corinnæ
duæ

Deus in
poetis

Poetæ ha
bent com
mercia cū
diis

Commer
cium.

militaria iussit tueri: hoc est pedestres copias duce
re. ¶ Cās cliē. cām puellæ. Cliēs at̄ relatiuū ē p̄oni
¶ Nemesis Tibul. Delia & Nemesis amauit. dicēte
Qui. in elegia: q̄ deflet Tibulli mortē. Sic nemesis
lōgū sic delia nomē hēbūt. Altera cura recēs: altera
prim⁹ amor. ¶ Cynthia: Proprii aīca: eā hostiā ap
pellatā fuisse scri. Apule. i magia. ¶ Vesp: occidēta
lis plaga Lycoris: galli poetæ aīca. Qui. Et sua cū gal
lo nota lycoris erit: eam Cithereidā appellatā fuisse
Ser. scri. ¶ Nā corin. Corinnæ duæ fuerūt: altera
thebanā: q̄ scripsit epigrāmata: & Lyrica, poemata:
de q̄ Propert. Et sua cū antiq̄ cōmitti scripta corin
næ altera Thespiā: q̄ a q̄busdā Corinthia dicit. Quid.
aīcā suā Corinnā appellauit ab eruditōe & formæ
elegātiā: d̄ q̄ ipse alibi ita scribit. Mouerat īgeniū to
tā cātata p̄ urbē. Noīe nō uero dicta corinna mihi.
¶ Lect⁹ & um. amor & ocīū: aut scribēdi loc⁹. ¶ Sed
facile hārem⁹: facile amorē capim⁹. ¶ Valido æstus
potētī amore. ¶ Ab arte placidatā studiis poeticis.
¶ Studio: īgeniis artibus. ¶ Est deus ī nobis. Idem
etiā ostēdit Plato de furore poetico his uerbis. Nō
enī arte: sed diuina ui ista dicūt. Nā si de unoquoq̄
istox̄ p̄ artē recte loq̄ scirēt: de cæteris quoq̄ oībus
idē possēt: ob hāc uero cām de⁹ illis mētē subripiēs
ipsis tāq̄ ministris utit: oraculo: q̄ nūciis & dīnis ua
tibus: ut nos q̄ audim⁹: p̄cipiam⁹ nō eos eē: q̄ tam di
gna referūt: quū suæ mētis cōpotes mīme sint: sed
hāc deū loq̄: & p̄ istos nobis hāc iclamat: fide non
īmerito Ennius sanctos poetas appellauit: ut scribit
Cice p̄ archia. ¶ Sūt & cōmercia cœli: sunt & nego
cia: seu societates cœli. Nā (ut etiā Plato docet. Ho
merus nō de aliis rebus agit quā de his: quæ & alii
poetæ tractāt: nōne multa q̄ ad bellū prinēt: & q̄ ad
cōsuetudines bonox̄ iuicē: & malox̄ priuatox̄ atq̄
opificū attinēt enarrauit. Et de his quæ admodū se
cū iuicē & cū hoībus uersantur: deq̄ cœlestibus pas
sionib⁹: p̄gressibus: itē q̄ apud īferos sunt: deox̄: &
herouū generatiōes cecinit: Cōmerciū aut̄ pprie dici
tur cōmutatio meritiū. Lilius libro q̄rto Superbe a
Samnitib⁹ q̄ Capuā habebāt: Cumasq̄ legati p̄hi
biti cōmercio sunt. Hic accipit p̄ societate. Lilius.
Aut quo lignæ cōmercio quæquā ad cupiditatē dis
cēdi exciuisset: & Sylius. Pacez seruās cōmercia cul
pæ. ¶ Viso casse: cognitis īsidiis. ¶ Qui nup sensit
habenas: q̄ nōdū est domitus. ¶ Cōparibus frenis:
æqs habenis. ¶ Artificem: æquū: domitū accipit: ex
quo designat nouū amatorē uiso casse celeri⁹ aufu
gere: q̄ ueterē: & q̄si domitū ab amica. Idez limes:
eadē uia. ¶ Nec stabiles animos annis: militū amo
ris duo genera esse docet: alterū iuuenū. alterū ma
iox̄ natū: quō aut̄ cū utroq̄ agendū sit designat ele
gāter Ouidius. ¶ Cingēda est: muniēda est. ¶ Altis
sepib⁹: ne riuales īgrediat. ¶ Nō bñ cū sociis regna:
sic & Luca. Omnisq̄ potestas. Impatiēs cōfortis erit
¶ Tyroni nouo militi amoris. ¶ Frāget postes: ami
cæ ianua: dicit. ¶ Raptus capillus laniati crines ab
amāte. ¶ Humida tæda: ma defacta: uel uiridi. ¶ Cer
tior hic amor est: ī maioribus natu amor est cer
tior. ¶ Breuis & fœcūdior ille illū dicit: q̄ est in iu
uene. ¶ Carpite poma: fructū colligite o puellæ a iu
nioribus: anteq̄ discedāt a uobis iuuenes amatorū.

Et studio mores conuenienter eunt.
Vatibus aoniis faciles estote puellæ.
Numen inest illis: pieridesq̄ fauent.
Est deus in nobis: sunt & commercia cœli.
Sedibus æthereis spiritus ille uenit.
A doctis pretium scelus est sperare poetis.
Memiserū scelus hoc nulla puella timet
Dissimulate tamē: nec prima frōte rapaces
Este: nouus uiso casse resistet amans.
Sed neq̄ rector equū q̄ nup sensit habenas
Comparibus frenis artificemq̄ regit.
Nec stabiles animos annis: uiridēq̄ iuuetā
Ut capias: idem limes agendus erit.
Hic rudis: & castris nūc primū not⁹ amoris
Qui tetigit thalamos p̄da nouella tuos.
Te solam norit: tibi semper inhæreat uni.
Cingenda est altis sepibus ista seges.
Effuge riualem: uinces dum sola tenebis.
Non bñ cū sociis regna uenusq̄ manent.
Ille uetus miles: sensim & sapiēter amabit.
Multaq̄ tyroni non patiēda feret.
Nec franget postes: nec fœuis ignibus uret.
Nec domiæ teneras appetet ūgue genas.
Nec scidet tunica sue suas: tunica sue puellæ
Nec raptus flendi causa capillus erit.
Ista decent pueros ætate & amore calentes
Hic fera composita uulnera mente feret.
Ignibus hinc lentis uretur: ut humida tæda.
Ut modo montanis silua recisa iugis.
Certior hic amor est: breuis at fœcūdior ille
Quæ fugiunt celeri carpite poma manu.
Omnia tradent: portas reserabimus hosti.
Ut sit in infida prodicione fides.
Quæ dat ex facili: lōgū male nutrit amorē.
Miscenda est lætis rara repulsa iocis.
Ante fores iaceant: crudelis ianua clament
Multaq̄ summissæ: multa mināter agant.
Dulcia nō ferim⁹: succo renouamur amaro.
Sape petit uentis obruta cymba suis.
Hoc est uoxres quod non patiantur amari.
Conueniunt illas cum uoluere uiri.
Claude fores: duro dicat tibi ianitor ore.
Non potes: exclusū te quoq̄ tāget amor.
Ponite iam gladios hebetes pugnet a cutis

Non dubito telis quin pellar ipse meis:
 Dum cadat in laq̄os capt⁹ quoq̄ nup̄ amator
 Solum se thalamos speret habere tuos.
 Postmodo riualet: paritraq̄ fœdera lecti
 Sentiat: has artes tolle: senescet amor.
 Tum bene fortis equ⁹ referato carcere currit
 Quū quos p̄tereat: quosq̄ sequatur habet.
 Qualibet extinctos iniuria suscitāt ignes
 En ego confiteor: non nisi læsus amo.
 Causa tñ nimium ne sit manifesta doloris.
 Pluraq̄ sollicitus q̄ sciat esse putet.
 Inscitet & ficti tristis custodia serui.
 Et nimium duri cura molesta uiri.
 Quæ uenit exuto minus ē accepta uoluptas.
 Vt sis liberior thaide singe metus.
 Quū melius foribus possis admittere fenestra.
 Inq̄ tuo uultu uerba timētis habe.
 Callida profiliat dicatq̄ ancilla: perimus.
 Tu iuuenem trepidū quolibet abde loco.
 Admiscenda tamen uenus est secreta timori.
 Ne tanti noctes non putet esse tuas.
 Qua uaser eludi possit ratione maritus.
 Quaq̄ uigil custos: præteriturus eram.
 Nupta uirum timeat rata sit custodia nuptæ.
 Hoc decet: hoc leges: iusq̄ pudorq̄ iubēt.
 Te quoq̄ seruari mō quā uindicta redemit.
 Quis ferat: ut fallas ad mea sacra ueni
 Tot licet obseruē: mō sit tibi grata uoluptas.
 Quod fuerant argo lumina uerba dabis.
 Scilicet obstabit custos: ne scribere possis.
 Sumende dabitur quū tibi tempus aquæ:
 Cōscia quum possit scriptas portare tabellas.
 Quas tegat in tepido fascia lata sinu.
 Quum possit solea chartas celare ligatas
 Et uincto blandas sub pede ferre notas.
 Cauerit hoc custos: pro charta conscia tergū
 Præbeat: inq̄ suo corpore uerba feras
 Tuta quoq̄ est fallitq̄ oculos e lacte recenti
 Littera: carbonis puluere tange leges.
 Fallet & humiduli quæ fiet acumine lini.
 Et feret occultas pura tabella notas.
 Affuit acrisio seruandæ cura puellæ.
 Hunc tamen illa suo crimine fecit auum.
 Quid faciet custos: quū sint tot iurbe theatra

Portas referabimus hosti: recōciliabimur amā
 ti: & eum antea exclusum introducemus. ¶ Vt
 sit infida: ut ostendatis eum amare: quum tamen
 ei sit is infidæ. ¶ Vt sit fides: ut uobis adhibeatur
 fides. ¶ Quod datur ex facili: non semper intro
 mittendum esse dicit amatores: ne quod ex fa
 cili dederis contemptum pariat: raritas enim cō
 ciliat rebus admirationem. ¶ Dulcia non feri
 mus: uiri aspernantur: quod facile consecun
 tur. ¶ Renouamur: ardentiores reddimur in
 amando. ¶ Suis uentis: nimium secundis.
 ¶ Dicat. tibi ianitor: maritum excludat ianitor
 ¶ Pugnet acutis: sitis uxores uis uiris difficiles.
 ¶ Meis telis: meis his præceptis. ¶ Quin pellar:
 quin ardentior fiam in amanda uxore. ¶ Dum
 cadat in laqueos: donec capiatur amore uestro:
 & teneatur irretitus. ¶ Postmodo riualet: docet
 quid seruandum sit ab amica: posteaq̄ diu ama
 tor cum ea uersatus fuerit. ¶ Senescet amor: fiet
 debilior. ¶ Referato carcere: a pertis carceribus:
 unde equi erumpunt. ¶ Extinctos ignes: amores
 remissos. ¶ Suscitāt: accendit: unde & Terentia
 num illud. Amantium iræ amoris reintegratio
 est. ¶ Causa tamen nimium: ui dendum esse ait
 ne aperte uideat amator: ab amica riualet intro
 duci. ¶ Pluraq̄ sollicitus: credat magis id ita esse
 q̄ certi quicq̄ habeat. Ficti serui: qui simuletur a
 marito custodiendæ uxori præpositus. ¶ Incitet:
 stimulet amatorem ad amandum. ¶ Vt sit liberi
 or thaidæ: quæ metu si mulabat Phædiam exclu
 sisse: ut a Thrasone Phamphilam dono acciperet
 ut apud Terentiū in eunucho. ¶ Admitte: amā
 tem recipie. ¶ Admiscenda tamen in eo timores:
 est tamen occulte ueneri indulgendum. ¶ Qua
 uaser eludi. docet decipiendum esse maritum: &
 custodem uxoris. ¶ Rata sit custodia: existimet
 se uxor hñe custodes. ¶ Hoc decet: uigilare timeri ab
 uxore: uel nuptam habere custodes. ¶ Te quoq̄
 seruari: libertinam fœminam docet posse custo
 des fallere. Est autem uindicta uirga: qua serui li
 bertate donabantur a prætoribus. a Vindictio appel
 latur Liuius docet. Quot fuerant argo lumina
 centum enim oculos habuit Argus: quos caudæ
 pauonis i imo collocauit. ¶ Verba dabis. decipi
 es. ¶ Sumendæ aquæ: hauriendæ aquæ. ¶ Quum
 possit solea: quum litteras possit calceis celare. ¶ Sub
 pede uincto. sub pede calceo induto. ¶ Blandas
 notas: litteras amatorias. ¶ Conscia tergum præ
 beat: quo uice chartæ ad amantem scribas. ¶ Fal
 ler & humiduli: Docet lini uiridis succo posse
 amicam etiam tuto scribere ad amantem. ¶ Acu
 mine lini humiduli: acuta auena uiridis lini qua
 scribebant amantes: postea carbonis puluere ta
 ctæ litteræ legebantur. ¶ Affuit acrisio: Custo
 des falli posse docet exemplis. ¶ Seruandæ puel
 læ: Danaen dicit: quam pater Acrisius in turri
 ænea clauferat. ¶ Fecit auum: quia Danae eius fi
 lia ex Ioue per seum sustulit. ¶ Tot in urbe thea
 tra. Tria theatra simul & amphitheatrum scribit
 Strabo fuisse eo in capto: qui campo Martio adia
 cet: quibus i locis poterit eē puella sine custode.

Vindicta

Iſis

¶ Quū ſpecte iun. Quū aſpiciat ludos romanos de quibus i primo diximus: ¶ Quū ſe pha. Sacra Iſidis dicit: q̄ Egypto Romā trāſſata fuerūt dicē te Lucano. nos in tēpla tuā Romanā accepimus Iſim ea autē celebrabātur a romanis mulieribus caſtimonia multoꝝ dieꝝ. ¶ Phariæ iuuecæ Iſidis quæ in uacā mutata ab Egyptiis colebat. Eā lunam eſſe ſcribit Diodo. cuius ſacerdotes lineis uel lamētis utebātur: ut ſcribit Apuleius: unde in primo Qui. Iſim appellauit deā linigerā. ¶ Operoſa dans operā. Eſt. n. operari alicui rei operā dare Proper. Cynthia iā noctes eſt operata decē ¶ Siſtris. Siſtrū crebra agitatioe: argutū erat multis crepitaculis circūſonātibus: uñ Papinius id mul tiſonū appellauit. Apuleius in. xi. metamor. ſcri. æreis atq; argenteis: imo uero aureis. ēt ſiſtris argutū tinitū cōſtrepētes. ¶ Suæ comites: alia matrone. ¶ Quū fuget: quū expellat. ¶ Oculos uiro rū. Nā ſacris bonæ deæ nō licebat uiris intereſ ſe. Prop. Sacra bonæ matribus nō adeūda deæ. ¶ Præterq̄ ſi quos p̄ter amātes: q̄ ad hæc loca ſe p̄ferebāt: ut antea dictū ē. ¶ Quū custode foris: balneis quoq; dicit poſſe: amāte cū amica fur tim iocari. ¶ Aegrotet ſimulet ſe male ualere. ¶ Adul tera clauis: externa clauis: quaſi altera facta: ſicut adulterinā mōetā appellamus: quā indocti falſā dicunt. & Apuleius auctorem adulterinum uocat: adulterā ēt mulierē appellamus q̄ adulteriū cōmitit. ¶ Noīe quū doceat aut noīe adultera: hoc ē q̄ appellam⁹ adulterā aut doceat noīe ipſo quo alterā factā ſignificari dixim⁹ q̄ ſi & ipſa poſſit uobis fur tim ianuā recludere. ¶ Ianuā ſola: q̄ ſūt & fenestræ. ¶ Illa uel hiſ. le. ſit uua iu. Laletana pro uincia ē Hispaniæ: q̄ uinū peſſimū mittebat. Mar tia. A cauſe tibi ſex laletana perat: potes inquit Qui. multo uino uel peſſimo ianitori ſonū indu cere: aut certe optimo uino: q̄ ēt naſcebat i His pania Ianuæ p̄ſectū euincēdū eē dicit nā Plī. ſcri. in Hispania luſitana uina copia nobilitari elegā tia uero Tarraconenſia atq; Iauroneſia: & Bale arica ex iſulis cōferūt Italia primis. ¶ Sūt quoq; q̄ faciāt. Medicamīa eē dicit: q̄ poſſint puellā cu ſtodes ſono efficere. ¶ Læthæa nocte obliuiſo & p̄ſūdo ſono: quē aq̄ lethææ iducit. Vir. Fce de us ramū lethæo rore madētē. Vtq; ſoporatū ſty gia ſup utraq; q̄ſſat. Tpa. ¶ Quum minimo cu ſtos: id ēt docet Apuleius lib. ix. meta. de quodā Mymece. ¶ Quæſtus erā. admonet metuēdas eē æquales. ne amatores reſiſta amica illas emēt ¶ Erlepus hic: hæc p̄da. ¶ Hæc quoq; q̄. p̄. Metuē dā quoq; eē eā dicit: q̄ tibi locū p̄buit: ubi cū ama tore coīſti. ¶ Mecū nō ſemen illa fuit: eā enī com preſſi: q̄ idē poterit fieri tuo amatore. ¶ Vicē dominæ q̄ cū illa rē habui loco dominæ. ¶ In hoſtē mittor: aperiendo cōſilium ſcēmiſ: q̄ tan q̄ hoſtes uiris iſidian. ¶ Aperto pec. apertis & nu dis cōſiliis. ¶ Viderit utilitas: q̄ ſi dicat poſt hūda eſt utilitas hominis p̄ceptis q̄ ſcēminis damus ¶ Lēniādū g. artes muliebres: q̄ p̄tra uiros utū tur tāq; gladiis. Lēniades: q̄ una nocte uiros tru cidatū. ¶ Dolor & de pel. ſi. q̄ uir amore alteri

Operari
ſiſtrumAdultera
clauis
Adulteria
monetaLeletanū
uinum
Vinum
hispanum

Quū ſpectet iunctos illa libenter equos.
Quum ſedeat phariæ ſiſtris operoſa iuuecæ.
Quoq; ſuæ comites ire iubentur: eat
Quū fuget a tēplis oculos bona diua uirorū.
Præter quos: ſi quos illa uenire iubet.
Quum custode foris tunicā ſeruante puellæ
Cellent furtiuos balnea multa iocos.
Quū quoties opus eſt fallax ægrotet amica.
Tollat & in lectum quēlibet illa ſuum
Noīe quū doceat quid agatur adultera clauis
Quasq; petes non det ianuā ſola uias.
Fallitur & multo custodis cura lyæo.
Illa uel hiſpano lecta ſit uua iugo.
Sūt quoq; q̄ faciūt altos medicamīa ſomnos.
Victaq; læthæa lumina nocte premant.
Nec male delitiis odioſum conſcia tardis
Detinet & longa iungitur ille mora.
Quid iuuat ambiguas p̄ceptaq; puā mouere
Quū minimo custos munere poſſit emi
Munera (crede mihi) placant hoīesq; deoſq;
Placatur donis iuppiter ipſe datis.
Quid faciet ſapiēs? ſtuli quoq; mūere gau
Ipſe quoq; accepto munere mitis erit. (det
Sed ſemel eſt custos lōgū redimēdus i auū.
Sæpe dabit dederit quas ſemel ille manus.
Quæſtus erā: nemini metuendos eē ſodales.
Non tangit ſolos iſta quærela uiros.
Credula ſi fueris aliæ tua gaudia carpent.
Et lepus hic aliis exagitatus erit.
Hæc quoq; q̄ præbet lectū ſtudioſa locumq;
Crede mihi: necum non ſemel illa fuit.
Nec nimium uobis formoſa ancilla miniſtret
Sæpe uicem dominæ: præſtitit illa mihi.
Quo feror iſanus? qd apto pectore i hoſtem
Mittor: & indicio prodor ab ipſe meo
Non nauis aucupibus mōſtrat q̄ p̄te petat.
Non docet infeſtos currere cerua canes.
Viderit utilitas: ego ccepta fideliter edam.
Lemniadum gladios in mea damna dabo.
Efficite (& facile eſt) ut nos credamus amari.
Prona uenit cupidis in ſua uota fides.
Spectet amabilius iuuenē. & ſuſpiret ab imo
Fœmina tam ſero cur ueniatq; roget.
Accedāt lachrymæ: dolor & de pellice fictus.

foeminae teneatur. Et laniet digitis: praelia puellarum cum amantibus designat. Horatius. Nos praelia uirginum. Sectis in iuuenes unguibus acium. Procris erit. Procridis Erichthei Athenarum regis filiae fabulam narrat: quam etiam in septimo metamorphoseos plenius exequitur. Florentis hymeti: uestitur enim semper floribus Hymetus mons Atticae melle celebratus: & effusione marmorum: ut Strabo scribit: unde Plinius scribit columnas quattuor Hymetii marmoris ad scenam ornandam aduectas fuisse Rosmaris: Rosmaris etiam a Plinio Lybanotis appellatur. Et Laurus. Laurus (ut Diodorus docet)

Procridis' fabula
Hymetus'
Rosmaris
seu liba-
notis
Laurus

Et laniet digitis illius ora suis
Iam dudum persuasus erit: miserebitur ultro.
Et dicet: cura carpitur ipsa mei.

Præcipue si cultus erit: speculoque placebit.

Posse suo tangi credat amore deas.

Sed te (quacumque es) moderate iniuria turbent

Nec sis audita pellice mentis inops.

Nec cito credideris: quantum cito credere lædat

Exemplum uobis non leue procris erit.

Est prope purpureos colles florentis hymeti

Fons sacer: & uiridi cespite mollis humus.

Silua nemus non alta facit: tegit: arbutus herbam

Rosmaris: & laurus: nigraque myrtus olent.

Nec densum foliis buxum fragileque myricam.

Nec tenues cytisi: cultaque pinus abest:

Lenibus impulsam zephyris auramque salubri.

Tot generum frondes: herbaque summa tremunt

Grata que cephalo famulis canibusque relictis.

Lassus in hac iuuenis sæpe resedit humo.

Quamque meos releues æstus cantare solebat

Accipienda sinu mobilis aura ueni.

Coniugis ad timidas aliquis male sedulus aures.

Auditos memori detulit aure sonos.

Procris ut accepit nomen quasi pellicis auram.

Excidit: & subito mota dolore fuit.

Palluit: ut sera lectus de uite racemus.

Pallescunt frondes: quas noua lesit hyems.

Quamque suos curant matura cydonia ramos

te: ideo nutricibus in defectu lactis: aridum atque in aqua decoctum potui cum uino dari iubet: & firmiores celsioresque infantes fore. Cytisus autem in Cytho insula primum inuentus: inde in omnes Cycladas: mox in urbes Græcas translatus magno casei prouenturatum hunc fruticem in Italia fuisse Plinius scribit. Cultaque pinus: aut pomis ornatata aut cultam appellat ad differentiam pinastri: hoc est pinus siluestris: quæ (ut Plinius docet) est miræ altitudinis: & a medio ramosa: sicut pinus in uertice: quæ hanc ob causam ab Ouidio in ultimo metamorphoseos: succincta appellat: quasi cincta & alligata uideatur densis & ramosis brachiis a uertice in altum tendentibus: ut in enarrationibus nostris in Ouidium metamorpho. docuimus. Mobilis aura ueni: agitabilis uento. Coniugis: Procridis. Auditos sonos: auditam uocem: qua auram uocabant. Quasi pellicis auram: credidit enim auram uocatam: non uentum esse: sed pellicem. Ut sera lectus de uite racemus: ut esse solet uua maturior: & serius collecta. Pallescunt frondes: ut pallent frondes. Noua hyems: nam extrema parte autumnii adueniente hyeme folia decidunt ex arboribus. Virgilius. Quam multa in siluis autumnii frigore primo. Lapsa cadunt folia. Scribit Plinius plurimis arboribus folia cadere autumnio: quosdam tardius amittere: atque in hyemes prorogate moras. Decidere Tymeus mathematicus sole scorpionem transeunte sideris uit: ut quodam ueneno

Myrtus' &
eius gæa.

Buxus

Cythorus

Myricæ

Cytisus

Pinus
Culta
Succincta
pineta

Casus fo-
liorum au-
tumno

Cotonea
Cydonia

aeris putat. ¶ Matura cydonia: mala ea: quæ a nobis uocatur Cotonea: Græcis uero Cydonea: ex Creta insula aduecta dicuntur: incuruatos trahunt: ramos: prohibentque crescere eorum parentem. Plura eorum genera ponuntur a Plinio libro decimoquinto. ¶ Non satis apta: nondum matura. ¶ Ut thyrso concita baccha: Trieterica noctu celebrabant: ad quæ bacchæ concurrebāt passis per colla capillis: portabant autem hastam pampinis inuolutam: quam Thyrsum appellabant cingebantque caput uirginea corona dicente Ouidio. Nocte sua est egressa domo regina: deque Ritibus instruitur furialiaque accipit arma. Vi te caput tegitur: lateri ceruina sinistro. Vellera dependent: humero leuis incubat hasta. ¶ Locus est: quo ueniebat Cephalus. ¶ Et nomen auræ. ¶ Et idex: accusator Cephali & Auræ. ¶ Tenuis contraxerat umbras: quia sol tunc erat ardentissimus: & tenuiores umbræ uidebatur. ¶ Inque pari spatio: medium diem per diuersa uerba designat. ¶ Ecce redit cephalus proles cyllenia. Cephalus in metamor. ab Ouidio Aeolia Strabone Dionei filius fertur: qui ex Athenis profugus ab Amphitrione Dulichium accepit: ab eoque postea insula Cephallenia est appellata. Pausanias etiam ira scribit. Aiunt Cephalum Deionis filium una cum Amphitrione ad Teleboas insulam incolendam uenisse: quæ nunc ab illo, Cephallenia dicitur. Interea eundem Athenis Thebas migrasse reum de procris uxoris cæde. Idem etiam scribit in porticu regia nomine in attico solo fuisse Auroram Cephalum asportantem: quem pulcherimum fuisse constat: raptumque ab Aurora: quæ eius amore capta esset: Inde genitum Phaetontem: quem ædituum constituerit: id etiam Sappho in epistola uidetur ostendere: quum inquit. Hunc ne pro Cephalo raperes aurora timebas. Et faceres: sed te prima rapina tenet: cur autem ab Ouidio proles Cyllenia dicatur: docet Strabo in decimo his uerbis. Nec uero Hellanicus Homero concordat Dulichium Cephalleniam nuncupans. Illud enim sub Megere fuisse perhibetur: sicut & Echinas des reliquæ. Eius autem inquilini Epei sunt dicti ab Elide profecti. Quamobrem Otum Cyllenia de gente Phyllei socium magnanimatorum ductorem Epeorum uocat. Ergo ab Oto Cyllenes Eleoꝝ emporii olim incola & ductore Epeorum: qui Dulichium incolebant: quod postea Cephalus tenuit: dictus est Cephalus proles Cyllenia: quæ autem Cyllene sit Eleoꝝ emporium docet Strabo in octauo. Sunt qui carmen hoc ita legant. Ecce redit cephalus proles deionia: uel Eionia a patre ipsius cephalis: quæ lectio quoniam in aliis codicibus nusquam reperitur parum placet. ¶ Hic locus: pectus meum. ¶ A cephalo uulnera semper habet prius enim solita eram: ne captus esses Auræ amore: nunc uero me iaculo fixisti. ¶ Te positam: te superiniectam: quasi dicat sepulta minus sentiam mortis doloris: Auræ supitione leuata sum. ¶ In auram: in uentum. Sequitur autem Ouidius eos qui animam aerem dicunt:

Cephalus
proles cyllenia

Cornaque adhuc nostris non satis apta cibus.
Utque animus rediit: tenues a pectore uestes
Rumpit: & indignas fauciat ungue genas:
Nec mora: per medias sparsis furibunda capillis
Euolat: ut thyrso concita baccha: uias.
Ut prope puentum est: comites in ualle reliquit:
Ipsa nemus tacito clam pede fortis inuit.
Quid tibi mentis erat: quum sic male sana lateres
Procri: quis attoniti pectoris ardor erat.
Iam iam uenturam quæcumque erat aura putabas.
Scilicet atque oculis probra uidentia tuis.
Nunc uenisse piget: neque enim dephædere uelles.
Nunc iuuat: incertus pectora uersat amor
Credere quæ iubeant: locus est: & nomen: & idex
Et quia mens semper quot timet esse putat.
Vidit ut oppressa uestigia corporis herba.
Pulsantur trepidi corde micante sinus:
Iamque dies medius tenues contraxerat umbras.
Inque pari spatio uesper & ortus erat.
Ecce redit cephalus proles cyllenia filius.
Oraque fontana feruida pulsat aqua.
Anxia procri lates solitas iacet ille per herbas
Et zephyri molles: auraque dixit: ades.
Ut patuit miseræ iocundus nominis error.
Et mens & rediit uerus in ore color.
Surgit & oppositas agitato corpore frondes.
Mouit in amplexus uxor itura uiri.
Ille feram sonuisse ratus iuueniliter arcum.
Corripit: in dextra tela fuere manu.
Quid facis infelix: non est fera: supprime tela.
Me miserum iaculo fixa puella tua est.
Hei mihi conclamat fixisti pectus amicum.
Hic locus a cephalo uulnera semper habet.
Ante diem morior: sed nulla pellicellæ sa.
Hoc faciet positam te mihi terra leuem.
Nomen suspectam mihi spiritus exit in auram.
Iam morior: chara lumina conde manu.
Ille sinu dominæ morientia pectora mæsto.
Sustinet: & lachrymis uulnera sæua lauat.
Dixit: & incauto paulatim pectore lapsus.
Excipitur miseri spiritus ore uiri.
Sed repetamus iter: nudis mihi rebus agendum est.
Ut tangat portus fessa carina suos.
Scilicet expectas: ut te in conuiuia ducam.

Et queris monitus hac quoque parte meos.
 Sera ueni: positaque decens incede lucerna.
 Grata mora uenies: maxima lena mora est.
 Et si turpis eris: formosa uidebere cunctis.
 Et latebras uitis nox dabit illa tuis.
 Carpe cibos digitis: est quidam gestus edendi
 Ora nec immunda tota perunge manu.
 Neue diu prae sume dapes: sed desine citra.
 Quam cupias paulo: quam potes esse minus.
 Priamides helenen auide si spectet edentem.
 Oderit: & dicet stulta rapina mea est.
 Aprius est: decet atque magis dotare puellas.
 Cum ueneris puero non male bacche facis
 Hoc quoque quam paties caput est: aiusque pedesque
 Constant: nec: quae sint singula: bina uide.
 Turpe iacens mulier multo inadefacta lyæo.
 Digna est concubitus quoslibet illa pati.
 Nec somno tutum est posita succubere mensa.
 Per somnos fieri multa pudenda solent.
 Vltiora pudet docuisse: sed alma dione.
 Praecipue nostrum est: quod pudet inquit opus.
 Nota sibi sit quaeque: modos a corpore certos
 Sumite: non omnes una figura decet.
 Quae facie praesignis erit: res lupina iaceto.
 Spectetur tergum: cui sua terga placent.
 Mimalion humeris atalante crura ferebat.
 Si bona sunt hoc sunt aspicienda modo.
 Parua uehatur equo: quod erat longissima nunquam.
 Thebais hectoris nupta resedit equo.
 Strata premat genibus paulum ceruice reflexa
 Foemina per longum conspicienda latus.
 Cui femur est iuuenile caret quoque pectora me
 Stet uir in aliquo fusa sit illa toro (da.
 Nec tibi turpe puta crinem ut phylleia mater
 Soluere: & effusis colla reflecte comis.
 Tu quoque: cui rugis uterum lucina notauit.
 Ut celer auersis utere parthus equis.
 Mille modi ueneris simplex minimique laboris
 Quum iacet in dextrum semisupina latus.
 Sed neque phoebei tripodes: nec corniger amon
 Vera magis uobis: quam mea musa canet
 Si qua fides arti: quam longo fecimus usu.
 Credite praestabunt carmina nostra fidem
 Sentiatur ex imis uenerem resoluta medullis

& in materiam suam redire autumant. Sic Virgilius, Atque inuentos uita recessit. Chara lumina conde manu. Scribit Plinius morientibus oculos operire: rursusque in rogo patefacere Quiritium magno ritu sacratum fuisse: ita more condito: ut neque ab homine supremum eos spectari fas est: & caelo non ostendi nephastis: solebant autem propinquiores mortuorum oculos claudere. Ouidius. Respice laetem: ut iam sua lumina condas. Extremum fati sustinet ille diem. Sed repetamus iterum diuerticulo ad rem redeamus. Nudis rebus: apertis uerbis & exemplis. In conuiuia ducam: ut doceam quomodo cenandum sit apud amicam. Posita lucerna: quia iudicio formae obstant duo nox scilicet: & ebrietas. Maxima lena: maxima conciliatrix: quasi quaedam lena. Tuis uitis: tuae turpitudini. Neue nimis prae sume dapes: nec coram amatore nimium edendo dapes absumas. Sed desine citra. Ordo est: sed desine esse paulo citra quam cupias: & desine esse paulominus quam potes: esse autem infinitus est: ab edo uerbo deductum non a sum. Suetonius in Tyberio: quasi biberent: quando esse nollent. Non male facis: non discrepas. Hoc quoque: uide subaudi. Animusque pedesque constant: quam mens: & pedes a uino sint illesi. Nec quae sint singula: nec quae sola sunt: duo uideantur: quod ebriis accidit. Turpe iacens mulier: quae temulenta se sternit: & dormit. Pati quoslibet concubitus: cum humilimo quoque coire: tanquam uilissimum scortum. Multa pudenda: ut sterte re. Vltiora pudet: erubescere ea dicere: quae in coitu fieri debent. Alma Dione: alma Venus. Vna figuratus unus coeundi modus. Sunt enim multi: quos poeta describit. Spectetur tergum: id & caetera huiusmodi interpretetur Venus: nos quoniam nimis est obscenum silentio praeteribimus. Thebais: Andromache filia Ectiouis Thebarum in Cilicia regis. Ut Phylleia mater: tanquam quae Bacchi sacra celebrans: demittit capillos per colla. Ouidius in fastis. Ut quas audire solemus. Threicias fufis menades ire comis: & Amata Vergiliana ita loquitur. Soluite crinales uitras: capite orgia mecum: Phylla autem Magnesia oppido: Baccham Phylleiam appellauit Ouidius. scribit etiam Strabo a Phyllo Thesaliae oppido. Phyllei Apollinis phanum esse appellatum: cui rugis uterum lucina notauit: cui partus urege signauit: habent enim post partum foeminae rugosum corpus: sane Lucinam deam partus proprio partu posuit. Ut celer auersis: post peractam rem ueneream te subtrahas celeriter: & auertas: ut Parthi fugientes faciunt: ne corporis rugae uideantur. De parthorum fuga satis dictum est superius. Sed neque Phoebei tripodes. Tripodes: ut Ser. docet: erant mensae in templo Apollinis delphici: quibus superpositae Phoebedes uaticinabantur. Nec corniger amon: Ammonem dicitur in Cyrenaica regione colebatur: & dabat responsum: nam Dionysius: ut Diodorus scribit: & templum patri: & urbem condidit: honoresque: ut deo

Propin-
quiores
mortuis
oculos
clauderent

Phylla uñ
Phylleius
declinat

Tripodes

Ammon

Corniger
Ammon

impedit: quosdam instituens: qui haberet diuinationis curam. Ammon autem lingua Aegyptia Iupiter dicebatur: sed ut tradit Herodotus: corrupto nomine ab Aphris ammon dictus est. Corniger autem ideo appellatur: quoniam Ammon gallea in bello usus est: cuius insigne fuit arietis caput. Sunt qui ipsum afferant natura in utroque tempore paruula habuisse cornua: propterea eius filium Dionysium eodem fuisse aspectu: posterisque traditum: deum hunc cornua gestasse. Haec Diodorus. Seruius tamen in quarto aeneidos: fabulam aliter narrat. Templi Ammonis: meminit etiam Solinus. Trogius: & Pli. Ex æquo: ut ambo pariter soluantur in Venerem.

Veneris sensum: eam dicit: quæ in Venerem natura frigidior est. Mendaci sono: uoce simulata: qua quidam in coitu utuntur. Per motum: per corporis agitationem. Luminæ ipsa: per oculos ipsos: quomodo autem id fiat docet Lucretius. Oculosque in fine trementes: & Persius Patranti fractus oculo. Gaudia post Veneris: post peractum munus uenerem. Quæ postulat munus amantem: quæ petit ab eodem officium coeundi. Habere pondus: effectum habere: quia tunc non poterit: hanc igitur ob causam puella simulet: se pariter cum amante solutam esse in Venerem: etiam si non fuerit. Latet aptius: commodius celat. Lusus: opus meum.

Cygni fabula

Cygnis discedere tempus. Cygnus uir fuit qui post Phaetontis casum in auem sui nominis mutatus est: ut docet Ouid. in meta. & Maro in decimo. Pausanias scribit ultra Eridanum in gallia Cygnum uirum musicæ peritum Ligurum regem fuisse: & locum esse datum fabulæ: eum post obitum Apollinis uoluntate: in Cygnum autem commutatum. Cygnus latine Olor appellatur: ut Hyginus scribit. Dicuntur autem olores Veneris currum uehere. Papinius. Amyclæos ad frena citauit olores: & Oui. in meta. Vecta leui curru medias cytherea per auras. Cypro olorinis nondum peruenerat alis. Sunt etiam cygnitum in Tusculanis scribit Cicero: Apollini dicati: quod ab eo diuinitatem habere uideantur: quia præuidentes: quod in morte boni sit: cum cætu & uoluptate moriantur: unde non immerito poeta: qui est in tutela Apollinis: & cecinit res Veneris: ab auibus utri-

Currus ueneris

que numini dicatis: uentum se fuisse dicit. Sane currum Veneris non modo olores ducunt: sed etiam columbas. Claudianus. Venus hic inuenta columbis. Apuleius quoque in sexto meta. lepidissime docet quatuor candidas columbas: picta colla torquentes: iugum Veneris gemmeum subire: & currum deæ prosequentes gemitu constrepenti lasciuires passeris: & cæteras: quæ dulce canticant aues: melleis modulis suaue resonantes: aduentum deæ pronuntiare. Spoliis: exuuiis amantum.

FINIS.

Fœmina: & ex æquo res iuuet ista duos.
Nec bladæ uoces: iucundaque murmura cesset
Nec taceant mediis improba uerba iocis.
Tu quoque cui ueneris sensum natura negauit
Dulcia mendaci gaudia finge sono.
Infelix cui torpet hebes locus ille puella.
Quo pariter debent fœmina uirque frui.
Tantum quum finges: ne sis manifesta caueto.
Effice per motum: luminæque ipsa fidem.
Quod iuuat & uoces & anhelitus arguat oris.
Ah pudet: arcanas pars habet illas notas.
Gaudia post ueneris que postulat munus amantem.
Illa suas nolit pondus habere preces.
Nec lucem in thalamos totis admitte fenestris.
Aptius in uestro corpore multa latent.
Lusus habet finem: cygnis discedere tempus
Duxerunt collo qui iuga nostra suo.
Ut quondam iuuenes: ita nunc mea turba puella
Inscribant spoliis naso magister erat.

P. OUIDII NASONIS DE ARTE AMANDI FINIS.

armagne in armato sumere iura Amant.

BARTHOLOMEI MERVLÆ ENARRATIONES IN PRIMVM OVIDII VOLVMEN DE REMEDIO AMORIS.

EGERAT. Huius amor titulu nomēq libelli. Scripturus de remedio amoris Ouidius. Primo se excusat Cupidini: oñditq nō eū aduersari uelle suis pceptis: sed his se opē ferre paratū esse: q̄ adeo ipatiēter amāt: ut qñq̄ necesse sit nimio amore: aut laqueo: aut ferro:

P. OVIDII NASONIS DE REMEDIO AMORIS LIBER PRIMVS INCIPIT.

Egerat huius amor titulu nomēq libelli. Bella mihi uideo bella parantur ait. Parce tuum uatē sceleris damnare cupido. Tradita qui toties: te duce signa tuli.

Non ego tyrides: a quo tua saucia mater. In liquidum rediit æthera martis equis. Sæpe tepent alii iuuenes: ego semper amaui. Et si quid faciam nunc quoq̄ quaeris: amo. Quin etiam docui: qua posses arte parari. Et quod nunc ratio est impetus ante fuit. Nec te blande puer: nec nras prodimus artes. Nec noua præteritum musa retexit opus. Si quis amat qd̄ amare iuuat scelericiter ardet. Gaudeat & uento nauiget ille suo. At: si quis male fert indignæ regna puellæ. Ne pereat: nostræ sentiat artis opem. Cur aliquis laqueo collum nodatus amator. A trabe sublimi triste pependit onus. Cūq̄ aliquis rigido fodiat sua pectora ferro.

aut alia uia uitā finire: qd̄ qd̄ alienū esse dicit a Cupidinis regnis: q̄ amātū lachrymis tūmō p̄tētus: citra montē iocari solet. Deīde allaturus poeta remedia amātib⁹: medicinā & poetarū p̄sidem Apollinē iuocat. Tū demū narrationē & opus i duos libellos digestū exequetur. ¶ Titulu: iudicē: dē aut titulus a tuēdo: q̄si tutulus: q̄ tueat opus auctoris. Martialis. Vnū de titulo tollere iota potes. ¶ Nomēq̄ libelli: quod est de remedio amoris. ¶ Tuū uatē: q̄ res lasciuas canit. Vates ēt Cupidinis & Veneris esse dñr: unū apud Papiniū Cupido de stella poeta ita Venerē alloquitur. Hic tibi pleetra dedit: mitisq̄ icedere uates. Maluit: & nra laur̄ subtexere myrto. Agathon quoq̄ in Platonis quiuio scribit: amorē eē adeo sapiētē: ut alios quoq̄ poetas possit efficere. Quilibet. n. licet antea rudis: poeta euadit. Quū primū amor afflaue rit. ¶ Sceleris dānare: credendo bella a me parari in te: cuius ductu & auspiciis sapenūero pugnaui. ¶ Nō ego tyrides: nō soleo ego pugnare contra te: aut matrē Venerē: ut oli Diomedes: q̄ (ut in qñto Iliados scri. Home. Venerē iter frequentia bellatūū secutus ppere atq̄ affecutus: p̄ ambrosiū pep̄lū: quē ipsæ Charites elaborauerāt: imista lācæ cuspide pcussit: extremitatēq̄ teneræ manus facile ad uolā usq̄ trāsfodit: quo ex uulnere cœlestis sanguis: humorq̄ q̄lis ediuinis corpibus solet emanauit: qppe nec fruge uescūtur dii: nec uinū potāt: eoq̄ exangues sunt: & imortales noīant. In liquidū rediit æthera martis eqs: Ven⁹ enī a Diomede uulnerata Martē his uerbis orauit. ¶ Suscipe me si suauissime: cōmodaq̄ mihi parūper equos tuos: ut in cœleste domiciliū deorū p̄gā: atroci nāq̄ cruciatu p̄ficior: saucia ferocissimi Diomedis manu: q̄ ēt (quæ sua audacia est) cū loue ipso pugnaret. Sic locuta exoratisq̄ eqs mœstitia gr̄. uis in cutrū ascēdit: & aurigatē Inī equosq̄ sua spōte rapidos: ēt uerberibus addere cursum urgētē: uastū olympū p̄tinuo plata est. ¶ Tepent: frigent. Plautus. Hic hō factus est tepidior: aut certe tēperate amat: tepidū. n. dī mediū inter calidū & frigidū Oui. in met. Tepidaq̄ rosaria p̄asti. ¶ Qua posses ar. pa. quo posses: p̄ciliari amātibus: designat autem libros artis amatoriæ. ¶ Et qd̄ nunc rō est: & nūc qd̄ rōne agit in remediis amorī afferēdis. Est. n. rō gerendox̄ ordo ex causa ueniētū: ut qd̄ quo loco facias: ac dicas intelligas. Cā uero est aī ipulsus ad aliqd̄ agendū. ¶ Imperus añ fuit: antea. n. in p̄ceptis amatoriis usu sumus ipetu. & q̄si cursu icerto: potiusq̄ rōne ¶ Nec p̄dimus: nec tanq̄ p̄ditores oppugnamus ¶ Nras artes: nra amatoria p̄cepta. ¶ Retexit: destruit. ¶ Feliciter ar. si scelericiter amat. ¶ Et uen.

Titulus

Cupido poetas efficit

Venus uulnerata a Diomede

Ven⁹ uulnerata in cœlum rediit

Tepidum

Ratio

Causa

na. il. suo: & amare p̄gat. ¶ Male fert: agre patit. ¶ Regna: impia: iussa. ¶ Indignæ pu. uilis amicæ: & nō dignæ illis regnis. ¶ Ne pere. ne p̄ficiat amore. ¶ Nra ar. nostrorū p̄ceptox̄. ¶ Nodatus col. hñs collum

*Leperd quess libro il manderit dno
huo edise uero guerra micovanni
non condanna d'olga d'huo Poete
che vedue sepi i malese me*

multa esse in libro primo

do cet in trigesimo. Claudianus tamē Thelephon scribit ab Achille sanati esse uirtute herbaris. cuius cognitionem a Chirone centauro dicitur: ita enim canit. Sanus Achilleis remeavit Tpelephus herbis. Cuius pertulerat uires & sensit in uno Læthalem placidamq; manum medicina per hostē. Cōtrigis & pepulit: quos fecerat ipse dolores. Pelias hasta. hasta thessala a Pelio monte Thessaliæ: uel a Pelco Achillis patre. Fuit autem ex fraxino ut docet Homerus lib. duodecimo Iliados. Strabo in decimo: & Plinius in sextodecimo. Sed quecunq; uiris. Profitetur poeta se hæc præcepta tā uiris: q̄ puellis tradere. Ad

Ex qbus ad uestros si quid nō pertinet usus

Attamen exemplo multa docere potest.

Vule propositū est sauas extingue flāmas.

Nec seruum uitis pectus habere suum.

Vixisset phyllis: si me foret uisa magistro.

Et per quod nouies: sæpius isset iter.

Nec moriens dido summa uidisset ab arce.

Dardaniæ uentis uela dedisse rates.

Nec dolor armasset cōtra sua uiscera matrē

Quæ socii dāno sanguinis ultra uixit.

Arte mea tereus (quis philomēa placeret.)

Per facinus fieri nō meruisset auis

Da mihi pasiphaen: iam tauri ponet amorē

Da phædrā: phædræ turpis abibit amor

Redde parī nobis: helenē menelaus hēbit.

Manibus danaū pergama uicta forent.

Impia si nostros legisset sylla libellos.

Hæssisset capiti purpura nise tuo.

Meduce dānosas hoies compescite curas.

Rectaq; cum sociis mē duce nauis cat.

Naso legēdus erat tūc quū didicistis amar.

Idem nunc uobis naso legendus erit.

Publicus assertor uitis suppressa leuabo

Pectora: uindictæ quisq; faueto suæ.

Te precor o uates adsit tua laurea nobis.

Carminis & medicæ phœbe reptor opis

Et pariter uati: pariter succurre medenti.

Vtraq; tutelæ subdita cura tuæ est.

Dum licet & modici tangunt p̄cordia mot⁹

Si piget in primo limine sistere pedem.

Opprie dū noua sūt subiti mala semina mor

Et tuus incipiens ire resistat equus. (bi.

uestros usus: quia multa dicit agēda a uiris: quæ nō decēt puellas. Attamē exēplo. Exēplo præceptorū: quæ uiris dabunt: poterūt & scēmiæ qd agendū sit itelligere. Vtile ppositum est: est uile institutū. Sæuas flāmas: amorē itolerabilē. Vitiis: stimulis amoris. Vixisset phyllis: multa uē exēpla pponit quæ ipatiētis amoris dederūt p̄enas: qd nō n̄ fecissent: si præceptis poetæ uti potuissent. Nouies: Phyllis enī adlitus sola pfecta est: ut p̄spiciet: an Demophoon ueniret: ut in ultimo huius operis docet Ouis. Nec dolor armasset: Medeam designat: quæ repudiata ab Iasone post regiā Creōtis icēsami ei⁹ ultionē filios iugulauit: antea dictū est. Cōtra sua uiscera: suos liberos. Dāno socii sanguinis: uita uixit: etiam missione liberorū. Arte mea Tereus: quis Philomena placeret. Tereus Regis Daulidis fabula nota ē Ouidii carmine i sexto metā. Per facinus: p̄ ui Philomenæ illatā. Fieri auis: nō meruisset mutari i v̄pupānd at̄ Bizæ i Thracia factū fuisse Pli. sentit uidēt. Strabo uero scri. i mediterranea scūdum Delphos paulisp̄ ad oriētē Daulida oppidulū esse: ubi Tereū thracē potētātū tenuisse aiūt: qd de Philomēa & Progne fabulis uulgata sūt: i loco patratamē orāt: uex Thucidides ad Megara scri. loco at̄ nomē a dēficate arbustorū iduū ē: quū Daulos densos appellāt. Da mihi pasiphae iā tauri ponet amorē: Pasiphaes fabula dicta est superius. Da phædræ turpis abibit amor: quæ p̄uignū Hippolyti amore exarsit. Impia si nostros legisset sylla libellos. Sylla Nisi Megarētis regis filiā dicit: quæ capta amore Minois Alcaethen patriā: & patriē obsidētis: q̄ is cū Athenēsis⁹ senserat in Androgei morte: Carines nutricis Phœnicis Oigii filiæ consilio: patris comam fatalem abscidit: pacta cum Minoe cōiugium & regnū: Minos deiecit: puellæ facin⁹: q̄ patre prodidisset ac patriam: cui⁹ salus dicitur i purpureo patris capillo constitisse: expugnata Alcaethoe in Cretam soluit: puellamque e nauis ita appendit: ut mari traheretur: sed quum Cretæ appropinquasset. Neptūn⁹ in auē Cyrim puellā: Iuppiter p̄rem Nisuz in Alietū cōuertit: q̄ est aqlax gnib⁹. Cyris appellata est: auctore Ouidio: a coma dēto: sa: & capillis: qui Cyri dñr. Est auis cristata: quā Alaudulā uocat: eā semper Alietus insequitur odio perpetuo: ut docet Maro. Damnosas curas: damnum & mortem asferentes. Rectaq; cum sociis me duce nauis erat: Sic in primo de arte amandi se Typhim: & nauis magistrum appellauit. Publicus assertor: publicus

Medea filios iugulauit

Vbi terei facinus p̄petratum

Daulos

Scyllæ fabulla

Alietus Cyns

Affero Vindico Assertor

Auctor heroici carminis

liberator: affero enim uerbum est medium: sicut uindico. Dicimus enim asserere tam in seruitutem: q̄ in libertatem uindicare: hic assertor deducitur. Eius liber. iiii. Claudio Clienti negotium datur: ut uirginem in seruitutem assereret. Vitiis: cupidinis stimulis. Suppressa p̄tomentes calcatas ab amore. Vidistæ suæ: libertati propriæ: a uindicta uirga. qua serui a prætore libertate donabantur. Tua laurea corona ex lauro tibi dicat. Repertor car. Sic Tibullus. Nec profunt elegi: nec carminis auctor Apollonius: uersum. n. heroicū (ut Pli. scri.) Pythio oraculo dēm⁹. Quidā Phœmonoe Apollinis filiā primam

DE REMEDIO AMORIS

Medicīa
inuentor

Præcor
dia

Platanus

Philote
ctes

carmen heroicum cecinisse scribunt. Et me. opus & medicinae facultatis: quam Appollo inuenit. Ouidius in meta. Inuentum medicina meum est: opus ex quo per orbem. Dicor & herbarum subiecta potentia nobis. Idem etiam docet Agathon apud Platonem. & Diodo. cuius uerba haec sunt. Apollinem citharæ: eiusque musicæ inuentorem ferunt: medicinae insuper: scientiam diuinandi arte præceptam: qua olim infirmi erant morbos curare soliti: primum attulisse. Medenti: remedia amantibus afferenti. Vtraque cura: & poetica: & medicinae facultatis. Dum li. dum non adhuc es nimio amori obnoxius. Et mo. mo. moderatus amor. Tangunt præ. mo. sollicitant mentem: quid autem sint præcordia. docet Plinius his uerbis. Extra homini ab inferiore uiscerum parte separantur membranis: quæ præcordia appellantur: quia cordi prætenduntur: quod Græci appellarunt phrenas. Si per te amare. In. p. limi. in primo aditu amores. Siste per. ne ulterius procedas. Mala se. mala principia. Nam mora dat uires teneras mora percoquit uas: amor tardando sumit maiorem uim: & magis augetur. Quæ præbet latas arbor spatiantibus umbras: platanum intelligit: de qua abunde diximus in libris de arte amandi. Læsus iugo: seruituti amoris nocitura. Qui non est hodie qui hodie non subtrahit colla iugo læsuro. Verba dat omnis amans: amantes omnes se ipsos fallunt: differendo amoris remedia. Reperitque alimenta morando: differentes remedia magis alunt amorem amantes. Est optima uindicta. est optima ad liberandum se ab amore. Proxima quæque dies: quia quanto quis celerius iugum amoris ponere festinat: tanto etiam salubrius sibi consulnit. Flumina magna uides: probat amorem maiora Indies incrementa suscepturum: nisi amantes celeriter amorem reiecerint. Non te geres uultus cortice myrtha tuos: mutata enim fuit Myrtha in arborem: postea cum parte scelus illud admittit: quod fabulantur poetae: ut antea diximus. Sed quæ delectat: assignat causam: cur amantes non celeriter iugum amoris reiciant. Cras quoque fiet idem: cras etiam poterimus ab amore desistere. Tacitæ flammæ: occultus amor. Et mala arbor: radices altius agit. Nocens amor. quem arbori altius radices figenti comparat poeta. Primi auxilii: quod non obstiteris principiis. Maius opus superest: maior est difficultas ferendæ opis. Sed non polliceatur poeta se illi quoque allaturum remedia: in cuius peccatore amor altius infederit. Ordo autem est. Sed ille non erit destituendus mihi: quia serior aduocor ægro. Præantius heros: Philoctetes Præantius filius: a quo Hercules (ut Seruius autem scribit) in Oeta hominem exuens petiuit: ne alicui sui corporis reliquias iudicaret: iurareque coegit: & suas sagittas Hydræ felle tinctas dedit: & quum responsum fuisset: Hercules sagittis opus esse ad expugnandam Troiam: inuentus est Philoctetes. & de Hercule interrogatus: negauit se scire: deinde quum cogeretur: confessus est mortuum sepulchrumque: ne iurandum falleret non uoce: sed pede ostendit. Post hæc quum duceretur ad bellum: casu in eum pedem: quo sepulchrum ostendit: sagitta cecidit: uulnereque in medicabili confectus est: cuius fœtor: quum a Græcis sustineri non posset: in Lemno relictus est: ubi quum pristinae sanitati restitutus esset: ad Troiam deductus est: dicente Ulyssæ apud Ouidium in tertio decimo metamorphoseos. Nec præantiadæ: quæ ha

Nā mora dat uires: teneras mora percoquit uas
Et ualidas segetes quæ fuit herba facit.
Quæ præbet latas arbor spatiantibus umbras.
Quo posita est primo tempore uirga fuit.
Tunc poterat manibus summa tellure reuelli
Nunc stat in infensum uiribus aucta suis.
Quale sit id quod amas celeri circūspice mente
Et tua læsuro subtrahe colla iugo.
Principiis obsta: sero medicina paratur.
Quum mala per longas conualuere moras
Sed propera: nec te uenturas differ in horas.
Qui non est hodie: cras minus aptus erit.
Verba dat omnis amans: reperitque alimenta morando
Optima uindicta proxima quæque dies.
Flumina magna uides paruis de fontibus orta
Plurima collectis multiplicantur aquis.
Si cito sensisses quantum peccare parabas:
Non te geres uultus cortice myrtha tuos.
Vidi ego quod fuerat prius sanabile uulnus.
Dilatam longædamna tulisse moræ.
Sed quia delectat ueneris decerpere fructus
Dicimus assidue: cras quoque fiet idem.
Interea tacitæ serpunt in uiscera flammæ.
Et mala radices altius arbor agit.
Si tamen auxilii perierunt tempora primi.
Et uetus in capto pectore sedit amor.
Maius opus superest: sed non quia serior ægro
Aduocor: ille mihi destituendus erit.
Qua læsus fuerat partem præantius heros.
Debuerat celeri præsecuisse manu.
Post tamen hic multos sanatus creditur annos.
Supremam bellis imposuisse manum.
Qui modo nascetis properabam pellere morbos.
Admoueo tardam nunc quoque letus operæ.
Aut noua si posses sedare incendia tentes.
Aut ubi per uires procubuere suas.
Dum furor incursum est: currenti cede furori.
Difficiles aditus impetus omnis habet.
Stultus ab aliquo qui quum discedere possit.

*mirum quomodo hanc in diuina hanc
nati pater y magno uulnere*

accendi vizi e. hinc v. dicitur
hinc v. dicitur
 bet vulcania lemnos. Esse reus meruit: crimen defendite uestrum. Consensistis enim: nec me suasisse negabo. Vt se subtraheret bellique uiaque labori. Tentat itaque ferros requie lenire labores Paruit: & uiuit. ¶ Supremam bellis iposuisse manu: ultimum finem: nam post excidium troianum: prae pudor noluit in patriam redire: sed in Calabriam uenit: ubi Petiliam condidit: cuius meminit Maro. ¶ Nascentis properabam pellere morbos: amorem surgentem. ¶ Ad moueo tardam nunc quoque lentus opem: ego quoque in praesentia ut Philoctetes lentius sanare: ueterem amorem instituo: sicut prius recentem sanare properabam. ¶ Aut noua si posses: Duobus modis amore debere sanari ostendit: aut quum nouus est: aut quum iam uires perdidit: & fessus est amator: nec unquam in medio amoris cursu medicinam esse adhibendam colligit. ¶ Noua incendia: nouum amorem: quem igni comparant poetae. Vnde in primo de arte dixit. Flammaque in arguto saepe reperta foro est. ¶ Sedare extinguit. ¶ Difficiles aditus ipetus omni habet. ¶ Causam assignat: quare in medio cursu non possit amor sanari. ¶ Impatiens animus nec adhuc tractabilis arte amatoris animus in medio amore constitutus. ¶ Quum sua uulnera tangit: iam finet: quum iam nimio amore sauius morbum ipse suum profitebitur. Hic autem declarat poeta: quod superius dixerat eo uersu. Aut ubi per uires percuere suas. ¶ Erit aptus: uidebitur posse sanari. ¶ Veris uocibus non fictis uerbis: aut querelis. ¶ Quis matrem nisi mentis inops in funere nati. Flere uetat. Docet exemplo non esse in primo impetu remedium adhibendum: sed quum ille iam est extinctus. ¶ Impleuerit: expleuerit lachrymis. ¶ Ille dolor: extincti nati. ¶ Emoderatus erit: erit immoderatus. ¶ Tempibus me uia. medici enim tempora obseruat: unde ita scribit Seneca. Nihil est in morbis magis periculosum: quam imatura medicina: sicut e contrario nihil salutarium: medicina tempestiue data. ¶ Data tempore profunt. Vini enim utilitate aequari uix deorum potentia posse Asclepiades pronuntiabat. ¶ Vina nocent: nam si febricitanti dent nocent. Hae sunt iocundi. Duo sunt amati pertraria: ocium: & cibum. Si tollas: si amoneas. ¶ Et sine luce faces. Faces: quibus incensus Cupido urit amatores. ¶ Cedit amor rebus: quia aliquid agendo amor tollit. ¶ Langor & imodici: exprimit hic eleganter poeta: quae sint ea ocia: quae amatori dixerat nocere. ¶ Sub nullo iudice: sub nullo: qui te cogat e fratre surget. ¶ Sunt qui legant sub nullo iudice: hoc est sub nulloque liberet a sono amantem. ¶ Alea. Alea est ludus omnium: qui in fortunae uarietate consistit. Mart. Alea prima nubes: & non danosa uidetur: proprie tamen de Theseris dicitur: unde aleones alea ludetes appellamus. Alea etiam per similitudinem ponitur pro dubitatione: & periculo. Liuius. Nec tam celerem aleam uniuersi certaminis timeant: & Plinius. Extra omnem ingenii aleam positum Cicerone dixit: & apud Suetonium. C. Caesarem fortunae & periculis se committentem: dixisse iactam esse aleam legimus: quod incertos & audaces subeuntibus casus uulgo exordium esse solet: ut docet Plutar. Lucan. Placet alea fati. Alterutrum mensura caput. ¶ Tempora quae sunt: caput nimio uino titubas. ¶ Amor infidius: Cupido: quod infidius amatibus. ¶ Meti uacua: ratio ociosa. ¶ Sunt fora. docet quo pacto possit amator se exercendo ocia tollere. ¶ Splendida castra. Forum iudiciale castra ciuiliis togae elegantissime appellat poeta. ¶ Vel tu sanguine: uel ad bellum proficiscere. ¶ Ecce fugax parthus. Bellum parthicum designat: quod Tyberium sumpsit augusti auspiciis: ut in primo de arte, amandi etiam

Pugnat in aduersas ire natator aquas.
 Impatiens animus: nec adhuc tractabilis arte
 Respuit: atque odio uerba monentis habet.
 Aggrediar melius tamen: quam sua uulnera tangi.
 Iam finet: & ueris uocibus aptus erit.
 Quis matrem nisi mentis inops in funere nati.
 Flere uetat: non hoc illa monenda loco est.
 Quum dederit lachrymas: animusque impleuerit
 Ille dolor uerbis emoderatus erit. grum
 Temporibus medicina ualet: data tempore profunt.
 Et data non apto tempore uina nocent.
 Quin etiam accedas uitia: irritesque uetando.
 Temporibus si non aggrediare suis.
 Ergo ubi uisus erit nostra medicabilis arte.
 Fac monitis fugias ocia prima meis.
 Haec ut ames faciunt: haec quae fecere tuentur
 Haec sunt iocundi causa cibisque mali.
 Ocium si tollas: periure cupidinis arcus.
 Contemptaque iacent & sine luce faces:
 Quam platanus riuo gaudet: quam populus uida
 Et quam limosa canna palustris humo.
 Tam uenosa ocia amat: sine qui quareis amori.
 Cedit amor rebus: res age tutus eris.
 Langor & imodici sub nullo iudice somni.
 Aleaque: & multo tempora quassa mero.
 Eripiunt omnes animo sine uulnere uires.
 Affuit incautis insidiosus amor.
 Desidia puer ille sequi solet: odit agentes.
 Da uacuae menti: quo teneatur opus.
 Sunt fora: sunt leges: & quos tuearis amici.
 Vade per urbanae splendida castra togae.
 Vel tu sanguinei iuuenilia munera martis
 Suscipe: deliciae iam tibi terga dabunt.
 Ecce fuga per parthos: magni noua castra triumphum
 Iam uidet: in campis caesaris arma sui.
 Vice cupidineas pariter parthosque sagittas.
 Et refer ad patrios bina trophaea deos.
 Ut semel atola uenus est a cuspide laesa.
 Mandat amatori bella gerenda suo.

Alea

Aleones

Iacta est
aleaBellum
parthicum

Dogli. hinc e. u. dicitur hinc v. dicitur
hinc v. dicitur

diximus: fugacē autē Parthū appellat: quā Parthi in fuga solēt a tergo sagittas emittere adeo: ut fugientes nō minores hostib⁹ afferat calamitates: iq̄ p̄sistētes: auctores Plutarchus: & Appian⁹. Proprius. Tela fugacis equi. Lucan⁹. Et missa parthis post terga sagittis: & Vergi. Fidētemq; fuga parthū: uersisq; sagittis. Horati⁹ in secūdo epistolarū Parthos mendaces appellat. ¶ Bina trophæa: & uictis hostib⁹: & fugato cupidine. ¶ Trophæa: autē apud Græcos fuerat arbores apurata: eo in loco: ubi hostes uicissēt: atq; in fugā uertissēt: apud abāt enī ramos arborū: ac deī de armis spoliisq; hosti detractis ornabāt: ut eēt posteris monumētū uictoriæ partæ in eo loco. Dicta autē sunt trophæa a τροφή. i. uertere: q; hostē in fugā uertissēt: trophæū merebat. ¶ Aetiola cuspidate: lo Diomedis regis Aetholiæ: quo ille Venerē uulne raurit: ut antea diximus: Designat autē amātes posse Venerē in prælio uicere: ut oli dea a Diomede superata est. ¶ Quærit Aegisthus: ex Pelope: a quo Peloponēsus cognomiata est: nat⁹ est Thyestes: q; ꝑcubuit cū Europe uxore fratris Atrei: & cū filia Pelopeia incestū ꝑpetrauit: cui⁹ fili⁹ Aegisthus rē habebat cū Clytemnestra: & ambo Agamēnonē occiderūt. ¶ Nulla gerebat: nulli Argos bellum iferebat. Quod potuit fecit: quā Aegistho nihil relinqueretur agēdū: amorisq; solū poterat facere: indulgit. ¶ Sic uenit ille puer: dū aliq; est ociosus: ad eū quā primū accedit cupido. ¶ Quid quā suppositos. ¶ Docet i ter cætera rustica officia: posse quoq; amatorē mella ex alueariis educere: quo dū hæc opas: aut spectat: obliuiscat amoris. Solēt autē rustici alueariis fumū subiicere: ut idē apes abigāt: & extrahāt mella. Vergilius. Si quādo sedē angustā: seruataq; mella. Thefauris relines: prius haustus sparsus aquarū. Ore fo uerfumosq; manu prætedē sequaces. & Plin. Quū eximunt mellas apes abigi fumo utilissimū. ne irascantur aut ipsæ anidæ uorēt: fumo crebrior etiā ignauia earū excitat. ¶ Dēpti faui: extracti mellis. Sunt autē fauicæ: tabellæ in quarū cellulis apes mel reconduūt: & eos diis offerri solitos ser. Var. i. tertio. Apes autē: ut docet Plinius: primū fauos ꝑstruūt: carā singūt: hoc est domos: celasq; faciūt: deīde sobolē: postea mella: carā ex florib⁹: Melliginē e lachrymis arborū: q; glutinū pariūt: salici: uiminis: arūdinis succo: gūmire sinas: his primū aluē ipsū itus totū: ut quodā tectorio illinunt: & aliis amari orib⁹ succis ꝑtra aliarū bestiarū auiditates. ¶ Vimia curua: aluearia ex uiminib⁹ itexta: sūt enī aut excauatis corticib⁹. aut ex textis uiminibus. Vergi. Ipsa autē seu corticibus tibi suta cauat. Seu lēto fuerit aluearia uimine texta. Angustos habeāt adit⁹. ¶ Defectas herbas frumēta itellige. ¶ Vertit humū: terrā trahit: nā arationē: ut Plin. docet: occatio sequit: ubi res poscit crater: uel rastro: & sato semine iteratio: alii legūt uertit humū: hoc est arat. ¶ Raro pectine: rastro. ¶ Venerit isitio: quū aderit uernū iserendi rēpus. Cato enī iseri præcipit pira: ac mala ꝑ uer: & post solstitiū diebus. l. post uide miā: oleas autem & ficos ꝑ uertantur: luna sitiente. hoc est sicca: præterea post Meridiem ac sine uento Austro. Inserendi autem modos duos posuit Maro: Columella tres

Trophæa

Aegisth⁹

uidi d. erathum de adulterij tract. 7 pag. 784

Quomō eximūtur mella.

Fau

Aluearia

Quando est iserendū Luna sitiente

Quærit Aegisthus quare sit factus adulter.
In promptu causa est: desidiosus erat.
Pugnabant aliis tardis apud ilion armis.
Quo tulerat uires græcia tota suas.
Siue operā bellis uellet dare: nulla gerebat.
Siue foro: uacuum litibus argos erat.
Quod potuit fecit: ne nil ageret amauit.
Sic uenit ille puer: sic puer ille manet.
Rura quoq; oblectāt aios studiūq; colendi.
Quælibet huic curæ cedere cura potest.
Colla iube domitos oneri supponef tauros.
Sauciet ut duram uomer adūcus humū.
Obrue uersata cerealia semina terra.
Quæ tibi cum mulo scenore reddat ager
Aspice curuatos pomorū pondere ramos.
Ut sua quod peperit uix ferat arbor onus
Aspice labentes iucundo murmure riuos.
Aspice tondentes ferile gramen oues.
Ecce petūt rupes præruptaq; saxa capellæ.
Ut referant hædis ubera plena suis.
Pastor inæquali modulatur arūdine carmē
Nec desunt comites sedula turba canes.
Parte sonant alia siluæ mugitibus altæ.
Et queritur uitulum mater abesse suum.
Quid quū suppositos fugiūt examia fūos
Ut releuent dempti uimina curua faui.
Poma dat autūnus: formosa ē messib⁹ æstas
Ver præbet flores: igne leuatur hyems.
Tēporibus certis maturam rusticus uuam.
Colligit: & nudo sub pede musta fluunt.
Tēporibus certis defectas alligat herbas.
Et tonsam raro pectine uertit humum.
Ipse potes riguis plantā defigere in hortis.
Ipse potes riuos ducere lenis aquæ.
Venerit isitio: fac ramum ramus adoptet.
Stetq; peregrinis arbor operta comis.
Quū semel hæc aiūm cœpit mulcere uolu.
Debilibus pennis irritus exit amor. (ptas.
Vel tu uenandi studiū cole: sæpe recessit.)
Turpiter a phœbi uicta sorore uenus.
Nūc leporem ꝑnum catulo sectare sagaci.
Nunc in frondosis ratiā tende iugis.
Aut puidos tere uaria formidine ceruos.
Aut cadat aduersa cuspede fossus aper.

Nocte fatigatum somnus : nō cura puellæ.
 Excipit & dulci membra quiete leuat.
 Lenius est studiū: prodest tamē alite captat
 Aut lino aut calamis premia parua sequi.
 Vel q̄ piscis edax auido male deuoret ore.
 Abdere supremis æra recurua cibus.
 Aut his: aut aliis: donec dediscis amare.
 Ipse tibi furtim decipiendus eris.
 Tu tñ & quāuis firmis retinebere uinclis.
 I procul: & longas carpere: perge uias.
 Flebis & occurret desertæ nomen amicæ.
 Stabit & in media pes tibi sæpe uia.
 Sed q̄nto min⁹ ire uoles: magis ire memēto.
 Perfer: & inuitos currere coge pedes.
 Nec pluuias opta: nec te peregrina morētur
 Sabbata: nec damnis alea nata tuis.
 Nec quot trāsieris: sed quot tibi q̄re supsūt
 Milia: nec maneat: nec ppe finge moras
 Tpa nec nūera: nec crebro respice romā
 Sed fuge: tut⁹ adhuc pth⁹ ab hoste fuga ē
 Dura aliq̄s p̄cepta uocet mea: dura fatemur
 Esse: sed ut ualeas: multa dolenda feres.
 Sæpe bibi succos: quamuis iuitus amarus.
 Æger: & oranti mensa negata mihi est.
 Ut corpus redimas: ferrum patieris & ignes
 Arida nec sitiens ora leuabis aqua.
 Ut ualeas aīo: quicquam tolerare negabis.
 At precīū pars hæc corpoī maius habet.
 Sed tamē est artis tristissima ianua nostræ.
 Et labor est unus tempora prima pati.
 Aspicias ut prēsos urāt iuga prima iuuecos
 Ut noua uelocem cingula lædat equum
 Forsitan a laribus patriis exire pigebit.
 Sed tamen exhibis: deinde redire uoles.
 Nec te lar patri⁹: sed amor reuocabit amicæ
 Prætendens culpæ splendida uerba tuæ.
 Quum semel exieris: cētum solatia curæ.
 Et rus: & comites. & uia longa dabunt.
 Nec satis esse putes discedere: lētus abesto.
 Dum perdat uires: sitq̄ sine igne cinis.
 Qui nisi firmata properabis mēte reuerti.
 Inferet arma tibi sæua rebellis amor.
 Quicqd eras fueris: sitiēs auidusq̄ redibis.
 Et spatium damno cesserit omne tuo.

postremo etiam quartum addidit a se inuentum.
 De insitioe autem plura legito apud Pliniū in. xvii.
 ¶ Fac ramum ramus adoptet. Tāgit duos illos mo-
 dos inserendi: quos Maro posuit: nam aut insitio di-
 citur: quum inciso trunco furculus fecundæ arbo-
 ris sterili inseritur: aut oculorum impositio. quum
 inciso cortice libro alienæ arboris germen inseri-
 mus. Plinius tamē inoculationē aliter fieri ostēdit.
 ¶ Peregris comis: foliis alienæ arboris inā cerasus
 in salice: platanus i lauro: laurus in ceraso nascūtur
 Comas autē pro frōdibus elegāter ponunt poetæ:
 quæ sunt crines arborū: unde a Papinio crinitur ar-
 bos: pro frōdescit: dictū est. ¶ Voluptas: agricultu-
 ræ. ¶ A phœbi soror: a Dianāq̄ est uenationis dea.
 ¶ Nocte fatigatū somnus: quū hæc fecerit amator:
 somni erit cupid⁹. nō amicæ. ¶ Leuat mēbra: fouet
 corpus. ¶ Dulci q̄ate: dulci somno. ¶ Aut lino: aut
 rætib⁹. ¶ Aut Calamis: aut sagittis. Propert⁹. Et stri-
 cto figere auē. Calamo: aut calamū: aucupatoriū in-
 telligit: quo uiscato aues capiūt. Mar. Palida dū ta-
 cita crescit arundo māu: auceps enī surgēs paulatī
 calamos eleuabat. & eos aibus subiiciebat. Silius.
 Sublimem calamo seq̄tur crescēte uolucrē. ¶ Vel
 quæ piscis edax: escā illā dicit: q̄ hamo affixa pisces
 capiūtur ¶ Aera recurua: hamos intellige. ¶ Tu ta-
 mē & quāuis. Docet etiā longius ab amica discedē
 dum esse. ¶ Nec te peregrina morētur. Sabbata: sab-
 batum enim diem aliquo profecturi. tanquā atrum &
 pnitio sum propter frigidum: & nocens saturni si-
 dus maxime uerentur: & infœlix existimant. Tibul-
 lus. Saturni sacram me tenuisse diem: peregrinam
 autem ideo appellat: quia Peregrini iudæi eum diē
 imprimis obseruant: ut antea diximus. ¶ Alea nata:
 sortes: quæ alea iaciebantur: quum aliquo profici-
 scendum erat: de quibus intellexit Tibullus: eo car-
 mine. Illa sacras pueri sortes ter sustulit illi. Retulit
 e triuuis omnia cetta puer. ¶ Tuis damnis: quia alea
 somnus: & ocium: quib⁹ dedit operam amator: ani-
 mos eneruant: & amorem nutriunt: ut superius do-
 cuit poeta. ¶ Nec prope finge moras: nec prope pa-
 triam finge uelle morari. ¶ Mensa. negata mihi est
 cibus est mihi negatus. ¶ Pars hæc animum intelli-
 ge. ¶ Sed tamen est artis: ostendit maiorem difficul-
 tatem remedii esse in prima statim curatione. ¶ Prē-
 sos iuuenos aratro subditos. ¶ Prætendens: demō-
 strans. ¶ Splendida uerba ornatas causas tui redit⁹.
 Centum solatia curæ. Ordo est. Et rus & comites:
 & uia longa dabunt centū solatia curæ: id est amo-
 ri. ¶ Lētus ab esto: diu absis ab urbe. ¶ Cinis amor
 ¶ Firmata mente: stabili mente: & quæ amorem
 posuerit. ¶ Amor rebellis: amor qui in te renouat
 arma. Rebellis enim proprie est: q̄ facta pax: bellū
 renouat. ¶ Mala uabula: herbas nocentes. ¶ Emo-
 niæ terra: terra Thessaliæ: ubi ars magica olim flo-
 ruit: ut Apuleius ostēdit: & Plinius. In Thessalia at
 fuisse herbas ueneficiis aptas docet Ouidius i sexto
 metamorphoseos. ¶ Ista ueneficiis uetus est uia: uia
 hæc magicæ uanitatis propria est: ¶ I innocuam
 opem auxilium: quod nulli nocet: ut ueneficia:
 quæ Propertius toxica Thessaliæ appellat. ¶ Non
 tumulo: non sepulchris: Magi enim Cadauera

Inserendi
modi
Insitio

Inocula-
tio comæ
p frōdib⁹

Crinitur
arbos

Calamus
aucupato-
rius

sabbatum
obseruet
aliquo p-
fecturi

Sortes ia-
ciebēt ali-
quo pfe-
cturi

Rebellis

Magicæ
artis præ-
stigia

faciebāt r eniuisere: & ex sepulchris exire: ut de Herichtho legit apud Lucanū in sexto. Nō anus non
 saga: & uenefica mulier. Carmine: icantatione. Rumpet humum: terram findet. Tibullus. Hęc cātū
 finditq; solum: manesq; sepulchris. Elicit: & Ouidi⁹ i amorib⁹. Euocat antiquos proauos atauosq; sepul
 chris. Et solidam longo carmine findit humum. Nō seges ex aliis Docet Cicero: Plini⁹: & Seneca: Mes
 ses in agros traduci posse magicis præstigiis: unde in. xii. tabulis cautū erat. ne quis alienā segetē pellice
 ret. Vergilius. Atq; satas alio uadi traducere messes. Nec subito phœbi: nō pallefcet sol me duce: quod
 a magis fieri solet: unde Hypsiphele Ouidiana de
 Medea ita iquit. Illa reluctantē cursu deducē lunā
 Nititur. & tenebris abdere solis equos. Vt solet
 equoreas: Thybris cursu solito in mare descendit:
 nō autem retro: quod magi faciebāt. Lucanus. Am
 nisq; cucurrit Non qua pronus erat: & in. vii. meta.
 Quorum ope quū uolui ripis mirantibus amnes. i
 fontes rediere suos. Thybrim autem pro quocūq;
 posuit flumine. In niueis luna uehetur equis: per
 me etiam luna non deducetur e cælo magico car
 mine: quod fieri posse docet Maro eo uersu. Carmi
 na uel cælo possunt deducere lunam: & Tibullus.
 Cantus & e cælo deducere lumina tentat. Et face
 ret: si non æra repulsa sonent. Curas recantatas:
 amores magicis carminibus repressos. Viuo sul
 phure: id sacrum intelligit: quō ladibito sulphure
 ouo: & tæda lustrabantur amantes. Tibullus. Et me
 lustrauit tædis: & nocte serena. Sulphur autem i ter
 ræ generibus ponitur a Plinio: habetq; in religioni
 bus locum ad expiandas suffitu domos. Eius gene
 ra quatuor sunt: inter quæ est uiuum: quod græci
 Apyron uocant: nascitur solidum: eo solo: ex omni
 bus generibus medici utuntur: cætera enim liquo
 re constant: & conficiuntur oleo incocta: uiuum au
 tem effoditur: translucetq; & uiret. Terræ phasia
 cæ. Colchon insulam designat: a flumie: qui Phasis
 appellatur: dictam: Medeam autem dicit: quæ reli
 cta Iasonem sequuta est. Quid tibi profue
 rit. Docet exemplis amori minime prodesse uene
 ficia. Perseides herbæ. herbæ ueneficæ: sic dictæ a
 Persa nymphe Oceani filia: ex qua sol genuit Cir
 cem: uel a Perse: nam Sol ex Persa duos filios habu
 it: Acetam: & Perse: ex Perse nata est Hecate: quæ
 quum patrem ueneno assumpsisset: nupsit Æeræ pa
 truo: tresq; liberos sustulit. Circem: Medeam: & Ægia
 leum: auctor Diod. Neritias ra. naues Vlyxis: neri
 tias uero non Naritias legendū est: Est autem Neri
 tus: ut in libro. x. docet Strabo: mons frondosus in
 insula Itacha: quam tenuit Vlyxes. Est etiam Neri
 tum bene muratum oppidulum continentis in Epi
 ri littore e regione Itacæ. ac Cephaleniæ: quod Leu
 cas quoq; appellatum fuit: idq; olim cepit Laertes
 de quo intellexit Maro eo uersu. Dulichiumque
 sameque: & Neritos ardua saxis: Narycia uero fuit
 urbs: Locridis de qua Vergilius. Hic & Narycii po
 fuerunt mœnia locri: a qua cognominata est Nar
 ycia urbs Calabria: quæ etiam Locris dicebatur:
 a qua pix narycia celebratur a Virgilio: Ferus
 ignis: sæuus amor. Homines in mille figuras. Circe enim deformabat homines in mille figuras
 animalium: ut in septimo docet Virgilius: quod ideo fictum putauit Seruius: quoniam ea meretrix
 fuit: quæ sua libidine: & blanditiis homines in ferinam uitam ab humana deducebat: ut libidini: &
 uoluptatibus operam darent. Iura tui animi: potestatem tuæ mentis: quæ erat amori obnoxia.
 Dulichium du. Vlyxem sic appellatum a Dulichio isula una ex Echinadibus: a qua Virg. etiam naues
 Dulichias appellauit. Quod ima. si. so. erā. Maro quoq; eā solis filiam fuisse cecinit: quod ideo fictū pu
 tauit Serui⁹: quā Circe clauis fuit meretrix: & nihil est sole clari⁹. Noua troia resurgit: ut bellū timeas

Sulphur
& eius ge
nera

Perseides
herbæ

Neritus
Neritum
Leucas
Narycia
Narycia
uell Locris
i Calabria
Pix nati
cia
Circe
homines
mutabat i
feras
Circe so
lis filia.

Fallitur armoniæ si quis mala pabula terræ.
 Et magicas artes posse iuuare putat
 Ista ueneficæ uetus est uia: noster apollo.
 Innocuam sacro carmine mōstrat opem.
 Me duce nō tumulo p̄dire iubebit umbra
 Non anus in sano carmine rūpet humū.
 Non seges ex aliis alios transibit in agros.
 Nec subito phœbi pallidus orbis erit
 Vt solet equoreas ibit tyberinus in undas.
 Vt solet in niueis luna uehetur equis.
 Nulla recantatas deponent pectora curas.
 Nec fugiet uiuo sulphure uictus amor.
 Quid te phasiacæ iuuarūt gramina. terræ.
 Quū cuperes patria colchi maner domo
 Quid tibi profuerunt circe pseides herbæ
 Quum tibi neritias abstulit aura rates.
 Omnia fecisti: ne calidus hostis abiret.
 Ille dedit certe linthea plena fugæ.
 Omnia fecisti: ne te ferus ureret ignis.
 Longus at inuictō pectore sedit amor.
 Vertere quæ poteras hoies i mille figuras.
 Non poteras animi uertere iura tui.
 Diceris his etiā: quū iam discedere uellet.
 Dulichium uerbis detinuisse ducem.
 Nō ego: qđ primū meminist sperare solebā
 Iam precor ut coniunx tu meus eē uelis.
 Et tñ ut coniunx essem tua digna uidebar.
 Quod dea: quod magni filia solis eram.
 Ne properes oro: spatiū p̄ munere posco.
 Quid minus optari per mea uota potest
 Et frēta mota uides: & debes illa timere.
 Vtilior uelis postmodo uentus erit.
 Quæ tibi cā fugē: nō hic noua troia r̄surgit

Non aliquis socios rursus ad arma uocat.
 Hic amor & pax est: in qua male uulneror una.
 Totaq; sub regno terra futura tuo est.
 Illa loquebatur: nauem soluebat ulyxes.
 Irrita quum uelis uerba tulere noti.
 Ardet & assuetas circe tendebat ad artes.
 Nec tamen est illis attenuatus amor.
 Ergo quisquis opem nostra tibi poscis ab arte.
 Deme ueneficiis carminibusq; fidem
 Si te causa potens dominæ retinebit in urbe.
 Accipe consilium quod sit in urbe meum.
 Optimus ille fuit uindex: lædentiæ pectus
 Vincula qui rupit: dedoluitq; semel.
 Sed cui tantum animi est: illum mirabor & ipse
 Et dicam monitis non eget iste meis.
 Tu modo qui quod amas ægrè dediscis amare.
 Et potes & uelles posse docendus eris.
 Sæpe refert tecum scelerata facta puellæ.
 Et pone ante oculos omnia damna tuos.
 Illud & illud habet: nec ea contenta rapina est.
 Sub titulum nostros misit auara lares.
 Sic mihi iurauit: sic me iurata fefellit.
 Ante suas quoties passa iacere fores.
 Diligit ipsa aliis: a me fastidit amari.
 Institutor heu noctes: quas mihi non dat hêt.
 Hæc tibi per totos marcescant omnia sensus.
 Hæc refer: hinc odii semina quære tui.
 Atq; utinam posses etiam facundus in illis
 Esse dote tantum: sponte difertus eris:
 Hæserat in quadam nuper mea cura puella.
 Conueniens animo non erat illa meo.
 Curabar propriis æger podalirius herbis.
 Et fateor: medicus turpiter æger eram
 Profuit assidue uitis insistere auicæ.
 Idq; mihi factum sæpe salubre fuit.
 Quam mala dicebam nostræ sunt crura puellæ.
 Nec tamen: ut uerum confiteamur: erant.
 Brachia quam non sunt nostræ formosa puellæ.
 Nec tamen: ut uerum confiteamur: erant.
 Quam breuis est: nec erat: q̄ multū poscit amati
 Hic odio uenit maxima causa meo.
 Et mala sunt uicina bonis: errore sub illo.
 Pro uitio uirtus crimina sæpe tulit.

¶ Non aliquis socios: nullus coniurat contra nos. ¶ Male uulneror: nimio amore angor. ¶ Ad assuetas artes: ad artes magicas. ¶ Si te causa potens. Docet quid sit agendū ab amatore: si nolit urbem relinquere. ¶ Optimus uindex: optimus defensor: & liberator ¶ Qui rupit: qui potuit soluere. ¶ Lædentiæ pectus uincula: amorem mentem amatoris torquētem. ¶ Dedoluitq; semel: semel amoris impatientiam: & dolorem abiicit. Est enī dedolere: quod dolebam abiicere: sicut dediscere. ¶ Et uelles: dediscere. ¶ Sub titulus: sub inscriptionem uenditi iuris. Videtur autem sumptum hoc ex duobus illis Tibulli uersibus. Quin etiam sedes iubeat si uendere auitas. ¶ Ite sub imperium: sub titulumq; lares. ¶ Nostros lares: nostram domū. ¶ Instititor: mercator. ¶ Habet noctes: habet coitum ab ea. ¶ Marcescant: putrescant: & senescant. ¶ Podalirius: optimus aliquis medicus: ut fuit Podalirius Aesculapii filius. ¶ Aeger amore captus. ¶ Propriis herbis: meis præceptis. ¶ Et mala sunt uicina bonis: quia quæ mala sunt: possunt etiam laudari. ¶ Pro uitio: loco turpitudinis. ¶ Virtus: bonum. ¶ Breui limite: breui uia: transeundo de uirtute ad uitium. ¶ Et poterit dici petulans: inuerecunda poterit appellari. Cicero. Nam q̄ inusitata rabie petulanter in uxorem: filiamq; meam inuasi stis: & alibi. Desine bonos petulantissima insectari lingua. ¶ Quæ rustica nō est: quæ est urbana: urbanus enim est (ut Cato uoluit) cuius multa benedictæ: responsaq; erunt: & qui in sermonibus: circulis conuiuuiis: item in cōcionibus: omni denique loco ridicule: comodeq; dicet. Fabius: urbanitatem appellat: in qua nihil absouum: nihil agreste: nihil inconditum: nihil peregrinum. neque sensus: neque uerbis: neque ore: gustu ue possit deprehendi. ¶ Si qua proba est: si qua est bona: nō petulans. ¶ Blandis sonis: blandis uerbis: barbara sermone est si dure atque aspere loquitur. ¶ Fascia nulla tegat: nulla fascia pectus attingat. ¶ Omne papillæ. ¶ Pectus habent: si habet ingentes mammias. Iuuenalis. Tunc nuda papillis. Constitit auratis. ¶ Mollibus est oculis: si habet oculos molles: & si edum faciles. ¶ Quum se non finxerit ulli: quum nondum se fucauerit: aut gemmis ornauerit: ut alicui placeat. ¶ Auferimur cultu: auro & gemmis magis placent puellæ: q̄ forma. ¶ Quod ames: puellam intellige. ¶ Inter tā multas inter tot ornamenta. ¶ Hac ægide. Ægis (ut in octauo Seruius scribit) est munimentum pectoris æreum habens in medio Gorgonis caput quod munimentum si in pectore numinis fuerit ægis uocatur. si in pectore hominis. sicut in antiquis imperatorum statuis uidemus: lorica dicitur Martialis. Pectore quum sacro sederit ægis erit: hic autē gem

Sub titulum aliqd mittere

Petulans

Urbanus
Urbanitas

Ægis

Lorica

H

Albus uicino est mab, con quo tunc no.
 & uicino la uirna Iphro h'acuse

mas: quibus teguntur feminae aegida appellat Ouidius: quod ille defendant deformitatem his ornamentis: ut aegis pectus tuetur. Phineus amor diues puella. Improuisus ades: puellam improuiso adeas: antequam ornatur. Inermen: inornatam. Excidet: ab animo tuo a mouebitur. Suis uitiis: sua turpitudine. Compositis uenenis: fucum intelligit: quo mulieres faciem nenustant: de quibus abusu de diximus in libris de arte amandi. Aesopa lapsa. Aesopa in sinum cadentia. Quid autem sint Aesopa dictum est super eo uersu. Aesopa quid redolent: quamuis mittantur athenis. Illa tuas redolent phineu. Phineus rex fuit Arcadiae: qui filios occaecauit: cuius uindictam: illum quoque dii oculis priuarunt: dapiibus non poterat uesci: nam ad mota harpyae mensis: eas uentris pro fluuio foedabant. Fabulam habes apud Ouidium in metamorphoseos: & Diodorum in quinto. Nausea: uomendi appetitus: a navi dictus: quod is excitari nauigantibus facile solet. Nunc tibi quae medio. Docet etiam ex coitu posse causam odii inuenire amatorem. Omni parte: non modo ex aliis uitiis: quae narrauit: uerum etiam ex coitu. Nuper enim nostros. Causam assignat: cur nolit dicere ea coitus uitia. Est proterua: est lasciuia: & inuerecunda. Ingenium magni liuor detractat homeri. Tangit Ouidius historiam: quam Vitruuius libro septimo: de architectura refert: ea talis est. Quum Zoilus libros in Homerum composuisset: Alexandriae eos recitauit Ptolemaeo regi: cui nullum ille dedit responsum: quod tantum poetam imerito culpam uideretis: postea ad egestatem compulsus: regem adiit rogans: ut sibi aliquid dari iuberet: tum rex respondit: Homerus: qui ante annos mille decessit: uero perpetuo tot millia hominum pascit: quare tu quoque debes: qui meliori ingenio te profiteris: non modo unum: sed etiam plures alere posse: accusatus deinde Zoilus patricii cruci affixus est: hic ergo quum esset Homeri obrectator adoptauit sibi hoc cognomen: ut Homeromastix uocaretur: quod uerbum apud Graecos flagellum significat: & inde factum est: ut omnes huiusmodi doctorum uirorum calumniatores Homeromasticas appellemus. Plinius. Ut obiter caueam istos Homeromasticas: Gellius scribit: quendam librum scripsisse aduersus Ciceronem: qui infando titulo erat inscriptus Ciceromastix. ostendens igitur Ouidius praecellentissimum quonque poetarum non posse malignitatis dentes: & liuorem effugere dicit Zoilum inuidiae stimulis uerbis petulantissimis in Homerum scripsisse: qua detractioe Zoilus nomen inuenit: ut Homeromastix cognominaretur. Et tua sacrilegae Maronem dicit: qui elegantissime cecinit Aduentum Aeneae in Italiam: quo pe-

Phinei
Fabula

Nausea

Zoilus li-
bros in ho-
merum co-
posuitHomero
mastix

Quam potes in peius dotes deflecte puellae
Iudiciumque breui limite falle tuum.
Turgida si plena est: si fusca est nigra uocetur.
In gracili macies crimen habere potest.
Et poterit dici petulans: quae rustica non est.
Et poterit dici rustica: si qua proba est.
Quin etiam quacumque caret tua dote puella.
Hanc mouear blandis usque precare sonis.
Exige cantet si qua est sine uoce puella.
Fac saltet: nescit si qua mouere pedem.
Barbara sermone est: fac tecum multa loquatur.
Non didicit chordas tangere: posce lyram.
Durius incedit: fac ambulet: omne papilla.
Pectus habent tumida: fascia nulla tegat.
Si male dentata est: narra quod rideat illa.
Mollibus est oculis: quod fleat illa: refert.
Proderit & subito: quum se non finxerit ulli.
Ad dominam celeres mane tulisse gradus.
Auferimur cultu: gemmis auroque teguntur.
Omnia: pars minima est ipsa puella sui.
Sape ubi sit quod ames: inter tam multa requiras.
Decipit hac oculos aegide diues amor.
Improuisus ades: deprendas tutus inermen.
Infelix uitiis excidet illa suis.
Non tamen huic nimium praecipio credere tutum est.
Fallit enim multos forma sine arte decens.
Tu quoque compositis sua quum limet ora uenenis
Ad dominae multis: nec pudor obstet eas.
Pyxidas inuenies & rerum mille colores.
Et fluere in tepidos aesopa lapsa sinus.
Illa tuas redolent phineu medicamina mensas
Non semel est stomacho nausea facta meo.
Nunc tibi quae medio ueneris prestemus in usu.
Eloquar: est omni parte fugandus amor.
Multa quae ex illis pudor est mihi dicere: sed tu
Ingenio uerbis concipe plura meis.
Nuper enim nostros quidam carpsere libellos
Quorum censura musa proterua mea est.
Dummodo sic placeam: dum toto canter in orbe.
Qui uolet impugnet unus & alter opus.
Ingenium magni liuor detractat homeri.
Quisquis es: ex illo zoile nomen habes.
Et tua sacrilegae laniantur carmina lingua.

nates attulit: quos ex incendio troiano eripuerat: sed tamen clarissimus poeta non caruit detractoribus: ut Seruius docet. ¶ Nostra licentia: scribendi auctoritas. ¶ Pede mæonio: uersu heroico: quali usus est Homerus. ¶ Grande sonant tragici: quia de regibus loquuntur. ¶ Tragicos decet ira cothurnos. ¶ Tristitia Tragediæ proprium est: ideoq; Euripides: petente Archelao rege: ut de se Tragediam scriberet: abnuic: ac precatus est: ne accideret Archelao aliquid Tragediæ proprium: in ea enim luctus: exilia: cædes: ira continentur. Horatius. Ira thyesten exitio graui statuere. ¶ Versibus e mediis: e mediocri dicē

Tristitia
tragediæ
peculiaris

Pertulit huc uictos quo duce troia deos.
Summa petit liuor: perflant altissima uenti
Summa petunt dextra fulmina missa iouis.
At tu quicumq; es: quem nostra licentia lædit,
Si sapias ad numeros exige quæq; suos.
Fortia mæonio gaudent pede bella referri.
Delitiis illic quis locus esse potest.
Græde sonāt tragici: tragicos decet ira cothurnos.
Versibus e mediis soccus habendus erit.
Liber in aduersos hostes stringatur iambus.
Seu celer: extremum seu trahat ille pedem
Blanda pharetratos elegia cantet amores
Et leuis arbitrio ludat amica suo.
Callimachi numeris non est dicendus achilles
Cydippe non est oris homere tui.
Quis feret andromaches peragēte thaida ptes.
Peccat id andromache thaida si quis agat.

di genere: & rebus: ac personis conueniente. Est enim comœdia priuata: civilisq; fortunæ sine periculo uitæ comprehensio. ¶ Soccus habendus erit: soccum pro comico stilo posuit: ut supra cothurnum pro tragico. Horatius in epistolis. Quam nō astricto percurrat pulpita socco: est autem soccus calciamenti genus: quo utebantur comœdi: sicut tragedi cothurno. Horatius. Hunc socci capere pedem: grandæsq; cothurni. De Comœdia autem: & tragediæ multa Donatus & Diomedes. ¶ Liber in aduersos hostes. Iambicū carmen est maledicum: a iambo pede sic appellatum: primo enim sex iambis compositum est: mox spondæum omnibus in locis recipit: præterquam in secundo & quarto loco: ut in arte poetica docuit Horatius. Huius carminis: ut Diomedes refert: præcipui scriptores fuerunt apud Græcos Archilochus. & Hipponax: apud Romanos uero Lucilius: Catullus: & Horatius. Bibachus iambum autē ideo liberam appellat: quoniam est expeditus: & celer. Horatius. Syllaba longa breui subiecta uocatur iambus. Pes citus. Vel certe liberum: q; qui in quempiam inuehuntur: libere scribunt: nulla habita eius ratione. ¶ Extremum seu trahat ille pedem: duplicem iambicū uer-

Comœdia
Soccus
Cothurnus
Iambicū
carmen
iambicus
uersus
duplex
Rectus,
iambicus
Scazonta

sum designat: scilicet rectum iambicum: & coliambum: uel scazonta: hoc est claudicantem: rectus enim iambicus habet in ultima sede iambum: pyrrichius: uesin antepenultima cunctos accipit pedes: quorum modo sit capax circa syllabarum quantitates indifferens: scazon uero hoc uno a recto iambico distat q; clausulam postulat spondaicam uel trocaicam: penultima autem sede spondæum recipit: uel iambum: ambo autem uersus trimetri appellantur. constant enim ex sex pedibus: suntq; utriq; ad maledicentiam facti per celerem ergo pedem: rectum iambicum: per extremum uero claudicantem: & scazonta intelligito. ¶ Blanda elegia: elegia est carmen compositum ex ametro uersu pentametroq; ad inuicem positis ut Diomedes scribit: quod genus carminis apud Romanos præcipue scripserunt Propertius: Tibullus: & Catullus imitati Græcos Callimachum: & Euphionem. Dicta est autem elegia siue πορρο εὐλε. γειαρδύσ τελέωτασ. Fere enim defunctorum laudes hoc carmine comprehendebant siue αρο του ελεϋ. id est miseratione: q; tyrenus Græci que ελεγειασ isto metro scripta uersu: cui opinioni consentire uidetur Horatius elegos miserabiles appellas. Ouidius in amorib; Flebilis heu mcestos elegeia solve capillos. Ah nimis ex uero nunc quoque nomen habes. Mox ad res lætas: amoresq; usurpari cepta est: unde eam blandam appellat poeta. Horatius. Versibus im pariter iunctis quærimonia primum. Post etiam inclusa est uoti sententia compos. De auctore elegiaci carminis grammatici certant: & adhuc sub iudice lis est. ¶ Amores pharetratos: cupidines: q; pharetra utunt. ¶ Leuis amica: mutabilis puella. ¶ Callimachi numeris: uersibus elegis: in quibus scribendis Callimachus primas obinuit: ut docet Quintilianus. ¶ Achilles: fortium gesta. ut fuit Achilles. ¶ Cydippe: amica Acontii. hoc est materia mollis & lasciuia. ¶ Tui oris: tui carminis: & cantus. Homerus enim ulrorum fortium facta cecinit: non autem amatoria. ¶ Andromaches. pudicissimæ sceminæ. ut fuit Andromache uxor Hectoris. ¶ Thaida: meretricem. ¶ Siquis agat. siquis representet. & loqui faciet in casta scemina mulierem impudicam. ¶ Thais in arte mea est. res meretriciæ trasantur in meis libris: quas pro Thaide intelligit. Fuit autem Thais scortum nobilissimum: cui omnes meretricias ueneres concessit Menander. Martialis. Hæc primum iuuenum lasciuos lusit amores: Hæc gycere puer Thais amica fuit: & Propertius. Tutba menandrea fuerat nec thaidos olim. Tanta in qua populus lusit Erichonius. Menander fabulam fecit: quam Thaida inscripsit. & populo Atheniensi recitauit: hic Eunuchum fecit. Terentius. Est liberat nulli timori est obnoxiam nihil mhi cum nupta: non scribo de pudicissimis sceminis: aut nō doceo nuptam uiolati. ¶ Si mea materia: col-

Elegia

Callimachus

DE REMEDIO AMORIS

Age reū
Peragere
reum

ligit se res iocosas: & lasciuas: lasciuo etiam carmine compositas scripsisse: contra eorum opiniones: qui dicebant poetæ musam proteruam esse. ¶ Vicimus: supauimus inuidos. ¶ Acta rea est: agere reum: est reum accusare: peragere uero reum est condemnare. ¶ Sed nimium properas: nimium festinas inuidendo. ¶ Studium famæ: laudis amor: quam cōsequor ex carminibus meis. ¶ Crescit mihi honor: honor enim alit artes: omnesq; incenduntur ad studium gloria: ut in Tusculanis docet Cicero. Valerius etiam maximus ita inquit. Nam & uirtutis uberrimū alimentum est honor: & pro Archia scribit Cicero. Virtutis mercedem gloriam esse. ¶ Principio cliui: in aditu: & primordio famæ comparandæ. nonnulla est mihi difficultas: uel certe dicit se fessum uelle priori libro finem imponere. Est autem sumpta similitudo ab equo: cliuum ascendente. ¶ Tantum se nobis: fatetur uerecunde poeta: se in elegis primas teneret: ut Maro in heroico carmine apud Latinos principatum optinuit.

Thais in arte mea est: lasciuia libera nostra est.

Nil mihi cum nupta: thais in arte mea est.

Si mea materix respondet musa iocosa.

Vicimus: & falsi criminis acta rea est.

Rūpere liuor edax magnū iam nomē habemus

Maluerit: tantum quo pede cœpit eat.

Sed nimium properas: uiuam mō: plura' dolebis.

Et capient anni carmina multa mei.

Nam iuuat: & studiū famæ mihi crescit honorē

Principio cliui noster anhelat equus.

Tantum se nobis elegi debere fatentur.

Quantum uerglio nobile debet opus.

EXPLICIT LIBER PRIMVS
INCIPIT SECVNDVS
FCELITER.

P. OVIDII NASONIS DE REMEDIO
AMORIS LIBER SECVNDVS.

Matenus inuidiæ respō
dimus: attrahelora
Fortius: & gyro curre
poeta tuo.
Ergo ubi concubitus &
opus iuuenile petetur.
Et prope promissæ tem
pora noctis erunt.
Gaudia ne dominæ: ple

no si corpore sumes.

Te capiant: ineqs quam libet ante uelim.
Quamlibet inuenias in qua tua prima uoluptas
Desinat: a prima proxima segnis erit.
Sustentata uenus grauissima: frigore soles.
Sole iuuant umbræ: grata sit unda siti.
Et pudet & dicam ueneris quoq; iunge figuras.
Quas minime iungi: quasue decere putes.
Nec labor efficere est: rata tibi uera fatentur.
Et nihil est quod se dedecuisse putent.
Tunc etiam iubeo totas aperire fenestras.
Turpiaq; admissio membra notare die.
At simul ad metas uenit finita uoluptas.
Lassaq; cum tota corpora mente iacent.
Dum piget & nullam malles tetigisse puellam.
Facturusq; tibi non uideare diu.
Tunc aîo signa quæcunq; in corpore menda est.
Luminaq; in uitis illius usq; tene.
Forsitã hæc aliq; snã sunt quoq; parua uocabit.
Sed quæ non profunt singula multa iuuant.
Parua necat morsu spaciosum uipera taurum.

BARTHOLOMEI MERVLAE
ENARRATIONES IN VLTIMVM DE REMEDIO AMORIS
VOLVMEN.

Matenus inuidiæ respondi-
mus: po steaquam calumnia
toribus & inuidis superius
satis superq; respōdit Ouidi-
us: frustra q; ab his falso se ac-
cusatum fuisse docuit nunc
seipsum hortatur: ut ince-
ptum opus ad calcem deducat. ¶ Attrahelora
reprime cufsum tuum: nec ulterius respō-
deas maliuolis. ¶ Curre tuo gyro: tuam ma-
teriam: & opus exequere. ¶ Multa iuuat: plu-
ra puellæ uitia simul notata reddet tibi eam
inuisam: quod unum tantummodo non fal-
let. Parua necat morsu. Viperæ exemplo do-
cet minimum quodq; uitium posse amicam
tibi in odium adducere. ¶ Sed quia sunt toti
dem: dicit non posse uitia omnia notare pro-
pter morum uarietatem: tuam alii rem quam
pam laudabunt: quam uituperabunt alii.
¶ Luditis: deridetis hæc: uel me amatores: q;
hæc dici possint uobis amicam infestam red-
dere. ¶ O si quos potuerunt ista mouere: si
hæc: quæ dixi potuerunt uos ab amica amo-
uere: legitur & iuuare: quod etia; placet. ¶ Te-
pidæ faces: mediocris & segnis amor. ¶ Af-
flarunt uestra pectora: inhæsit menti uestræ:
ex quo designat leuicula esse: quæ dixi: & q;
bus tamen unusquisq; mediocri amore sau-
cius possit ac debeat moueri: ne post modũ
Cupido in eum acrius arcum intendat. ¶ Cõ-
tentos arcus: intentos & paratos ad iaculan-
dum a uerbo cõtendo. Virgilius. Actius hæc
cernens arcum intendebat Apollo. ¶ Maio-
rem opem: quia difficilior erit curatio: quum
uos acrius iussit cupido. ¶ Puella reddente
obscœna: puella uentrẽ exonerante: uel men-
strua emittente. ¶ Ut profint: quamuis iuuẽt
¶ Non sunt experienda tamen: non tamen
agenda sunt propter turpitudinem ¶ Subdu-
cto stipite: amoris ignis ¶ Caratas puppes: na-
ues: uel picæ uel cæra illitas. ¶ At tibi qui fue-
ras. Docet ab eo: qui uni tantum puellæ addi-
tus fuerat: alteram quoq; inueniendam esse:
quo prior amor ab altero uincat. ¶ Pasiphaes
Minos in plotide perdidit ignes: in exempla-
ribus omnibus: quæ legi in Prognide scriptũ
annotaui: quæ in plotide legendũ sit: fuit. n.
plotis mulier formosa: quam amauit Minos
relicta Pasiphae: quæ ea causa postea facta est
meretrix: ut Pindari iterpres scribit. Sunt qui
in Procride legendum putant: Procris enim
Cephalis uxor Minoæ laborantem sanauit: ut
scribit Hyginus: & pro eo beneficio canẽ ab
eo accepit. ¶ Prior pasiphae uicta ab Idea cõ-
iugesupata a Plotide cretẽs: ilda eniz mons
est cretæ. ¶ Cessit: locus dedit ipsi Plotidi: Po

Plotis
nympha
Procris

Scemaw multo mihi huius grandis

tes etiam ad Cassandram referre: cuius amore captus Agamemnon: eam in Graciam adduxit: quare commota Clytæmnestra matrum occidit: ut ante dictum est. Magis tamen placet intelligas in hoc uersu de Idæa filia regis Scytharum: quam restituta Cleopatra boreæ & orithyæ phineus superduxit: ut Dionysius canit in argonautico: ut sit sensus: Cleopatra cessit: quæ prior in matrimonio phinei fuit: cui post modum expulsa noua coniunx alia Idæa scilicet successit. ¶ Amphilochi frater ne phyllida semper amaret. Calliope fecit parte recepta tori. Hæc duo carmina ita emendant: ut non Phyllida: sed Phegida: & Calliroe: non Calliope: legas. Fabula talis est: Alcmeon filius uatis Amphiarai quærebat purgari ob interfectam matrem Eriphilam: uenitque ad Phegeum patrem Alpheisibœæ: cui dedit monile matrum preciosum: cuius & maritus effectus est: profectus deinde ad Acheloum: filiam eius adamanit: nomine Calliroe: quæ quæ & ipsa monile illud perceret: rediit ad Alpheisibœam: sed illic a Themenos: & Axione Alpheisibœæ fratribus interfectus est: sepultus in Acropoli zacynthi: ubi cupressi sunt: quas uirgineas appellant: Alpheisibœæ autem fratres in ultimo necati mariti interfecit: auctor Pausanias in septimo historiarum. Ouidius quoque in octauo metamorphoseos fabulam breuiter tangit. ¶ Amphilochi frater: Alcmeon filius Amphiarai: & frater Amphilochi. ¶ Phegida: Alpheisibœam Phegei filiam. ¶ Oebalia pellice: Helena ex Lacedæmonia. ¶ Forma coniugis: forma prognos. ¶ Odrysis tyrannus: Thero regi Daulidis oriundo a Thracibus. ¶ Sororis clausæ: Philomenæ a Thero ductæ in stabulis: ubique inclusæ. Ouidius in sexto metamorphoseos. Et iam cum lachrymis ubi sit germana rogante. Includit: fassusque nephas: & uirginem unam. Vi superat. ¶ Parcius e multis: minus dolet mater: amisso ex multis filiis uno: quam quæ unum tantum habet & perdit. ¶ Vidit id atrides. Idem per exemplum Agamemnonis uerum esse comprobatur. ¶ Chryseida. Chryse filiam Astimonæ. ¶ Senior pater. Chryses sacerdos Apollinis. ¶ Calchas ope tuus achillis. Quum Agamemnon raptam Chryseida nollet pati reddere: Apollo per nouem dies: totidemque noctes sagittas emittens: primum iumenta deinde homines ita

Calchas
docuit pe-
silentiam
posse seda-
ri

A cane non magno saepe tenetur aper.
Tu tantum numero pugna preceptaque in unum.
Contrahe: de multis grandis acertius erit.
Sed quia sunt totidem mores: totidemque figuræ.
Non sunt iudiciis omnia danda meis.
Quo tua non possunt offendi pectora facta.
Forsitan hoc alio iudice crimen erit.
Ille quod obscenas in aperto corpore partes
Viderat: in cursu qui fuit: hæsit amor.
Ille quod a ueneris rebus surgente puella.
Vidit in immundo signa pudenda toro.
Luditis: o si quos potuerunt ista mouere.
Afflarunt tepidæ pectora uestra faces.
Attrahet ille puer contentus fortius arcus.
Saucia maiorem turba petetis opem.
Quid qui clam latuit reddente obscena puella
Et uidit quæ mox ipsa uidere uetat.
Dii melius: quam nos moneamus talia quemquam.
Ut profint: non sunt experienda tamen.
Hortor & ut pariter binas habeatis amicas.
Fortior est: plures si quis habere potest.
Secta bipartito quum mens discurret utroque.
Alterius uires subtrahit alter amor.
Grandia per multos tenuantur flumina riuos
Magnaque subducto stipite flamma perit.
Non satis una tenet caratas anchora puppes.
Non satis est liquidis unicus hamus aquis.
Qui sibi iam pridem solatia bina parauit.
Iam pridem summa uictor in arce fuit.
At tibi qui fueras dominæ male creditus uni.
Nunc saltem nouus est inueniendus amor
Pasiphaes minos in plotide perdidit ignes:
Cessit ab idæa coniuge uicta prior.
Amphilochi frater ne pnegida semper amaret:
Calliroe fecit parte recepta tori.
Et paris cenonen summos tenuisset in annos.
Si non oebalia pellice læsa foret.
Coniugis odrysis placuisset forma tyranno.
Sed melior clausæ forma sororis erat.
Quid moror exëplis quorum me turba fatigat.
Successore nouo uincitur omnis amor.
Parcius e multis mater desiderat unum.
Quam: quæ flens clamat tu mihi solus eras

Quid nouo uincitur omnis amor

Et ne forte putes noua me tibi condere iura.
 Atq; utinam inuenti gloria nostra foret.
 Vidit id atrides: quid enim non ille uideret.
 Cuius in arbitrio græcia tora fuit.
 Marte suo captam chryseida uictor amabat.
 At senior stulte flebat ubiq; pater
 Quid lachrymas odiose senex: bñ contigit illi.
 Officio natam lædis inepte tuo.
 Quam postq̄ reddi calchas ope tuus achillis
 Iusserat: & patria est illa recepta domo.
 Atride: ait: est illius proxima forma.
 Et si prima sinat littera nomen idem.
 Hanc mihi (si sapiat) per se concedat achilles.
 Si minus imperium sentiet ille meum.
 Quid si quis uestrum factū hoc inculsat achiui
 Est aliquid ualida sceptrā tenere manu.
 Nam si rex ego sum: nec mecum dormiat illa
 In mea therfites regna licebit eat.
 Dixit & hanc habuit solatia magna prioris.
 Et prior est posita cura repulsa noua.
 Ergo assume nouas auctoꝝ a gamenone flāmas
 Et tuus in biuio detineatur amor
 Quæris ubi inuenias: artes tu perlege nostras.
 Plena puellarum iam tibi nauis erit.
 Quod si quid p̄cepta ualent mea: si quid apollo.
 Vtile mortales edocet ore meo.
 Quamuis infœlix media torreberis ætina.
 Frigidior dominæ fac uideare tuæ.
 Et sanum simula: ne si quid forte dolebis.
 Sentiat: & ride cum tibi fluendus eris.
 Non ego te iubeo medias abrumperè flammās.
 Non sunt imperiū tam fera iussa mei.
 Quod non est simula: positos imitare furores.
 Sic facies uere quod meditatus eris.
 Sape ego ne biberem: uolui dormire: uideri.
 Dum uidior: somno lumina uicta dede.
 Deceptum risi: qui se simularat amare.
 In laqueos auceps decideratq; suos.
 Intrat amor mentes usu: dediscitur usu.
 Qui poterit sanum fingere: tuus erit.
 Dixit: ut uenias pacta tibi nocte: uenito.
 Veneris: & fuerit ianua clausa: feres.
 Nec dic blanditias: nec dic conuitia posti.
 Nec latus in duro limine pone tuum.

percussit: ut quotidie cateruatim in rogis de
 functorum corpora cremarentur: quam rem
 quum Achilles ad senatum rettulisset: placuit
 Calchantem augurem consuli: qui quum ti-
 meret diuinationem proloqui propter Aga-
 memnonem: iurauit ei Achilles se uiuo nemi-
 nem passurum se iniuriosas manus afferre:
 ne ipsum quidem Agamemnonem principē
 qui illic aderant multo eminentissimum: qui
 bus uerbis tutus Calchas: pestilentiam docuit
 posse sedari: si Chryseis patri redderetur: quo
 facto Agamemnon Bryseida Achilli eripuit:
 ut in primo iliado: ceclnit Homerus. ¶ Pro-
 xima illius: secūda a forma Chryseidis. ¶ Et
 si prima sinat littera si Bryseis non Chryseis
 diceretur. ¶ In mea therfites: ordo est: lice-
 bit: ut Therfites eat in mea regna: hoc dicit
 in locum meum constituam: scdissimum ac
 pessimum illum Therfitem: qui (ut in secun-
 do Iliados scribit Homerus) uir fuit loqua-
 cissimus: idem scdissimus omnium: qui ad
 Troiam nauigarunt: altero oculo Strabone:
 altero pede claudo: augustissimis humeri: &
 ad pectus usq; contractis: uertice acuminato:
 raro capillo: & eo impetigie arcto: huius me-
 minit Iuuenalis dicens. Malo pater tibi sit
 therfites: dū modo tu sis Eacide similis. ¶ Et
 hanc habuit Bryseida accepit. ¶ Solatia magna
 prioris: adempta Chryseide Agamemnoni:
 postea solatio fuit Bryseis. ¶ Prior cura: prior
 Chryseidis amor. ¶ Noua: nouo amore Bry-
 seidis. ¶ In biuio: in duabus puellis. ¶ Artes
 nostras: libros de arte amandi. ¶ Media ætina:
 medio æstu amoris. ¶ Frigidior: segnior in ei⁹
 amore. ¶ Abrumperè medias flammās: me-
 dium amorem non quam primum: sed pau-
 lulum soluere. ¶ Positos furores: depositum
 amorem uehemētē. ¶ Auceps: uenator: qui
 aucupatur puellam. ¶ In laqueos suos: in su-
 as insidias: quas puellæ parauerat. Quum te
 languere uidebit: quum sentiet te ab amore
 destitui & cessare: nam quum puellæ intelli-
 gunt se amari ab amantibus: tunc redduntur
 insolentiores: at negligētius & tepidius ama-
 ta: superbiam ponunt. ¶ Hoc munus: quod
 sequitur. ¶ Te quoque fallat amor. Docet
 amatorem decipi posse ab amore: antequam
 dediscat amare: nisi amicæ consilium ceta-
 uerit. ¶ Quod te contēnere possis: q̄ te uolentē
 te ab ea contēnatis. Legitur et possit: ut sit

quod te ducas illi parem pulchritudine. Alii uero ita legunt: quod non continere possis: hoc est: quod non speres posse spernere ipsam puellam. Ferre gaudia ex facili: non difficile potes amoris iugum deponere & gaudere: uel hoc dicit: potes alicuius gaudia facile ferre & amittere. Partes conciliantis: permittendo te etiam cum amica coire: id quod paulo post apertius docet. Ferro acuto: cultro acuto: refecando uulnus immedicabile. Ouidius in metamorpho. Sed immedicabile uulnus. Ense recidendum est: nec pars sincera trahatur. Nec abire potes: ne potes longius discedere ab amica. Desine luctari: cessa pugnare cum amore. Referat tua carbasa. redeas ad amicam. Quae uocant fluctus: amoris impatientiam: & uim fluctum appellat. E medio amne: rem habendo cum puella. Sed bibe plus est. Expendum esse docet libidinis desiderium plusquam necesse sit. Tedia quare mali: fac tibi amore tedium esse. Mane: perseuera in amore. Dum bene te cumulas: dum bene te exples amore. Fit quoque longus amor. Amorem quoque diu durare posse ostendit ex diffidentia: quam rem uitandam esse praecipit. Quae diffidentia nutrit: qui nutritur zelotipia: quam Crysippus dicebat esse animi aegritudinem ex eo prouenientem: quod adsit alteri: quod ipse non habeas. Pone me. pone timorem: ne amica alium amet. Ut sua sit: ut amica solam se amet. Ope ma. medicinali auxilio. Plus amat e natis: timorem probat amore augere. Ordo est. Mater plerumque e duobus natis plus amat illum pro cuius redditu timet: quod gerit arma: hoc est: quia militat. Est prope collinam. Porta collina: etiam salaria dicebatur: qua in collem quirinalem ibatur: illi propinquum fuit templum Veneris Erycinae de quo in lib. vi. i. scribit Strabo. Eryx col. est celsus: in quo Veneris templum locatum erat: quod singulari ueneratione colebatur: antiquitus mulierum frequentia refertur: illis ministeriis dicatur: quas & e Sicilia: & ex externis regionibus multi locarunt. Sed postea sicut & ipsa colonia uiduata colonis est: sic & templum desolatum: & sanctorum hominum copia defecit. Fuit & Romae ante portam collinam dea huius aedificium: quod Veneris Erycinae templum distarunt: cui cum aede sacra insignis adiacebat porticus. Oui. fastorum lib. iiii. Tempora frequentari collinae proxima portae. Nunc licet a siculo nomine acolle tenent. Imposuit nomina: quia cognominatum est templum Veneris Erycinae: ab Eryce colle Siciliae. Lethaeus amor: cupido obliuionem amoris inducens amantibus. In suas lampadas: in suas faces ardentes: quibus cupido urit amatum pectora. Addit aquam: ut extinguatur. Oblinias: obliuionem amoris inducens amantibus. Duro uiro: uiro mi

Zelotipa

Porta colina: seu salaria
Templum ueneris erycinæ

Postera lux aderit: careant tua uerba querelis
Et nulla in uultu signa dolentis habe.
Iam ponet fastus: quum te languere uidebit.
Hoc etiam nostra munus ab arte feres.
Te quoque faller amor: dum sit tibi finis amandi
Praepositis frenis saepe repugnat equus.
Utilitas lateat: quod non profitebere fiet.
Quae nimis apparent raxia uitat auis.
Nec tibi tam placeat: quod te contemnere possis
Sume animos: animis cedat ut illa tuis.
Ianua forte patet: quis reuocare transi.
Est data nox: dubita nocte uenire data.
Posse pati facile est: tibi ni patientia desit.
Protinus ex facili gaudia ferre licet.
En praepcepta potest quisque mea dura uocare.
En etiam partes conciliantis ago.
Et quoniam uariant animi uariabimus artes.
Mille mali species: mille salutis erunt.
Corpora uix ferro quaedam sanantur acuto.
Auxilium multis succus & herba fuit.
Mollior es: nec abire potes: uictusque teneris.
Et tua saeuus amor sub pede colla premit.
Desine luctari: referant tua carbasa uenti.
Quae uocant fluctus: hac tibi remus eat.
Explenda est siuis ista tibi: quam perditus ardes.
Cadimus: e medio iam licet amne bibas.
Sed bibe plus etiam: quam quod praecordia poscunt.
Gutturum fac pleno sumpta redundet aqua.
Et frueri usque tua nullo prohibente puella.
Illa tibi noctes auferat: illa dies.
Tedia quare mali: faciunt & tedia finem.
Iam quaeque quum credas posse carere mane.
Dum bene te cumules: & copia tollat amorem.
Et fastidita non libet esse domo.
Fit quoque longus amor: quem diffidentia nutrit.
Hunc si tu quaeris ponere: pone metum.
Qui tmet ut sua sit: ne quis sibi subtrahat illam
Ille machaonia uix ope sanus erit.
Plus amat e natis mater plerumque duobus.
Pro cuius redditu: quod gerit arma timet.
Est prope collinam templum uenerabile portam
Imposuit templo nomina celsus eryx.
Est illic lethaeus amor: qui pectora sanat.
Inque suas gelidam lampadas addit apum

*Inde quod animi uicium peruenit leuare
in remedio*

Illic & iuuenes uotis obliuia poscunt.
 Et si qua est duro capta puella uiro.
 Hic mihi sic dixit: dubito: uerus ne cupido.
 An somnus fuerit: sed puto somnus erat.
 O qui sollicitos modo das: modo demis amores.
 Adice præceptis hoc quoq; naso tuis.
 Ad mala quisq; animum referat sua ponet amorē
 Omnibus ille deus plus ue minus ue dedit.
 Qui puteal: ianumq; timet: celeresq; Kalendas
 Torqueat hunc æris mutua summa sui.
 Cui durus pater est: ut uoto cætera cedāt.
 Huic ater ante oculos durus habendus erit.
 Hic male dotata pauper cum coniuge uiuit.
 Vxorem fato credat obesse suo.
 Est tibi rure bono generosæ fertilis uux
 Vineæ: ne nascens uista sit uua time.
 Ille habet in reditu nauem, mare semp iniquum
 Cogitet: & damno littora sæua suo.
 Filius hunc miles: hunc filia nubilis angat.
 Et quis non causas mille doloris habet.
 Et posses odisse tuam pari: funera fratrum.
 Debueras animo sæpe referre tuo.
 Plura loquebatur: placidus puerilis imago.
 Destituit somnus: si modo somnus erat
 Quid faciam: media nauem palinurus in unda
 Deserit: ignotas cogor inire uias.
 Quisquis amas: loca sola nocent: loca sola caue
 Quo fugis in populo tutior esse potes. (to.
 Nam tibi secretos augent secreta furores.
 Est opus auxilio: turba futura tibi est.
 Tristis eris, si solus eris: dominæq; relictæ.
 Ante oculos facies stabit ut ipsa tuos.
 Tristior iccirco nox est: quam tempora phœbi.
 Quæque leuet luctus: turba sodalis abest.
 Nec fuge colloquium: nec sit tua ianua clausa.
 Nec tenebris uultus flebilis abdētus.
 Semper habe pyladen aliquem qui curet orestē
 Hic quoq; amicitia non leuis usus erit.
 Quid nisi secretæ læserunt phyllida syluæ.
 Certa necis causa est: incomitata fuit.
 Ibat ut aonio referens trieterica baccho.
 Ire solet fufis barbara turba comis
 Et modo q̄ poterat latum spectabat in æquo:

nus in amore respondenti. ¶ Modo das: sci
 bendo præcepta artis amatoriæ. ¶ Modo de
 mis: modo adimis: intelligit autē duos libel
 los de remedio. ¶ Ad mala quisq; animum
 referat sua: hoc est præceptum somni datum
 poetæ. quo iubetur amator cogitet; semper
 de malis: & rebus sibi aduersis: quo facilius
 præ dolore illarum amoris obliuiscatur.
 ¶ Qui puteal. Ennumerat res poeta: ad Puteal
 quas animum referendum esse dixit. Erat
 autem puteal (ut Acron scribit) locus Ro
 mæ ad quem cōueniebant feneratoris: Por
 phyrio uero dicit: sedem fuisse prætorū pro
 pe Circum Fabianum: quod Libonis diceba
 tur: quia a Libone illud primum tribunal &
 subsellia collocata sunt. Hora. i epistolis. Fo
 rum putealq; libonis. Mandabo siccis: & Per
 sius. Si puteal multa cautus uibice flagellat.
 ¶ Ianumq; timet: uel mensē ianuariū: quo
 in ius trahebantur debitores a creditoribus
 uel forum iudiciale intelligit: quod erat pro
 pinquum templo Iani. ¶ Celeresq; kalendas
 celeres appellat kalendas: q; debitor tempus
 soluendi uidebatur celerius aduenisse q̄ uel
 lex quo designat dolendū esse: si cui ama
 tor debet pecuniam: debitores enim kalēdis
 cogebantur pecuniam creditoribus soluere.
 Hora. in primo sermonum. Quod nisi cum
 tristes misero uenere kalendæ. Mercedem:
 aut nummos: unde extricat: & ut Suet. refert
 quum Augustus aliquos nunq; soluturos si
 gnificabat: ad kalendas græcas soluturos aie
 bat. ¶ Mutua cura: uicissim quoq; dolēdum
 esse dicit: si idem credidit pecuniā alicui. ¶ Ut
 uoto cætera cedant: quis in reliquis rebus p̄
 terq; in amore facilē habeat patrem. ¶ Littora
 sæua: dura & saxosa littora. ¶ Et posses
 odisse tuā pari. Paris quoq; odisset Helenā:
 si fratrum pericula considerasset. ¶ Et quis
 non causas: idem etiam fere: ita scribit Hero
 dotus libro septio. Nec mortalium quemp̄
 am: aut esse: aut fore: qui ex quo natus est: ma
 li expers sit: & ut quisq; maximus est: ita ma
 xima ei debere mala. ¶ Puerilis imago. Cupi
 do Lethæus: quem somnum quoq; appella
 uit. ¶ Palinur⁹ lethæus. Cupido optimus ma
 gister remedii amoris: ut Palinurus fuit opti
 mus nauis Eneæ gubernator. ¶ Deserit nauem:
 deserit materiam hanc meam. ¶ Quā
 tempora phœbi: quam diei tēpora. ¶ Quæ
 que leuet luctus: quæ particula hic pro quia
 ponitur. Ouidius in metamorphoseos. Vi
 que parat: sed ui non est opus inque figura.
 Capra dei nymp̄ha est: & in fastis. Nataque
 deflamma corpora nulla uides. ¶ Pyladen
 aliquem: fidum aliquem amicum: ut fuit Py
 lades Orestis: qui eū nunquam deseruit: quū
 fact⁹ esset insanus post matrem interfectā. ¶ Hic
 us⁹ amicitia: hæc amicitia utilitas. ¶ Nō erit le
 uis nō erit pua. ¶ Ibat: ut Aonio referēs triete

Neminē
 mali exp-
 tem

Quæ pro
 quia

DE REMEDIO AMORIS

Trietherica

rica Baccho. Amorem Phyllidis furori Baccharum comparat poeta. Male autem in plerisque exemplaribus ædonio legitur: syllaba repugnante: quæ in penultima semper longa est. Propertius. Nec minus assiduis ædonis fessa choreis: emendes tu ita: ut Aonium Bacchum: hoc est Boetius legas: non ædonium: cur autem Bacchus Aonius dicatur: & quid Aonia sit: docuimus in libris de arte amandi: repete quæ illic scripsimus. ¶ Trietherica: triennialia facta Liberi enim sacra (ut docet Seruius) tertio quoque anno innouabantur. ¶ Latum spectabat in æquor: an ueniret Demophoon. ¶ In humo arena

Sithonis

littore. ¶ Subnubilus parum obscurus. ¶ Nonna tegebatur miseræ uia: sic & in tertio de arte amandi. Quære nouem uicibus cur una feratur: & alibi. Depositis syluas phyllida flexa comis. ¶ Viderit demophoon: aspexerit. ¶ Pallida facta: amore attenuata: uel pallida morte futura. ¶ Aspicit & ramos: quibus se suspendat. ¶ Et digitos ad sua colla refert: zonam collo innectit. ¶ Sithoni: o Phyllis ex Thracia: quæ prius Sithonia dicebatur: ut Gellius docet. ¶ Non flexet positis: arbor non tua causa amisset comas: id est frondes quæ sunt arborum comæ. ¶ Præstiterat iuuenis. Amatoris cuiusdam exemplo docet: amantum quoque turbam fugiendam esse.

Contagiū
Côtagio
Contages

¶ Decidit: uenit in pristinum morbum amoris. ¶ Nec uis: amare. ¶ Côtagia: ptagia appellat amantum consortia. Est autem contagiū: seu contagio: & contages morbus: qui quicquid contingit polluit. Iuuenalis. Dedit hæc cõtagio labem. Et dabit in plures: sicut grex totus in agris. Vnius scabie cadit: & porrigine porci. ¶ Dū spectant læsos dum aspiciunt aliorum oculos fletu: ob amoris impatentiam uiolatos: uel læsos amantes a puella deceptos accipe. ¶ Multaque corporibus. Multa mala transeuntia ab amantibus ad alios sonari cupientes: multum nocent: id autem ita esse probat fluminis exemplo. ¶ Manat amor tectus: furtim amor redit: & illabitur pectori. ¶ Ab amante: ab amantum cõsuetudine. ¶ In hoc: manet amor tectus: si non recesserimus. ¶ Alter item iam sanus erat. Alterius amantis exemplum ponit: ex quo docet longius discedendum esse ne amicam uideas. ¶ Occursum dominæ: amicæ fortuitum aduentum. ¶ In antiquum uulnus: in pristinum dolorem. ¶ Cicatrix: amor antea sanatus. ¶ Successus: euentus: ut sanaret. ¶ Spaciantem porticus illam: puellæ enim sub porticibus inambulant: ut antea dictum est. ¶ Officium: ne ue colatur idem. ¶ Nec cætera facit quæ dū puellam conciliares faciebas. ¶ Recalescere: iterum afluere: commemorando officia: quæ amator obibat: dum puellam aucuparetur. ¶ Tepidam mentem: mentem adhuc mediocriter amatem. ¶ Alter orbis: altera regio. ¶ Nō facile exuriens: ut quæ fame sit: uisio cibo difficile se ab eo capiēdo abster: sic amator uisa amica: uix poterit teheri: quoniam eam adeat. ¶ Littora portū & sinē amadi. ¶ Et soror & mī ualeat. amoueat te ē a sorore: & mīe aicæ. ¶ Cōscia nutrix: nutrice etiā puellæ: cōscia amoris uī fugias. ¶ Pars erit ulla: erit aicus.

Nunc in arena lassâ iacebat humo.
Perfide demophoon surdas clamabat ad undas
Ruptaq; singultu uerba loquentis erant
Limes erat tenuis longa subnubilus umbra.
Quo tulit illa suos ad mare sæpe pedes.
Nona tegebatur miseræ uia: uiderit inquit.
Expectat zonam pallida facta suam:
Aspicit & ramos: dubitat: refugitq; quod audet.
Et timet: & digitos ad sua colla refert.
Sithoni nunc certe uellem ne sola fuisses.
Non flexet positis phyllida siluas comis
Phyllidis exemplo nimirum secreta faueto.
Læse uir a domina: læsa puella uirio.
Præstiterat iuuenis quicquid mea musa iūbebat.
Inque suæ portu pœnæ salutis erat.
Decidit: ut cupidus inter deuenit amantes.
Et quæ deciderant tella: resumpsit amor.
Si quis amas: nec uis: facito contagia uites.
Hæc etiam pecori sæpe nocere solent.
Dum spectant læsos oculi: læduntur & ipsi.
Multaq; corporibus: transitione nocent.
In loca nonnunq; siccis arenata glebis
De prope currenti flumine manat aqua.
Manat amor tectus: si non ab amante recedas.
Turbaq; in hoc omnes ingeniosa sumus.
Alter item iam sanus erat: uicinia læsit.
Occursus dominæ non tulit ille suæ.
Vulnus in antiquum rediit male sana cicatrix.
Successumq; artes non habuere meæ.
Proximus a tectis ignis defenditur ægre.
Vtile finitimis abstinuisse locis.
Hæc quæ fere solet spaciantem porticus illam.
Te ferat: officium neue colatur idem.
Quid iuuat admonitu tepidâ recalescere mētē
Alter si possis orbis habendus erit.
Non facile esuriens: posita retinebere mensa
Et multum saliens incitat unda sitim.
Non facile est taurum uisa retinere iuuenca.
Fortis equus uisa semper adhinnit equa.

¶ Nec ueniat seruus. Seruos quoq; & ancillas amicæ effuge. ¶ Lingua retenta: sermo nō habitus de amica. ¶ Causam fugitiui amoris: causam: qua amor a te fugiat. ¶ Melius sic te ulciscere: facilius eius amorem fugabis tacendo: q̄ si de ea quereris. ¶ Dum illa effluat: donec illa e mente tua labatur. ¶ Quā te desisse loquaris: quā dicas te cessasse amare. ¶ Sed meliore fide. Tutius esse docet per fluminis similitudinem lente amorem ponere: q̄ celeriter. ¶ Flumine perpetuo: flumine semper carenti: nam flumē dicitur: quod perenne est: hoc est continue fluit: quod uero æstate sic catur: a torrendo uocamus: Flumen

Hæc ubi præstiteris: ut tandem littora tangas.

Non ipsam satis est deseruisse tibi.

Et soror: & mater: ualeant: & consia nutrix.

Et quisquis dominæ pars erit ulla tuæ.

Nec ueneat seruus: nec flens ancillula fictum.

Suppliciter dominæ nomine dicat aue.

Nec si scire uoles quid agat: tamen ipse rogabis.

Perfer: erit lucro lingua retenta tuo.

Tu quoq; qui causam fugitiui queris amoris

Deq; tua domina multa quærenda refers.

Parce queri: melius sic te ulciscere tacendo.

Cum desideris effluat illa tuis.

Et malim taceas: quam te desisse loquaris.

Qui nimium multis: non amo dicit amat.

Sed meliore fide paulatim extinguitur ignis.

Quam subito: lente desine tutus eris.

Flumine perpetuo torrens solet altius ire.

Sed tamen hæc breuis est: illa perennis aqua.

Fallat: & in tenues euanidus exeat auras

Perq; gradus molles emoriatur amor.

Sed modo dilectam scelus est odisse puellam

Exitus ingeniis conuenit iste feris.

Nec curandus adest: odio qui finit amorem.

Aut amat: aut ægre desinit esse miser.

Turpe uir & mulier iuncti modo p̄tinus hostes

Non istas lites appias ipsa probat.

Sæpe reas faciunt & amant: ubi nulla simultas

Incidit a monitu liber oberrat amor.

Forte aderat iuuenis: dos: inam lecticâ tenebat.

Horrebant sæuis omnia uerba minis.

Iamq; uadaturus lectica prodeat inquit.

Prodierat: uisa coniuge mutus erat.

Et manus & manibus duplices cecidere tabellæ

Venit in amplexus: atq; ita uincis ait

Tutius est ap̄tumq; magis discedere pace

Quam petere a thalamis litigiosa fora.

Munera quæ dederas habeat sine lite iubeto

Esse solent magno damna minora bono.

torrentem. ¶ Alius ite. impetuofius labiuel torrens maiori aquarum mole descendere. ¶ Hæc breuis est. Torrens breui dilabitur: uel durat: æstate enim sic catur. ¶ Fallat: amor paulatim ita euanescat: ut non sentiatur. ¶ Euanidus: Euanidus

inanis: & in nihilum redactus: plinius in no. Idem a quadrimo euanidus. Vitruuius in secundo. Partis plus habens humoris non cito fiet euanidus: sed ab his cōtinetur. ¶ Per molles gradus: per facilem uiam: hoc est sensim. ¶ Exitus iste: iste amoris finis. ¶ Feris ingeniis: duræ & immiti naturæ. ¶ Nec curandus adest: nec est sanandus a me. ¶ Aut ægre desinit esse miser: difficile sanatur. ¶ Iū

cti modo: paulo ante amici. ¶ Appias ipsa ipsa uenus genitrix: cuius templum erat in foro. C. Casaris ab aqua appia: quæ illic erat cognominata: unde etiam in libris de arte amandi Appiades deas appellauit: non modo Venere: sed Pacem. pallada. Concordiam: & Vestam illi uicinas. ¶ Sæpe reas faciunt & amant. Sunt etiam qui diem dicunt puellis: quas amant: reos autem: ut in oratore docet Cicero eos appellamus: qui non modo arguuntur: sed omnes quorum de re disceptatur. ¶ Vbi nulla simultas. Incidit In

de inquit amor discedit: ubi nullum odium inter amantes intercedit. ¶ Libera a monitu. Carens aliqua commemoratione alicuius causæ: ex qua discordia oriatur. ¶ Oberrat: circumerrat: discedit: uel oberrat admonitus: id est errat circum amantes: monendo ipsos: ut causas diffidii quærant. ¶ Libet amor: solutus & ociosus cupido. ¶ Forte aderat iuuenis. Docet exemplo nō esse quoq; cū amica litigandum. ¶ Lectica: qua diuites gestabatur: ut docet Iuuenalis. ¶ Sæuis minis: minabatur enim iuuenis iratus dominæ. ¶ Iamq; uadaturus. Vadari est sp̄dere se certo die affuturū

iudicium: siue pecuniarium. Horatius. Et casu nūc respondere uadato Debebat: qd̄ ni fecisset p̄derit litē. ¶ Prodeat lectica: exeat aica delectica. ¶ Mutus erat: erat sine uoce uisa amica p̄ nimio amore. ¶ Et manus: quæ illi minabatur. ¶ Duplice: tabellæ: codicillos dicit in quibus scripta utriusq; seu iura p̄tinebāt. ¶ Venit in amplexus: uenit in amicæ: cui antea minabatur p̄plexu. ¶ Athalamis: alecto & amor. ¶ Esse solēt magno: qd̄ p̄dis min⁹ ē: q̄ lucrū

¶ Magno bono: liberādo te ab amicæ amorē ¶ Cōducit in unū: si casu ueneris eo. ubi erit amica. ¶ Arma p̄cepta: p̄silia. ¶ P̄thetisea aica tua. ¶ Nūc tibi riuales docet ab amatore ea de amica cogitāda eē: q̄ eā in odiū adducāt. ¶ Me

¶ Venus Appias Appiades Reus

¶ Vadari

scire?
Tu il flume de l'antiquo il Taranto alho
ma brava equisone: equella acqua continua

Toga
laxa

Vnusex
multis

Satisfacere

Dulichias
sagittæ

Arcus
Vlyxis

Lyra apol
linis

Arcus sa-
gittadiq;
reptor
Apollo
Scythicus

diis irrita uerba deis: dii per quos illa peierabat. ¶ Nec compone comas: nec capillos torqueas calami-
stro: sic alibi. Sed tibi nec ferro placeat. torqueare capillos. ¶ Nec toga sit laxo: molles & libidinosi ad pe-
des togam dimittebant. Horatius. Eo q̄ rusticius tonsa toga defuit: & Tibullus: Heu miserum laxa
quid iuuat esse toga: nam alias toga in sinum collecta subcingebatur: ut nunc quadam linea sacerdo-
tum uestimenta uidemus. ¶ Nulla sit ut placeas: ne cures etiam placere aliis puellis tuo ornatu. ¶ Alie-
næ puellæ non ita tuæ: ut ea est: quam deperis: sed ut ita loquat extraneæ. ¶ Vt e multis illa sit una
tibi: ut solam illam existimes te habere: &
eam solam effugias: aliter apud Plinium in
epistolis ad Caninium Ruffum. Vnum ex
multis: idem miserum exponas. ¶ Sed quid
præcipue: causam docet: cur sero ab amore
desistant amantes. ¶ Exemplo quemque do-
cent suo: proprio exemplo unoquoq; id co-
gnoscente. ¶ Ponderus habere: habere effe-
ctum: nam falso tibi iurant per deos: ex quo
docet amatorem quoq; falli: quum credat
puellæ falso iuranti: q̄ eam amet. ¶ Vt lapis:
ut scopul⁹. ¶ Vndiq; fluctib⁹ exagitat⁹. ¶ Di-
uortia: separationē ab amica. ¶ Nec dic qd̄
doleas: nec etiam amicæ causam doloris ape-
rias. ¶ Peccata: amice in te crimina. ¶ Ne
diluatur ea purget: & refellat. ¶ Vt illa cau-
sa aut puellæ ratio. ¶ Qui silet: qui non dicit
probra puellæ. ¶ Satisfacere. Est aut̄ satisfacere
tibi facere: quātum satis sit irato ad uindi-
ctam: ut docet Asconius. Lilius libro sexto.
Peccetur in quos: dum digni sitis: quibus ita
satisfiat. ¶ Satisfieri postulat: petiit: ut se pur-
get amica. ¶ Non ego dulichias: uitos aman-
tes fatetur poeta se nolle furiose occidere:
& uis sedare. ¶ Dulichias sagittas: aut eas in-
telligit Herculis sagittas: quas Vlyxes Du-
lichius accepit a Philoteete: & ad Troiam at-
tulit: ut i decimo tertio meta. ostendit Ouidi-
us: aut eas: quibus Vlyxes procos interfecit.
Scribit enim Homerus in uigesimo primo
odyssæ Penelopen⁹ dedisse arcum Vlyxes
procinis tendendum: dicens se illi nupturam
qui arcum tetendisset & sagittam emisisset:
uetum quum id facere nemo potuisset: Vly-
xes: qui sub habitu mendici latebat: arcum
tetendit: quem prius explorauerat: an esset ca-
riosus: procosq; sagittis excussis occidit. Pro-
pertius. Et ueteres arcus læto renouasse pro-
corum. Erroresq; sui sic statuisse modū. ¶ Tin-
gere in amne faces: peruium faces cupidinis
extinguere. ¶ Nec nos purpureas: nec aman-
tes retinebimus inuitos: quo minus euolēt
ad quam uelint puellam. ¶ Consilium est
quodcunq; cano: nos inquit nulli uim af-
ferimus: sed consilium damus uolentibus
sanari. ¶ Sonuere lyra: lyra enim Apollo
usus est: quam ex testudinis forma inuenit
se Mercurium tradunt: & ea donasse Apol-
linem: post Apollinis: cum Marsia: qua &
superior fuit contentionem: postq; sumptam
præter æquum: a uicto pœnam: pœnituisse
Apollinem dicunt: citharæq; effractis cordis:
musica aliquādiu abstinuisse: auctor Diod. ¶ Sonuere pharetræ: pharetra. n. ex humeris Apollinis pende-
bat. Horatius. Voce dum terret uiduus pharetra. Risit Apollo. Scribit Diodo. Apollinem arcus sagit-
tandique extitisse repertorem: qua ex causa Cretenses præcipue arcu delectati sunt: quē Scythiū uocant.

Quid si tuos casus aliquis cōducat in unum.
Mente memor tota quæ damus arma tene.
Hic opus est armis: hic o fortissime pugna
Vincenda est telo penthesilea tuo.
Nunc tibi riualis: nunc durum limen amicæ.
Nunc subeant mediis irrita uerba deis.
Nec compone comas: quum sis ueuturus ad illā
Nec toga sit laxo conspicienda sinu.
Nulla sit ut placeas alienæ cura puellæ.
Iam face: ut e multis illa sit una tibi.
Sed quid præcipue uestris conatibus obstet.
Eloquar exemplo quemq; docente suo.
Desinimus tarde: quia nos speramus amari.
Dum sibi quisq; placet: credula turba sumus.
At tu nec uoces: quid enim fallacius illis.
Crede: nec æternos ponderus habere deos.
Neue puellarum lachrymis moueare caueto.
Vt flerent oculos erudiere suos.
Artibus innumeris mens oppugnatur amanti
Vt lapis æquoreis undiq; pulsus aquis.
Nec causas aperi: quare diuortia quæras.
Nec dic quod doleas clam tamen usq; dolo.
Nec peccata refer: ne diluat ipsa caueto.
Vt melior causa: causa sit illa tua.
Qui silet est firmus qui dicit & ista puellæ.
Probra satisfieri postulat ille sibi.
Non ego dulichias furiali more sagittas.
Nec raptas ausim tingere in amne faces
Nec nos purpureas pueri resecauimus alas.
Nec sacer arte mea laxior arcus erit.
Consilium est quodcunq; cano: parete monenti.
Vt faueas cœptis phœbe saluber ades.
Phœbus adest. sonuere lyra sonuere pharetræ.
Signa deum nosco per sua phœbus adest

¶ Confer amyclæis. Tiriam purpuræ Laconia præstantiorem esse docet poeta: ut ex puellis aliã aliã pulchriorem esse per similitudinẽ probet: scribit Plinius Rorẽ purpuræ p̄cipiũ esse Asiã: in Tyroni Enynge Africæ: & getulo littore oceanis: in Laconica Europæ. ¶ Confer. cõpara. ¶ Vellus medicatũ: anã tinctam. ¶ Ahenis amyclæis: uasis laconicis. ¶ Murice cũ tyrio: cũ tyria purpura: quæ oĩũ laudatissima hẽbatur: p̄sertim si Dibapha erat: hoc est bis tinctã magnifico impẽdio. Est autẽ murex genus purpuræ: ut docet Plinius. ¶ Turpius illud erit: laconiã purpurã itellige. ¶ Vtraq; & Iuno & Pallas. ¶ Sed tibi collatam: cõparatam: nam ex cõparatione quaq; minus amicã placere posse oĩdit. ¶ Tantũ iudicio: uide ne præ amore plus placeat amica q̄ par sit. ¶ Scripta caue relegas. Docet qd sit exiguum illud: qd sibi quoq; profuisse dixerat. ¶ Scripta tabellas ab amica antea missas ad amatorẽ accipe. ¶ Oĩa pone ferostioia scripta igni cremato. ¶ Ardoris sit rogus. ¶ Thestias absentem. Oeneus in magna frumẽti copia: quũ ceteris diis sola Diana neglecta sacrificasset: irata dea Calidonium aprũ ingenti magnitudine celebrẽ ad irastandã late patriam p̄pinquam imisit: ad hunc delẽdum Meleager ætate uiribusq; integer: pluribus assumptis secum sociis: aprũ iaculatus: occisã bestię præmiũ (id erat ferã pellis) oĩũ cõsensu tulit: quũ in uenatiõẽ Atalãta Schenei filia affuisset: eius amore captus: pellẽ ueluti laudẽ occisã ferã sibi p̄cessit: quod factum: q̄ una uenati fuerã: Thestii filii agere ferentes. Atalantã p̄ insidias: cũ Arcadiã rediret: pellem abstulere. Meleager puellã auxiliũ ferẽs Althẽa matris fratres necauit: illa Meleagrũ execrãta est: ab diis imortalibus: q̄ eius uotũ exaudiuerũt: filio mortẽ imprecata. Fabulã qdã Meleagri ortus: parcas noctu in somnis Althẽa dixisset: uita Meleagri filii sine fore: quũ id lignum is torris extinctus erat: combureretur: orto puero existimãs in eius ligni custodia filii salutẽ cõtineri: diligẽter custoditum seruauit. postmodũ fratrũ morte irritatã torre cõbusto: ferunt causã interitus filii extitisse: cuius facti postea: quũ eam p̄cõniteret: laqueo uitã finiuit: auctor Diõd. Fabulã etiam narrat Ouid. in mer. Thestias. Althẽa Thestii filia. ¶ Ceras amicæ: imagines ceras. ¶ Caperis: delectatis: hoc modo: quia Prothesilai mariti ceras: imaginẽ Laodomia finxerat: dicente ipsa in eplis. Dum tũ arma geris dũ uerso miles in orbe. Quæ referat uultus eũ mihi ceras tuos: & paulo post. Hanc specto: teneoq; sinu proconiuge uero. Et tanq̄ possit uerba referre quæror: sed cũ ille e nauis egressus in libello troi: no piisset. Laodomia audita mariti morte eius desiderio i amplexu imaginis ceræ expirauit. Seruius scribit: eã optasse: ut mortui mariti umbrã uideret: qua re cõcessa nõ deserẽs eã: in eius amplexibus periit. ¶ Recreat admonitu fouet recordatiõẽ. ¶ Vulnusq; nouatũ. amor recrudescens. ¶ Scinditur: rapitur. ¶ Firmis: amore p̄cõne libertatis. ¶ Cã pusilla: parua cã.

Vbi ros
purpuræ
p̄cipuus
Purpura
tyria
Dibapha

Confer amyclæis medicatũ uellus ahenis
Murice cum tyrio turpius illud erit.
Vos quoq; formosis uřas conferte puellas
Incipiet dominã quemq; pudere suã.
Vtraq; formosã paridi potuere uideri.
Sed tibi collatam uincis utraq; uenus
Nec solam faciã mores quoq; cõfer & artes
Tantum iudicio ne tuus obster amor.
Exiguũ est qd deinde canã: sed p̄fuit illud.
Exiguum multis: in quibus ipse fui.
Scripta caue relegas blãdã seruata puellã.
Constãtes animos scripta relecta mouẽt.
Omnia pone feros: quĩs inuitus: in ignes.
Et dic ardoris sit rogus iste mei.
Thestias absentem succendit stipite natũ.
Tu timide flãmis perfida uerba dabis.
Si potes: & ceras remoue: qd imaginẽ muta
Carperis: hoc perit laodomia modo.
Et loca sape nocent fugito loca conscia uři
Concubitus: causas illa doloris habent.
Hic fuit: hic cubuit thalamo dormiui in illo
Hic mihi lasciua gaudia nocte dedit.
Admonitu recreat amor: uulnusq; nouatũ.
Scinditur: & firmis causa pusilla nocet.
Ut p̄cõne extinctũ cinerẽ si sulphure tãgas
Viuet: & ex minimo maximus ignis erit
Sic: nisi uitaris quicqd renouabit amorem.
Flãma redardescet: quæ modo nulla fuit
Argolicã cuperẽt fugisse sapharea puppes
Teq; senex luctus ignibus ulte tyos.
Præterita cautus niseide nauita gaudet.

¶ Flãma redardescet: renouabit amor. ¶ Argolicã cuperent. Docet a simili: loca: quæ nocent amanti: euitanda esse. Nauplius Palamedis pater: ut ulcisceretur filii necem: eleuata facula: signum dedit ex Caphareo Euboia p̄mõtõrio: Græcis naufragio laborantibus: qui credẽtes eos ignes indicare portum tutissimum: inter asprimos scopulos naufragiũ fecerũt. Virg. Vltorq; caphareus: & Proptius. Nauplius ultores sub noctẽ porrigit ignes. Et natat exuuiis græcia præssa suis. Solinus scri. Caphareum promontorium prominere in Hellepontũ. ubi post illi excidiũ argiuaz classẽ: uel Mineræ ira: uel quod certior prodit historia: sidus arcturi grauibus affectit casibus. ¶ Teq; senex. Nauplium Palamedis patrem dicit. ¶ Præterita cautus niseide. Strabo in nono scribit post Cromyonem Scironides atticis finibus iminere petras: iuxta mare transitũ non relinquẽtes: super eas autẽ uiam esse in Atticã atq; Megaram ab Isthmo

DE REMEDIO AMORIS

Misea seu
Minois

Scylla seu
pulus

Scyllæ
forma

Ceraunia
siue Acro-
ceraunia
Carybdis

Zanclæa

Carybdis

Hippoly-
ti interit⁹

ducentem: quo in loco Scironis res in monte gestæ: latronmq; & flectentes ad terrā arbores pinus fabu-
lis memorantur: quas Theseus obruncauit: a quibus locis extremis stantem: procellasq; scientem saxū
Caurū Atheniēses Sironē appellat: secundū uero petras illas Scitōides idē scri. Minoā rupē prūpere i pe-
lagus Niseæ portū efficiēs: fuit aut Nisea Megarēsiū ēporiū: qd' etiā Minoā uocabat: a qua poeta pcel-
losū mare & orā illā Niseida appellauit. Potes ēt: qd' magis placet: p Niseida Scillā itel ligeriū ēt: copu-
lus i freto siculo uersus Italiā: sub quo sunt p̄caua saxa: quo naues uiuentoz: æstuq; fieri ipellunt lacerā-
turq;: de qua Circe apud Home. i. xii. Ody. sita Vly-
xē alloquit. Duo sunt scopuli: cacumē mōtes exu-
perat: in qd' nemo mortaliū ascēdit unquā: i medio
scopulo spelūca Erebi istar: habitat illic Scylla mō-
strū imanes: cui p̄ter deū occurreret nemo: aspectu
tristis: duodecī hēt pedes: colla p̄longa: sex totidē
capita: dētes triplici serie pectinatos: capita exerēs:
belluas igētes piscat. Fabulas hēs apd Oui. in. xiiii.
met. quā hic tñ more poetico pfūditi uult. n. Scyllā
Nisi filiā i mōstrū marinū: deidē saxū: quod Nisei
da' appellat: fuisse uersā: id a nautis' uitari docet ēt
Ouid. i. meta. Eādē fabulā pfundit ēt Prop. eo car-
mine. Quid mixe in patrios scyllā seuisse capillos.
Cādiddaq; iguā uersa i canes: & Virg. Quid loqr
syllā nisi: quā fama secuta est: Cādida succētā latrā-
tib' iguina mōstris. Dulichias uexasse rates. Hęc ti-
bi sint syrtes: Syrtes duo sunt sintis Aphricani ma-
ris dispari magnitudine: sed pari periculoso: nēto enī
trahunt harenā: uñ locus mō uadosus sit: acceden-
te cumulo harenar: mō pfundior illic: alio depul-
sis. Salsust. Nā ppe duo sūt sinus in extrema Aphrica: ipares mgnitudine: pari natura: quorum loca pro-
xīa terræ peralta sunt: cetera interiora: ubi fors tulit: alta alia: alia in tēpestare uadosa: nā in tēpestare flu-
ctus q̄si limū harenā: & saxa trahūt & hic facies locoz mutat. Solinus quoq; ita scri. Cui pximi Cyrenē
ses. iter duas Syrtes: q̄s inaccessible: uadosū & reciproū mare efficit: cui' salis defectus: uel icremēta: haud
p̄mptū est deprehēdē: ita icertis motib': nūc i breuia rescidunt portuosa: nūc in æstib' iundant ique-
tis: ut Varro auctor est: p̄ flabile ibi terrā uētis penetratib': subita ui spirit' citissime: aut remouere maria
aut resorbere. Hęc acroceraunia uita: effuge hęc loca: tāquā nautæ fugiūt ceraunia. Lucan'. Scopu-
losa ceraunia nautæ. Summa timēr: & Hor. Qui uidit mare turbidū. Et infames scopulos acroceraunia
Sūt aut Ceraunia: siue Acroceraunia (ut docet Serui') mōtes Eplri: a crebris fulminib' dicti: acros. n. s. m.
mitas dicif: cheraunos uero fulmē: q̄a eoz summitas fulminib' ifestaf. Virg. Aut Athon: aut rhodopē:
aut alta ceraunia tælo. Deiciit. Hic uomit epotas. Carybdis fœmia fuit uoracissima: ut Docet Ser. q̄ q̄a
Herculis boues rapuit: a Ioue dicif fulminata: & i maria p̄cipitata: unde naturā pristina seruat: nā sorbet
uniuersa. Ostēdit aut Carybdis añ urbē Siciliæ zanclæn paululū in traiectu: a qua ipsa a poetis zanclæa
appellaf: ei' pfundū qdē imensum esse docet Strabo: quo iundatiōes freti mixe imodū nauiglia detra-
hūt: magnas p̄ circūductiōes: & uortices, p̄cipitata: q̄b' absorptis ac dissolutis naufragioz' fragmēta: ad
Taurominitanū littus attrahunt: qd' ab huiusmodi casib' coprian. i. simū appellāt. Tibull'. Nec uiolen-
ta suo pfumpfit in orē carybdis. Vel si sub limis fluctu pfurgeret imo: Vel si irrupto nudaret gurgite
pontū. Sūt q̄ nec p̄nt. Diuitias & opulētā amori etiā obesse dicit. Al' quo cogē. q̄a si cogā amatorē
diuitiis suis careat: ut sanet: nō parebit. Casu facta. casu diuitiæ amissæ: q̄ sunt bona fortunæ. Leuare
solēt: solēt amorē tollere. Perdat opes phædra: si Phædra sit sine diuitiis. Parces neptūne nepoti: nō
capiet priuigni Hippolyti amore: nec ille iterticief a neptunno imisso tauib': nā quū Theseo uxor Phæ-
dra falso accusasset Hippolytū Thesei filiū: ex Hippolyta. Amazone: q̄ eā de stupro interpellasset: The-
seus pater ab auo Neptunno petiit: fili' discerpere: q̄ quū Troēzena curru ueheretur: cornigero tauro a
Neptunno iproniso emisso: p. terre factis eqs: & p asperrima saxa curru p̄tracto excussus iteriit: ut elegā-
tissime narrauit Ouidius in ultimo meta. Hippolyti iertit' meminit etiā Cice. in officiis his uerbis. Nā
si: ut in fabulis est: Neptunus: qd' Theseo: p̄miserat nō fecisset Theseus. filio Hippolyto nō eēt orbat'.
Taurus aut: taurus Neptunni Thesei aut: Aegēus enī filius fuit Neptunni & Neropes. Gnosida fe-
cisses inopē: si Phædra pauper fuisset: potes hoc ēt ad Pasiphaen referre. Cur nemo est hecatem. Heca-
tes & Hiri exemplo docet amorē non pauperes: sed potentiores subigere. Sunt qui non Hecaten: sed
Hecalen legendū putent: fuit enim Hecaleanus pauper: quæ Theseum suscepit hospitio. Apulei libro
primo meta. Contentus iare paruulo Thesei illius cognomnis patris tui uirtutes æmulaueris: qui non
est aspernatus Hecales anus hospitium tenue. Nulla est quæ cœperit hyrum. Hyrus itacensis men-
dicus fuit: stultus: & magno corpore: qui (ut Homerus scribit) uapulauit ab Vlyxe: quum reuersus in
uenisset eum: in uestibulo ædium suarum: Hyrus appellatus' est ita loquacitate 'mendicādi: nam Amens
olim a matre dicebatur. Propertius. Lydus dulichio non distat cœsus ab hyro. Nō tamen hac tanti

Tu loca quæ nimium grata fuere caue.
Hęc tibi sint syrtes: acroceraunia uita.
Hic uomit epotas dyra charybdis aquas.
Sūt quæ non possunt aliquo cogēte iuberi.
Sæpe tamen casu facta leuare solent.
Perdat opes phædra: parces neptunne ne-
Nec faciet pavidos taur' auit' equos (poti
Gnosida fecisses inopem: sapiēter amasset.
Diuitiis alitur luxuriosus amor.
Cur nemo ē hecatē: nulla est q̄ cœpit hyrū.
Nēpe quod alter egens: altera paup erat.
Nō habet unde suū pauptas pascat amorē.
Non tamē hoc tanti est: paup ut eē uelis.

At tanti tibi sit non indulgere theatris.
 Dū bene de uacuo pectore cædat amor
 Eueruant animos cytharæ: cantusq; lyræq;
 Et uox & numeris brachia mota suis.
 Illic assidue ficti cantantur amantes.
 Quid caueas actor: qd̄ iuuat arte docet
 Eloquar inuitus: teneros ne tange poetas.
 Sum moueo dotes impius ipse meas
 Callimachū fugito: nō est inimicus amori.
 Et cum Callimacho: tu quoq; coe noces.
 Me certe Sappho meliorem fecit amicæ,
 Nec rigidos mores teia musa dedit.
 Carmina quis potuit tuto legisse Tibulli.
 Vel tua cuius opus cynthia sola fuit.
 Quis potuit lecto durus discedere gallo.
 Et mea nescio quid carminatale sonant.
 Quod nisi dux operis uatē frustra apollo
 Æmulus est nostri maxima causa mali
 At tu riualet noli tibi fingere quemquam
 Inq; suo solam crede iacere toro.
 Acrius hermionen ideo dilexit orestes.
 Esse quod alterius cœperat illa uiri.
 Quid menelae doles: ibas sine cōiuge cre
 Et poteris nupta latus abesse tua. (tem
 Ut paris hęc rapuit: tū deraū uxore carere.
 Non potes alterius creuit amore tuus.
 Hoc & in abducta bryseide flebat achilles.
 Illam plistenio gaudia ferre uiro.
 Nec frustra flebat: fecit (mihi credite) atri
 Qd̄ si nō faceret: turpiter eēt iners: (des
 Certe ego fecissem: nec sum sapientior illo.
 Inuidiæ fructus maximus ille fuit.
 Nam sibi quod nunq̄ tactā bryseida iurat.
 Per sceptrum: sceptrū non putat eē deos
 Dii faciant possis dominæ transire relictæ
 Limina proposito sufficiantq; pedes.
 Et poteris: modo uelle tene: nūc fortiter ire
 Nunc opus est celeri subdeſ calcat equo
 Illo lotophagos: illo sirenes in antro.
 Esse puta: remis aditice uela tuis
 Tu quoq; qui quōdā nimiū riuale dolebas
 Vellem desineres hostis habere loco.
 Hunc certe quāuis odio remanēte saluta.
 Oscula quū poteris iau dare: sanus eris

ē: nō tñ tāti facis amoris remediū: ut uelis paup̄ eē.
 ¶ At tāti tibi sit: at tāti facias nō frequētaſ theatra:
 quo ad pualueris: quāti facis amoris iugū ponere.
 ¶ Nō indulgere theatris: nō frequētare theatra: i qui
 bus molles & lasciuæ res agitari solēt: p̄p̄tius. O
 nimis exitio nata theatra meo. ¶ Cātusq; rythmi
 ¶ Et ex uox: uerba lasciuæ cātantiū in theatris. ¶ Et
 numeris brachia mota suis. Saltatiōes illas & mol
 les gesticulatiōes dicit: q̄ in theatris fiebāt. Propert.
 Siue aliq; molli deducit brachia gestu. Cādida: seu
 uarios icinit ore modos. ¶ Ficti amātes: n̄ ueri amā
 tes. sed ficti: ut i argumētis comœdiæ itroducunt
 ¶ Quid caueas qd̄ uites tāquā dānosū: nā comœ
 dia est uitæ speculū. ¶ Actor: comœdus. ¶ Quid iu
 uet. qd̄ p̄sit. ¶ Teneros poetas: elegos: & molles di
 cit. ¶ Meas do. meos libros. ¶ Callimachū fugito. Callima
 chus in elegia p̄iceps habet Fabii iudicio: Callima
 ch' lyde amauit
 fuit autē Cireneus: ut docet Stra. a Batto oriūdu. amauit
 ¶ Nō est inimic⁹ amori: q̄a res amatorias & lasciuas
 scripsit uersu elegiaco: nā Lyde amauit: de q̄ Elegi
 as scripsit. ¶ Tu quoq; coe noces. Philetas eēt ex Coo
 isula i mari Carphatio Elegiā scripsit & i eo scribē
 di generē secūdas tulit: ut Fabius docet: huius eēt me
 minit Stra. quē aliq; scriptorū criticū fuisse dicit:
 Battida amauit. Oui. de sine titulo. Nec tantum cla
 Battida
 rio lyde dilecta poetæ: Nec tātū coo Battis amata
 Philetas
 deo. ¶ Me certe Sappho. Sapph⁹ opera erāt lasciuas
 amauit
 unde & i arte amādi ita scripsit. Nota sit & Sappho
 Sapphus
 qd̄ n. lasciu⁹ illa. ¶ Meliore; amicæ: amicæ magis
 opera
 placidū. ¶ Teia musa. Anacreon poeta: pat̄ ia Tei⁹.
 ¶ Carmina Tibulli. De Tibullo & aliis poetis plura
 dixim⁹ in libris de arte amādi. ¶ Cui⁹ opus Cynthia
 sola fuit. Propert. quoq; nō tuto legi posse ab ama
 tore p̄cepit. ¶ Dur⁹: disce abire nesciū mollis fiat. De
 gallo poeta antea dictū est. ¶ Nescio qd̄ tale: nescio
 qd̄ simile & lasciuū. ¶ Æmulus: riualis: solā amicā
 sine ullo amāte. ¶ Acti⁹ hermionē: exemplis docet
 amorē æmulis ad dētorē fieri. ¶ Alteri⁹ uiri: Pyrri
 Achillis filii. ¶ Ibas sine p̄iuge cretē: nā quū Paris
 Spartā nauigasset: a Menelao suscept⁹ ē hospitio: q̄
 Helenæ uxore hospitis curam mādauit: ipse uero in
 Cretā nauiganit cū reliq; Minois p̄neponibus æ
 citus ad diuidēdas Atteſ opes. Vito plistenio: Aga
 mēnoni Plistenis filio. ¶ Nec frustra flebat: nec fru
 stra Achilles. ¶ Atrides fecit: agamēnon rē hūit cū
 Bryseide. ¶ Fuit ma. fru. fuit maxia utilitas: nā sibi
 q̄ nūquā tactā Bryseidā: Agamēnō i. 9. Iliados Ho
 meri cū maximis munerib⁹ pollicet⁹ se eēt Bryseida
 q̄ Achilli eripuerat: remissur⁹ eāq; itegerimā oīo:
 & q̄ nūquā fecū: aut i eodē cubili iacuit aut more ui
 rorū mulierūq; fuisse p̄missā magnū iusiurādū ite
 rponit. ¶ Sceptrum nō putat eē deos: q̄a credit aliud
 esse iurā p̄ sc̄ptrū: aliud p̄ deos: sceptrū. n. Agamē
 nōis Vulcan⁹ fabrefecerat: Ioui⁹ dederat: Iuppiter
 postea Mercurio: Mercurius Pelopi: Pelops Atreo:
 Atre⁹ morte reliq̄rat: Thiesti: Thiestes uero Agamē
 nōi: ut i signe ei⁹ regis foret: q̄ in Argo: suisq; isulis
 ditionē teneſ: auctoſ Home. libro Iliados secundo.
 ¶ Modo uelle tene: modo teneas tuam uoluntatē
 adeūdi amicam: ut sit uerbum pro nomine: sic &
 Persius. Velle suum cuiq; ē. Vel tene uelle: tibi pro

Lotophagi

pone, trāsire uelle amicæ conspectū. Nūc fortiter iremunc opus est forti aīo trāsire amicæ limia. Ill o
 Lotophagos. Lotophagi fuere ppfi Africæ hītantes Meningē īsulā: ut scribit Strabo sic appellati qm̄ co
 medūt lotō: q̄ est arbor ferēs fructū suauissimū: & tā dulcē cibū (ut auctore Plin. ī lib. xiiii.) nomē ēt gēti
 terræq; dederit: nimis hospitali aduenæ obliuione p̄xiā: nā Vlysses ī Africā delat⁹ socios siscitatū. misit:
 qui gustata Loto nūquā renūciaret: aut redire curabāt. cibi. n. suauitate suoz obliuati erāt: quos Vlysses iul-
 tos ad nauē reduxit: uñ Silius lib. iii. ita scri. Quos succo nobilis arbor. Et dulci pascit lotos nimis hospi-
 ta baccha. Scribit Plinius loton arborē nasci circa
 Syrtes: atq; Nasamonas: paulo maiorē pyro: fructū
 fabæ magnitudie: colore croci: admirādæ suauita-
 tis: quæ ī Italiā trāsata naturā mutat. Hero. ēt ī lib.
 iiii. scribit Lotophagos Gindanoz: otā ī mare por-
 rectā coluisse: q̄ solo loti fructu n̄ sitabāt: q̄ fruct⁹
 est istar fructus lēris: suauitate assis fructi palma-
 rū: & ex eo fructu Lotophagos uinū facere solitos
 fuisse: idē auctor est. In illo antro: in amicæ aditu:
 De Sireni⁹ dictū est. Ad iice uelas: ocissime trāseas
 Nūc quoq; uel nīmiū. Docet ēt riuālē nō hndum
 esse loco inimici: ut antea. Ecce cibos etiā. Cibos
 quoq; libidinē icitātes uitādos eē dicit. Daunius
 bulb⁹. Bulb⁹ ex Apulia: quē post Africanos laudat
 Pli. lib. xix. An uenit Megaris. Megara urbs fuit
 Atticæ: de qua Pausanias lib. i. ita scri. Boetii Mega-
 reū Neptūni filiū: q̄ Onthē urbē icolebat Boetioz
 exercitū Niso subsidio uenisse referūt: aduersus quē
 Minos bellū gerebat: hūc ī pugna cecidisse: ibiq; se-
 pultū urbi nomē fecisse: quū antea Nisa diceret. Ad-
 dunt Megarēses. xii. post captā Phoronei filiū secu-
 lis Lelegā ex Egipto p̄fectū regnū obtinuisse: eoq;
 regnate Lelegas uocitatos fuisse. Illud ēt addimus
 Megarēses alterā arcē hūisse Alcathoen noīerab Al-
 cathoe Pelopis filio cognōiatā: nā ad eā ascēdētib⁹
 ad dextrā Megarei monumētū positū esse: Eā Apol-
 lo ī grām Alcathoi p̄struxit: qm̄. n. sub qdā muri pte
 lyrā deposuisset: neruoz sonū lapis attraxit: ut pau-
 sanias & palephat⁹ scribūt: uñ Qui. ī met. Alcathoe
 arcē nō urbē fuisse itelligit: ut Tortellius uoluit: at
 q̄ eū secuti lragē qdā ignati. Erīt noxi⁹: erit noc-
 cēs. Erucas salaces: erucā herbā libidinē incitātē:
 Vtilius su. acnē. lu. ru. Rutā (ut Pli. docet li. xx.) Pythagoras otulis noxiā putauit falso: qm̄ sculptores
 & pictores hoc cibo usos scribit oculoꝝ cāte adē gnatiōes ipeditiōs p̄fluuiō gēitali dat: & uenerē crebro
 p̄ sōnia imaginātib⁹. De Bac. mu. de uino a Baccho repto. Scri. enī. Diod. i. i. Diony. uini fuisse iūcto-
 rē ī Nysaq; plātādizac uini p̄ficiēdis seruādiq; & ex alio trāsferēdi usum edocuit. Spe breuius quā spes.
 Meos monit⁹: mea p̄cepta de mūere Bacchi. Stupeāt: torpeāt: sensu careāt. Nutrif uē. Docet amorē
 uino accēdis: & īminuit: ut ignis uēro. Lenis aura: placidus uētus. Aut nul. ebrie. aut nihil: aut ī modice
 bibas. Si q̄ ē iter utrūq; si q̄s p̄ce biberit. Exegit: ad calcē deduxi. Fessæ date sarta carinæ: post quā op⁹
 cceptū ad finē p̄duxit poetasiā: q̄scēdū esse dicit: qd̄ faciūt etiā nautæ: quū portū attigerit. Virgi. ī prio-
 geor. Cen fessæ: quū iā portū tetigere carinæ. Puppib⁹ & læt. nautæ iposute coronas. Pia uota pias
 preces. Meo carmine: meis p̄ceptis: quibus remedia amoris descripsi. FINIS.

Megara

Ecce cibos etiā: medicinæ fungar ut omni
 Mūere: quos fugias quosue seq̄re: dabo
 Daunius an libycis bulb⁹ tibi missus ab oris
 An ueniat megaris: noxi⁹ omnis erit.
 Nec minus erucas aptū est uitare fallaces.
 Et quicquid ueneri corpora nostra parat.
 Vilius sumas acuentes lumina rutas
 Et quicquid ueneri corpora nostra negat.
 Quid tibi p̄cipiā de bacchi mūere queris.
 Spe breuius monitus experiere meos.
 Vina parāt aīos ueneri: nisi plurima sumas.
 Et stupeant multo corda sepulta mero.
 Nutritur uento: uento restinguitur ignis.
 Lenis alit flāmas grandior aura necat.
 Aut nulla ebrietas: aut tāta sit: ut tibi curas
 Eripiat: si qua est inter utrunq; nocet.
 Hoc opus exegi: fessæ date sarta carinæ.
 Contigimus portū: quo mihi cursus erat
 Post modo reddetis sacro pia uota poetæ.
 Carmine sanati: scemina uirq; meo.
 P. OUIDII NASONIS DE REME-
 DIO AMORIS. FINIS.

Habes Frācise Generose Enarratiōes n̄ras ī Quidiū de arte Amādi: & de Remedio Amoris. q̄s celerius
 aliquāto quā fuerat p̄siliū tuis precib⁹ emisim⁹. Volebā enī uti Horatii p̄silio: q̄ ī arte poetica docet nō
 p̄cipitādā esse editionē: sed ī nonū annū premēdā. Quare si qd̄ desiderabis. id tibi: & quotidiano tuo
 p̄uicio ascribito. Si quid uero immutatione litterarum syllabarumue aliquid deprauatum inuenieris: id
 nō mihi: uerum difficili impressorum correctioni imputato. Vale.

Enarratiōes in Quidiū de arte amandi. & de remedio a moris diligenter: & accurate compositas a Bar-
 tholomæo Merula Mantuano impressit Venetiis uir solers & industrius Ioānes de Tridino alias Tacu-
 nus. Anno salutis. M. ccccc. ix. die. xix. Septēbris. Leonardo Lauredano Duce inclyto ac fœlicissimo.

A B C D E F G H I Omnes sunt terni p̄ter I qui est d̄uernus.

M. ANTONII ANTIMACHI
MANTVANI CARMEN

Naso corinna tuos expertus saepe calores.
Et q̄ fallaces sint in amore doli.
Edidit excultos ac callidus arte libellos:
Quo facile ad dñ am quisq̄ teneret iter:
Scripsit & accensos quæ nam medicina furores.
Tollat & illato vulnere præstat opem.
Quæ facili quis sint scripta poemata uersu
In multis fuera nt non bene nota locis:
Ad modo discussit metulæ solertia docti
Non exploratum quicquid habebat opus.
Huic igitur tantum debere fatentur amantes:
Nasoni quantum pallida turba suo.

DOMITII PALLADII SORANI
CARMEN

Quod puer incautos quondã pharetratus amâtes:
Impulit ad sæuæ tela cruenta necis.
Quot laqueis periere fero sub amore iacentes.
Quot rapuit miseros æstus & unda uiros
Sæuus amor quondã factus munc mitior armis
Leniter offendet pectora uincta suis.
Namq̄ modum facileq̄ uia docet artis amâdi.
Hoc opus: Aft aliud vulneris edit opem
Multum docta cohors uenetiq̄ obnoxia pubes
Ingenio debet naso poeta tuo.
Nec minus interpres eadem tibi merula debet
Quot per te multis quæ latere patent.
Ergo tibi innumeras tanto munere grates
Merula culte tibi turba latina refert.

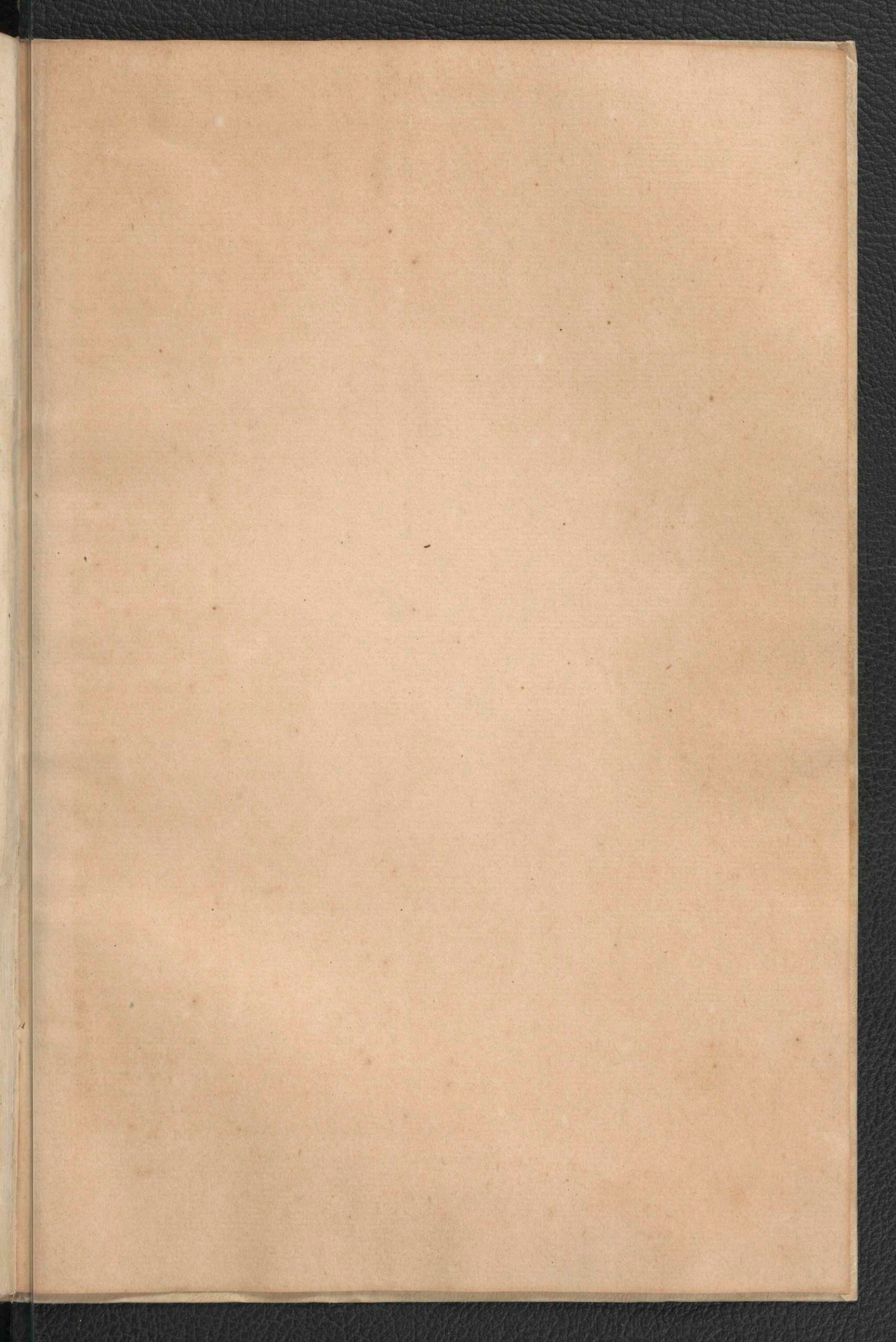
TABVLA VOCABVLORVM HVIVS OPERIS.

Ars	char.2.	Andromache	25	Arvens	50	Calydne	17
Autumedon	char.2.	Arma achillis	26	Appias & appiades	48	Circe	18
Argo	char.2.	Amphiaraus	27	Arcus & ep̄ iuētor	48	Calypso insula	18
Afona	2. 16	Admetus alceftis	27	Bacchus	6	Chaonia	18
Area	3	Ariadnes fabula	28	Bacchi cornua	7	Cubus	19 32
Admittum	3	Angues exuunt fene-		Baia	7	Canis	19
Aethiopes	3	ctam	28	Baianæ aquæ	8	Cotus	19
Affyria	3	Aiaci scutum	28	Byblidis fabula	8	Chius	19
Apollinis porticus	3	Apollinis palatini tem-		Bacchi infta chori	12	Calculus seu latro	19
Adonis	4	plum	29	Bacchi currus	13	Canicula	19
Appia aqua	4	Alpes	29	Bacchi sacra	13	Caniculæ effectus	19
Appia uia	4	Acides herculis mufa-		Fuftris	14	Castanæ heracleoti-	
Aedes ueneris	4	rum	29	Bootes	17	ca.	20
Auspicium duplex	6	Amethyftin' color	30	Bulbi	22	Corona	20
Augustus pater priæ	6	Alota	30	Fona dea	31	Cos ifula. siue cæa	20
Augustus in deum	7	Alurarius piscis	30	Clio	2	Cæa ueftis	20
Aquæ baiianæ	8	Analeftides	31	Clius gr̄tis græcus	2	Calamiftrum	20
Artemifium	8	Antiope fabula	32	Corynthia porticus	3	Columbæ oscula	22
Agamēnonis mors	9	Anion	32	Cærimonia iudaicæ	4	Chaos	23
Allia fluuius	10	Anacreon	32	Confaudia	4	Ceruogæ fceminæ	23
Allienfis dies	10	Aqua lethea	32	Circus	5	Canon coltus	23
Atti dies	10	Aqua uirgo	33	Circenfium factioes	5	Concha	23
Acontii & cydippes fa-		Agrippa augufti ge-		Crassus & publii mors	6	Columbæ	24
bula	11	ner	33	Caius & lucius	6	Cærimonia Samothra-	
Alæ uel axillæ	12	Apelles co 16	33	Cnofos	8	cum	24
Ariadna in fidus	13	Appiades lææ	34	Cidon	8	Canephora	25
Arctophylax uel boo-		Agonitum	34	Creta	8	Canum æs	25
tes	13	Aetnem fulmen	35	Cretenses mendaces	8	Cenfuræ officiu	25
Adamas	14	Adultera clauis	36	Cretensis europa	9	Cellæ uinariæ	26
Achillis hafta	15	Adulterina moneta	36	Calendæ martiæ	10	Calchas	26
Actor	15	Ammon	38	Circenfes ludi	10	Ceruogæ fenecta	28
Arctos	17	Alectus	40	Capella olenia	10	Capitolium	29
Aftyphalæa	17	Affero	40	Caufari	11	Capitolium euerfum. &	
Aemonia	17	Affertor	40	Cybele: & ei' noia	12	inftauratum	29
Atlantæ duæ	19	Autor carminis heroi-		Campi martii certami-		Curiæ duogæ genogæ	29
Astragalus	19	ci	40	na	12 33	Cyllenius	29
Astragalizantes	19	Alea	41	Coronarum ufus in cõ-		Capilli externi]	29
Apollo paffor	20	Aleones	41	uiuif	13	Cæfius color	30
Aonia	21	Aluearia	41	Capilloogæ laus	14	Cæruleum	30
Aegifus	22	Aegif	43	Califfo in urfam,	17	Caucafus	30
Athos mons	23	Agere reum	44	Clarius deus	17	Caicus	30

RERVM AC VOCVM INDEX

Cydnus	30	De fluuiū capilloge	29	Hercules pusillus	29	Methymna	3
Crocodilea & eorum usus	31	Danae cum perseo rep- ta a dicte	30	Hercules sasp circum ma ximum	30	Marmora pegrina	3
Cachinnus	31	Dircaus fons	32	Hellespontus	30	Memphis	4
Cantilenæ ægyptiæ & gaditanæ	32	Deus in poetis	35	Hyalus	30	Megalesia	5
Callimachus	32	Daulos	40	Histriōicæ artis q̄stus	33	Megalesiaca pompa	5
Cornelius gallus	32	Dibapha	49	Hespera	35	Mors crassi & publii	6
Corona naualis	33	Ephebeia	5	Hestia	35	Murex	7
Circa solis filia	42	Euphrates	7	Holor	38	Matronalia	10
Cicuta	34	Ephyra	9	Homeromastix	43	Matris deū & liberi p̄ris sacra coīa	12
Cynthia	35	Euchius	13	Hippolyti interitus	49	Mimallonides	12
Crinitus arbor	42	Eurytus cētaurus	13	Hecile	50	Myrica uel geneſta	16
Citheris	35	Eryx	22	Hyrus mēdicus	50	Magica uanitas	17
Calamus aucupato- rius	42	Epimenidum	22	Infita	2	Marsi	18
Corinnæ duæ	35	Elemētoꝝ origo	23	Ioppe	3	Mæonia	19
Cyrus	40	Elephantidos libelli	26	Indi æthiopes	3	Mæran	19
Commercium	35	Eriphile	27	Intonsi romani	4	Medeæ ira ī Iasonē	20
Cythorus	37	Euadne	27	Ida	8	Megara	22
Cytifus	37	Endymion lunam ama- uit	28	Iason crenusam duxit uxorem	9	Mel atticum	22
Culta	37	Efopum	30	Innocuum	14	Mellis usus	22
Casus foliorum autum- no	37	Ennius tarētinus	34	Io pæan	16	Macrobii	23
Corniges	48	Flegia	44	Icanium mare	17	Mons sanctus	23
Cygni fabula	48	Euanidus	48	Ionia	19	Myrto coronabant poe- tæ elegi	26
Currus ueneris	48	Faces cupidinis	2	Iuglandes	20	Margaritæ	29
Causa	48	Frutex	3	Iasonis mors	21	Maria strata	29
Cotonea & cydōia	47	Forum triplex	4	Illyrii	25	Mellinum	30
Cephalus	47	Fori	5	Iaculi exercitatio	23	Myones duo	31
Comœdia	44	Flabellum	5	Ignis uestæ iextinct ⁹	24	Mutilum	31
Cothurnus	44	Ferulæ	13	Iacta est alea	41	Mulier sine capillis	31
Callimachus	44	Fastus	15	Insitio	42	Muri thebani	32
Contagium	47	Flumen	48	Inferendi modi	42	Myrtus & ei ⁹ ḡna	37
Contagio	47	Gargara	3	Iambicum carmen	44	Mars & ei ⁹ iuētū	39
Contages	47	Galli totum corpus era- debant	7	Iambicum porticas	33	Medea filios iugula- uit	40
Calchas	46	Galloꝝ ululatus	7	Liua porticas	33	Medecina iuētor	40
Ceraunia	49	Gemini	7	Linea	5	Magicæ artis p̄stigia	42
Carybdis	49	Gemelli	16	Eudus	5	Megara	50
Danaus & ægyptus pa- trueles	3	Gemelli	16	Ludi g'adiatorii	5	Nimbus	4
Dianæ lucus	8	Gausape	20	Lydi	7	Naumachia augusti	6
Diana nemoralis	8	Gorge	26	Lucus	8	Natales	6
Danae	9	Glaucus color	30	Libum	11	Numina in exercitu præ- ferebantur	7
Distinctus	11	Glaucum	30	Lynx	13	Naphtha	9
Declamare	11	Glauce	30	Lyncei ocelli	13	Nili irrigatio	14
Dea uel naxos isula	12	Gorgonum gens	35	Lyncurium	15	Nili iustū icremētū	14
Deponere	14	Gématus	39	Leones	19	Navigadi p̄cipat ⁹	17
Depositum	14	Hesiodus	30	Lydoge inuenta	19	Nireus	18
Deidamiæ fabula	14	Hædi	10	Lydia	19	Nuces	20
Dædali fabula	17	Hircus ī alis cubat	12	Lepus	23	Nouale	21
Dolon	13	Hymenæus	13	Lepores facundi	23	Nequitia	21
De mundi & hominem origine	22	Hermione	16	Lemnos insula	24	Nugæ	21
Diuiduum	23	Hippomanes	17	Lex fal.	24	Nuclei pinei	22
Dodonæum iouis tem- plum	24	Hecate	18	Lyra inuenta	29	Nestoris facundia	26
Dione	24	Hylas	18	Leletanum uinum	36	Nablii siue nauiliū	32
Deportare	24	Hercules cœlum susti- nuit	19	Laurus	37	Nanalis corona	34
Dolia terræ infodieba- tur	26	Hypsicratea	27	Leucas	42	Nemesis	35
		Hermione	27	Lozica	43	Netitus	42
		Hermione	28	Lotophagi	50	Netitum	42
		Harmonia	28	Lyra appollinis	48		
		Herculis ædes	29	Limbus	2		
		Hercules triūphalis	29	Musæ thespiades	2		
		Hercules musagetes	29	Metæ	3		

Narytia uel loctis in ca-	Pyretrum	22	Quæ pro quia	47	Sol in uirgine	33	Vitta	2		
labria	42	Pelasgi	22	Romuli signum	5	Spica cilisca	34	Venus assy-		
Nausea	43	Pinus acuta	22	Rex nemoralis	8	Succincta pineta	37	ria	3	
Neminē mali exptē	47	Paphos	24	Res est in uado	11	Scyllæ fabula	40	Via appia	4	
Nysea seu minois	49	Palæpaphos	24	Rhœsus rex thraciæ	18	Sabbati obseruatio	42	Vela in thea-		
Oscines ppetes	6	Poena aperientis cras;	24	Rerum initia	23	Sortes iaciebant aliquo	42	tris	4	
Obeliscus	10	alienas,	24	Rosa	28	profecturi	42	Vino spargebā		
Olympia	15	Perseus accepit talaria a	25	Roma aurea	28	Sulphur & eius gña	42	tur theatra	4	
Orionis fabula	15	mercurio	25	Reticulū testudineū	29	Sub titulum aliqd mit-	43	Vini natura	7	
Orionis amicæ	15	Pyx illytica	25	Rebellis	42	tere	43	Vnionū usus	11	
Orionis fabula	17	Platanus	26	Rectus iambicus	44	Scazon	44	Verba qb' i di-		
Odrysa; gens	18	Platano	26	Reus	48	Sithonis	47	uortis utebā		
Oua	22	Penthesilea	27	Rosmarinum siue liba-	48	Satisfacere	48	tur	19	
Orpheus	32	Penelope	27	notis	37	Scythicus	48	Venus	19	
Ostauia porticus	33	Protesilaus	27	Stoia	2	Scylla scopulus	49	Vbractū; seu		
Operari sistrum	36	Pagasa	27	Sabbatum	4	Scyllæ forma	49	umbella	19	
Perseus	3	Pagasea nauis	27	Sol in leone	3	Sapphus opera	50	Venus eryci-		
Porticus persei	3	Phyllis in amygdalū	28	Scæna	4	Tiphys	2	na	22	
Pōpeiana porticus	3	Phylla	28	Sabinay numerus	5	Theffalia	2	Vulcanus clau-		
Porticus ostauia;	3	Palatium	29	Scamna	5	Thespiades musæ	2	dus	23	
Pōpa megalesiaca	5	Purpuræ color du-	30	Sortilegia i circo	6	Templum sidis	4	Vulcanus' in lē		
Pallium	5	plex	30	Scylla nyssi	9	Thymum	4	num præcipi-		
Pulvinar	5	Phryxi & helles fabu-	30	Scylla p forci	9	Theatra marmorea	4	tatus	24	
Pulvinus	5	la	30	Saturnalia	10	Theatrum	4	Virus uirulen-		
Perse	6	Plectrum	32	Sabbatū dies saturni	10	Tibicines	4	tus	27	
Parthi ab' augusto do-	6	Pfalterium	32	Superstio	11	Tibicen	4	Ven' nuda	31	
miti	6	Philetas	32	Spes	11	Tibiarum musica	4	Vmbri	32	
Pugnare	6	Propertius	32	Satyri	12	Tirynthius	6	Vari	32	
Perlis	7	Pila ludas	33	Silenus	12	Triumphifortuna	7	Vatici	32	
Paridis iudicium	7	Parethonium	33	Sicyros insulos	15	Tigris	7	Varrões duo	32	
Possideanz	8	Pallas tibiā abiecit	35	Stamen	15	Tyros olim insula	20	Vnguentū nar-		
Pasiphaes fabula	8	Poetæ habēt cōmercia	35	Subiegmæ	15	Triagña causæ	11	dinum	34	
Pasiphae	9	cum diis	35	Samos insula	17	Tamarix	16	Vindicta	36	
Phaeton	9	Proctidis fabula	37	Simois	18	Thefei ariadnes phedræ	12	Ven' uulnera-		
Phoenix occæcatus	9	Pinus culta	37	Soleæ seu crepidulæ	19	fabula	12	ta a diome-		
Phinei fabula	9	Propinquoires mortuis	38	Sacrum isidis	21	Talus	19	de	39	
Pleiades u' uergilia;	10	oculos, claudēbāt	38	Saturea	22	Talox inuentor	19	Victricus	39	
Priamus hectorē rede-	11	Phylleius	38	Salax	22	Tardipes	24	Vbi terei faci-		
mit	11	Præcordia	40	Simus	23	Tunica	20	nus perpetua-		
Pauo	14	Philoctetes	40	Silonis	23	Thesmophoria	24	tum	40	
Prophanum	14	Perseides herbæ	42	Simonis nomen	23	Torua medusa	20	Vindico	40	
Perilli cruciatus	14	Pix naritia	42	Samothracia	25	Tantali fabula	25	Vrbanus	43	
Phœbes & iulariæ fabu-	14	Petulans	43	Stesichorus poeta	28	Tantali supplicium	25	Vrbانيتas	43	
la	14	Peragere reum	44	Scutum aiacis	28	Terapne	28	Vadari	48	
Patroclus	15	Plotis nympa	45	Saturnium	29	Tarpeium	29	Vn' e mltis	48	
Proteus	16	Proctis	45	Segmenta	30	Tyrus insula	30	Vberos purpu-		
Paeon	16	Putal	47	Segmentatus	30	Terentius	32	ra p'cipu'	39	
Philtia	18	Porta colina seu sala-	46	Segmentarii	30	Tyberis tuscus	33	Xerxes	39	
Phasias	18	ria	46	Strymon	30	Thamyras	33	Zetus & am-		
Procyon	19	Purpura tyria	49	Strymones grues	30	Trieterica	37	47	phion	32
Phasis	18	Quattuor ludox; gña i	30	Seriphos	30	Thyrsus	37	Zoilus libros		
Philtia	18	græcia & eorum præ-	30	Stribium	30	Tripodes	38	in homerum		
Pheræ	20	mia	15	Sinopsis	30	Tepidum	39	cōposuit	43	
Philace	21	Quid coitus pstat	23	Sidon	31	Titulus	39	Zelotypia	46	
Philacides	21	Quñ halitus uiolaf	30	Sidones	31	Telephi historia	39	Zanclea	49	
Philaceia	21	Quintus ennius	34	Sirenes	32	Trophæa	41			
Prognes, scauitia in fi-	21	Quo eximūt mella	41	Sisyphus	32	Templum ueneris eryci-	46			
lium	21	Quñ est inferendum lu-	41	Sapphicū carmen	32	na	46			
Piper	22	na sitiente	41	Seruox; noia	32	Toga laxa	48			

30000

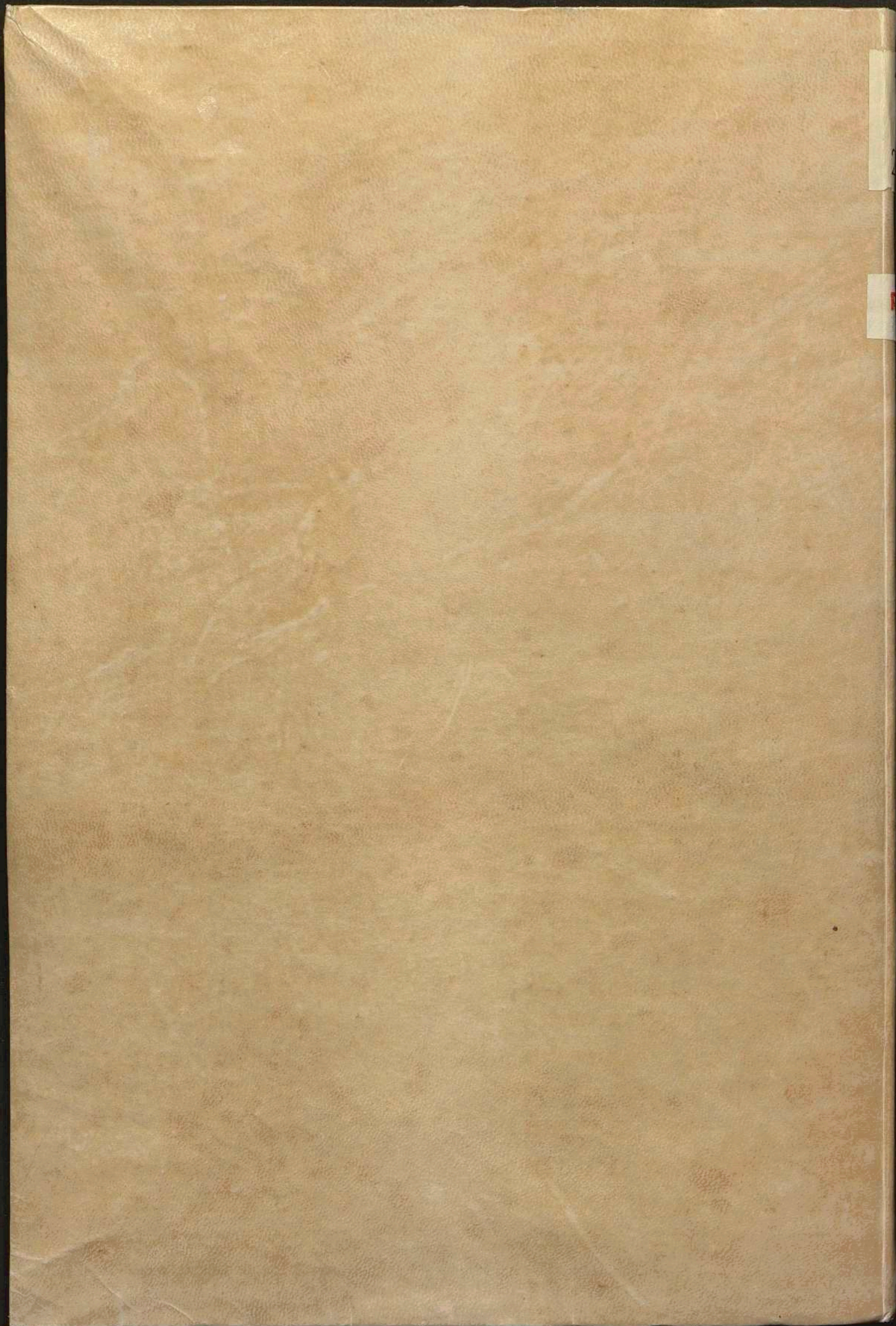
7

2

4'15K237

RARA

X13<6686023700016

COYI DITO

~

DE

ARTE

~

AMANDI

~

Rara

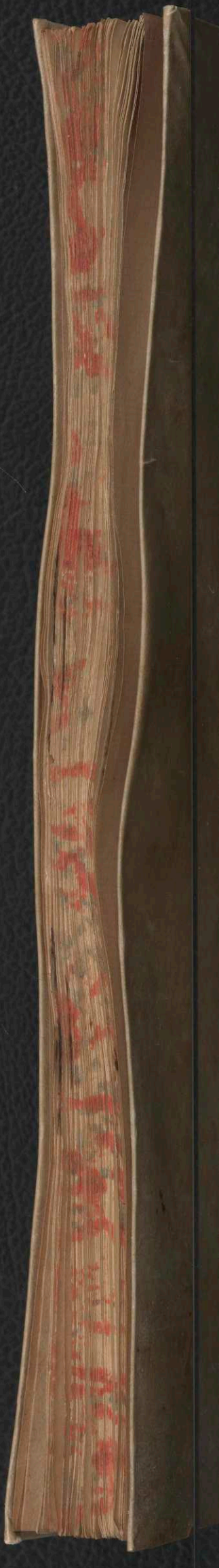
1509

237

K

55

Freie Universität Berlin

